

Соціальна педагогіка_бакалавр_2019/2020

Основний рівень

1. Передоручення окремих завдань чи проектів з однієї особи на інших це:
 - а. делегування повноважень;
 - б. обмін досвідом;
 - в. менторство;
 - г. філантропія.
2. Волонтер – це:
 - а. фізична особа, яка добровільно здійснює благодійну, неприбуткову та вмотивовану діяльність, що має суспільно корисний характер;
 - б. фізична або юридична особа, яка потребує і отримує благодійну допомогу;
 - в. фізична особа, котра безкорисно підтримує ту діяльність, яка їй особисто цікава;
 - г. фізична особа, яка здійснює благодійну допомогу заради власної вигоди.
3. Благодійник – це:
 - а. фізична або юридична особа, яка здійснює благодійництво в інтересах набувачів благодійної допомоги;
 - б. доброволець, громадянин, що бере участь у вирішенні соціально значимих проблем у формі безоплатної праці ;
 - в. фізична особа, яка добровільно здійснює благодійну, неприбуткову та вмотивовану діяльність, що має суспільно корисний характер;
 - г. фізична або юридична особа, яка потребує і отримує благодійну допомогу.
4. Який відомий письменник-журналіст, вражений наслідками кривавої битви біля Сольферіно, запропонував створити Червоний Хрест – організацію, яка б працювала на волонтерських засадах і надавала першу медичну допомогу полоненим та пораненим?:
 - а. Анрі Дюран;
 - б. Моріс Леблан;
 - в. Арсен Люпан;
 - г. Курт Левін.
5. Який рік на 52-й Генеральній Асамблеї ООН було проголошено Міжнародним роком волонтерів?:
 - а. 2001;
 - б. 1999;
 - в. 2000;
 - г. 2012.
6. Міжнародний день волонтера святкують:
 - а. 5 грудня;
 - б. 7 листопада;
 - в. 7 грудня;
 - г. 1 червня.
7. Добровільна безкорислива пожертва фізичних та юридичних осіб у поданні набувачам матеріальної, фінансової, організаційної та іншої благодійної допомоги – це:
 - а. благодійництво;
 - б. милосердя;

- в. волонтерство;
- г. меценатство.

8. Співчутлива і діяльна любов, яка виявляється в готовності допомогти тим, хто потрапив у біду (людям і всьому живому) – це:

- а. милосердя;
- б. меценатство;
- в. філантропія;
- г. спонсорство.

9. Неприбутковість, добровільність та суспільна корисність – характерні особливості:

- а. волонтерської діяльності;
- б. благодійності;
- в. меценацтва;
- г. спонсорства.

10. Недержавна та неприбуткова організація, заснована фізичними чи юридичними особами з метою надання благодійної допомоги, вираженої у матеріальному або фінансовому еквіваленті – це:

- а. благодійний фонд;
- б. благодійна організація;
- в. громадська організація;
- г. волонтерська група.

11. Волонтерська група – це:

- а. невелика за чисельністю спільнота людей, що діє на добровільних засадах, об'єднана певною благодійною діяльністю та утворена при державній чи неурядовій організації;
- б. об'єднання людей, що здійснюють послідовну координовану діяльність, яка свідомо чи несвідомо підпорядкована якійсь загальній меті та певною мірою задовольняє учасників;
- в. група людей, об'єднана спільною метою з ціллю наживи;
- г. велика спільнота людей, які займаються благодійністю заради реклами.

12. Постійний процес відстежування діяльності та співставлення її результатів із запланованими – це:

- а. моніторинг;
- б. оцінка;
- в. спостереження;
- г. анкетування.

13. Хто з вітчизняних науковців розглядає ресурси як джерела та передумови отримання необхідних людям матеріальних і духовних благ, які можна реалізувати при існуючих технологіях та соціально-економічних відносинах:

- а. О. Безпалько;
- б. А. Лауфер;
- в. С. Ожегов;
- г. Д. Томас.

14. Надання волонтером організації певних послуг є:

- а. предметом угоди про співпрацю;
- б. об'єктом угоди про співпрацю;
- в. суб'єктом угоди про співпрацю;
- г. обов'язок волонтера.

15. Окрім підписання угоди про співпрацю щодо волонтерської діяльності керівництво організації може запропонувати заповнити:

- а. анкету;
- б. портфолію;
- в. заяву;
- г. договір.

16. Метою співбесіди є:

- а. визначити, чи підходить потенційний волонтер вашій програмі;
- б. задовольнити потреби волонтера;
- в. поділитися інформацією щодо організації;
- г. введення волонтера в колектив.

17. Спеціальна перевірка відомостей про волонтера проводиться за потребою:

- а. організації;
- б. клієнта;
- в. координатора;
- г. програми.

18. Виникають у процесі здійснюваної волонтером діяльності:

- а. етичні стосунки;
- б. етична свідомість;
- в. етичні дії;
- г. обов'язок волонтера.

19. Виділіть всі правильні визначення. Орієнтування волонтера – це:

- а. ознайомлення з історією організації, її місією, традиціями, існуючими процедурами та правилами, Положенням про волонтерську діяльність, керівництвом, співробітниками, розташуванням кабінетів, господарських приміщень та різноманітних об'єктів;
- б. відповідальність, яка делегується волонтеру у зв'язку з його роботою;
- в. визначення, якими інтересами, досвідом і здібностями володіє волонтер;
- г. введення волонтера в колектив.

20. Орієнтування проводить:

- а. координатор волонтерів;
- б. керівник організації;
- в. вільний співробітник;
- г. бухгалтер організації.

21. Коротке ознайомлення волонтера з правилами та методами безпечного проведення робіт – це:

- а. інструктаж;
- б. орієнтування;
- в. інтерв'ю;
- г. супервізія;

22. Визначте, які види інструктажу існують:

- а. вступний, первинний, повторний, позаплановий, цільовий;
- б. діагностичний, вторинний, контрольований, первинний, стихійний;
- в. вступний, контрольований, первинний, повторний, стихійний;
- г. орієнтувальний, методичний, психологічний.

23. Правило трьох "П" щодо діяльності волонтера – це:
- а. проговорив, показав, попросив повторити;
 - б. привітав, показав, попрощався;
 - в. прийшов, побачив, переміг;
 - г. паніка, песимізм, перешкода.
24. По завершенні інструктажу знання, уміння, навички перевіряє:
- а. особа, яка проводила інструктаж;
 - б. представник служби охорони праці;
 - в. керівник організації;
 - г. ментор.
25. Людина, яка працює в організації і тому має безпосередній інтерес в розвитку ваших знань, навичок та міжособистісних стосунків, які можуть впливати на результати вашої роботи – це:
- а. наставник;
 - б. ментор;
 - в. менторська підтримка;
 - г. особа, яка проводила інструктаж.
26. Зустрічі ментора та клієнта відбуваються:
- а. два рази на місяць;
 - б. три рази на місяць;
 - в. чотири рази на місяць;
 - г. один на місяць.
27. Поняття "ментор" означає :
- а. наставник, керівник, вихователь;
 - б. директор, керівник, бухгалтер;
 - в. директор, завуч, вчитель;
 - г. особа, яка проводила інструктаж.
28. Визначте кількість клієнтів на одного ментора:
- а. 1;
 - б. 2;
 - в. 3;
 - г. 4.
29. Інтервізійна група налічує:
- а. 4-8 чоловік;
 - б. 9-15 чоловік;
 - в. 16-20 чоловік;
 - г. 10-12 чоловік.
30. Сесія інтервізії триває:
- а. 3 години;
 - б. 4 години;
 - в. 5 години;
 - г. 2 години.
31. Виділіть усі правильні визначення поняття "інтервізія":

- а. вид групової супервізії, де суб'єктом аналізу є самі учасники процесу;
 - б. багатоаспектний та багатофакторний процес, який постійно вдосконалюється;
 - в. двосторонній процес, що відбувається протягом життя;
 - г. методична підтримка професійних дій волонтера.
32. Волонтер, який спілкується з клієнтом на одному рівні, який не вчить його і не повчає, а разом з ним досліджує одну за іншою теми – це:
- а. ментор;
 - б. наставник;
 - в. менторська підтримка;
 - г. керівник організації.
33. Діяльність, яку виконує одна людина щодо іншої з метою допомогти їй ефективніше виконувати роботу і будувати кар'єру – це:
- а. менторська підтримка;
 - б. наставник;
 - в. ментор;
 - г. супервізія.
34. Підготовка волонтерів до початку їх діяльності в організації – це:
- а. орієнтування;
 - б. інтервізія;
 - в. інструктаж;
 - г. супервізія.
35. Можливість для волонтера отримати підтримку, новий погляд на свою діяльність, збагатитися досвідом колег, розширити свої професійні можливості – це:
- а. інтервізія;
 - б. орієнтування;
 - в. інструктаж;
 - г. супервізія.
36. Вид професійної діяльності, що забезпечує підвищення ефективності діяльності волонтерів, використовуючи при цьому специфічні методи, прийоми й методики – це:
- а. супервізія;
 - б. орієнтування;
 - в. інтервізія;
 - г. інструктаж.
37. Особлива форма усвідомлення волонтером соціальної необхідності його діяльності – це:
- а. етична свідомість;
 - б. етичні стосунки;
 - в. етичні дії;
 - г. обов'язок волонтера.
38. . Сприймає свою діяльність з точки зору не лише загальнолюдських чи професійних цінностей, а й виходячи з власної системи цінностей, власних понять про мораль – це:
- а. етичні дії;
 - б. етичні стосунки;
 - в. етична свідомість;
 - г. обов'язок волонтера.

39. Відображення його об'єктивних зобов'язань у ідеях, переконаннях, почуттях, звичках, у внутрішніх мотивах волонтерства – це:

- а. обов'язок волонтера;
- б. етичні стосунки;
- в. етична свідомість;
- г. етичні дії.

40. Однією з найбільших колективних форм взаємодопомоги під час виконання нагальних і трудомістких робіт у сільській громаді була:

- а. толока;
- б. суботник;
- в. третина;
- г. морока.

41. У якому документі визначено принципи діяльності волонтерів всього світу:

- а. Загальна декларація волонтерів ;
- б. Загальна декларація про волонтерську діяльність;
- в. Загальна декларація про засади волонтерства ;
- г. Закон "Про волонтерську діяльність".

42. . Постійний процес відстежування діяльності та співставлення її результатів із запланованими – це:

- а. моніторинг;
- б. оцінка;
- в. спостереження;
- г. інструктаж.

43. Аналіз даних постійного відстежування або даних, отриманих у момент проведення оцінювання, який відповідає на питання, чому проект розвивається саме так, і дає рекомендації щодо зміни діяльності у межах проекту з метою його поліпшення – це:

- а. оцінка;
- б. моніторинг;
- в. інспектування;
- г. супервізія.

44. Чи правильним є твердження, що "контроль за діяльністю волонтерів в організації необов'язковий, оскільки вони не є відповідальними працівниками через відсутність матеріальної зацікавленості, а якщо волонтер не виконав певну роботу, то винен в цьому тільки він":

- а. правильним;
- б. неправильним;
- в. частково;
- г. інколи.

45. Метапозиція – це:

- а. сприйняття себе в різних ситуаціях з точки зору стороннього спостерігача;
- б. організація діяльності волонтера та дотримання останнім вимог професійної діяльності;
- в. методична підтримка професійних дій волонтера;
- г. активна адаптація до нових соціокультурних умов.

46. В кінці процесу інтерв'язії волонтер обов'язково повинен дати "зворотній зв'язок":

- а. так;
 - б. ні;
 - в. за бажанням;
 - г. за вимогою.
47. Система волонтера та система супервізора – це складові:
- а. шестифокусна модель;
 - б. модель супервізії;
 - в. проактивний підхід;
 - г. модель інтервізії.
48. Модель супервізії має три фази розвитку:
- а. так;
 - б. ні;
 - в. інколи;
 - г. немає.
49. Відносини партнерства між досвідченішим працівником і менш досвідченим його колегою – це наставництво:
- а. так;
 - б. ні;
 - в. інколи;
 - г. одноразово.
50. Повторний інструктаж проводиться через:
- а. 10 днів;
 - б. 5 днів;
 - в. 15 днів;
 - г. 30 днів.
51. Наукова організація праці студента – це:
- а. організація сприятливих умов навчання студента;
 - б. процес формування особистості;
 - в. форми і методи становлення студента;
 - г. організація сприятливих умов входження особистості в соціум
52. До принципів НОП відносять:
- а. самокритичність і творчий підхід;
 - б. етичності і народності;
 - в. навіювання і позитивного прикладу;
 - г. компенсування і толерантності
53. Психологічну форму успішного засвоєння інформації складають:
- а. мотивація, пошук, розуміння, запам'ятовування, застосування інформації;
 - б. мотивація, пошук інформації та її запам'ятовування;
 - в. розуміння інформації та її запам'ятовування;
 - г. розуміння інформації та її застосування
54. Організація самостійної роботи студентів з книгою передбачає наявність у них такого комплексу умінь:
- а. попередній швидкий перегляд всього змісту (відчуття та усвідомлення змістової сторони, її значущості), помірне читання із зосередженням особливої уваги на головному,

- підкреслювання основного, аналіз структури переказу (складання розгорнутого плану або ж визначення головних ідей, ключових питань – залежно від мети роботи), повторний швидкий перегляд всього змісту;
- б. попередній швидкий перегляд всього змісту (відчуття та усвідомлення змістової сторони, її значущості), аналіз структури переказу (складання розгорнутого плану або визначення головних ідей, ключових питань — залежно від мети роботи), повторний швидкий перегляд всього змісту;
- в. помірне читання із зосередженням особливої уваги на головному, підкреслювання основного, аналіз структури переказу (складання розгорнутого плану або ж визначення головних ідей, ключових питань –залежно від мети роботи), повторний швидкий перегляд всього змісту;
- г. помірне читання із зосередженням особливої уваги на головному, повторний швидкий перегляд всього змісту
55. Основними складовими соціальної роботи є:
- а. соціальна профілактика, соціальні послуги, соціальна допомога, соціальне обслуговування, соціальна реабілітація з урахуванням відповідних умов життєдіяльності; соціальна реабілітація з урахуванням відповідних умов життєдіяльності;
- б. соціальні послуги, соціальна допомога, соціальне обслуговування, соціальна реабілітація;
- в. соціальна профілактика з урахуванням відповідних умов життєдіяльності
- г. вірна відповідь відсутня
56. Розрізняють такі види соціальної допомоги:
- а. матеріальна, медико-соціальна, психолого-педагогічна;
- б. духовна, культурологічна, фізична;
- в. суспільна, релігійна;
- г. правова, медична
57. Соціальна робота – це:
- а. забезпечення соціальної справедливості;
- б. формування особистості;
- в. надання послуг;
- г. виховання дитини
58. До завдань соціальної роботи відносять:
- а. сприяти і стимулювати розвиток особистісних, морально-вольових якостей клієнтів;
- б. виховувати і навчати особистість;
- в. інтелектуально і естетично розвивати;
- г. допомога в індивідуалізації й інтеграції
59. 3-поміж завдань соціальної роботи виділяють:
- а. провадити роботу з профілактики і попередження соціально небажаних явищ;
- б. інтелектуально і естетично розвивати;
- в. виховувати і навчати особистість;
- г. допомога в індивідуалізації й інтеграції
60. До принципів соціальної роботи відносять:
- а. конфіденційності та соціального реагування;
- б. етичності та народності;
- в. мобільності та природовідповідності;
- г. системності та наступності

61. З-поміж принципів соціальної роботи виділяють:
- а. опертя на власні сили клієнта та клієнтоцентризму;
 - б. мобільності та природовідповідності;
 - в. етичності та народності;
 - г. системності та наступності
62. Соціальна робота включає принципи:
- а. універсальності та профілактичної спрямованості
 - б. етичності та народності;
 - в. мобільності та природовідповідності;
 - г. системності та наступності;
63. Альтруїзм – це:
- а. моральна якість, яка характеризує готовність людини безкорисливо жертвувати власними інтересами заради блага іншого; моральна якість, яка характеризує готовність людини безкорисливо жертвувати власним життям заради блага держави;
 - б. моральна якість, яка характеризує готовність людини безкорисливо жертвувати власними майном заради розвитку культури;
 - в. моральна якість, яка характеризує готовність людини безкорисливо жертвувати власними правами заради блага держави
 - г. правильна відповідь відсутня
64. Об'єктом соціальної роботи виступає:
- а. людина і її місце в суспільстві;
 - б. людина, яка звернулася за послугами соціального закладу;
 - в. людина, яка безпосередньо користується послугами соціального працівника;
 - г. людина, яка отримує соціальний захист
65. Функції, які виконує соціальний працівник:
- а. діагностична та прогностична;
 - б. етична та запобіжна;
 - в. відновлююча і замісна;
 - г. нормативна і захисна
66. Соціальний працівник виконує функції:
- а. психотерапевтична та комунікативна;
 - б. нормативна і захисна;
 - в. відновлююча і замісна;
 - г. етична та запобіжна
67. До видів соціальних норм відносять:
- а. моральні та правові;
 - б. побутові та медичні;
 - в. правові та естетичні;
 - г. фізіологічні та етичні
68. Повноваження, які бере на себе система центрів соціальних служб для молоді:
- а. участь у реалізації молодіжної політики та надання соціальних послуг і соціальної допомоги молодим верствам населення;
 - б. надання соціальних послуг і соціальної допомоги молодим верствам населення;

- в. участь у реалізації молодіжної політики;
- г. соціальний захист і надання соціальних послуг молодим верствам населення

69. Людина, яка користується можливими послугами соціальних закладів, безпосередньо звертається за допомогою – це:

- а. клієнт
- б. оптант;
- в. респондент;
- г. об'єкт;

70. До класичних первинних методів зараховують:

- а. індивідуальну підтримку, індивідуальну роботу, роботу в громаді;
- б. індивідуальну підтримку, групову роботу, роботу на підприємстві;
- в. індивідуальну підтримку, групову роботу, роботу в громаді;
- г. індивідуальну підтримку, індивідуальну роботу, роботу на підприємстві

71. До загальних технологій соціальної роботи відносять:

- а. соціальну діагностику, соціальну профілактику, соціальну реабілітацію, соціальну корекцію, соціальну терапію;
- б. соціальну політику, соціальну профілактику, соціальну реабілітацію, соціальну корекцію, соціальну терапію;
- в. соціальну діагностику, соціальну роботу, соціальну реабілітацію, соціальну корекцію, соціальну терапію;
- г. соціальну профілактику, соціальну реабілітацію, соціальну політику

72. Стратегії втручання – це:

- а. конкретні підходи до процесу надання допомоги, якими послуговуються соціальні працівники у своїй повсякденній діяльності;
- б. спільні підходи до процесу надання допомоги, якими послуговуються соціальні працівники у своїй повсякденній діяльності;
- в. загальні підходи до процесу надання допомоги, якими послуговуються соціальні працівники у своїй повсякденній діяльності;
- г. специфічні підходи до процесу надання допомоги, якими послуговуються соціальні працівники у своїй повсякденній діяльності

73. Соціальна робота стала об'єктом наукового дослідження після :

- а. виходу книги Мері Річмонд "Дружній візит до бідняків: керівництво для тих, хто працює у благодійних організаціях";
- б. прийняття морального кодексу соціального працівника;
- в. виходу державного класифікатора професій;
- г. появи соціально виключених осіб

74. Предметом соціальної роботи як науки є :

- а. соціальні процеси і соціальні явища, що безпосередньо стосуються життєдіяльності особистості, її сім'ї;
- б. відповідність потреб людини і ресурсів соціальних систем, прогнозувати взаємодію людини з її фізичним і соціальним оточенням;
- в. соціальні процеси і соціальні явища, що безпосередньо стосуються життєдіяльності особистості, конкретної соціальної групи, громади;
- г. соціальні процеси і соціальні явища, що безпосередньо стосуються життєдіяльності суспільства

75. Соціальна робота належить до групи професій:

- а. "людина-людина";
- б. "людина-природа";
- в. "людина-знак";
- г. "людина-техніка"

76. Складовими ідеального образу соціального працівника є:

- а. кваліфікаційні вимоги до спеціалістів різних рівнів, психолого-педагогічна готовність до оволодіння професією, особистісні якості, що зумовлюють професійне призначення спеціаліста;
- б. кваліфікаційні вимоги до органів місцевого самоврядування, психолого-педагогічна готовність до оволодіння професією, особистісні якості, що зумовлюють професійне призначення спеціаліста;
- в. кваліфікаційні вимоги до спеціалістів різних рівнів, психолого-педагогічна готовність до оволодіння професією, особистісні якості, що зумовлюють культурне призначення спеціаліста;
- г. підходи до процесу надання допомоги, якими послуговуються соціальні працівники у своїй повсякденній діяльності

77. Кваліфікаційні вимоги до спеціалістів різних рівнів такі:

- а. знання, навички, вміння, досвід;
- б. знання, навички, вміння, потреби;
- в. досвід, навички, вміння, функції;
- г. знання, навички, вміння, функції

78. Унікальна роль соціальної роботи полягає у:

- а. визнанні цінності кожної особистості в контексті соціальних структур;
- б. визнанні цінності кожної громади в контексті соціальних структур;
- в. визнанні цінності кожної особистості в контексті економічних структур;
- г. визнанні цінності кожної групи осіб в контексті економічних структур

79. Особистісні якості, що зумовлюють професійне призначення спеціаліста такі:

- а. позитивна життєва спрямованість, дотримання етичних норм, цінностей, установок, риси характеру, що відповідають місії та завданням соціальної роботи;
- б. позитивна життєва спрямованість, дотримання юридичних норм, цінностей, установок, зовнішні риси, що відповідають місії та завданням соціальної роботи;
- в. позитивна життєва спрямованість, дотримання етичних норм, цінностей, установок, риси характеру, що відповідають місії та завданням соціальної роботи;
- г. позитивна життєва спрямованість, дотримання медичних норм, цінностей, установок, риси характеру, що відповідають місії та завданням соціальної роботи

80. Сучасний соціальний працівник – це:

- а. фахівець у соціальній галузі та соціальних технологій;
- б. фахівець у галузі генної інженерії та соціальних технологій;
- в. фахівець у галузі соціальної інженерії та соціальних програм;
- г. фахівець у галузі генної інженерії та соціальних програм

81. Діяльність соціального працівника реалізується у контекстах

- а. географічному, політичному, соціально-економічному, культурному, духовному;
- б. технічному, політичному, соціально-економічному, культурному, духовному;
- в. географічному, політичному, соціально-економічному, культурному, духовному,

філософському;

г. соціально-економічному, культурному, духовному, філософському

82. При соціальному обслуговуванні людей похилого віку соціальний працівник повинен демонструвати такі вміння і навички:

а. індивідуальної роботи, представництва і посередництва, діловодства, оцінювання, обслуговування;

б. індивідуальної роботи, представництва і посередництва, судочинства, оцінювання, активної профілактичної роботи, обслуговування;

в. групової роботи, представництва і посередництва, діловодства, навчання, обслуговування;

г. групової роботи, судочинства, оцінювання, активної профілактичної роботи, обслуговування

83. До числа "закупів" у Київській Русі потрапляли такі громадяни:

а. бояри, купці, ремісники, духовенство

б. холопи, челядь

в. ті, хто мав борги, здавав себе в найми, продавався в рабство

г. діти від шлюбу з холопкою

84. Кого з основоположників соціальної роботи за рубежом стосується нижченаведене твердження: "Приймала активну участь у діяльності різних сфер соціальної допомоги, в т.ч. участь у різноманітних жіночих проектах. У 1899 р. очолила річні жіночі курси підготовки спеціалістів для роботи у сфері соціального обслуговування. Виступала з доповідями у Європі й Північній Америці, а в 1928 р. Парижі. Очолювала Міжнародний комітет соціальних шкіл, створений 1929 р. у Швейцарії".

а. М. Річмонд

б. Дж. Адамс

в. А. Саломон

г. П. Наторпа

85. Правовим кодексом Київської Русі вважається:

а. "Повчання дітям" В. Мономаха

б. "Руська правда" Я. Мудрого

в. "Повість врем'яних літ" літописця Нестора

г. "Моління" Д. Заточника

86. Термін "соціальна педагогіка" був уведений:

а. у 30-40-х роках XIX ст. німецькими педагогами К. Магером і А. Дістевегом у дискусіях про виховання

б. П. Наторпом у 90-х рр. XIX ст.

в. М. Річмонд у 1917 р. в публікації "Соціальні діагнози"

г. Дж. Локком у творі "Думки про виховання" (1693 р.)

87. Соціальну педагогіку з соціальним аспектом виховання пов'язували:

а. К. Магер, П. Наторп, Е. Борнеманн, П. Шліпер, Д. Пегелер

б. А. Дістервег

в. Г. Ноль, Г. Боймер, К. Малленгауер

г. А. Саламон, М. Річмонд, Дж. Адамс

88. У часи давнього Середньовіччя класичний вираз ідеалізації бідності в Європі представляв діяльність:

- а. Даниїла Заточника, котрий розглядав бідність не лише як життєву проблему самої особи, а й фактор суспільної патології
 - б. англійського уряду, яким у 1531 р. здійснено ліцензування убогих
 - в. німецького уряду, який у 1536 р. т.зв. "Генріховими законами про бідність" класифікує убогих
 - г. католицького святого Франциска Ассізького – засновника ордену старцюючих монахів-міноритів
89. Соціальні установи закритого типу, в яких виховання і корекція поведінки здійснювалися через релігію, регламентоване життя і працю, в більшості країн Європи поширюються:
- а. у XII ст.
 - б. у XVII ст.
 - в. у кінці XIX ст.
 - г. на поч. XX ст.
90. Громаду сестер милосердя Товариства Червоного Хреста, названу згодом на честь імператриці Марії Федорівни Марійською, було засновано:
- а. в Києві 1654 р.
 - б. у Львові 1861 р.
 - в. в Києві 1878 р.
 - г. в Києві 1905 р.
91. Протестантський священик Уільям Бут у другій половині 1860-х рр. працював у лондонському Іст-Енді з:
- а. дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківської опіки
 - б. обдарованими дітьми
 - в. особами обмежених функціональних можливостей
 - г. девіантними групами населення (пияки, злодії, шахраї, повії)
92. "Армія спасіння" – це:
- а. благодійна християнська організація, статут якої затверджено в 1878 р.
 - б. Товариство охорони дітей і опіки над молоддю, що функціонувало у Львові
 - в. державна організація, завданнями якої було надання допомоги інвалідам Першої світової війни
 - г. жіноча організація, заснована 1884 р. у Львові
93. Яке століття називають з точки зору соціальної допомоги століттям "великого ув'язнення", оскільки саме в цей період по всій Європі створюються соціальні установи закритого типу: госпіталі, робітні, арештантські будинки:
- а. XIII
 - б. XV
 - в. XVI
 - г. XVII
94. На Запорізькій Січі шпиталь – це:
- а. лікарня для поранених козаків
 - б. притулок для перебування вихованців козацьких шкіл
 - в. заклад для тих козаків, хто не міг брати участі у військових діях чи працювати, про кого дбало тогочасне українське суспільство
 - г. громадські осередки
95. У XIV – XVIII ст. система підтримки й захисту в Росії включала такі основні форми:

- а. монастирська допомога
- б. державний захист
- в. світська благодійність
- г. всі твердження істинні

96. Наркомат соціального забезпечення – це:

- а. громада сестер милосердя Товариства Червоного Хреста, заснована 1878 р. у Києві
- б. чинний державний орган допомоги, заснований в колишньому СРСР у 1917 р.
- в. державний орган колишнього СРСР, утворений у квітні 1918 р., який визнавав нову стратегію соціальної допомоги, виходячи з завдань побудови соціалістичного суспільства
- г. комісія допомоги голодуючим, створена при ВЦВК у липні 1821 р. для з'ясування розмірів голоду, розгляду клопотань про визнання голодуючими окремих губерній і повітів, вишукування засобів для боротьби з голодом

97. Допгол – це:

- а. Українське Товариство Червоного Хреста
- б. чинний державний орган допомоги, заснований в колишньому СРСР у 1917 р.
- в. збір канонічних законів з теорії і практики благодійництва, виданий 1100 р. Римською церквою
- г. комісія допомоги голодуючим, створена при ВЦВК у липні 1821 р. для з'ясування розмірів голоду, розгляду клопотань про визнання голодуючими окремих губерній і повітів, вишукування засобів для боротьби з голодом

98. Кого з основоположників соціальної роботи за рубежом стосується вищенаведене твердження: "У 1887 р. очолила одну з професійних благодійних організацій у Буффало. Підготувала ряд видань з теорії соціальної роботи, що стали посібниками для навчальних закладів США і Європи. З її ініціативи у 1898 р. у США була відкрита перша національна школа прикладної філантропії".

- а. М. Річмонд
- б. Дж. Адамс
- в. А. Саломон
- г. П. Наторп

99. Кого з основоположників соціальної роботи за рубежом стосується нижченаведене твердження: "Приймала активну участь у діяльності професійної благодійної організації Гільдії сусідів (поселенців), заснованої у 1886 р. в Нью-Йорку. Здобуваючи в Європі освіту після закінчення жіночого медичного коледжу у Філадельфії, взяла участь у роботі притулку Тойнбі в Лондоні, аналогічний притулок відкрила в Чикаго (Холл Хаус). Обиралася президентом багатьох громадських організацій".

- а. Б. Рейнолдс
- б. Дж. Адамс
- в. А. Саломон
- г. М. Монтессорі

100. Встановіть істинність чи хибність тверджень:

- а. деклароване в колишньому СРСР соціальне забезпечення було невіддільним від Марксової теорії класової боротьби і поширювалось лише на відданих радянській владі
- б. з 1918 р. при губернських та повітових Наркоматах соціального забезпечення утворюються спеціальні відділи для допомоги "жертвам революції"
- в. твердження істинні
- г. твердження хибні

101. Встановіть істинність чи хибність тверджень:

- а. нова економічна політика, введена в дію на початку 1920-х рр., суттєво змінює стратегію соціального забезпечення у колишньому СРСР
- б. вирішальну роль у врятуванні голодуючих в Україні відіграли іноземні благодійницькі організації, діяльність яких тривала з березня 1922 р. до серпня 1923 р.
- в. твердження істинні
- г. твердження хибні

102. У перші роки радянської влади завдання подолання дитячої безпритульності і злочинності вирішували:

- а. Рада захисту дітей, а пізніше Комісія з поліпшення життя дітей при ВЦВК
- б. комісія Допголу при ВЦВК
- в. представники АРА та місія Фрітьофа Нансена
- г. представники соціальної служби розшуку дітей

103. Найдревнішим збірником соціальних законів вважають:

- а. "Повість врем'яних літ" літописця Нестора
- б. Кодекс вавилонського царя Хамурапі
- в. "Руську Правду" Ярослава Мудрого
- г. Decretum, виданий Римською церквою

104. Брати і сестри соціальної допомоги (люди, не молодші 21 р.) відвідували майстерні, окремі родини, установи, затримували неповнолітніх правопорушників і направляли їх у дитячі приймаючі-розподілювачі – це:

- а. інспектори магістратів органів міського управління Росії з 1720 р.
- б. інспектори приказів суспільної опіки, організованих у 1775 р. Катериною II при кожній губернії
- в. інспектори Відомств установ імператриці Марії Олександрівни
- г. інспектори дитячої соціальної інспекції при відділі правового захисту дітей Народного комісаріату освіти

105. З перелічених нижче установ, які в часи радянської влади займалися проблемами інвалідів, вилучіть зайву:

- а. Всеросійський союз кооперації інвалідів
- б. Всеросійське товариство сліпих
- в. опікунство імператриці Марії Федорівни для глухонімих
- г. Всеросійське об'єднання глухонімих

106. Особливий благодійний фонд для бідних дітей в античному Римі у 97 році створив:

- а. Сенека
- б. імператор Пліній Молодший
- в. імператор Август
- г. Василій Великий

107. Найпершу благодійну установу в античному Римі було засновано:

- а. Марком Аврелієм
- б. при імператорі Августі
- в. при імператорі Плінію Молодшому
- г. Василієм Великим

108. Притулок, у якому перебували діти, вдови, люди похилого віку, подорожуючі, хворі та інваліди, в східній Римській імперії у 370 р. заснував:

- а. Сенека
- б. імператор Пліній Молодший
- в. М.-Ф. Квінтіліан
- г. Василій Великий

109. Український центральний комітет, очолюваний великим ученим-географом Володимиром Кубійовичем, – це:

- а. трудовий інтернат, у якому скалічені вояки готувалися до подальшої трудової діяльності, отримували трудові фахи, проходили перепідготовку
- б. українська комісія допомоги голодуючим, основні завдання якої полягали у з'ясування розмірів голоду, розгляд положень про визнання голодуючими окремих губерній і повітів (вони звільнялися від податків і отримували допомогу продовольством), вишукували засоби для боротьби з голодом, створеної в липні 1921 р. при ВЦВК
- в. координаційний заклад соціального забезпечення, обов'язки якого полягали в нагляді за хворими, літніми людьми, безпритульними дітьми, в організації служби охорони здоров'я, освіти; в допомозі військовополоненим українцям та представництві інтересів українських робітників, які вивозилися до Німеччини; створений навесні 1940 р.
- г. спеціальний відділ при НКСЗ (з 1918 р.) для допомоги "жертвам контрреволюції", до яких належали постраждалі радянські службовці, політичні емігранти, політичні біженці, а також сім'ї зазначених осіб; їм згідно з постановою уряду надавалась допомога у вигляді забезпечення роботою, одягом, житлом, направлення дітей до притулків, медичної допомоги, грошової допомоги, пенсій

110. Першою відомою на сьогодні формою закладу соціальної допомоги, який є полівалентним у своїй діяльності і використовує специфічний підхід до проблеми окремих категорій населення, вчені вважають:

- а. благодійний фонд для бідних дітей імператора Плінія Молодшого
- б. благодійну установу імператора Августа
- в. притулок Василя Великого у східній Римській імперії
- г. "Установу для бідних" Й.-Г. Песталоцці.

111. Практика прощення боргів, розривання боргових зобов'язань, що повторювалось в кожен ювілейний рік (раз в 50 р.), була однією з форм благодійності:

- а. в Стародавній Греції
- б. в Стародавньому Римі
- в. у давніх євреїв
- г. у перших християнських общинах

112. Decretum – це:

- а. рішення вселенського собору 437 р. в Халкідоні, ЯКИЙ зобов'язав єпископів приділяти увагу вдовам і сиротам
- б. збір канонічних законів з теорії і практики благодійництва, виданий 1100 р. Римською церквою
- в. монографія М. Фірсова
- г. праця М. Річмонд

113. Початок загальному державному пенсійному забезпеченню працюючих поклав документ:

- а. "Положення про забезпечення в порядку соціального страхування праці та членів родин, померлих або відсутніх з невідомих причин, інвалідів праці" Раднаркому СРСР (1925 р.)
- б. постанова Наркомпраці СРСР для робітників текстильної промисловості (1928 р.)
- в. Закон про державні пенсії, прийнятий Верховною Радою СРСР (1956 р.)
- г. Закон про пенсії та грошову допомогу членам колгоспів (1964 р.)

114. НКСЗ перейменовано на Міністерство соціального забезпечення:

- а. у 1917 р.
- б. у 1922 р.
- в. у 1949 р.
- г. у 1991 р.

115. У праці "Соціальні діагнози" (1917) детально проаналізувала обстоювані нею методи соціальної роботи, найважливішим серед яких визнавала метод індивідуального підходу.

- а. А. Капська
- б. Дж. Адамс
- в. Є. Холостова
- г. М. Річмонд

116. Німецька активістка, реформатор і одна з основоположниць соціальної роботи як навчальної дисципліни. У 1925 році організувала "Німецьку жіночу академію соціальної і педагогічної роботи", яка мала на меті поєднувати наукову чистоту досліджень з практичними навичками і забезпечувати базу для післядипломного навчання впродовж всього життя.

- а. С. Русова
- б. А. Саломон
- в. Є. Холостова
- г. М. Річмонд

117. Німецький педагог та філософ, автор книги "Соціальна педагогіка", де були сформульовані основи однойменної педагогічної течії, у якій проблеми виховання розглядаються у широкому соціально-філософському контексті; професор Марбурзького університету.

- а. А. Дістервег
- б. А. Саломон
- в. Й.-Г. Песталоцці
- г. П. Наторп

118. Перший у світі Інститут підготовки соціальних працівників було відкрито:

- а. 1899 р. в Амстердамі (Голландія)
- б. 1817 р. в Німеччині
- в. 1884 р. у Львові (Україна)
- г. 1864 р. у Великій Британії

119. Українське Товариство Червоного Хреста організовано:

- а. 1772 р.
- б. 1869 р.
- в. 1905 р.
- г. 1918 р.

120. Ключовими концепціями на початку становлення соціальної роботи як науки (XIX ст.), що мали вплив на ряд інших сучасних теорій, були теорії дослідження групи зарубіжних учених:

- а. Курта Левіна, Джорджа Хоуманса, Алвіна Бандера
- б. Зигмунда Фрейда, Берреса Скіннера, Жана Піаже
- в. М. П. Фоллетта, Р. Мертон, М. Залд, Е. Гофмана, Р. Кантера
- г. Є. Холостової, Г. Клімантової, П. Павленка, В. Худовердяна

121. Автор книги "Соціальні діагнози" (1917), у якій описано теоретичні і методологічні основи індивідуальної соціальної роботи:

- а. Б. Рейнолдс
- б. М. Річмонд
- в. Р. Мертон
- г. Є. Холостова

122. Відома вчена (1883-1978), одна з представників діагностичної школи соціальної роботи. Свою соціальну роботу почала у дитячому притулку в Бостоні, де було багато "кольорових" дітей. Ця практика зміцнила її думку, що соціальний працівник – це свого роду інструмент для соціального контролю. Отримала спеціальну соціальну підготовку; професійно займалася психоаналізом; у своїй діяльності намагалася поєднати теорію і практику:

- а. Джейн Адамс
- б. Мері Річмонд
- в. Берта Рейнолдс
- г. Аліса Саломон

123. До предмета етики та психології сімейного життя можна віднести:

- а. соціально-психологічні явища у сім'ї
- б. психологію особистості
- в. усі відповіді правильні
- г. усі відповіді неправильні

124. Особливостями сім'ї є:

- а. чітко окреслена гетерогенність сім'ї
- б. наявність чоловіка та дружини
- в. наявність у сім'ї дітей
- г. усі відповіді правильні

125. Яким чином співвідносяться ЕПСЖ і соціальна психологія?

- а. етика та психологія сімейного життя – це окрема галузь психології
- б. етика та психологія сімейного життя – це окрема галузь соціальної психології
- в. етика та психологія сімейного життя – це один із розділів соціології
- г. усі відповіді неправильні

126. До основних напрямків соціально-психологічних досліджень сім'ї слід віднести:

- а. вивчення функцій сім'ї
- б. вивчення впливу умов праці на психологію сім'ї
- в. вивчення психологічних якостей подружжя, які необхідні сучасному суспільству
- г. усі відповіді правильні

127. Які із зазначених характеристик слід віднести до ознак сім'ї

- а. наполегливість; тривожність; спрямованість
- б. схильність до спілкування
- в. спрямованість
- г. успішність у навчанні

128. Народження дітей і продовження роду виконує функція:

- а. репродуктивна;
- б. еротична;
- в. сексуальна;
- г. регулятивна.

129. Комунікативна функція виконує роль:

- а. задовольняє сім'ю спілкуванням і взаємодією
 - б. народження дітей у сім'ї
 - в. виховання дітей
 - г. дозволяє отримувати інформацію про дії подружжя
130. Сексуальна функція виконує роль:
- а. реалізації сімейних стосунків між чоловіком і дружиною
 - б. народження дітей
 - в. сексуального виховання дітей
 - г. спілкування між членами сім'ї
131. Рекреативна функція виконує роль:
- а. організації дозвілля і відпочинку
 - б. спілкування
 - в. психотерапії
 - г. усі відповіді правильні
132. Сімейні ролі передбачають мати у сім'ї відповідального за:
- а. усі відповіді правильні
 - б. матеральне забезпечення сім'ї
 - в. підтримку родинних стосунків
 - г. доглядом за дітьми
133. Типологія сімей визначається за:
- а. кількістю чоловіків, кількістю дружин у сім'ї
 - б. наявність чоловіка та дружини
 - в. наявністю батьків
 - г. наявністю інших родичів
134. Сім'ї розрізняють за стадією становлення:
- а. молоді, середні, зрілі
 - б. адаптовані
 - в. дезадаптовані
 - г. усі відповіді правильні
135. Фазою сімейного життя в період дошлюбного спілкування є:
- а. залицяння
 - б. народження дитини
 - в. життя без дітей
 - г. розпад сім'ї
136. Мотивом взяття шлюбу можуть бути:
- а. наслідування традицій; втеча від батьків; самотність; любов
 - б. престиж
 - в. помста колишньому партнерові
 - г. боязнь залишитися самотнім
137. Ознаками щасливих сімей є:
- а. культура спілкування
 - б. високі матеріальні можливості
 - в. наявність окремої квартири
 - г. наявність дітей

138. Ознаками нещасливих сімей є:
- а. низька культура спілкування
 - б. низькі матеріальні можливості
 - в. відсутність житла
 - г. відсутність одного із подружжя
139. Показниками психічного здоров'я сім'ї є:
- а. усі відповіді правильні
 - б. висока зарплата чоловіка
 - в. подібність сімейних цінностей
 - г. спрямованість на сімейне довголіття
140. Психологічно здоровій сім'ї притаманні:
- а. усі відповіді правильні
 - б. гармонійність
 - в. життєздатність
 - г. гуманність
141. Готовність до шлюбу визначається:
- а. сексуальною і соціальною готовністю
 - б. можливостями батьків
 - в. наявністю роботи у молодого подружжя
 - г. незрілим бажанням мати сексуального партнера
142. На становлення особистості дитини у сім'ї впливають:
- а. включеність дитини у сім'ю з дитинства
 - б. наявність братів і сестер
 - в. наявність обох батьків
 - г. наявність дідуся і бабусі
143. Характеристиками соціалізації у сім'ї є:
- а. соціально-демографічне становище, психологічний клімат сім'ї, гуманістичне спілкування у сім'ї;
 - б. суворий порядок у сім'ї.
 - в. матеріальні можливості;
 - г. усі відповіді неправильні.
144. Виберіть головні критерії, за якими класифікуються міжособистісні взаємини у родині:
- а. глибина, міра включення особистості у взаємостосунки; тривалість і частота контактів між особистостями;
 - б. дистанція між партнерами;
 - в. вимоги до умов контакту;
 - г. місце спілкування членів родини.
145. Авторитет батьків – це:
- а. особисті якості батька і матері, компетентність батьків і ерудиція;
 - б. матеріальні можливості батьків;
 - в. соціально-психологічний клімат сім'ї;
 - г. усі відповіді правильні.
146. Які з перерахованих чинників безпосередньо впливають на членів сім'ї:

- а. образи, слова
 - б. відверті слова
 - в. істина, досвід, слова
 - г. образи, слова, формули, ілюзії, досвід
147. На виховання дітей впливають:
- а. усі відповіді правильні
 - б. постійний контроль за дітьми
 - в. вимога зрілості, спілкування
 - г. доброзичливість
148. Психологічна діагностика сім'ї – це:
- а. вид психологічної допомоги, необхідна умова вивчення сім'ї
 - б. необхідність даних, які підлягають корекції
 - в. єдина можливість отримати інформацію
 - г. жодна відповідь неправильна
149. Психологічне консультування сім'ї – це:
- а. вирішення глибинних проблем сім'ї
 - б. коригуючий вплив міжособистісних стосунків
 - в. зняття психічного напруження у подружжя
 - г. зміна взаємостосунків між чоловіком та дружиною
150. У сімейній психотерапії вирізняють стадії:
- а. збирання інформації; перетворення сімейної системи
 - б. ідентифікації
 - в. навіювання
 - г. закріплення позитивних змін
151. Які проективні методики доцільно застосовувати, діагностуючи батьківсько-дитячі стосунки:
- а. "незавершені речення", "малюнок сім'ї", "Будинок – дерево – людина", тест "Неіснуюча тварина"
 - б. кольоровий тест стосунків О. Еткінда, тест Лірі, тести-опитувальники Айзенка, Стреляу
 - в. методика ціннісних орієнтацій Рокича-Ядова
 - г. тест-опитувальник "Задоволеність шлюбом"
152. Які проективні методики доцільно застосовувати, діагностуючи подружні стосунки:
- а. методика ціннісних орієнтацій Рокича-Ядова, методика ТЮФ Шмельова — Болдиревої, методика "Сімейні цінності" В. Торохтія, методика визначення функціонально-рольової погодженості С. Ковальова, методика "Соціально-рольова адекватність" В. Торохтія
 - б. тест Люшера, шкалу самооцінки рівня тривожності Спілбергера — Ханіна
 - в. шкалу депресії, методику вивчення самооцінки Будассі чи Дембо — Рубінштейн
 - г. усі відповіді правильні
153. Назвіть типові критичні періоди у житті сім'ї
- а. перший рік життя, 3-7, 17-23 роки роки існування сім'ї
 - б. 3-4 роки
 - в. 1-2, 7-8
 - г. 25 років
154. Принципами сімейного психологічного консультування є:

- а. добровільність, конфіденційність, доброзичливість, безоцінне ставлення до клієнта
 - б. емпатійне ставлення до клієнта, відповідальність за надання йому поради
 - в. байдужість до розв'язання проблеми клієнта
 - г. усі відповіді правильні
155. Методами психологічного вивчення сім'ї є:
- а. науково-дослідні, науково-дослідні, діагностичні
 - б. соціологічні; корекційно-діагностичні
 - в. педагогічні
 - г. усі відповіді правильні
156. Виховний потенціал родини – це:
- а. комплекс її виховних можливостей, якісних характеристик сім'ї, які безпосередньо впливають на процес родинного виховання
 - б. педагогічна культура батьків
 - в. педагогічну компетентність батьків
 - г. усі відповіді неправильні
157. Сукупність установок батьків, їх емоційне ставлення до дитини, сприйняття дитини батьками і відповідні способи поведінки з нею – це:
- а. стиль виховання.
 - б. процес виховання
 - в. процес навчання дітей батьками
 - г. метод виховання
158. Ознаками ліберального стилю виховання є:
- а. байдуже ставлення до дитини, вездозволеність, незначний контроль за поведінкою дитини
 - б. карально-насильницька дисципліна, надмірний контроль; недовіра дитині
 - в. повага особистості дитини, довіра їй
 - г. усі відповіді правильні
159. Назвіть основні подружні ролі:
- а. сексуальний партнер, друг, опікун, захисник
 - б. сексуальний партнер, хазяїн-господарка, вихователь, психотерапевт
 - в. організатор розваг, вихователь, друг, захисник
 - г. організатор сімейної субкультури, сексуальний партнер, вихователь
160. За якістю сімейних відносин сім'ї поділяють на:
- а. благополучні і неблагополучні сім'ї
 - б. демократичні, авторитарні, ліберальні
 - в. виховно-сильні, виховно-стійкі, виховно-нестійкі
 - г. виховно-слабкі з агресивно-негативною атмосферою, сім'ї правопорушників
161. Об'єкти соціального захисту:
- а. інваліди;
 - б. підприємці;
 - в. представники благодійних організацій;
 - г. маргінали.
162. Суб'єкти соціальної політики:

- а. суспільство;
 - б. інформаційні організації;
 - в. фінансові інституції та соціальні спільноти;
 - г. політичні формування.
163. Колективні цілі соціальної політики:
- а. пом'якшення соціальних проблем;
 - б. перерозподіл коштів урядових і благодійних програм;
 - в. розвиток програм малого бізнесу;
 - г. створення умов для надання освітніх послуг.
164. Інструменти соціальної політики:
- а. нефінансові винагороди;
 - б. політичні інституції;
 - в. підприємницькі організації;
 - г. влада.
165. Складові соціальної політики:
- а. Петиція про права (1628 р., Британія);
 - б. уряди;
 - в. соціальна держава;
 - г. ринок.
166. Основні заходи активної соціальної політики:
- а. створення соціально-економічних умов для заохочення до продуктивної трудової діяльності;
 - б. надання прямих бюджетних трансфертів;
 - в. витрати з благодійних фондів;
 - г. проплати компенсацій і збільшення кількості пілґ.
167. Головними регулятивними функціями соціальної держави є:
- а. створення умов, необхідних для розвитку та реалізації особистісного потенціалу людини;
 - б. повна централізація управління соціальною сферою;
 - в. випередження проявів деструктивного та неефективного перебігу певних соціальних процесів та явищ;
 - г. визначення джерел фінансування закладів соціальної сфери.
168. Базовий принцип для досягнення соціальної справедливості:
- а. принцип свободи;
 - б. принцип соціальної рівноваги;
 - в. принцип гуманності;
 - г. принцип зрівняння.
169. Абсолютні критерії визначення бідності – це:
- а. фактична вартість споживчого кошика
 - б. відсоток витрат на харчування в сукупних доходах домогосподарств
 - в. фіксований відсоток подушних доходів
 - г. відносна вартість продуктового кошика
170. До демоекономічних чинників відносять:
- а. рівень освіти;
 - б. прожитковий рівень;

- в. сімейний стан;
- г. працездатність

171. Робоча сила – це:

- а. загальна чисельність населення працездатного віку, яке в даний конкретний момент працює або прагне працювати за винагороду;
- б. загальна чисельність населення певного віку, яке звичайно працює або прагне працювати за винагороду;
- в. загальна чисельність трудоактивних осіб;
- г. економічно трудоактивне населення

172. Приховане безробіття – це:

- а. робота неповний робочий день (тиждень)
- б. перебування в адміністративній відпустці
- в. сезонні роботи
- г. виконання громадських робіт

173. Основними ознаками зайнятості є:

- а. первинна зайнятість та оплата праці, реєстрація;
- б. рівень зайнятості та чисельність сукупної робочої сили;
- в. мобільність робочої сили та кількість робочих місць на одну особу;
- г. тривалість робочого періоду, рівень оплати праці, реєстрація;

174. Бідність – це:

- а. соціальне явище, яке полягає у нестачі матеріальних засобів для забезпечення життєвих потреб особи чи родини;
- б. недостатні надходження коштів для задоволення культурних потреб;
- в. майновий стан, за якого витрати домогосподарств на харчування перевищують 50% середньомісячних сукупних доходів;
- г. низький рівень соціальних пільг;

175. Індикатором переходу у стан надзліднів є:

- а. межа фізіологічного виживання
- б. мінімальний споживчий бюджет;
- в. прожитковий мінімум;
- г. межа малозабезпеченості;

176. Величина прожиткового мінімуму застосовується для:

- а. визначення права на призначення соціальної допомоги;
- б. встановлення максимальних розмірів пенсій за віком;
- в. формування бюджету розвитку;
- г. визначення соціальних гарантій і стандартів

177. Прожитковий мінімум – це:

- а. половина вартості мінімального споживчого кошика;
- б. 75 % вартості продуктового кошика;
- в. сума коштів, необхідних для нормального відтворення робочої сили за конкретних економічних умов;
- г. рівень самовизначення;

178. Головними узагальненими чинниками формування трудової діяльності є:

- а. соціопсихологічний
 - б. територіальні;
 - в. стан розвитку демократії у країні;
 - г. освітній рівень;
179. Соціальний захист – це:
- а. комплекс організаційно-правових та економічних заходів, спрямованих на забезпечення життя, здоров'я та добробуту населення за конкретних економічних умов;
 - б. один із компонентів людського розвитку;
 - в. комплекс економічних заходів, спрямованих на забезпечення життєвих потреб людини;
 - г. програми забезпечення добробуту людини
180. Соціальна безпека – це:
- а. система організаційно-правових та економічних заходів з реалізації соціальних інтересів щодо формування демографічної ситуації, забезпечення генофонду держави та трансформації трудових ресурсів відповідно до ринкових вимог;
 - б. політика створення нормального життєвого рівня населення;
 - в. попередження загроз, що діють за межами соціальної сфери;
 - г. система організаційно-правових та економічних заходів з реалізації економічної незалежності індивіда;
181. Основні складові системи соціального захисту:
- а. соціальні трансферти, соціальна допомога, соціальна злагода;
 - б. соціальна допомога, соціальне страхування, соціальний добробут;
 - в. соціальне страхування, соціальна справедливість, соціальна допомога;
 - г. соціальна допомога, соціальне страхування, соціальна рівність.
182. Соціальна справедливість – це:
- а. компенсації дітям і батькам, що постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС;
 - б. допомога на поховання;
 - в. допомога при втраті годувальника;
 - г. соціальна пенсія;
183. Модель соціального захисту повинна бути:
- а. структурованою, динамічною, цілісною, багатовимірною
 - б. самодостатньою, ефективною, адекватною, недорогою;
 - в. регіональною, національною, фрагментарною, базисною;
 - г. самодостатньою, транснаціональною, глобалізованою.
184. Характеристиками ризику є:
- а. розмір заподіяної шкоди, ймовірність його настання;
 - б. тривалість його дії, ймовірність настання;
 - в. час його очікування, адекватність компенсацій;
 - г. розмір ймовірної шкоди, компенсаційний період;
185. До соціальних ризиків належать:
- а. стан безробіття
 - б. втрата житла внаслідок пожежі;
 - в. пошкодження транспортного засобу внаслідок ДТП;
 - г. матеріальні збитки від терористичного акту;
186. Приватні пенсії побудовані на:

- а. капіталізації коштів цільових фондів;
 - б. капіталізації коштів місцевих бюджетів;
 - в. використанні коштів застрахованих фізичних осіб;
 - г. капіталізації внесків і персоніфікації рахунків конкретної застрахованої особи;
187. Показник демографічного навантаження — це:
- а. відношення кількості пенсіонерів до чисельності працюючих (платників податків);
 - б. відношення кількості пенсіонерів до загальної чисельності населення регіону;
 - в. відношення кількості працюючих до кількості пенсіонерів;
 - г. відношення кількості пенсіонерів до чисельності трудоактивного населення;
188. Другий рівень трирівневої системи пенсійного забезпечення надає право:
- а. отримувати виплати із індивідуальних накопичувальних пенсійних рахунків;
 - б. отримувати довічні пенсії за угодами із страховими компаніями;
 - в. отримувати виплати з пенсійних депозитних рахунків;
 - г. отримувати виплати з корпоративних фондів;
189. Грошові виплати при страхуванні від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання — це:
- а. пенсія по інвалідності внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання;
 - б. соціальні пенсії;
 - в. компенсації, надані працедавцями;
 - г. допомоги на випадок тимчасової непрацездатності;
190. Основними напрямками діяльності Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття є:
- а. надання соціальних послуг громадянам у випадку втрати роботи;
 - б. надання дотацій підприємством для виплати заробітної плати працівникам;
 - в. надання соціальних послуг громадянам у випадку втрати роботи;
 - г. протидія банкрутству підприємств;
191. Виплати загальнообов'язкового державного страхування на випадок тимчасової непрацездатності та витрати, зумовлені народженням і похованням людини, здійснюються на:
- а. забезпечення оздоровчих заходів.
 - б. пенсії у зв'язку з втратою годувальника, який помер внаслідок нещасного випадку на виробництві;
 - в. заходи медичної реабілітації;
 - г. профілактичні та освітні заходи;
192. До програм соціальних послуг належить:
- а. допомога вдома;
 - б. допомога сім'ям з дітьми;
 - в. допомога безробітним;
 - г. допомога при вагітності та пологах;
193. Основними видами послуг, які надають соціальні служби самотнім непрацездатним громадянам, є:
- а. доставка ліків (за конкретними умовами);
 - б. приготування їжі (відвідування до 3 годин на день);
 - в. забезпечення транспортного обслуговування;
 - г. прання білизни (від 2 до 5 годин один раз на тиждень);

194. Органи праці та соціального захисту населення здійснюють такі виплати громадянам, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС:
- а. щорічні допомоги евакуйованим із зони відчуження 1986 р., враховуючи дітей;
 - б. трудові пенсії;
 - в. щоквартальні допомоги на оздоровлення інвалідів I-III груп;
 - г. щорічні компенсації особам, які стали інвалідами внаслідок Чорнобильської катастрофи;
195. Страхувальники — це:
- а. заклади з надання страхових послуг;
 - б. об'єкти страхових заходів;
 - в. юридичні особи, що здійснюють страхові операції;
 - г. юридичні особи, які є страховиками;
196. До соціального захисту належать:
- а. соціальні компенсації постраждалим від непередбачуваних подій;
 - б. страхування життя;
 - в. дотації органам місцевого самоврядування;
 - г. збільшення людського капіталу;
197. Соціальний працівник – це:
- а. фахівець з високим рівнем компетентності у широкому колі практичних соціальних проблем, соціальних і правничих наук, умінням і практичними навичками комунікацій, посередництва та представництва;
 - б. працівник служби соціального захисту;
 - в. фахівець з вирішення соціальних проблем;
 - г. соціальний інспектор;
198. Головним органом з розробки заходів і впровадження основних завдань соціальної політики є:
- а. Міністерство соціальної політики України;
 - б. Кабінет Міністрів України;
 - в. Верховна Рада України;
 - г. Президент України;
199. Розробкою та реалізацією завдань державної соціальної політики займається:
- а. міністерства України;
 - б. державні комітети України;
 - в. місцеві державні адміністрації;
 - г. постійні комітети Верховної Ради України;
200. Сільські відділи (центри) соціального захисту надають наступні соціальні послуги:
- а. інформують населення сільських територій з питань соціального захисту;
 - б. виплачують субсидії;
 - в. виплачують соціальної послуги;
 - г. надають соціально-медичні послуги;
201. До недержавних інституцій соціального захисту належать:
- а. органи системи соціального партнерства;
 - б. профспілки;
 - в. громадські організації;
 - г. асоціації підприємств;

202. До органів системи соціального партнерства належать:
- а. самозайняті працівники третього сектору, держава;
 - б. держава, профспілки, громадські організації;
 - в. наймані робітники, державні службовці;
 - г. профспілки, громадські організації, підприємці;
203. Функції соціальної роботи в системі соціального захисту:
- а. комунікативні, соціально-побутові, активізаційні;
 - б. превентивні, медичні, корегуючі;
 - в. гендерні, організаторські, комунікативні;
 - г. фіскальні, консалтингові, багатосуб'єктні;
204. До джерел фінансування соціальної політики належать:
- а. платні позики;
 - б. прибутковий податок з громадян;
 - в. капітальна конверсія;
 - г. бюджет комунального підприємства;
205. До методів фінансування соціальної політики належать:
- а. особисті та сімейні зобов'язання;
 - б. фінансові трансферти;
 - в. місцеві фонди;
 - г. правові заслуги;
206. Основні напрями бюджетної політики України визначаються:
- а. Бюджетним кодексом України;
 - б. Бюджетною резолюцією на відповідний рік;
 - в. законодавчо-нормативними актами загального характеру;
 - г. щорічним Законом України "Про Державний бюджет України";
207. Основне завдання та функція соціальної держави:
- а. рух до досягнення у суспільстві соціальної справедливості;
 - б. охорона довкілля;
 - в. формування сприятливого для особи життєвого середовища;
 - г. надання кожному роботи та інших засобів до існування;
208. Соціальна педагогіка – це:
- а. наука про соціально-педагогічні механізми формування особистості в соціумі, гармонізацію її відносин на мікро-, мезо-, та макрорівнях
 - б. сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, що впливають на її свідомість і поведінку
 - в. діяльність державних закладів, громадських, приватних, змішаних організацій та служб, спеціалістів та активістів, спрямована на соціальне забезпечення; надання соціальної допомоги; здійснення соціального забезпечення
 - г. усі варіанти правильні
209. Соціальна педагогіка вбирає в себе весь спектр:
- а. соціального виховання, соціальної допомоги, соціальної підтримки, соціального захисту, соціальної роботи з різними верствами населення в певних мікросоціумах соціального середовища
 - б. соціальної роботи з різними верствами населення в певних мікросоціумах соціального

- середовища
- в. соціального виховання, та соціальної допомоги
- г. усі варіанти правильні

210. Соціальна робота – це:

- а. діяльність державних закладів, громадських, приватних, змішаних організацій та служб, спеціалістів та активістів, спрямована на соціальне забезпечення; надання соціальної допомоги; здійснення соціального забезпечення
- б. наука про соціально-педагогічні механізми формування особистості в соціумі, гармонізацію її відносин на мікро-, мезо-, та макрорівнях
- в. сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, що впливають на її свідомість і поведінку
- г. усі варіанти правильні

211. Сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, що впливають на її свідомість і поведінку – це:

- а. соціальне середовище
- б. соціальний інститут
- в. соціальне виховання
- г. соціальний розвиток

212. Особливості впливу соціального середовища на формування особистості – це визначено:

- а. предмет соціальної педагогіки
- б. об'єкт соціальної педагогіки
- в. основна мета соціальної педагогіки як науки
- г. одна з функцій соціальної педагогіки

213. Вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб і соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації – це:

- а. соціальна допомога
- б. соціальні послуги
- в. соціальна реабілітація
- г. соціальна адаптація

214. Який з типів профілактики спрямований на повне чи часткове відновлення або компенсацію порушеної чи втраченої функції організму людини, можливе уповільнення захворювання, підтримку фізичних сил особистості?

- а. медичний
- б. психологічний
- в. професійний
- г. педагогічний

215. Який із типів профілактики розуміють як вплив на психічну сферу особистості, що спрямований на подолання в свідомості людини уявлення про безвихідь її становища, відновлення захисних сил організму, формування впевненості та мотивації по подоланню кризової ситуації?

- а. психологічний
- б. медичний
- в. біологічний
- г. педагогічний

216. Систему заходів, спрямованих на відновлення людиною втрачених професійно важливих якостей, необхідних для повернення до трудової діяльності в тій сфері, яка найбільш придатна для людини відповідно її індивідуальним можливостям, називають ...
- а. професійною реабілітацією
 - б. медичною реабілітацією
 - в. психологічною реабілітацією
 - г. педагогічною реабілітацією
217. Який з аспектів профілактики має на меті освіту, виховання та всебічний розвиток в першу чергу дітей з фізичними та розумовими обмеженнями, створення умов для розвитку їх потенційних можливостей?
- а. педагогічний
 - б. медичний
 - в. психологічний
 - г. професійний
218. Інтегровані вміння, якими повинен володіти кожний соціальний педагог, незалежно від специфіки його конкретної діяльності, це:
- а. комунікативні, аналітичні, організаторські, прогностичні, проектувальні вміння
 - б. аналітичні, організаторські, прогностичні вміння
 - в. комунікативні, проектувальні вміння
 - г. усі варіанти правильні
219. До якої сфери діяльності соціального педагога належать будинки дитини, дитячі санаторії, соціально-реабілітаційні центри для неповнолітніх, інтернати для дітей-інвалідів, дитячі лікарні, дружні клініки для молоді, анонімні кабінети:
- а. сфера охорони здоров'я
 - б. сфера соціальної допомоги
 - в. сфера медичної реабілітації
 - г. сфера освіти
220. До якої сфери діяльності соціального педагога належать центри соціального обслуговування населення, притулки, кризові центри для жінок:
- а. сфера соціального захисту населення
 - б. сфера освіти і виховання
 - в. сфера реабілітації населення
 - г. сфера охорони здоров'я
221. До якої сфери діяльності соціального педагога належать клуби за місцем проживання, центри молоді сім'ї, центри соціальних служб для молоді, громадські дитячі та молодіжні об'єднання, молодіжні служби працевлаштування?
- а. сфера служб для молоді
 - б. сфера соціального обслуговування
 - в. сфера охорони здоров'я
 - г. сфера реабілітації населення
222. Дати узагальнену назву принципам соціально-педагогічної діяльності, до яких належать: принцип сприяння самореалізації дітей та молоді у всіх сферах їх життєдіяльності; принцип диференційованого та індивідуального підходу; принцип цілеспрямованості; принцип системності:
- а. соціально-педагогічні
 - б. психолого-педагогічні

- в. морально-педагогічні
- г. специфічні

223. Соціально-політичні принципи містять основні вимоги, що обумовлюють залежність змісту соціально-педагогічної діяльності від соціальної політики держави щодо дітей та молоді, до них відносяться:

- а. принцип законності та прав людини, принцип державного підходу до завдань, що реалізуються в соціально-педагогічній діяльності, принцип зв'язку змісту і форм соціально-педагогічної діяльності з конкретними умовами життєдіяльності особистості чи соціальної групи
- б. принцип державного підходу до завдань, що реалізуються в соціально-педагогічній діяльності, принцип зв'язку змісту і форм соціально-педагогічної діяльності з конкретними умовами життєдіяльності особистості чи соціальної групи
- в. принцип законності та прав людини, принцип державного підходу до завдань, що реалізуються в соціально-педагогічній діяльності
- г. усі варіанти правильні

224. До організаційних принципів соціально-педагогічної діяльності відносяться:

- а. принцип компетентності кадрів, принцип інтеграції, принцип контролю та перевірки виконання заходів щодо соціального захисту різних груп населення
- б. принцип контролю та перевірки виконання заходів щодо соціального захисту різних груп населення
- в. принцип компетентності кадрів, принцип інтеграції
- г. усі варіанти правильні

225. Дайте назву методу виховання, що трактується як засіб впливу вихователя на свідомість, почуття вихованців як вербальними, так і невербальними способами з метою формування в них активної життєвої позиції та позитивних якостей особистості:

- а. метод переконань
- б. формуючі вправи
- в. метод позитивного прикладу
- г. метод інтерв'ю

226. Методи індивідуальної соціальної роботи. Методи групової соціальної роботи. Методи соціальної роботи в общині. Це класифікація методів соціальної роботи за:

- а. ступенем спільності клієнтів
- б. змістом і характером соціальної роботи
- в. сферами застосування, виховання майбутнього покоління
- г. усі варіанти правильні

227. До якого виду ресурсів соціально-педагогічної роботи можна віднести: спеціальну літературу; буклети, листівки, брошури, прес-релізи; рекламну продукцію; інформацію в ЗМІ про благодійні заходи неурядових структур і соціальні програми органів влади та місцевого самоврядування; інформаційну мережу Інтернет; усну інформацію спеціалістів та волонтерів:

- а. до основних видів інформаційних ресурсів соціально-педагогічної роботи
- б. до основних видів матеріальних ресурсів соціально-педагогічної роботи
- в. до основних видів зовнішніх ресурсів соціально-педагогічної роботи
- г. усі варіанти правильні

228. Дайте узагальнену назву інституційним ресурсам, до яких належать благодійні фонди, громадські об'єднання, товариства:

- а. громадські організації
- б. державні органи соціальної роботи з населенням
- в. соціальні інститути виховання
- г. усі варіанти правильні

229. Дайте узагальнену назву інституційним ресурсам, до яких належать територіальні центри по роботі з населенням, соціальні служби молоді, притулки, реабілітаційні центри:

- а. державні органи соціальної роботи з населенням
- б. соціальні інститути виховання
- в. громадські організації
- г. усі варіанти правильні

230. Соціальні молодіжні проблеми - це:

- а. усі варіанти правильні
- б. визначення ролі та місця молоді в сучасному суспільстві; формування ціннісних орієнтацій молодих людей та їх моральних пріоритетів; становище на ринку праці забезпечення молоді певного освітнього рівня; політичні орієнтації та електоральна поведінка молоді
- в. становище на ринку праці; забезпечення молоді певного освітнього рівня; політичні орієнтації та електоральна поведінка молоді
- г. визначення ролі та місця молоді в сучасному суспільстві; формування ціннісних орієнтацій молодих людей та їх моральних пріоритетів

231. Об'єктивний і водночас керований процес взаємодії кількісних і якісних змін соціальних характеристик молодого покоління в ході його становлення як суб'єкта суспільного виробництва і суспільного життя – це:

- а. соціальний розвиток
- б. соціальне виховання
- в. освіта
- г. навчання

232. Дайте визначення соціальному інституту, що характеризується спільною формою взаємовідносин між людьми, в межах якого здійснюється основна частина їх життєдіяльності.

- а. сім'я
- б. неблагополучна сім'я
- в. благополучна сім'я
- г. неповна сім'я

233. Скільки дітей можна взяти на виховання і спільне проживання до дитячого будинку сімейного типу?

- а. не менше 5
- б. від 1 до 3
- в. від 1 до 4
- г. до 5

234. Скільки дітей можна взяти на виховання до прийомної сім'ї?

- а. від 1 до 4
- б. від 1 до 3
- в. від 1 до 5
- г. від 5 до 10

235. Соціальні послуги – це ...

- а. комплекс дій державних, громадських організацій, спрямованих на забезпечення та покращення умов життєдіяльності особистості чи окремих груп
 - б. вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб та соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації
 - в. вид соціальної діяльності державних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості
 - г. вид соціальної діяльності недержавних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості
236. Акомодація, асиміляція, конформізм – це перелічено ...
- а. форми соціальної адаптації
 - б. види соціальної профілактики
 - в. види соціальної реабілітації
 - г. форми соціального обслуговування
237. Вчених, що займаються дослідженням молодіжного та дитячого руху називають:
- а. юнологи
 - б. момологи
 - в. політологи
 - г. соціологи
238. Період дитинства, що починається із появи дитини на світ і триває до 3 років, називають:
- а. перше дитинство
 - б. третє дитинство
 - в. друге дитинство
 - г. четверте дитинство
239. Сукупність таких форм діяльності, в результаті яких індивід засвоює політичну культуру, стаючи політичним суб'єктом це:
- а. політизація
 - б. ейкуменна соціалізація
 - в. економізація
 - г. етнокультурна соціалізація
240. Про яку функцію, що притаманна молоді йде мова: перетворення досвіду поколінь, внесення в нього нових особливостей, які не існували раніше, які виникли у змінених соціально-економічних, політичних, соціокультурних умовах:
- а. інноваційна функція
 - б. соціалізаційна функція
 - в. відтворююча функція
 - г. трансляційна функція
241. Юнологи, порівнюючи національні стилі виховання дітей по степені їх суворості, співвідношенню покарань і винагород, виділяють два протилежних стиля:
- а. японський та англійський
 - б. японський та американський
 - в. японський та китайський
 - г. англійський та український
242. Соціально-демографічна група, яка має специфічні потреби, інтереси, права і охоплює межі встановлені законом та не виконує соціальних ролей - це:

- а. діти
- б. молодь
- в. пенсіонери
- г. зрілі люди

243. Антипод істинної вершини в розвитку людини – це:

- а. псевдоакме
- б. мікроакме
- в. мегаакме
- г. макроакме

244. Наука, що вивчає старість і старіння із загальнобіологічних позицій та досліджує суть старості, вплив її приходу на людину і суспільство має назву:

- а. геронтологія
- б. демографія
- в. загальна біологія
- г. акмеологія

245. Наука, що вивчає біологічні процеси старіння людини з метою відшукати соціальні можливості для збереження тілесної і духовної значимості, притаманні літньому та старечому вікові, має назву:

- а. соціальна геронтологія
- б. акмеологія
- в. статистика
- г. генетика

246. Поведінка людини у старості, коли вона повертається до минулих форм поведінки, що проявляється у формі "дитячого" вимагання допомоги у повсякденному житті, незалежно від стану здоров'я:

- а. регресія
- б. добровільна ізоляція
- в. втеча, або зміна місця проживання
- г. правильна відстань відносна

247. Хіпі, індіаністи, толкіністи, байкери належать до:

- а. романтико-ескапістські субкультури
- б. гедоністично-відпочинкові
- в. радикально-конструктивні
- г. кримінальні

248. Про яку підгрупу молоді, згідно із класифікацією В. В. Павловського, йде мова: молодь закінчує середню школу, професійні училища, закінчується їхня первинна економічна, політична, етнокультурна соціалізація, основне завдання – вибір професії та навчального закладу:

- а. старший шкільний період
- б. період громадянського становлення
- в. перший молодий громадянський вік
- г. другий молодий громадянський вік

249. Біографічні опитувальники, діагностичні методи, побудовані на вивченні реального життя, біографії, життєвого шляху людини мають назву:

- а. Life-date
- б. вірна відповідь відсутня

- в. Questen-date
- г. Test-date

250. До результативних показників ефективності професійної діяльності не належать:

- а. досконале володіння конкретним видом діяльності
- б. результативність
- в. оптимальність, досягнення найкращих результатів в даних умовах при мінімальній затраті часу і сил
- г. ефективність, доцільність, відповідність результату поставленій меті

251. Яка із теорій процесу старіння говорить, що системи старіють під впливом зовнішнього середовища та важкої праці:

- а. теорія зношування
- б. втрата "життєвої" енергії в клітинах
- в. інтоксикаційна теорія
- г. теорія дисгармонії

252. Право людини вибрати смерть, відмовившись від довготривалого лікування, яке не приносить полегшення має назву:

- а. евтаназія
- б. маргінальність
- в. інфантицид
- г. суїцид

253. Загальний, вроджений стиль реагування, збудливість і сприйнятливність людини до вражень зовнішнього світу – це:

- а. темперамент
- б. фенотип
- в. генотип
- г. правильна відповідь відсутня

254. Антипод істинної вершини в розвитку людини – це:

- а. псевдоакме
- б. мікроакме
- в. правильна відповідь відсутня
- г. макроакме

255. Виберіть відповідь, яка відображає всі компоненти організації соціальної сфери:

- а. структура служби, завдання служби, соціальні працівники, технології соціальної роботи, ресурси зовнішнього середовища, соціальна послуга
- б. структура служби
- в. соціальні працівники
- г. правильна відповідь відсутня

256. Яке із зазначених видів довголіття є наслідком проведення культурних і медико-гігієнічних заходів:

- а. соціальне довголіття
- б. індивідуальне довголіття
- в. правильної відповіді немає
- г. біологічне довголіття

257. Відповідно до класифікації Всесвітньої організації охорони здоров'я до літнього віку відноситься населення, яке досягло:

- а. 60-74
- б. 50-60
- в. 55-85
- г. 60-70

258. Яка із теорій процесу старіння говорить, що системи старіють під впливом інтенсивних життєвих процесів:

- а. теорія зношування
- б. витрати життєвої енергії в клітинах
- в. інтоксикаційна теорія
- г. теорія дисгармонії

259. Виберіть правильну відповідь. Організація соціальної сфери – це:

- а. систематизоване, структуроване, публічне, свідоме об'єднання дій людей для досягнення ефективного результату вирішення соціальної проблеми в контексті соціальної роботи
- б. горизонтальний та вертикальний поділ праці, спрямований на координацію роботи, тобто здійснення процесу управління
- в. діяльність людей, спрямована на визначення цілей розвитку організації та знаходження адекватних їм методів досягнення
- г. правильна відповідь відсутня

260. Який вид старіння характеризується раннім розвитком вікових змін чи більш вираженим їх проявом в цей чи інший період:

- а. передчасне
- б. природне
- в. сповільнене
- г. вірної відповіді немає

261. Кого із вчених вважають основоположником геронтології:

- а. О. О. Богомольця
- б. І. І. Мечникова
- в. І. Фішера
- г. правильної відповіді немає

262. Соціально-демографічна група, яка має специфічні потреби, інтереси, права і охоплює межі встановлені законом та не виконує соціальних ролей – це:

- а. діти
- б. молодь
- в. пенсіонери
- г. правильної відповіді немає

263. Процес становлення молоді в природному середовищі – це:

- а. ейкуменна соціалізація
- б. мезосоціалізація
- в. економізація
- г. етнокультурна соціалізація

264. Який стиль керівництва необхідно застосовувати в форс мажорних ситуаціях?

- а. авторитарний
- б. демократичний
- в. ліберальний
- г. змішаний

265. У соціальній геронтології до довгожителів відноситься населення:

- а. від 90 років
- б. від 60 років
- в. від 85 років
- г. від 70 років

266. Який вид старіння характеризується природнім розвитком вікових змін:

- а. природне
- б. передчасне
- в. сповільнене
- г. вірної відповіді нема

267. Дайте узагальнену назву інституційним ресурсам, до яких належать загальноосвітні школи, школи-інтернати, вищі навчальні заклади, позанавчальні заклади:

- а. соціальні інститути виховання
- б. державні органи соціальної роботи з населенням
- в. громадські організації.
- г. усі варіанти правильні

268. Дайте визначення стану дитини, що тимчасово чи постійно перебуває поза сімейним оточенням внаслідок втрати батьків, а також дитини, яка не може з певних причин чи з власних інтересів залишатися в сімейному оточенні і потребує захисту та допомоги з боку держави:

- а. безпритульна дитина.
- б. сирота
- в. бездоглядна дитина
- г. усі варіанти правильні

269. Дайте визначення соціальному стану дітей, які мають певне місце проживання, але вимушені перебувати на вулиці в результаті матеріальної неспроможності опікунів (родичів, бабусь, дідусів); психічних розладів батьків; байдужого ставлення останніх до виховання дітей:

- а. бездоглядні діти
- б. безпритульні діти
- в. сироти
- г. важковиховувані діти

270. Дайте визначення соціальному стану дітей, що за своїми психологічними ознаками схильності до постійного перебування на вулиці – діти, позбавлені систематичного батьківського піклування; аутсайтери шкільних колективів; діти з яскраво вираженими ознаками важковиховуваності, схильні до безцільного проведення часу:

- а. діти вулиці
- б. діти-втікачі із виховних установ
- в. сироти
- г. діти-втікачі із зовні благополучних сімей

271. До яких факторів спричинення інвалідності відносяться: механічні (поранення, удар), фізичні (дія електроструму, тепла, холоду), хімічні (дія отруйних речовин), біологічні (хвороботворні мікроби, віруси), психічні (переляк, стрес, психотравмуючі фактори), порушення харчування

(голодування, нестача вітамінів, переїдання):

- а. до зовнішніх факторів
- б. до внутрішніх факторів
- в. до побутових
- г. усі варіанти правильні

272. До основних функцій соціального педагога в загальноосвітніх навчальних закладах відносяться:

- а. усі варіанти правильні
- б. захисна, прогностична, діагностична
- в. консультативна, виховна
- г. організаторська, профорієнтаційна

273. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: надання порад, рекомендації учням, батькам, вчителям та іншим особам, які звертаються до соціального педагога:

- а. консультативна
- б. організаторська
- в. захисна
- г. прогностична

274. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: вивчення та оцінювання реальних особливостей діяльності особистості, мікро колективу (класу чи референтної групи), шкільного колективу в цілому, неформальних молодіжних об'єднань; спрямованості впливу мікро середовища, особливостей сім'ї та сімейного виховання, позитивних сил в мікрорайоні та джерел негативного впливу на дітей та підлітків:

- а. оцінна
- б. діагностична
- в. прогностична
- г. захисна

275. Дайте визначення поняттю, яке описує систему дій і вчинків людей, соціальних груп, що суперечить соціальним нормам або визнаним у суспільстві шаблонам і стандартам поведінки:

- а. девіантна поведінка
- б. делінквентна поведінка
- в. адиктивна поведінка
- г. некерована поведінка

276. Як називається поведінка, що передує різним видам хімічної залежності, виникає в результаті вживання різних груп наркотичних речовин і характеризується наявністю пов'язаних із цим проблем?

- а. адиктивна поведінка
- б. делінквентна поведінка
- в. девіантна поведінка
- г. усі варіанти правильні

277. До яких факторів ризику девіантної поведінки дітей та молоді відносяться: зниження життєвого рівня населення; майнове розшарування суспільства; обмеження можливостей соціально схвалених способів заробітку; безробіття; доступність алкоголю та тютюну:

- а. до соціально-економічних
- б. до соціально-культурних

- в. до соціально-педагогічних
- г. до побутових

278. До яких факторів ризику девіантної поведінки дітей та молоді відносяться: криза інституту сім'ї; зростання кількості сімей з конфліктним стилем виховання; проблеми, пов'язані з навчанням; конфлікти з вчителями; низький соціальний статус підлітка в учнівському колективі; слабка система позашкільної зайнятості дітей і молоді:

- а. до соціально-педагогічних
- б. до соціально-економічних
- в. до соціально-культурних
- г. усі варіанти правильні

279. До яких факторів ризику девіантної поведінки дітей та молоді відносяться: акцентуації характеру; реакція емансипації; реакція групування; потяг до самоствердження; задоволення почуття цікавості; бажання виглядати дорослим; потреба змінити психічний стан у стресовій ситуації; інфантилізм; підвищений рівень тривожності:

- а. психологічні
- б. біологічні
- в. фізичні
- г. усі варіанти правильні

280. Соціальний інститут, який характеризується певними соціальними нормами, санкціями, зразками поведінки, правилами, обов'язками, що регулюють стосунки між подружжям, батьками, дітьми – це:

- а. сім'я
- б. шлюб
- в. родина
- г. усі варіанти правильні

281. Наявність у людини сприятливих задатків і здібностей до якого-небудь одного або декількох видів діяльності – це:

- а. обдарованість
- б. талант
- в. геніальність
- г. здібність

282. Сімейний союз чоловіка та жінки, який породжує права та обов'язки по відношенні один до одного та до дітей – це:

- а. шлюб
- б. сім'я
- в. родина
- г. усі варіанти правильні

283. Особливості людини, які дозволяють їй успішно оволодіти тим чи іншим видом діяльності, професією, удосконалюватись, ефективно виконувати функціональні обов'язки в складних ситуаціях – це:

- а. здібність
- б. талант
- в. обдарованість
- г. геніальність

284. Поняття, що трактується як створення умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань, соціального досвіду з метою формування в нього соціально-позитивних ціннісних орієнтацій, означає:

- а. соціальне виховання
- б. соціальну реабілітацію
- в. соціальну адаптацію
- г. соціальну допомогу

285. Соціалізація – це:

- а. історично зумовлений процес розвитку особистості, надання та засвоєння індивідом цінностей, норм, установок, зразків поведінки, що притаманні певному суспільству
- б. формування умотивованої поведінки особистості в суспільстві
- в. розвиток здатностей особистості та загальнолюдських цінностей, притаманних певному суспільству
- г. усі варіанти правильні

286. Сфери діяльності, в яких може бути задіяний соціальний працівник, здебільшого розрізняють за відомчою приналежністю. До якої сфери належать загальноосвітні школи різного типу, школи-інтернати, дитячі будинки, центри дитячої творчості:

- а. сфера освіти і навчання
- б. сфера соціального захисту
- в. сфера соціального обслуговування
- г. сфера реабілітації населення

287. До якої сфери діяльності соціального педагога належать будинки дитини, дитячі санаторії, соціально-реабілітаційні центри для неповнолітніх, інтернати для дітей-інвалідів, дитячі лікарні, дружні клініки для молоді, анонімні кабінети:

- а. сфера охорони здоров'я
- б. сфера соціальної допомоги
- в. сфера соціального захисту
- г. сфера медичної реабілітації

288. До якої сфери діяльності соціального педагога належать приймальники-розподільники, спеціалізовані інтернати, міліція у справах неповнолітніх, колонії для неповнолітніх:

- а. сфера охорони правопорядку
- б. сфера соціального обслуговування
- в. сфера реабілітації населення
- г. сфера соціального захисту

289. До специфічних принципів, які визначають основні вимоги щодо надання соціальних послуг різним об'єктам соціально-педагогічної діяльності, відносяться:

- а. принцип гуманізму, принцип незалежності, принцип клієнтоцентризму, принцип опори на потенційні можливості людини, принцип конфіденційності, принцип толерантності; принцип максималізації соціальних ресурсів
- б. принцип клієнтоцентризму, принцип опори на потенційні можливості людини, принцип конфіденційності
- в. принцип толерантності; принцип максималізації соціальних ресурсів, принцип гуманізму, принцип незалежності
- г. усі варіанти правильні

290. Дайте назву методу виховання, що трактується як засіб зіставлення відомих зразків діяльності та поведінки вихованця.

- а. метод позитивного прикладу
- б. метод переконань
- в. метод формуючі вправи
- г. метод інтерв'ю

291. Формування свідомості особистості. Стимулювання діяльності та поведінки індивіда. Організація пізнавальної, практичної діяльності та поведінки. Названі методи соціальної роботи належать до групи:

- а. психолого-педагогічних
- б. правових
- в. соціологічних
- г. теоретичних

292. Особистісні проблеми молоді – це:

- а. усі варіанти правильні
- б. кохання, створення власної сім'ї, взаємостосунки з однолітками та дорослими;
- в. пошуки сенсу життя, професійне самовизначення
- г. пошуки сенсу життя, професійне самовизначення, кохання, створення власної сім'ї, взаємостосунки з однолітками та дорослими, здоров'я молодих людей

293. Процес свідомого перетворення людиною самої себе, своїх тілесних, душевних сил і властивостей, соціальних якостей особистості – це:

- а. самовиховання
- б. навчання
- в. перевиховання
- г. освіта

294. Дайте визначення соціальному інституту, що характеризується високим рівнем внутрішньої моральності, духовності, задоволення емоційних потреб всіх членів сім'ї.

- а. благополучна сім'я
- б. неблагополучна сім'я
- в. повна сім'я
- г. усі варіанти правильні

295. Дайте визначення соціальному стану дітей, що зазнали психологічного, фізичного та сексуального насильства в закладах інтернатного типу та притулках:

- а. діти-втікачі із виховних установ
- б. діти-втікачі із зовні благополучних сімей
- в. діти вулиці,
- г. сироти

296. До яких факторів спричинення інвалідності відносяться: спонтанні зміни у генетичному матеріалі, внутрішньоклітинні метаболіти, хвороби, що передаються спадковим шляхом, вроджені вади?

- а. до внутрішніх факторів
- б. до зовнішніх факторів
- в. до побутових факторів
- г. усі варіанти правильні

297. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: забезпечення змістовного дозвілля дітей та підлітків у школі та соціальному середовищі, залучення сім'ї та представників громадськості до соціально-педагогічного процесу в навчальному закладі:

- а. організаторська
- б. консультативна
- в. захисна
- г. прогностична

298. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: забезпечення дотримання норм охорони та захисту прав дітей і підлітків, представлення їх інтересів у різноманітних інстанціях (службі у справах неповнолітніх, міліції, суді тощо):

- а. захисна
- б. організаторська
- в. консультативна
- г. комунікативна

299. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: прогнозування на основі спостережень та досліджень посилення негативних чи позитивних сторін соціальної ситуації, що впливає на розвиток особистості чи групи:

- а. прогностична
- б. оцінна
- в. діагностична
- г. захисна

300. До яких факторів ризику девіантної поведінки дітей та молоді відносяться: порушення роботи ферментативної та гормональної систем організму; вроджені психопатії; мінімальні мозкові дисфункції внаслідок органічного враження головного мозку; наслідки спадковості; вплив природного середовища:

- а. біологічні
- б. психологічні
- в. фізичні
- г. усі варіанти правильні

301. Стихійна, відносно спрямована, соціально-контрольована – це ...

- а. види соціалізації
- б. механізми соціалізації
- в. фактори соціалізації
- г. функції соціалізації

302. Соціальне обслуговування – це ...

- а. вид соціальної діяльності державних та недержавних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості
- б. вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб та соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації
- в. комплекс дій державних, громадських організацій, спрямованих на забезпечення та покращення умов життєдіяльності особистості чи окремих груп
- г. функція роботи соціального педагога

303. Соціальна допомога – це ...

- а. вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб та соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації
- б. вид соціальної діяльності державних та недержавних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості.
- в. комплекс дій державних, громадських організацій, спрямованих на забезпечення та

покращення умов життєдіяльності особистості чи окремих груп
г. усі варіанти правильні

304. Соціальні послуги – це

- а. комплекс дій державних, громадських організацій, спрямованих на забезпечення та покращення умов життєдіяльності особистості чи окремих груп
- б. вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб та соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації
- в. вид соціальної діяльності державних та недержавних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості.
- г. усі варіанти правильні

305. Котрий із параметрів сім'ї визначає умови проживання, обладнання житла, особливості способу життя?

- а. техніко-гігієнічний
- б. соціально-культурний
- в. соціально-економічний
- г. усі варіанти правильні

306. Котрий із параметрів сім'ї визначає освітній рівень подружжя, їх участь у житті суспільства?

- а. соціально-культурний
- б. соціально-економічний
- в. техніко-гігієнічний
- г. усі варіанти правильні

307. Котрий із параметрів сім'ї визначає майнові характеристики сім'ї, зайнятість подружжя у сфері суспільного виробництва?

- а. соціально-економічний
- б. соціально-культурний
- в. техніко-гігієнічний
- г. усі варіанти правильні

308. Бесіда, консультація, інформування, консультація по телефону, це перелічено ... форми роботи з сім'єю

- а. індивідуальні.
- б. групові
- в. масові
- г. фронтальні

309. Тренінг, семінар, лекторій, курси, консультпункт, сімейний клуб, школа молодих батьків, відеолекторій, зустрічі з спеціалістами, прес-конференція, вечір запитань та відповідей", це перелічено ... форми роботи з сім'єю.

- а. групові
- б. індивідуальні
- в. масові
- г. усі варіанти правильні

310. Тематичний день, тематичний тиждень, культурні акції та заходи в мікрорайоні тощо, це перелічено ... форми роботи з сім'єю.

- а. масові
- б. індивідуальні

- в. інноваційні
- г. усі варіанти правильні

311. Оформлене спеціальним юридичним актом прийняття у сім'ю неповнолітньої дитини на правах сина або дочки, це ...

- а. усиновлення
- б. опіка
- в. піклування
- г. прийомна сім'я

312. Зазначте рядок, у котрому перелічено соціально-економічні причини соціального сирітства:

- а. кризи, безробіття, голод, міграція
- б. збільшення кількості розлучень; втрата одного з батьків; погіршення психологічного клімату родини
- в. безробіття, збільшення кількості розлучень, погіршення психологічного клімату родини
- г. усі варіанти правильні

313. Зазначте рядок, у котрому перелічено соціально-психологічні причини соціального сирітства

- а. збільшення кількості розлучень; втрата одного з батьків; погіршення психологічного клімату родини
- б. кризи, безробіття, голод, міграція
- в. безробіття, збільшення кількості розлучень, погіршення психологічного клімату родини
- г. усі варіанти правильні

314. Яка з наведених моделей поведінки базується на твердженні про те, що вживання наркотиків (паління, алкоголю) гріховно та шкідливо?

- а. модель аморальної поведінки
- б. модель залякування
- в. пізнавальна модель
- г. усі варіанти правильні

315. Яка з наведених моделей поведінки ґрунтується на постулаті про наркотики (цигарки, алкоголь) як причину різних хвороб та швидкої смерті?

- а. модель залякування
- б. модель аморальної поведінки
- в. пізнавальна модель
- г. усі варіанти правильні

316. Яка з наведених моделей поведінки базується на інформуванні потенційних споживачів про дію психоактивних речовин та ризики, з якими пов'язано їх вживання?

- а. пізнавальна модель
- б. модель аморальної поведінки
- в. педагогічна модель
- г. усі варіанти правильні

317. Сутність теоретико-пізнавальної функції соціальної педагогіки полягає у ...

- а. аналізі соціально-педагогічних процесів, поясненні причин різноманітних соціальних проблем, розробці наукових підходів щодо підвищення рівня ефективності соціального виховання та різних видів соціально-педагогічної підтримки особистості
- б. розробці різноманітних способів вдосконалення соціально-педагогічного впливу на особистість
- в. створенні оптимальних умов для соціалізації особистості

- г. створення оптимальних умов для мінімізації негативних факторів впливу соціального середовища
318. У котрому рядку наведено основні категорії соціальної педагогіки?
- а. соціалізація, соціальне виховання, ресоціалізація, соціальна адаптація, соціальна реабілітація, соціальна профілактика, соціальний захист
 - б. соціалізація, діагностика проблеми, вибір технології та прогнозування результатів, соціальне виховання
 - в. освітня, виховна, розвиваюча, попереджувально-профілактична, корекційно-реабілітаційна, ресоціалізаційна, соціально-терапевтична
 - г. усі варіанти правильні
319. Соціетальний, соціально-середовищний, індивідуальний – це перелічено ...
- а. рівні соціально-педагогічної теорії й практики
 - б. закономірності соціально-педагогічної діяльності
 - в. принципи соціально-педагогічної діяльності;
 - г. методи соціально-педагогічної діяльності
320. Загальна мета соціально-педагогічної діяльності полягає у ...
- а. створенні оптимальних умов для соціалізації особистості
 - б. попередженні та локалізації негативних впливів соціального середовища на особистість
 - в. наданні комплексної соціально-психолого-педагогічної допомоги та підтримки
 - г. усі варіанти правильні
321. Сутність прикладної функції соціальної педагогіки полягає у
- а. розробці різноманітних способів вдосконалення соціально-педагогічного впливу на особистість, створення оптимальних умов для її соціалізації та мінімізації негативних факторів впливу соціального середовища
 - б. аналізі соціально-педагогічних процесів, поясненні причин різноманітних соціальних проблем
 - в. розробці наукових підходів щодо підвищення рівня ефективності соціального виховання та різних видів соціально-педагогічної підтримки особистості
 - г. створенні оптимальних умов для соціалізації особистості
322. Основними ланками підготовчого етапу соціально-педагогічного процесу є...
- а. діагностика і вияв індивідуальності об'єкта, прогнозування, моделювання, практична реалізація технології
 - б. аналіз та оцінка результатів діяльності
 - в. активізація сильних сторін клієнта
 - г. включення клієнта в процес саморозвитку, самовиховання, індивідуальної корекції
323. Основними ланками другого (технологічного) етапу соціально-педагогічного процесу є...
- а. активізація сильних сторін клієнта, включення його в процес саморозвитку, самовиховання, індивідуальної корекції
 - б. аналіз та оцінка результатів діяльності
 - в. діагностика і вияв індивідуальності об'єкта, прогнозування, моделювання, практична реалізація технології
 - г. усі варіанти правильні
324. Зміст соціально-педагогічної діяльності розкривається у ...
- а. процесі соціальної адаптації, профілактики, реабілітації, ресоціалізації та соціально-культурної анімації в певних вікових та соціальних групах

- б. навчальних планах, навчальних програмах, підручниках
 - в. наданні комплексної соціально-психолого-педагогічної допомоги та підтримки
 - г. усі варіанти правильні
325. Зазначте рядок, у якому перелічено професійні уміння соціального педагога
- а. аналітичні, прогностичні, проєктивні, рефлексивні, комунікативні
 - б. аналітичні, комунікативні, організаційні, діагностичні, проєктивні, дидактичні
 - в. аналітичні, комунікативні, інформаційні, регулятивні, афективні
 - г. аналітичні, інформаційні, регулятивні, афективні, рефлексивні
326. Зміст рефлексивних умінь соціального педагога полягає у ...
- а. самоаналізі власної діяльності на кожному з її етапів, осмислення її позитивних і негативних сторін а також рівня впливу отриманих результатів на особистість дитини й вирішення її проблеми
 - б. можливості припускати мету діяльності, завдання, шляхи здійснення; передбачати результати, враховувати можливі відхилення від наміченої мети, визначати етапи, розподіляти час, планувати спільну з дитиною діяльність
 - в. теоретичному аналізі процесів, які відбуваються у соціумі та мають негативний вплив на стан і розвиток дитини; виокремлення проблеми дитини; аналізі спільної діяльності з усунення проблеми
 - г. усі варіанти правильні
327. Зміст аналітичних умінь соціального педагога полягає у ...
- а. теоретичному аналізі процесів, які відбуваються у соціумі та мають негативний вплив на стан і розвиток дитини; виокремлення проблеми дитини; аналізі спільної діяльності з усунення проблеми
 - б. можливості припускати мету діяльності, завдання, шляхи здійснення; передбачати результати, враховувати можливі відхилення від наміченої мети, визначати етапи, розподіляти час, планувати спільну з дитиною діяльність
 - в. самоаналізі власної діяльності на кожному з її етапів, осмислення її позитивних і негативних сторін а також рівня впливу отриманих результатів на особистість дитини й вирішення її проблеми
 - г. усі варіанти правильні
328. Що з перелічених положень є закономірністю соціально-педагогічної діяльності?
- а. взаємозв'язок соціальних процесів у суспільстві, соціальній політиці і соціально-виховній роботі
 - б. дотримання прав людини і громадянина у сфері соціальних послуг
 - в. територіальна організація соціальних послуг
 - г. усі варіанти правильні
329. Соціальна допомога та соціальні послуги – це ...
- а. форми соціального обслуговування.
 - б. види соціальної профілактики
 - в. форми соціальної адаптації
 - г. види соціальної реабілітації
330. Людина як член соціуму у поєднанні індивідуальних та суспільних якостей" – це визначено:
- а. об'єкт соціальної педагогіки
 - б. предмет соціальної педагогіки
 - в. основна мета соціальної педагогіки як науки
 - г. категорія соціальної педагогіки

331. Державні, громадські організації, фізичні особи, що реалізують соціальну політику та надають соціальну допомогу різним категоріям дітей та молоді – це перелічено:

- а. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності.
- б. об'єкти соціально-педагогічної діяльності
- в. категорії соціальної педагогіки
- г. усі варіанти правильні

332. Окремі особи чи соціальні групи, які потребують допомоги чи підтримки в процесі їх соціального становлення та розвитку" - це перелічено:

- а. об'єкти соціально-педагогічної діяльності.
- б. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності.
- в. категорії соціальної педагогіки
- г. усі варіанти правильні

333. Комплекс економічних, політичних, правових, медичних, психолого-педагогічних заходів, спрямованих на попередження, обмеження, локалізацію негативних явищ у соціальному середовищі, це ...

- а. соціальна профілактика
- б. соціальна адаптація
- в. соціалізація
- г. соціальна реабілітація

334. Процес активного пристосування індивіда до умов соціального середовища, формування адекватної системи відносин із соціальними об'єктами, інтеграція особистості у соціальні групи, діяльність щодо освоєння стабільних соціальних умов, прийняття норм і цінностей нового соціального середовища, називають ...

- а. соціальна адаптація
- б. реабілітація
- в. соціальна профілактика
- г. соціальна реабілітація

335. Визначення "Вміння педагога використовувати свій психофізичний потенціал як інструмент виховного впливу та одночасне управління власною діяльністю у поєднанні з впливом на інших" – відображає суть поняття:

- а. професійно-педагогічна техніка;
- б. професійні уміння;
- в. професійно-педагогічне спілкування;
- г. правильної відповіді немає.

336. Педагогічний такт – це:

- а. почуття міри в застосуванні засобів педагогічного впливу на об'єкт педагогічної взаємодії;
- б. доброзичливі взаємостосунки з вихованцями;
- в. дружній стиль спілкування педагога;
- г. правильної відповіді немає.

337. Комунікативність педагога – це:

- а. професійно-особистісна якість педагога, що характеризується потребою у спілкуванні, здатністю легко вступати в контакт, викликати позитивні емоції у співрозмовників, відчувати задоволення від спілкування;
- б. потреба у взаємодії з учнями;

- в. вміння розмовляти з людьми у процесі професійної діяльності;
г. правильної відповіді немає.
338. Що визначає специфіку професійної діяльності соціального педагога:
- а. суб'єкт;
 - б. об'єкт;
 - в. засоби;
 - г. об'єкт-суб'єктна взаємодія у соціально-педагогічній діяльності.
339. Об'єктом педагогічної діяльності є:
- а. вихованець;
 - б. методи навчання і виховання;
 - в. вихователь;
 - г. соціальний педагог.
340. Суб'єктом педагогічної діяльності є:
- а. педагог;
 - б. виховання особистості;
 - в. методи навчання і виховання;
 - г. вихованець.
341. Головними критеріями передового педагогічного досвіду є:
- а. актуальність, перспективність, новизна результатів, результативність;
 - б. особистість автора досвіду;
 - в. наявність матеріальних умов для поширення досвіду;
 - г. оригінальність форм досвіду
342. Професійна компетентність соціального педагога:
- а. знання основ педагогіки і психології, закономірностей соціалізації особистості та уміння реалізувати їх у професійній діяльності;
 - б. знання основ управління навчальним закладом;
 - в. вирішення конфліктних ситуацій;
 - г. матеріально-технічна база навчального закладу.
343. Педагогічні здібності:
- а. комплекс професійно значущих властивостей особистості педагога, що створюють умови для найбільш ефективного виконання своїх професійних обов'язків;
 - б. методична діяльність;
 - в. соціально-педагогічна діяльність;
 - г. емоційна стабільність педагога.
344. Естетичне виховання – це:
- а. складова виховного процесу, безпосередньо спрямована на формування здатності сприймати і перетворювати дійсність за законами краси в усіх сферах діяльності людини;
 - б. цілеспрямована діяльність з розвитку розумових сил і мислення дитини, прищеплення їй культури розумової праці;
 - в. виховна діяльність школи і сім'ї, що має на меті формування стійких моральних якостей, потреб, почуттів, навичок і звичок поведінки на основі засвоєння ідеалів, норм і принципів моралі, участь у практичній діяльності;
 - г. усі варіанти правильні.
345. Процес управління характеризується рядом особливостей:

- а. неперервність, постановка цілей, результат
 - б. координація та узгодженість спільної діяльності
 - в. суб'єкт-об'єкт взаємодії, планування
 - г. мета, засоби, функції діяльності
346. До принципів управлінського планування належить:
- а. усі відповіді правильні
 - б. науковість
 - в. економічність
 - г. безперервність
347. Комплекс економічних, соціальних і правових гарантій для громадян літнього і старечого – це:
- а. соціальний захист
 - б. соціальний супровід
 - в. соціальна адаптація
 - г. соціальна організація
348. Завдання соціально-педагогічної роботи з людьми без визначеного місця проживання:
- а. надання комплексної реабілітації з метою інтеграції даних осіб у суспільство
 - б. підвищення ефективності медико-соціальної роботи
 - в. створення мережі відповідних методичних закладів
 - г. об'єднання зусиль юридичних організацій та установ
349. Сукупність прав та обов'язків учасників у сфері соціального забезпечення називається:
- а. змістом
 - б. повноваженнями
 - в. правовим регулюванням
 - г. юридичним фактом
350. Органами опіки і піклування є:
- а. відповідні структурні підрозділи райдержадміністрацій та виконком органів місцевого самоврядування
 - б. відповідні структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій
 - в. відповідні структурні підрозділи місцевих рад
 - г. самостійні структури опіки і піклування
351. Соціальна психологія – це:
- а. галузь психології, що вивчає взаємозв'язок соціального і психічного, їх взаємодію, взаємозалежність, взаємовпливи на рівні окремої людини, спільноти;
 - б. наука що вивчає систематичність зв'язків між психологічними і культурними змінами при порівнянні етнічних спільнот;
 - в. галузь соціології, що вивчає закономірності поведінки і діяльності людей, обумовлені фактом їх включення в соціальні групи та психологічні характеристики цих груп;
 - г. галузь психологічної науки, яка вивчає особливості творчої діяльності людини в різних галузях науки
352. Соціально-психологічні явища – це:
- а. відображення соціальних явищ, взаємозв'язку спільноти й особистості, за якого жоден з них не може істотно змінити соціальні відносини в своїх інтересах;
 - б. якісно нове утворення, яке виникає на межі соціального та психічного, має суттєві ознаки кожного з них і в якому важливими є закономірності та механізми взаємозв'язку соціального

та психічного, їх взаємодія, взаємозалежність і взаємовплив;
в. особливий клас явищ, перебіг яких пов'язаний з внутрішнім суб'єктивним світом;
г. феномени, що виникають у результаті взаємодії суб'єктів комунікативного процесу у певних умовах, відтворюють соціально-психологічну реальність, спонукають і регулюють поведінку людей, сприяють організації різних форм діяльності та спілкування, здійснюють обмін інформацією і переживаннями

353. Функції соціальної психології:

- а. науково-методологічна, комунікативна, гуманістична, прогностична, практична;
- б. комунікативна, прогностична, прикладна, науково-методологічна, гуманістична;
- в. фізично-розвивальна функція;
- г. теоретико-пізнавальна, комунікативна, гуманістична, прогностична, прикладна

354. Методологія – це:

- а. спосіб досягнення мети чи розв'язання конкретного завдання;
- б. вчення про принципи побудови, форми і способи наукового пізнання та практичної діяльності людини;
- в. методи, які використовуються для вивчення якостей особистості;
- г. систематизована сукупність кроків, які потрібно здійснити, щоб виконати певну задачу чи досягти певної мети

355. Метод соціометрії започаткував:

- а. Ж.Піаже;
- б. Я.Морено;
- в. Ф.Олпорт;
- г. В.Меде

356. Соціалізація — це:

- а. неочікувана, раптова приємна чи неприємна подія;
- б. процес входження індивіда в суспільство, активного засвоєння ним соціального досвіду, соціальних ролей, норм, цінностей, необхідних для успішної життєдіяльності в певному суспільстві;
- в. пристосування особистості до злочинної субкультури;
- г. цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби

357. Особистість – це:

- а. людина як біологічний представник виду *homo sapiens* – найвищого продукту еволюції живої матерії;
- б. дитина в перинатальному періоді;
- в. суб'єкт власної життєдіяльності, суспільна істота, наділена свідомістю і представлена психологічними характеристиками, які є стійкими, соціально зумовленими, виявляються у спільних зв'язках, відносинах з навколишнім світом, іншими людьми, визначають поведінку людини;
- г. біологічна істота, яка наділена на відміну від інших тварин свідомістю й мовою, здатністю працювати, оцінювати навколишній світ і активно його перетворювати

358. Індивідуальність – це:

- а. це насамперед біологічна істота, яка наділена на відміну від інших тварин свідомістю й мовою, здатністю працювати, оцінювати навколишній світ і активно його перетворювати;
- б. спрямованість інтересів і потреб особистості на певну ієрархію цінностей;

- в. системна соціальна характеристика індивіда, що формує предметну діяльність та спілкування і зумовлює причетність до суспільних відносин;
- г. сукупність своєрідних психічних особливостей і певних властивостей людини, які характеризують її неповторність і виявляються у рисах характеру, у специфіці інтересів, якостей, що відрізняють одну людину від іншої

359. Ідентифікація – це:

- а. захисна властивість психіки особистості;
- б. процес взаємного узгодження дій;
- в. спосіб пізнання і розуміння іншої людини шляхом ототожнення його з самим собою;
- г. ототожнення індивіда з реальним або уявним об'єктом

360. Самопізнання – це:

- а. процес пізнання суб'єктом себе, своєї діяльності, внутрішнього психічного змісту;
- б. здатність людини безпосередньо відтворювати себе, сприймати себе з боку, рефлексувати з приводу своїх можливостей;
- в. почуття власної компетентності та ефективності;
- г. процес взаємного узгодження дій

361. Лідер – це:

- а. наділений найбільш ціннісним потенціалом індивід, який має провідний вплив у групі;
- б. індивід, на якого офіційно покладені функції управління і організації діяльності в групі;
- в. індивід, в якого не адекватна самооцінка;
- г. людина, яка чинить найменший вплив на інших членів групи

362. Короткотривале зібрання людей для спільного проведення часу у зв'язку з якимось видовищем – це:

- а. маса;
- б. натовп;
- в. публіка;
- г. аудиторія

363. Конфлікт – це:

- а. процес засвоєння соціальних ролей;
- б. усвідомлене зіткнення інтересів, цілей, ролей, цінностей;
- в. стан масового страху перед реальною або уявною небезпекою;
- г. відповідь організму на подразнення

364. Соціальна установка – це:

- а. спосіб поведінки людей в залежності від їх статусу або позиції в суспільстві;
- б. детермінована минулим досвідом психологічна готовність індивіда до певної поведінки стосовно конкретних об'єктів, до вироблення його суб'єктивних орієнтацій як члена групи (суспільства) щодо соціальних цінностей, об'єктів тощо;
- в. тривалі стандартизовані дії, що розглядаються як обов'язкові і підлягають перегляду отриманих умов;
- г. якісно нове утворення, яке виникає на межі соціального та психічного, має суттєві ознаки кожного з них і в якому важливими є закономірності та механізми взаємозв'язку соціального та психічного, їх взаємодія, взаємозалежність і взаємовплив

365. Напрямок в соціальній психології, що пояснює закони формування і розвитку груп – це:

- а. психоаналіз;
- б. групова динаміка;

- в. соціалізація;
- г. соціогноміка

366. Приписування людиною причин поведінки іншим людям – це:

- а. соціальна фасилітація;
- б. каузальна атрибуція;
- в. соціальна інгібіція;
- г. боулінг

367. Група об'єднаних спільними цілями і завданнями людей, що досягла в процесі спільної діяльності високого рівня розвитку –це:

- а. організація;
- б. корпорація;
- в. колектив;
- г. дифузна група

368. Інформаційна теорія конформізму Г. Джерарда і М. Дойча зазначає, що:

- а. тиск на людину може бути здійснений не тільки більшістю а й меншістю;
- б. поняття групового тиску не існує;
- в. особистість розвиває свою стійкість до конформізму в дитячому віці;
- г. інститути соціалізації передбачають проходження етапів розвитку та затримки в розвитку особистості

369. До традиційної концепції стилю керівництва відносять:

- а. авторитарний;
- б. ситуаційний;
- в. прихований;
- г. модель управлінської сітки Р.Блейка і Дж.Моутона

370. Засновником теорії "психології мас" є:

- а. Г.Лебон;
- б. Г.Тард;
- в. З.Фройд;
- г. С.Сигеле

371. Групова сумісність – це:

- а. соціально-психологічний показник згуртованості групи, що виражає можливість безконфліктного спілкування і погодження дій індивідів в умовах спільної діяльності;
- б. соціально-психологічний феномен, що є результатом групової дискусії, у процесі якої різні точки зору, думки оформлюються у дві протилежні безкомпромісні позиції;
- в. сукупність процесів, що відбуваються в малій групі і характеризують її з точки зору руху, розвитку, функціонування;
- г. групова динаміка

372. Більш-менш стабільне чисельне утворення, яке не має чіткої структури, але за певних умов може характеризуватися відносною однорідністю поведінки індивідів:

- а. маса;
- б. натовп;
- в. аудиторія;
- г. публіка

373. Вкажіть, хто запровадив у соціальну психологію поняття "первинна група":

- а. Ф. Олпорт;
- б. Е. Мейо;
- в. Ч. Кулі;
- г. В. Томас

374. Стиль керівництва на засадах управлінської ґратки запропонували:

- а. Т.Мітчел і Р.Хауз;
- б. Р.Блейк і Дж.Моутон;
- в. К.Левін і Д.Аткінсон;
- г. О.Кузьмін і В.Гладунський

375. Подальші експерименти в галузі соціальної психології пов'язують з іменами:

- а. М.Лацарус та Г.Штейталь;
- б. У.Мак-Дугал та Е.Росс;
- в. Ч.Кулі та В.Томас;
- г. Ф. Олпорта та В. Меде

376. Термін "Групова динаміка" запровадив:

- а. Ч.Кулі;
- б. О.Конт;
- в. К.Левін;
- г. С.Аш

377. Групова згуртованість – це:

- а. узагальнене відображення сукупності соціально-психологічних особливостей і якостей особистості, які виявляються в конкретному соціально-психологічному середовищі;
- б. творення, розвиток і формування зв'язків у групі, які забезпечують перетворення зовні заданої структури на психологічну спільність людей, психологічний організм, який живе за своїми нормами і законами відповідно до своїх цілей і цінностей;
- в. узагальнене відображення сукупності істотних соціальних якостей особистостей, що належать до певної соціальної спільності;
- г. приписування ознак іншим членам групи

378. Група людей, яка сприймає повідомлення – це:

- а. аудиторія;
- б. публіка;
- в. маса;
- г. натовп

379. Психологічний вплив на особистість у процесі спілкування і взаємодії, який передає певні настрої, спонуки не через свідомість та інтелект, а через емоційну сферу – це:

- а. навіювання;
- б. наслідування;
- в. переконання;
- г. зараження

380. Соціально-психологічний тип – це:

- а. стан відображення соціально-психологічних явищ, взаємозв'язку спільності й особистості, за якого жоден з них не може істотно змінити соціальні відносини в своїх інтересах;
- б. узагальнене відображення сукупності соціально-психологічних особливостей і якостей особистості, які виявляються в конкретному соціально-психологічному середовищі;

- в. узагальнене відображення сукупності істотних соціальних якостей особистостей, що належать до певної соціальної спільності;
- г. приписування ознак іншим членам групи

381. "Я-концепція" – це:

- а. цілісний, хоч і не позбавлений внутрішніх суперечностей образ власного "Я", формування якого відбувається поетапно аж до самосвідомості;
- б. остаточне уявлення про себе, результат роботи над пізнанням себе, осмислення своєї ролі на кожному життєвому етапі;
- в. феномен, який має для людей велике значення;
- г. цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби

382. Інтеріоризація – це:

- а. процес формування внутрішньої структури людської психіки за допомогою засвоєння соціальних норм, цінностей, ідеалів, процес переведення елементів зовнішнього середовища у внутрішнє "Я";
- б. остаточне уявлення про себе, результат роботи над пізнанням себе, осмислення своєї ролі на кожному життєвому етапі; особистість у єдності всіх аспектів її буття, відтворених у самосвідомості;
- в. феномен, який має для людей велике значення;
- г. етап відображення дійсності у філогенезі

383. Стадії соціалізації — це:

- а. період становлення індивіда;
- б. феномени, що виникають у результаті взаємодії суб'єктів комунікативного процесу у певних умовах, відтворюють соціально-психологічну реальність, спонукають і регулюють поведінку людей, сприяють організації різних форм діяльності та спілкування, здійснюють обмін інформацією і переживаннями;
- в. етапи, періоди становлення особистості, засвоєння нею соціального досвіду;
- г. причинно-наслідковий зв'язок

384. Інститути соціалізації – це:

- а. середовище дії, в якому відбувається процес розширення та примноження соціальних зв'язків індивіда із зовнішнім світом;
- б. конкретні групи, в яких людина долучається до системи норм, цінностей і соціальних зв'язків;
- в. життя особистості;
- г. маса; натовп; публіка

385. Атитюд – це:

- а. детермінована минулим досвідом психологічна готовність індивіда до певної поведінки стосовно конкретних об'єктів, до вироблення його суб'єктивних орієнтацій як члена групи (суспільства) щодо соціальних цінностей, об'єктів тощо;
- б. зовнішній стан готовності людини до дій, що передує поведінці;
- в. внутрішній стан готовності людини до дій, що передує поведінці;
- г. поведінка людини, направлена на досягнення цілі

386. Самосвідомість – це:

- а. процес пізнання суб'єктом себе, своєї діяльності, внутрішнього психічного змісту;
- б. стан перебування людини у сні;

- в. усвідомлене, вольове управління своїм психічним життям і поведінкою відповідно з "Я-характеристиками", ментальністю, ціннісно-сміисловою, потребово-мотиваційною та когнітивною сферами;
- г. здатність людини безпосередньо відтворювати себе, сприймати себе з боку, рефлексувати з приводу своїх можливостей

387. Соціально-психологічна реальність – це:

- а. феномени, що виникають у результаті взаємодії суб'єктів комунікативного процесу у певних умовах, відтворюють соціально-психологічну реальність, спонукають і регулюють поведінку людей, сприяють організації різних форм діяльності та спілкування, здійснюють обмін інформацією і переживаннями;
- б. якісно нове утворення, яке виникає на межі соціального та психічного, має суттєві ознаки кожного з них і в якому важливими є закономірності та механізми взаємозв'язку соціального та психічного, їх взаємодія, взаємозалежність і взаємовплив;
- в. стан відображення соціально-психологічних явищ, взаємозв'язку спільності й особистості, за якого жоден з них не може істотно змінити соціальні відносини в своїх інтересах;
- г. реальність заснована на хибних думках і оцінках інших особистостей, щодо поведінки лідера в групі

388. Соціально-психологічна стабільність – це:

- а. процес входження індивіда в суспільство, активного засвоєння ним соціального досвіду, соціальних ролей, норм, цінностей, необхідних для успішної життєдіяльності в певному суспільстві;
- б. стан відображення соціально-психологічних явищ, взаємозв'язку спільності й особистості, за якого жоден із них не може істотно змінити соціальні відносини в своїх інтересах;
- в. феномени, що виникають у результаті взаємодії суб'єктів комунікативного процесу у певних умовах, відтворюють соціально-психологічну реальність, спонукають і регулюють поведінку людей, сприяють організації різних форм діяльності та спілкування, здійснюють обмін інформацією і переживаннями;
- г. економічний фактор розвитку та фінансової спроможності населення

389. Ідентичність – це:

- а. цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби;
- б. збереження і підтримання особистістю власної цілісності, тотожності, неперервності історії свого життя;
- в. феномен, який має для людей велике значення, та історично формується протягом декількох століть;
- г. посада у психологічній службі школи

390. Групова поляризація – це:

- а. соціально-психологічний показник згуртованості групи, що виражає можливість безконфліктного спілкування і погодження дій індивідів в умовах спільної діяльності;
- б. соціально-психологічний феномен, що є результатом групової дискусії, у процесі якої різні точки зору, думки оформлюються у дві протилежні безкомпромісні позиції;
- в. сукупність процесів, що відбуваються в малій групі і характеризують її з точки зору руху, розвитку, функціонування;
- г. конфлікти в групі

391. Групові процеси – це:

- а. сукупність цілей, завдань та операцій, які сприяють задоволенню основних мотивів цієї діяльності, потреб та соціальних цінностей членів групи;
- б. нормативне регулювання поведінки людей системою засобів впливу суспільства та соціальних груп задля збереження цілісності й стійкості останніх, забезпечення їх позитивного розвитку;
- в. процеси групової динаміки, які відображають весь цикл життєдіяльності групи;
- г. стан розщеплення свідомості при шизофренічному синдромі особистості

392. Теорія інстинктів соціальної поведінки (за В. Мак-Дугаллом) стверджує, що:

- а. соціальна потреба особистості – це стадний інстинкт;
- б. людина позбавлена інстинктивної поведінки;
- в. рефлексорна дуга є складовою відповіді організму на подразнення;
- г. соціальний досвід особистості відображений на її мімічних рисах обличчя

393. У соціальній психології термін "фасилітація" трактується як:

- а. вихід члена групи з команди;
- б. позитивний вплив однієї особи на іншу;
- в. процес соціалізації особистості;
- г. соціальний інститут

394. Яка кількість осіб характеризує нижній поріг малої групи:

- а. 2 – діада або 3- триада;
- б. 4 – кварта;
- в. 5 – пінта;
- г. 8 – октавія

395. Соціометрія – це:

- а. психологічна теорія суспільства й одночасно соціально-психологічний метод, який використовується для оцінки міжособистісних емоційних зв'язків у групі;
- б. психічна здібність особистості до встановлення симпатичних контактів;
- в. вид лабораторного експерименту, який застосовується практичними психологами в школі
- г. здатність психіки до відновлення

396. Підпорядкування судження або дії індивіда груповому тиску, що виникає з конфлікту між його власною думкою і думкою групи, це:

- а. атрибуція;
- б. коакція;
- в. фасилітація;
- г. конформізм

397. Експеримент Аша – це:

- а. серія лабораторних досліджень, проведених в 1950-х роках метою яких було дослідження впливу групи на поведінку індивіда;
- б. серія лабораторних досліджень, що полягала у виявленні залежності між фізичними умовами роботи і продуктивністю праці;
- в. методологічне обґрунтування соціометричних методів і узагальнення результатів експерименту;
- г. галузь соціальної психології

398. Установка – це:

- а. цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби;
- б. детермінована минулим досвідом психологічна готовність індивіда до певної поведінки стосовно конкретних об'єктів, до вироблення його суб'єктивних орієнтацій як члена групи (суспільства) щодо соціальних цінностей, об'єктів тощо;
- в. цілісний стан особистості, вироблений на основі досвіду готовності стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації;
- г. властивість особистості, що полягає у приписуванні ознак іншій людині

399. Амотивна ціль спілкування (за Л. Карпенко):

- а. передбачає встановлення контакту як стану взаємної готовності до прийому і передавання повідомлення та підтримання взаємозв'язку під час взаємодії;
- б. полягає в обміні повідомленнями (інформацією, думками, рішеннями, задумами);
- в. передбачає взаємне орієнтування і узгодження дій для організації спільної діяльності;
- г. реалізується через стимулювання у партнера по спілкуванню потрібних емоційних переживань і станів, у зміні за його допомогою власних переживань і станів

400. Аналітичний етап при проведенні експерименту як методу соціально-психологічного дослідження передбачає:

- а. постановку проблеми й теми дослідження; визначення об'єкта й предмета; формулювання гіпотези та завдань
- б. розроблення методики експерименту та експериментального плану
- в. створення експериментальної ситуації, здійснення спостереження, керівництво перебігом експерименту, вимірювання реакцій піддослідних
- г. здійснення кількісного аналізу результатів, наукової їх інтерпретації, формулювання висновків і рекомендацій

401. Самоорганізація особистості це:

- а. інтегральна сукупність природних і соціально набутих властивостей, втілена в усвідомлених особливостях волі та інтелекту, мотивах поведінки, яка реалізується в упорядкуванні діяльності й поведінки;
- б. здатність людини безпосередньо відтворювати себе, сприймати себе з боку, рефлексувати з приводу своїх можливостей;
- в. почуття власної компетентності та ефективності;
- г. процес самопрограмування, самоконтролю, самокорекції поведінки особистості на основі зворотнього зв'язку й спрямований на врегулювання психічних явищ до певних норм і правил

402. Синергетика – це:

- а. галузь наукового пізнання, де завдяки міждисциплінарним дослідженням, виявляються загальні закономірності самоорганізації, становлення стійких структур у відкритих системах;
- б. галузь соціології, що вивчає закономірності поведінки і діяльності людей, обумовлені фактом їх включення в соціальні групи та психологічні характеристики цих груп;
- в. галузь психологічної науки, яка вивчає особливості творчої діяльності людини в різних галузях науки;
- г. немає правильної відповіді

403. До якого з блоків моделі самоорганізації особистості належать процеси самоспостереження, самопізнання, самоусвідомлення, самовизначення:

- а. практичний блок;
- б. когнітивний блок;

- в. корекційний блок;
- г. немає правильної відповіді

404. Самоконтроль – це:

- а. усвідомлена регуляція людиною своєї поведінки та діяльності для забезпечення відповідності результатів поставленій меті, вимогам, нормам, правилам тощо;
- б. здатність людини безпосередньо відтворювати себе, сприймати себе з боку, рефлексувати з приводу своїх можливостей;
- в. внутрішня цілеспрямована активність людини, що реалізується за рахунок системної участі різних явищ та рівнів психіки;
- г. творчий процес, пов'язаний зі створенням нового: постановкою нових цілей, пошуком нових рішень і засобів для досягнення цілей

405. Хто із відомих психологів висловив таку думку: "самовиховання – вища форма виявлення саморуху особистості, що розвивається, в якій вона виступає суб'єктом свого розвитку"?

- а. Г.Костюк;
- б. О.Леонтьєв;
- в. Л.Виготський;
- г. С.Рубінштейн

406. До якого з компонентів Я-концепції належать уявлення індивіда про себе самого?

- а. емоційно-оцінного;
- б. когнітивного;
- в. поведінкового;
- г. немає правильної відповіді

407. У якому з компонентів Я-концепції основною складовою виступає самооцінка як афективна оцінка уявлень особистості про себе саму?

- а. емоційно-оцінного;
- б. когнітивного;
- в. поведінкового;
- г. немає правильної відповіді

408. Які 3 основні модальності виокремлюють у складі Я-концепції?

- а. емоційно-оцінного;
- б. когнітивного;
- в. реальне "Я", ідеальне "Я" та дзеркальне "Я";
- г. не має правильної відповіді

409. Яка психічна функція полягає в здатності індивіда до свідомого управління своєю психікою і вчинками в процесі прийняття рішень для досягнення поставлених цілей?

- а. екстернальний локус контролю;
- б. емоції;
- в. воля;
- г. інтернальний локус контролю

410. Які функціональні компоненти входять до процесу самоорганізації особистості за Олександром Ішковим?

- а. цілепокладання; аналіз ситуації; планування; самоконтроль; корекція;
- б. цілепокладання; планування; корекція;
- в. аналіз ситуації; самоконтроль; вольові зусилля;
- г. немає правильної відповіді

411. Процес самоорганізації особистості включає такий особистісний компонент (за О. Ішковим), як:
- а. емоційний стан;
 - б. вольові зусилля;
 - в. активність особистості;
 - г. немає правильної відповіді
412. Аутогенне тренування – це:
- а. метод психологічного розвантаження і зняття нервового навантаження шляхом частого повторення спеціальних оптимістично-мобілізуєчих формул;
 - б. практична техніка інтенсивного міркування, проникнення в сутність об'єкта, що досягається шляхом споглядання, концентрування і зосередженості на одному явищі;
 - в. розумовий, мисленнєвий вплив на афективну сферу людини. Тобто мисленнєву регуляцію емоцій і почуттів;
 - г. немає правильної відповіді
413. За допомогою якої методики можна визначити індивідуальні особливості самоорганізації особистості?
- а. методика "Стильові особливості саморегуляції поведінки" В. Моросанової;
 - б. опитувальник ДОС-39 Олександра Ішкова;
 - в. опитувальник "Стилі діяльності" П. Хоні й А. Мемфорд;
 - г. методика визначення здібності до педагогічної самоорганізації Т. Шамової
414. Що є рушійною силою саморегуляції?
- а. знання;
 - б. вміння;
 - в. воля;
 - г. навички
415. Раціоналізація (за В. Москальцем) – це:
- а. механізм психічного захисту, що спотворює реалії, у яких перебуває суб'єкт, з метою збереження його Я-концепції, почуття гідності, самоповаги тощо;
 - б. механізм психічного захисту, який повертає суб'єкта до дитячих форм поведінки;
 - в. основний механізм психічного захисту. на основі якого формуються і функціонують усі інші;
 - г. немає правильної відповіді
416. Самоменеджмент – це:
- а. послідовне й цілеспрямоване використання ефективних методів, прийомів і технологій самореалізації і саморозвитку свого творчого потенціалу;
 - б. інтегральна сукупність природних і соціально набутих властивостей, втілена в усвідомлених особливостях волі та інтелекту, мотивах поведінки, яка реалізується в упорядкуванні діяльності й поведінки;
 - в. здатність людини безпосередньо відтворювати себе, сприймати себе з боку, рефлексувати з приводу своїх можливостей;
 - г. почуття власної компетентності та ефективності
417. Соціологічні методи соціальної роботи – це:
- а. способи, які застосовуються для збирання, обробки і аналізу соціологічних даних у межах соціальної роботи
 - б. методи, які використовують для підрахунку результатів

- в. способи, які потрібні для складання питань анкети
- г. способи, які застосовують під час опрацювання даних спостереження

418. Документ – це:

- а. способи, які застосовуються для збирання, обробки і аналізу соціологічних даних у межах соціальної роботи
- б. тиражований документ, який містить певну сукупність запитань, сформульованих і пов'язаних між собою за встановленими правилами. Її респондент заповнює самостійно
- в. метод опрацювання даних анкет, щоденників, діаграм, спостережень
- г. засіб закріплення встановленим способом за допомогою спеціального носія інформації фактів, явищ, процесів об'єктивної реальності та розумової діяльності людини

419. Види документів:

- а. усні і письмові
- б. офіційні, статистичні, не офіційні, іконографічні, монографічні і ін.
- в. щоденники, рукописи, фільми
- г. візитки, планшети, копії

420. У традиційному аналізі розрізняють

- а. зовнішній і внутрішній
- б. середній
- в. поверховий і груповий
- г. офіційний і неофіційний

421. Соціологічне спостереження — це:

- а. метод опрацювання даних анкет, щоденників, діаграм
- б. метод збору наукової інформації, сутність якого полягає в безпосередній реєстрації фактів, явищ, процесів, що відбуваються у соціальній реальності
- в. метод збору соціальної інформації про досліджуваний об'єкт під час безпосереднього (інтерв'ю) чи опосередкованого (анкетування) соціально-психологічного спілкування соціологів, соціальних працівників і респондента шляхом реєстрації відповідей респондентів на сформульовані запитання
- г. тиражований документ, який містить певну сукупність запитань, сформульованих і пов'язаних між собою за встановленими правилами. Її респондент заповнює самостійно

422. Відповідно до місця проведення спостереження виділяють

- а. кімнатне і лабораторне
- б. зовнішнє і внутрішнє
- в. польове та лабораторне
- г. включене і не включене

423. Розрізняють запитання в анкеті за формою:

- а. прямі і непрямі
- б. про факти поведінки, про факти свідомості, про особистість респондента
- в. основні, контактні, контрольні, фільтруючі
- г. закриті, відкриті, напівзакриті

424. Запитання в анкеті розрізняються за структурою

- а. закриті, відкриті, напівзакриті
- б. прямі і непрямі
- в. основні, контактні, контрольні, фільтруючі
- г. про факти поведінки, про факти свідомості, про особистість респондента

425. Галузь людських знань, сфера прийняття управлінських рішень, різні категорії, соціальні групи, об'єднані в економічній, конкурентоспроможній системі (органі) управління в сучасному суспільстві - це
- а. соціальна робота
 - б. менеджмент
 - в. соціологія
 - г. психологія
426. Залежно від сфери діяльності, виділяють види менеджменту:
- а. загальний, або адміністративний, галузевий, організаційний, функціональний, підприємницький, міжнародний, педагогічний та ін.
 - б. управлінський, менеджерський
 - в. загальний, підприємницький, міжнародний, менеджерський та ін.
 - г. адміністративний, організаційний, місцевий та ін.
427. Механізм керування включає:
- а. кадри, техніку керування, організаційно-штабну структуру
 - б. мету, засоби, методи, функції, принципи
 - в. органи керування, технологію, матеріальну частину органів керування
 - г. засоби праці, слово, техніку
428. Структура керування включає:
- а. кадри, техніку керування, організаційно-штабну структуру
 - б. засоби праці, слово, техніку
 - в. мету, засоби, методи, функції, принципи
 - г. органи керування, технологію, матеріальну частину органів керування
429. Процес керування включає:
- а. кадри, техніку керування, організаційно-штабну структуру
 - б. засоби праці, слово, техніку
 - в. органи керування, технологію, матеріальну частину органів керування
 - г. мету, засоби, методи, функції, принципи
430. Раціоналізація системи керування – це:
- а. упровадження досягнень науки в керування, відновлення кадрів, удосконалювання господарської системи керування
 - б. використання авторитарного стилю управління
 - в. упровадження досягнень науки у веденні досліджень
 - г. упровадження досвіду минулих поколінь у практичну діяльність дослідника
431. Виділяють такі методи керування:
- а. управління, відповідальності
 - б. регламентуючі, розпорядницькі й дисциплінарні методи
 - в. контролюючі, упорядницькі методи
 - г. адміністративні і розпорядницькі методи
432. Форми використання розпорядницьких (адміністративні) методів:
- а. які забезпечують порядок і дотримання дисципліни в організації
 - б. покарання
 - в. письмово-документальна й усна
 - г. похвала

433. Функції управління:

- а. планування, організацію, контроль, координацію і мотивацію
- б. прогнозування, моделювання, програмування
- в. організація і контроль
- г. планування і контроль

434. Планування як функція керування має складну структуру і реалізується на практиці через свої підфункції:

- а. організація і контроль
- б. прогнозування, моделювання і програмування
- в. координація і мотивація
- г. похвала і покарання

435. Основним етичним правилом фахівця має бути:

- а. "Не вбий!"
- б. "Не нашкодь!"
- в. "Не вкради!"
- г. "Не образь!"

436. У практиці соціальної роботи послідовний психологічний вплив на клієнтів здійснюється у таких формах:

- а. індивідуальна, групова і робота у мікросоціальному середовищі
- б. колективна робота, робота в громаді
- в. робота в колективі і групі
- г. робота з індивідуумами

437. Завдання консультування:

- а. ввести клієнта в оману
- б. надати клієнту можливість проаналізувати, виявити і прояснити способи більш задовільного і повноцінного життя
- в. скерувати клієнта до іншого консультанта
- г. жодна відповідь неправильна

438. Основоположник клієнтоцентрованої терапії Карл Роджерс вважав консультування процесом

- а. який адресовано у першу чергу тим, хто страждає від певного психологічного напруження і психологічної непристосованості
- б. який адресований тим, хто створює собі проблеми
- в. який адресований певній групі молодих людей
- г. який адресований всім

439. Невелика група фахівців з комплементарними навичками, об'єднаними загальною метою, загальним підходом і взаємною відповідальністю для реалізації поставлених завдань – це

- а. команда волонтерів
- б. команда спеціалістів
- в. команда меценатів
- г. команда держслужбовців

440. Серед різновидів телефонного консультування виділяють

- а. спеціалізовані гарячі лінії, загальні гарячі лінії, "Телефон довіри"
- б. анкетне опитування

- в. випадкове спілкування
- г. всі відповіді правильні

441. Метод соціальної роботи, який сформувався на основі деінституалізації державних закладів утримання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування і створення прийомних сімей - це

- а. Прийомна сім'я
- б. Дитячий будинок сімейного типу
- в. Фостеринг
- г. Патронажна сім'я

442. Специфічний соціальний інститут інновацій і соціальної творчості, організації і самоорганізації різних видів соціальної діяльності і соціальної взаємодії, прогнозування і діагностики параметрів соціальних процесів - це

- а. Соціально-педагогічні технології
- б. Психологічні технології
- в. Соціальні технології
- г. Соціологічні технології

443. Соціальні технології тісно пов'язані з

- а. філософією, біологією
- б. етикою соціальної роботи, етичними принципами соціального захисту і підтримки
- в. етикою, анатомією, психологією
- г. психологією, педагогікою, філологією

444. Комплекс засобів для створення нормального соціального середовища для життєдіяльності неповнолітніх, які не досягли 15 років, і громадян, визнаних судом недієздатними внаслідок душевної хвороби - це

- а. соціальне піклування
- б. соціальна опіка
- в. соціальне забезпечення
- г. соціальне страхування

445. Комплекс засобів для створення нормального соціального середовища для життєдіяльності неповнолітніх віком від 15 до 18 років і над громадянами, визнаними судом обмежено дієздатними внаслідок зловживання спиртними напоями або наркотичними засобами – це

- а. соціальна опіка
- б. соціальне піклування
- в. соціальне забезпечення
- г. соціальне страхування

446. Комплекс заходів, один із провідних напрямків роботи організацій та установ Міністерства праці і соціальної політики, важлива функція фахівців із соціальної роботи, які працюють в управліннях соціального захисту населення, спрямованих на підтримку та підвищення грошових доходів населення - це

- а. командна соціальна робота
- б. соціальне страхування
- в. соціальне забезпечення
- г. соціальна опіка

447. Обчислений у середньому за місяць дохід усіх членів сім'ї з усіх джерел надходжень протягом шести місяців, що передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги - це

- а. споживчий кошик
- б. прожитковий мінімум для сім'ї
- в. середньомісячний сукупний дохід сім'ї
- г. фінансові потреби сім'ї

448. Державна соціальна допомога призначається на

- а. 1 рік
- б. 2 роки;
- в. 6 місяців
- г. 3 місяці

449. Функції страхування:

- а. ризикова, попереджувальна, контролююча
- б. грошова допомога
- в. планування і аналізу
- г. контролю і планування

450. Як технологія соціальної роботи соціальна діагностика використовує такі методи накопичення і збору інформації:

- а. управлінські, педагогічні, філософські
- б. соціологічні, педагогічні, психологічні
- в. менеджерські, соціологічні
- г. педагогічні і управлінські

451. Основні методи профілактичної інтервенції:

- а. анкета, опитування, інтерв'ю
- б. лекція, опитування, поштове опитування
- в. лекція, бесіда, дискусія, дискусія театралізована, диспут, кіно-, відеолекторій, рольова гра, тренінг, соціальна реклама
- г. усний і письмовий контроль

452. Методичні прийоми соціальної корекції:

- а. переговори, посередництво, інтегральна угода
- б. скандал, переговори, угода
- в. переговори, конфлікт, примирення
- г. переговори, уникнення

453. Принципи соціальної реабілітації:

- а. хаотичність, комплексність, послідовність
- б. не послідовність, диференційованість
- в. впевненість, хаотичність
- г. етапність, диференційованість, комплексність, наступність, послідовність, безперервність у вжитті реабілітаційних заходів, безкоштовність для найбільш нужденних (інвалідів, пенсіонерів, біженців та ін.).

454. Виділяють такі етапи соціального прогнозування:

- а. управлінський, організаційний, освітянський
- б. дослідний, освітянський, програмний

- в. звітний, річний, програмний
- г. аналітичний, дослідний, програмний, організаційний

455. Головне завдання соціальної освіти

- а. навчити
- б. сформувати людину, яка може бути суб'єктом соціального діалогу, що постійно здійснюється і не завжди у конструктивних і рівноправних формах
- в. сформувати комунікативні навички
- г. всі відповіді правильні

456. Головне завдання соціального працівника у сфері соціального навчання

- а. працювати для отримання заробітної плати
- б. надавати консультації
- в. допомогти клієнту бути самостійним, відповідальним за своє власне життя, вміти здійснювати самореалізацію, бути компетентним у власному життєтворенні
- г. отримувати похвалу за свою роботу

457. Психологічне консультування — це

- а. сфера практичної професійної діяльності психолога, пов'язана з наданням допомоги потребуючим її людям у вигляді порад, рекомендацій щодо вирішення життєвих психологічних проблем
- б. здійснення психологічних заходів для усунення відхилень в психофізичному й індивідуальному розвитку, поведінці
- в. вплив за допомогою різноманітних засобів на особистість клієнта з метою відновлення чи реконструкції психічної реальності, що передбачає вплив на поведінку та емоції
- г. усі відповіді правильні

458. Психологічне консультування є галуззю

- а. практичної психології
- б. гуманістичної психології
- в. соціальної психології
- г. вікової і педагогічної психології

459. Визначає виявлення теплоти й поваги, уміння прийняти клієнта таким, яким він є, не оцінюючи і не засуджуючи його норми і цінності, стиль життя, поведінку. Це принцип

- а. принцип доброзичливого і безоцінкового ставлення до клієнта
- б. принцип професійної вмотивованості консультанта
- в. принцип добровільності
- г. розмежування особистих і професійних стосунків

460. Матеріал, отриманий психологом в процесі роботи з клієнтом, не підлягає свідомому чи випадковому розголошенню і повинен бути представленим так, щоб він не міг скомпрометувати ні психолога, ні замовника. Це є:

- а. принцип компетентності
- б. принцип безсторонності психолога
- в. принцип толерантності
- г. принцип конфіденційності

461. Сфери застосування психологічного консультування

- а. всі відповіді правильні
- б. шкільне консультування

- в. професійне консультування
 - г. сімейне консультування
462. Суттєвими характеристиками психологічного консультування є:
- а. розв'язування проблеми, форма роботи, її тривалість
 - б. орієнтованість допомоги
 - в. характер допомоги
 - г. діагностика
463. Вид психологічної допомоги, який здійснюється упродовж трьох-чотирьох зустрічей, кожна з яких триває приблизно годину. Це
- а. короткотермінове консультування
 - б. разова консультація
 - в. середньотривале консультування
 - г. жодна відповідь неправильна
464. Типи людей, які звертаються по психологічну допомогу
- а. невпевнений у собі клієнт, впевнений у собі клієнт, клієнт, який довіряє лише собі клієнт, який просто хоче "виговоритись"
 - б. клієнт, який має певні труднощі у взаємовідносинах з оточуючими
 - в. самовпевнений клієнт
 - г. емоційний клієнт
465. Якості особистості, які необхідні консультантові
- а. довіра до людей, повага цінностей іншої людини, проникливість, само розуміння свідомість професійного обов'язку
 - б. чуйність, об'єктивність, нетерплячість
 - в. авторитарність, пасивність і залежність
 - г. схильність використовувати клієнтів для задоволення своїх потреб
466. Синдром згорання – це
- а. складний психофізіологічний феномен, що визначається як емоційне, розумове і фізичне навантаження внаслідок тривалого напруження
 - б. депресивний стан
 - в. негативна установка у ставленні до роботи
 - г. почуття втоми, недолік енергії, ентузіазму
467. Комунікативними техніками консультанта є:
- а. мовчання, слухання, прояснення, рефлексивна вербалізація, інтерпретація, саморозкриття, конфронтація, підведення підсумків
 - б. мовчання, емпатичне слухання, рефлексивна вербалізація, сугестія
 - в. рефлексія, сугестія, емпатія, слухання, підсумок
 - г. слухання, мовчання, прогнозування, діагноз, саморозкриття
468. Міміка, жести, пантоміміка, праксеміка, візуальний контакт є засобами:
- а. невербальної взаємодії
 - б. вербальної взаємодії
 - в. усного мовлення
 - г. правильної відповіді немає
469. Процес консультування складається з таких стадій

- а. підготовки, діагнозу, планування дій, впровадження та завершення
 - б. катарсису, діагнозу, прогнозу, слухання, завершення
 - в. діагнозу, прогнозу, плану дій, корекції, завершення
 - г. підготовки, катарсису, планування дій, корекційний вплив, завершення
470. Консультативна бесіда – це
- а. один із найголовніших методів надання психологічної допомоги
 - б. принцип психологічної допомоги
 - в. запитання і відповіді
 - г. пролог, сюжет, зав'язка, розв'язка, кульмінація й епілог
471. Консультативна бесіда повинна тривати не більше
- а. 60 хвилин
 - б. 40 хвилин
 - в. 1 години
 - г. 1,5 години
472. Однією з найважливіших умов ефективної роботи консультанта є:
- а. контакт з клієнтом
 - б. конфіденційність
 - в. щирість
 - г. емпатія
473. До групи професійних консультантів належать:
- а. психологи
 - б. учителі
 - в. священнослужителі
 - г. психотерапевти
474. Сучасні консультанти успадкували наступні принципи з учень древніх релігійних мислителів і філософів:
- а. будь-яка філософія абсолютно марна, якщо її не можна використовувати в повсякденному житті
 - б. на будь-яке запитання існує одна єдина правильна відповідь
 - в. є безліч можливих інтерпретацій одного і того ж досвіду
 - г. усі відповіді правильні
475. У процесі консультації консультант відповідає за:
- а. нерозголошення отриманої інформації.
 - б. бажання здійснити зміну рольової поведінки клієнта
 - в. умови безпеки консультації
 - г. технологію доступу до розв'язання проблем клієнта
476. Назвіть, хто з перелічених осіб страждає на посттравматичний стресовий розлад:
- а. усі перелічені особи
 - б. жертва насильства
 - в. жінка, яка пережила землетрус
 - г. ветеран війни у В'єтнамі
477. Фобія — це:
- а. страх, виникаючий від певних ситуацій, дій, речей, тварин або людей
 - б. страх чого-небудь

- в. страх без причини
- г. харчовий розлад

478. Пані Н. страждає агорафобією. Поясніть, що це означає:

- а. вона боїться вийти зі свого будинку
- б. вона боїться застрягнути у димовій трубі
- в. вона боїться води
- г. вона не зазнає відчуття тривоги взагалі

479. Причиною почуття провини є:

- а. порушення моральних принципів
- б. депресія
- в. витіснена депресія
- г. помста за критику

480. Назвіть, у яку пору року люди, які страждають на сезонні афективні розлади, найчастіше переживають стан депресії

- а. осінь
- б. зима
- в. весна
- г. літо

481. Назвіть, хто з указаних осіб ймовірно здійснить самогубство:

- а. людина, яка страждає роздвоєнням особистості
- б. людина, яка страждає біполярним розладом
- в. людина, яка страждає амнезією
- г. алкоголік

482. Чотири дні потому дружину Олександра госпіталізували із серцевим нападом. Щойно Олександрові повідомили, що вона померла. Визначте, які почуття ймовірно він переживає зараз:

- а. шок
- б. гнів та обурення
- в. депресію та почуття провини
- г. бажання забути про це

483. Які типи клієнтів відносяться до групи клієнтів із вадами саморегуляції?

- а. плачучі клієнти, клієнти, що переживають провину, клієнти з істеричною поведінкою, obsесивні клієнти, клієнти з параноїдальними розладами, клієнти з шизоїдними розладами, клієнти з асоціальною поведінкою
- б. клієнти із сексуальними проблемами, клієнти з алкогольною і наркотично. залежністю залежністю, клієнти з тривожною поведінкою
- в. клієнти з суїцидальними намірами, клієнти із сексуальними проблемами, obsесивні клієнти, агресивні клієнти
- г. усі відповіді правильні

484. Obsесія – це

- а. постійне повторення небажаної нав'язливої думки, від якої неможливо позбутися зусиллями волі.
- б. нав'язливе спонукання виконувати яку-небудь дію чи серію дій
- в. викривлення дійсності, що проявляється в надмірній стурбованості з приводу непередбачуваних подій
- г. постійна стурбованість, що без неї робота не може бути виконана належним чином

485. Типи сексуальних відхилень розрізняють за:
- а. вибором і за метою сексуального потягу
 - б. захворюваннями
 - в. генетичними факторами
 - г. психологічними травмами
486. Які клієнти, перебувають у кризових станах
- а. клієнти із психосоматичними розладами, із депресією, із суїцидальними намірами, клієнти, які переживають втрату, невиліковно хворі клієнти
 - б. тривожні клієнти, клієнти з депресією, невиліковно хворі клієнти
 - в. клієнти із суїцидальними намірами, клієнти із сексуальними проблемами, клієнти з алкогольною і наркотичною залежністю
 - г. усі відповіді правильні
487. Модель розлучення Kubler-Ross включає такі стадії:
- а. стадію заперечення, стадію озлобленості, стадію переговорів, стадію адаптації
 - б. стадію розчарування, стадію озлобленості, стадію переговорів
 - в. стадію суму, стадію розчарування, стадію озлобленості, стадію адаптації
 - г. усі відповіді правильні
488. Модель смерті Kubler-Ross передбачає проходження наступних стадій:
- а. заперечення, злість, компроміс, депресія, адаптація
 - б. озлобленість, заперечення, сум, пристосування
 - в. злість, заперечення, сум, депресія, пристосування
 - г. усі відповіді правильні
489. До групи клієнтів з неадекватною поведінкою відносять:
- а. клієнтів з тривожною поведінкою, клієнтів із страхом і фобіями, вороже налаштованих, агресивних, невмотивованих клієнтів, клієнтів з підвищеними вимогами
 - б. депресивних клієнтів, шизофреніків, obsесивних клієнтів
 - в. клієнтів з тривожною поведінкою, агресивних, невмотивованих клієнтів із страхом і фобіями, obsесивних клієнтів
 - г. невмотивованих клієнтів, клієнтів з підвищеними вимогами, клієнтів хворими на алкоголізм, шизофренію, психічні розлади
490. Психосоматичні розлади викликані
- а. психологічними, генетичними і соціальними факторами
 - б. психологічними і генетичними факторами
 - в. фізіологічними, психологічними і генетичними
 - г. усі відповіді правильні
491. Вирішальним у роботі консультанта з подружньою парою є:
- а. виконання домашніх завдань
 - б. спостереження
 - в. проведення бесіди
 - г. проведення інтерв'ю
492. Психологічна діагностика сім'ї – це
- а. необхідна умова вивчення сім'ї
 - б. необхідність даних, які підлягають корекції

- в. єдина можливість отримати інформацію
 - г. жодна відповідь неправильна
493. На психічний і соматичний стан здоров'я сім'ї впливають:
- а. фрустрація між очікуваннями й реальними умовами життя сім'ї
 - б. почуття неповноцінності членів сім'ї
 - в. комплексу неповноцінності окремих її членів
 - г. комплексу переваги чоловіка або дружини
494. Назвіть, які різновиди сильних емоцій можуть викликати стрес:
- а. тільки гнів
 - б. гнів та страх
 - в. страх і радість
 - г. гнів, страх і радість
495. Сферу людської діяльності, функцією якої є вироблення і систематизація об'єктивних знань про дійсність, називають
- а. наукою
 - б. науковим дослідженням
 - в. науковим фактом
 - г. законом
496. Наука виникла в момент усвідомлення
- а. незнання
 - б. знання
 - в. пізнання
 - г. дослідження
497. Суб'єктами наукової діяльності є
- а. вчені, наукові працівники, науково-педагогічні працівники, наукові установи, наукові організації, вищі навчальні заклади III-IV рівнів акредитації, громадські організації у сфері наукової та науково-технічної діяльності
 - б. громадські організації, політичні партії
 - в. вчені, наукові працівники, науково-педагогічні працівники
 - г. наукові установи, наукові організації, вищі навчальні заклади III-IV рівнів акредитації, громадські організації у сфері наукової та науково-технічної діяльності
498. Наукове припущення, висунуте для пояснення будь-яких явищ (процесів) або причин, які зумовлюють даний наслідок, називають
- а. гіпотезою
 - б. науковим фактом
 - в. науковою ідеєю
 - г. законом
499. Основні види науково-дослідницьких робіт студентів:
- а. реферат, курсова, бакалаврська, дипломна, магістерська
 - б. експеримент, спостереження
 - в. пізнання, переконання, вчення
 - г. дослідження, навчання
500. Людину, яка має відношення до науки, виробляє нові знання, є спеціалістом у певній галузі науки, називають

- а. науковцем
- б. дослідником
- в. вченим
- г. науковим працівником

501. Фізична особа, яка проводить фундаментальні або прикладні наукові дослідження з метою здобуття наукових або науково-технічних результатів – це

- а. вчений
- б. дослідник
- в. науковець
- г. науковий працівник

502. Підпорядковуються меті і спрямовані на послідовне її досягнення. Не можуть формулюватись як “вивчення”, “ознайомлення”, “дослідження” – це

- а. завдання
- б. об’єкт
- в. предмет
- г. мета

503. Види планів:

- а. робочий план, план-проспект, попередній план-графік, календарний план-графік
- б. включений, невключений
- в. суцільний, стандартизований
- г. науковий, соціально-педагогічний

504. У залежності від положення спостерігача щодо досліджуваного об’єкта спостереження дослідження може бути

- а. включеним і невключеним
- б. суцільним та дискретним
- в. стандартизоване і нестандартизоване
- г. лабораторне і польове

505. Метод отримання первинної соціальної інформації, що заснований на соціально-психологічній взаємодії анкетера (інтерв’юера) та респондента, яка відбувається із застосуванням переліку більш-менш формалізованих питань, називають

- а. опитуванням
- б. експериментом
- в. теорією
- г. вченням

506. Основні види опитувань:

- а. усні і письмові
- б. відкриті і закриті
- в. паралельні і послідовні
- г. польові і лабораторні

507. Закономірності функціонування та розвитку науки, структури і динаміки наукового знання та наукової діяльності, взаємодію науки з іншими соціальними інститутами та сферами матеріального й духовного життя суспільства вивчає спеціальна дисципліна

- а. школознавство
- б. методологія

- в. наукознавство
- г. філософія

508. Систему достовірних знань про дійсність, яка описує, пояснює, передбачає явища конкретної предметної галузі називають

- а. законом
- б. вченням
- в. теорією
- г. переконанням

509. Процес руху людської думки від незнання до знання називають

- а. пізнанням
- б. вченням
- в. теорією
- г. законом

510. Підготовка до написання курсової роботи виконує

- а. експериментальне завдання
- б. навчальне і дослідницьке завдання
- в. навчальне завдання
- г. дослідницьке завдання

511. Інтуїтивне пояснення явища (процесу) без проміжної аргументації, без усвідомлення всієї сукупності зв'язків, на основі яких робиться висновок називають

- а. науковим фактом
- б. науковим припущенням
- в. науковою ідеєю
- г. науковою комунікацією

512. Обмін науковою інформацією (ідеями, знаннями, повідомленнями) між ученими і спеціалістами називають

- а. науковою комунікацією
- б. науковим фактом
- в. науковим припущенням
- г. науковою ідеєю

513. У науковій комунікації виділяють такі основні елементи:

- а. комунікант, комінікат
- б. комінікат, канал
- в. комунікант, комінікат, канал, реципієнт, зворотній зв'язок
- г. канал, реципієнт, зворотній зв'язок

514. Людину, яка здійснює наукове дослідження, називають

- а. дослідником
- б. науковцем
- в. вченим
- г. науковим працівником

515. Людину, яка має відношення до науки, виробляє нові знання, є спеціалістом у певній галузі науки називають

- а. дослідником
- б. науковцем

- в. вченим
- г. науковим працівником

516. Вчений, який за основним місцем роботи та відповідно до трудового договору (контракту) професійно займається науковою, науково-технічною або наукового-педагогічною діяльністю та має відповідну кваліфікацію, підтверджену результатами атестації – це

- а. дослідник
- б. науковець
- в. вчений
- г. науковий працівник

517. Кінцевий результат дослідження, на досягнення якого воно спрямоване називають

- а. об'єктом
- б. предметом
- в. метою
- г. завданнями

518. У наукових дослідженнях, процес або явище, що породжує проблемну ситуацію чи вимагає більш детального знання називають

- а. об'єктом
- б. предметом
- в. метою
- г. завданнями

519. У наукових дослідженнях, явище або процес, що знаходиться в межах об'єкта, називають

- а. об'єктом
- б. предметом
- в. метою
- г. завданнями

520. Візуальне сприйняття і реєстрація значимих щодо цілей дослідження соціальних явищ називають

- а. експериментом
- б. спостереженням
- в. теорією
- г. вченням

521. За умовами спостереження буває

- а. включеним і невключеним
- б. суцільним та дискретним
- в. стандартизоване і не стандартизоване
- г. лабораторне і польове

522. За хронологічною ознакою спостереження буває

- а. включеним і невключеним
- б. суцільним та дискретним
- в. стандартизоване і не стандартизоване
- г. лабораторне і польове

523. За ступенем формалізації процедури спостереження виділяють

- а. включеним і невключеним
- б. суцільним та дискретним

- в. стандартизоване і не стандартизоване
- г. лабораторне і польове

524. Метод отримання первинної соціальної інформації, що заснований на соціально-психологічній взаємодії анкетера (інтерв'юера та респондента, яка відбувається із застосуванням переліку більш-менш формалізованих питань називають

- а. експериментом
- б. опитуванням
- в. теорією
- г. вченням

525. Загальнонауковий метод отримання нових знань у створених відповідно з цілями дослідження умовах називають

- а. спостереженням
- б. експериментом
- в. дослідження
- г. вченням

526. Об'єктами соціального експерименту є

- а. індивіди, соціальні групи, професійні колективи і ін.
- б. виробничі відносини
- в. показники ефективності навчання і праці
- г. морально-психологічний клімат у колективі

527. За сферою, до якої належить об'єкт дослідження експерименти характеризують як

- а. соціологічні, соціально-педагогічні, соціально-психологічні, управлінські
- б. наукові, практичні та методичні
- в. паралельні і послідовні
- г. натурні (уявні, квазіексперименти)

528. У залежності від дослідницького завдання соціальні експерименти бувають

- а. соціологічні, соціально-педагогічні, соціально-психологічні, управлінські
- б. наукові, практичні та методичні
- в. паралельні і послідовні
- г. натурні (уявні, квазіексперименти)

529. За логічною структурою доведення гіпотез виділяють експерименти

- а. соціологічні, соціально-педагогічні, соціально-психологічні, управлінські
- б. наукові, практичні та методичні
- в. паралельні і послідовні
- г. натурні (уявні, квазіексперименти)

530. Виходячи з характеру експериментальної ситуації виділяють експерименти

- а. соціологічні, соціально-педагогічні, соціально-психологічні, управлінські
- б. наукові, практичні та методичні;
- в. паралельні і послідовні
- г. польові та лабораторні

531. Загальноприйняті форми занотовування прочитаних джерел

- а. анотація, план
- б. план-конспект

- в. виписки, тези, план, конспект
- г. тези, план-конспект

532. Складову наукового знання, що відображає об'єктивні властивості речей та процесів, на основі яких визначають закономірності явищ, вибудовують теорії, формулюють закони називають

- а. науковою ідеєю
- б. науковим фактом
- в. науковою новизною
- г. науковим дослідженням

533. Назвіть різновиди питань анкети

- а. паралельні і послідовні
- б. усні і письмові
- в. відкриті і закриті
- г. польові і лабораторні

534. Компонент системи соціального знання, які одержують шляхом описання окремих фрагментів соціальної дійсності у деякому строго визначеному просторово-часовому інтервалі називають

- а. соціальним фактом
- б. науковим фактом
- в. принципом наукового дослідження;
- г. науковою новизною

535. Наукові факти фіксуються за допомогою спеціальних засобів та інструментів

- а. анкети, тести-опитувальники, картки спостереження, бланки контент-аналізу та ін..
- б. поняття та категорії, методи, процедури, засоби збору та опрацювання фактажної інформації)
- в. методики, спостереження
- г. методи, процедури, анкети, тести та ін.

536. Соціальні факти фіксуються за допомогою – інструментарію, яким можуть бути

- а. анкети, тести-опитувальники, картки спостереження, бланки контент-аналізу та ін.
- б. поняття та категорії, методи, процедури, засоби збору та опрацювання фактажної інформації)
- в. методи, процедури, анкети, тести та ін.
- г. засоби збору та опрацювання фактажної інформації

537. Соціалізація – це:

- а. включення суб'єкта в групу;
- б. адаптація дитини до соціуму;
- в. двосторонній взаємообумовлений процес взаємодії людини і соціального середовища;
- г. розумовий розвиток дитини

538. Компоненти процесу соціалізації:

- а. становлення свідомості особистості;
- б. стихійна соціалізація людини;
- в. розвиток особистості;
- г. імітація, копіювання

539. До механізмів соціалізації належать:

- а. стилізований;
 - б. сім'я;
 - в. адаптація;
 - г. етичний
540. Соціалізованість – це:
- а. результат виховання;
 - б. результат адаптації;
 - в. адаптація до середовища;
 - г. результат соціалізації
541. До стадій соціалізації відносять:
- а. емоційну;
 - б. виховну;
 - в. пізнавальну;
 - г. післятрудоу
542. Існують такі форми соціалізації:
- а. стихійна;
 - б. трудова;
 - в. інтеграції;
 - г. емоційна
543. Автором теоретичної системи розвитку інтелекту був:
- а. Л. Виготський;
 - б. З. Фрейд;
 - в. Ж. Піаже;
 - г. Д. Ельконін
544. Розвиток – це:
- а. включення нового об'єкта в уже існуючі схеми;
 - б. зміна виховних принципів;
 - в. взаємодія між об'єктом і суб'єктом;
 - г. якісні зміни соціальних характеристик молодого покоління в ході його становлення як суб'єкта суспільного життя
545. Представником теорії психосексуальної сфери є:
- а. Е. Еріксон;
 - б. З. Фрейд;
 - в. Л. Виготський;
 - г. Д. Фельдштейн
546. Віковий період раннього дитинства визначається:
- а. від народження до 1-го року;
 - б. від 3 до 4 років;
 - в. від 1 до 3 років;
 - г. від 10 до 14 років
547. Старший шкільний вік визначається межами:
- а. від 10 до 17 років;
 - б. від 15 до 17 років;

- в. від 12 до 15 років;
- г. від 11 до 17 років

548. Головною функцією виховних організацій є:

- а. дозвіллева;
- б. розумового розвитку дитини;
- в. ціленаправлене створення умов для розвитку людей певного віку або певного соціально-професійного рівня;
- г. культурно-рекреаційна

549. Самооцінка – це:

- а. сприйняття людиною оточуючих;
- б. управління людиною власним психологічним станом;
- в. діяльність людини розумна й осмислена в складних життєвих ситуаціях;
- г. оцінка людиною особистих якостей, переваг і недоліків

550. Адаптація – це:

- а. руйнування старих звичок;
- б. результат виховання;
- в. набуття нових якостей, навичок;
- г. результат спілкування

551. Релігійні організації виконують функції:

- а. виховну;
- б. діагностичну;
- в. розвивальну;
- г. прогностичну

552. До мікрочинників процесу соціалізації відносять:

- а. суспільство;
- б. державу;
- в. субкультуру;
- г. сім'ю

553. До мезочинників процесу соціалізації відносять:

- а. країну;
- б. види поселень;
- в. суспільство;
- г. світ

554. Деадаптація – це:

- а. соціально-психологічна підтримка;
- б. якісні зміни соціальних характеристик молодого покоління в ході його становлення як суб'єкта суспільного життя;
- в. пристосування до нових умов середовища;
- г. зменшення самооцінки людини, зростання невдоволеності своїм становищем у соціальному оточенні

555. У процесі соціалізації людина виступає як:

- а. індивід;
- б. професіонал;

- в. суб'єкт;
 - г. митець
556. Макрочинники процесу соціалізації
- а. сім'я і космос;
 - б. країна і суспільство;
 - в. тип поселення і група ровесників;
 - г. сусідство і група ровесників
557. Мегачинники процесу соціалізації
- а. планета і космос;
 - б. тип поселення і група ровесників
 - в. країна і суспільство;
 - г. субкультура і сім'я
558. Соціалізація – явище
- а. фізіологічне;
 - б. матеріалістичне;
 - в. історичне;
 - г. мистецьке
559. Стихійна форма соціалізації – це:
- а. адаптація до умов середовища;
 - б. автоматичне виховання певних соціальних навичок;
 - в. відносно направлене виховання;
 - г. конформна
560. Направлена форма соціалізації – це
- а. організована, запрограмована і спеціалізована діяльність суспільства;
 - б. безпосередній вплив чинників процесу соціалізації;
 - в. відносно направлене виховання;
 - г. адаптація до умов середовища
561. Стадійність процесу соціалізації пояснюється:
- а. заміною нижчої стадії на вищу через інтеграцію раніше сформованих структур;
 - б. розвитком фізичних здібностей особистості;
 - в. вмінням включати в пізнання нові об'єкти;
 - г. вмінням пристосовуватися до середовища
562. До сфер соціалізації відносять:
- а. діяльність;
 - б. самоствердження;
 - в. інтеграцію;
 - г. відокремлення
563. Діяльність орієнтує особистість:
- а. у системі зв'язків;
 - б. у фізичному вдосконаленні;
 - в. у моральному розвитку;
 - г. у емоційному розвитку
564. Спілкування пов'язане з:

- а. діяльністю ;
- б. самооцінкою;
- в. саморозвитком;
- г. самоствердженням

565. Стадія інтеграції характеризується

- а. бажанням знайти своє місце в суспільстві;
- б. дією через адаптацію;
- в. появою агресивної взаємодії;
- г. відтворенням соціального досвіду

566. Особистість – це:

- а. свідомий індивід, який займає певне положення у суспільстві і виконує певну суспільну роль;
- б. людина, яка має тверді переконання;
- в. біологічна істота, яка належить до класу ссавців;
- г. людина, яка має високий соціальний статус.

567. Індивід – це:

- а. окремо взятий представник людського роду;
- б. представник певної спільноти;
- в. біологічна істота;
- г. сукупність особливостей, які відрізняють одну людину від інших.

568. Світогляд – це:

- а. система знань, уявлень, переконань про світ, дійсність;
- б. особливі способи відображення дійсності;
- в. норма поведінки, що склалася історично;
- г. властивість високоорганізованої матерії.

569. Особистістю людина:

- а. формується в процесі взаємодії з соціальним оточенням;
- б. народжується;
- в. формується під впливом навчання;
- г. формується у діяльності.

570. Факторами становлення особистості є:

- а. спадковість та соціум;
- б. лише спадковість;
- в. лише середовище;
- г. кліматичні умови.

571. Спрямованість особистості – це:

- а. усталена система найважливіших цільових програм особистості, яка стосується діяльності, поведінки та спілкування;
- б. процес безперервного прийняття рішень на основі зважування альтернатив поведінки;
- в. стійке й вибіркове прагнення особистості до життєво значущих об'єктів;
- г. прагнення людини досягти певного результату, який би підтвердив особисту першість.

572. Психологічні властивості особистості – це:

- а. відносно постійні, стійкі властивості, які формуються в процесі індивідуального життя і діяльності;

- б. вроджені властивості, які мають ситуативний характер;
- в. риси особистості, які виявляють стійке вибіркоче ставлення особистості до навколишнього;
- г. людські задатки, риси темпераменту і характеру.

573. Система всіх видів спонукань (потреби, мотиви, цілі, установки), які регулюють поведінку і діяльність людини, утворюють сферу:

- а. мотивації;
- б. структури особистості;
- в. самосвідомості;
- г. домагань.

574. Вітчизняна психологія стверджує, що джерелом активності особистості є:

- а. потреби, які не є вродженими, а виникають і розвиваються у процесі взаємодії людини з соціальним середовищем;
- б. вроджені інстинкти, спільні з тваринними предками;
- в. вроджена потреба у самоствердженні;
- г. могутній резерв людини – її несвідоме.

575. До складу когнітивного компоненту самосвідомості входять:

- а. самосвідомість, уявлення про власні якості, можливості;
- б. самоставлення, самоповага, самолюбство;
- в. самооцінка, саморегуляція;
- г. внутрішнє "Я", самість, несвідоме.

576. Із поданих понять виберіть ті, які належать тільки до концепції психоаналізу:

- а. інстинкт, Ід, Его, Супер-его, раціоналізація, лібідо;
- б. архетип, Ід, Его, Супер-его, сублімація, самореалізація;
- в. колективне несвідоме, Ід, Его, Супер-его, витіснення, соціальний інтерес;
- г. соціальна приналежність, сновидіння, невротичні потреби.

577. З якими захисними механізмами пов'язані наступні вчинки і способи поведінки людей: "Виявлено, що скупі люди схильні помічати скупість інших, агресивні – жорстокість інших":

- а. проекція;
- б. раціоналізація;
- в. заперечення;
- г. витіснення.

578. З якими захисними механізмами пов'язані наступні вчинки і способи поведінки людей: "Під час масового соціологічного дослідження дорослим людям задали питання, чи переконливо подіяли на них матеріали преси, у яких лікарі доводять, що паління призводить до захворювання на рак легенів. Позитивну відповідь дали 68 % людей, які не палять і лише 14 % тих, які палять":

- а. заперечення;
- б. регресія;
- в. сублімація;
- г. проекція.

579. Назвіть прізвище вченого, який виявив, що людина одночасно проходить як стадії психосоціального розвитку так і стадії розвитку его, та довів, що розвиток особистості продовжується все життя і кожна стадія розвитку може мати як позитивний, так і негативний результат:

- а. Е. Еріксон;
- б. К. Юнг;
- в. А. Адлер;
- г. К. Хорні.

580. Праці "Психологічні типи", "Архетипи і колективне несвідоме" написані:

- а. К.Юнгом;
- б. З. Фрейдом;
- в. А. Адлером;
- г. К. Хорні.

581. Базова і найдавніша структура психічного життя особистості у якій зосереджені інстинктивні, примітивні, спадкові аспекти особистості, яка є скарбницею примітивних інстинктивних прагнень, емоцій, спогадів, забутих дитячих образ, травм, ворожих ставлень до своїх батьків, невілених сексуальних бажань у психоаналізі носить назву:

- а. Ід;
- б. Его;
- в. Архетип;
- г. Суперего.

582. Карен Хорні стверджувала, що в структурі особистості домінують не інстинкти агресії або лібідо, а несвідоме почуття тривоги, занепокоєння, яке пов'язане з почуттям самотності і безпорадності, що "є у дитини у потенційно ворожому їй світі". Таке почуття отримало назву:

- а. корінна тривога;
- б. витіснення;
- в. невротична тривога;
- г. дитяча тривожність.

583. Визначте, хто з психологів надавав великого значення позиції дитини в сім'ї (порядку народження) для розвитку її подальшого стилю життя та способу вирішення життєвих проблем:

- а. А. Адлер;
- б. З. Фрейд;
- в. К. Юнг;
- г. К. Хорні.

584. Визначте, хто з психологів виділяє три основні види психологічного захисту, в основі яких лежить задоволення певних невротичних потреб і вважає, що захист людина знаходить або в прагненні "до людей", або в прагненні "проти людей", або в прагненні "від людей":

- а. А. Адлер;
- б. З. Фрейд;
- в. К. Юнг;
- г. К. Хорні.

585. Захисний механізм, який забезпечує людині можливість повернення на більш ранню стадію психосексуального розвитку, де відбулось блокування енергії лібідо:

- а. регресія;
- б. сублімація;
- в. заперечення;
- г. проекція.

586. Представники когнітивного напрямку вважають, що неправильна поведінка людини викликана:

- а. ірраціональними думками;
- б. неусвідомленими потребами;
- в. відсутністю сенсу життя;
- г. порушенням взаємин батьків і дітей.

587. Стадія когнітивного розвитку, коли дитина може будувати власні гіпотетико-дедуктивні висновки, які ґрунтуються на самостійному висуванні гіпотез і перевірці їхніх наслідків названа Ж. Піаже:

- а. формальних операцій;
- б. сенсомоторною;
- в. доопераційною;
- г. конкретних операцій.

588. Дж. Келлі у "Теорії особистісних конструктів" презентує людину як:

- а. дослідника, мислителя, вченого;
- б. істоту, керовану фізіологічними потребами;
- в. особистість, що прагне до самореалізації;
- г. суб'єкта діяльності і пізнання.

589. Із поданих понять виберіть ті, які належать представникам когнітивного напрямку в психології:

- а. когнітивний розвиток, особистісний конструкт, сенсомоторний інтелект;
- б. когнітивний розвиток, риси особистості, когнітивна складність-просота ;
- в. особистісний конструкт, доопераційний інтелект, сублімація;
- г. когнітивний розвиток, особистісний конструкт, самоактуалізація.

590. Вагомим вкладом у психологію були експерименти Ж. Піаже по дослідженню:

- а. егоцентризму;
- б. провідної діяльності;
- в. захисних механізмів;
- г. акцентуації.

591. Стадія когнітивного розвитку, коли дитина взаємодіє з об'єктами, їхніми перцептивними та моторними сигналами, однак не зі знаками, символами, що репрезентують об'єкт названа Ж. Піаже:

- а. сенсомоторною;
- б. доопераційною;
- в. конкретних операцій;
- г. формальних операцій.

592. Згідно Ж. Піаже, кожна людина проходить такі стадії когнітивного розвитку, окрім:

- а. стадія формальних операцій;
- б. сенсомоторна стадія;
- в. латентна стадія;
- г. стадія конкретних операцій.

593. Вставте пропущене слово у твердження Дж. Келлі: "Більшість людей шукають друзів і коханих серед тих, чия ... складність відповідає їхнім власним показникам".

- а. когнітивна;
- б. соціальна;
- в. особистісна;
- г. нейро-фізіологічна.

594. Людей, які використовують достатньо складну і диференційовану систему конструктів, чітко розрізняють себе та інших, розглядають поведінку інших з різних точок зору, їхні уявлення про інших складні та диференційовані, Дж. Келлі називав:

- а. когнітивно складними;
- б. когнітивно простими;
- в. егоцентричними;
- г. конструктивними.

595. Стадія когнітивного розвитку, коли у дитини формується понятійне відображення середовища і вона опановує прості операції класифікації, формуються поняття числа, часу, руху названа Ж. Піаже:

- а. конкретних операцій;
- б. сенсомоторною;
- в. доопераційною;
- г. формальних операцій.

596. Згідно якої теорії розвитку особистості початок формування особистості дитини пов'язується з включенням у дію основних життєвих біологічних потреб дитини, виникненням конфлікту між прагненням до їх задоволення і соціально-культурними цінностями.

- а. фрейдизм;
- б. неофрейдизм;
- в. теорія рис особистості;
- г. теорія соціального навчання.

597. Дана теорія велику роль у розвитку особистості відводить правильно організованому психолого-педагогічному вихованню і підтверджує, що особистість більше за лежить від виховання, ніж від дозрівання, глибинних потягів або комплексів.

- а. теорія рис особистості;
- б. фрейдизм;
- в. гуманістична теорія;
- г. теорія соціального навчання.

598. Сенситивним періодом формування первинних мотивів людини і рис її характеру є:

- а. дошкільне дитинство;
- б. ранній вік;
- в. молодший шкільний вік;
- г. підлітковий вік.

599. Цілісне уявлення про себе, емоційне ставлення до себе, самооцінка своєї зовнішності, розумових, моральних, вольових якостей, усвідомлення своїх переваг і недоліків, визначається поняттям:

- а. самосвідомість;
- б. свідомість;
- в. світогляд;
- г. самоактуалізація.

600. Виберіть правильне визначення темпераменту:

- а. індивідуальні особливості людини, що виявляються в певній збудливості, емоційній вразливості, урівноваженості і швидкості перебігу психічної діяльності;
- б. гарячковість, нестриманість людини, що по-різному позначається на її психічній діяльності;

- в. стан людини, у якому виявляється її ставлення до оточуючих і обставин життя;
- г. якості особистості, набуті у процесі взаємодії людини зі світом.

601. Домінування певного типу темпераменту людини обумовлюється:

- а. особливостями вищої нервової діяльності людини;
- б. характером;
- в. соціальними умовами життя;
- г. психологічним віком.

602. Задатки-це:

- а. вроджені анатомо-фізіологічні особливості мозку, нервової системи, органів чуття і руху, що становлять природну основу розвитку її здібностей;
- б. відображають готовність людини до оволодіння певним видом діяльності;
- в. істотні психічні властивості;
- г. якості особистості, набуті у процесі взаємодії людини зі світом.

603. Психологічні властивості, що визначають успішність освоєння та виконання діяльності, але не зводяться до тих знань, умінь і навичок, які вже є у людини, носять назву:

- а. здібності;
- б. обдарованість;
- в. талант;
- г. задатки.

604. На відміну від радикальних біхевіористів Альберт Бандура вважає, що особистість формують усі нижче перераховані чинники, окрім:

- а. спадковість;
- б. поведінка людини;
- в. індивідуальні характеристики;
- г. вплив навколишнього середовища.

605. Людина, мислення якої спрямоване на створення чогось корисного на основі природничонаукових знань і техніки, для якої цінність пізнання пов'язана лише з тим, що приносить користь їй самій, сім'ї, колективу, людству у типології Е. Шпрангера названа:

- а. економічною людиною;
- б. теоретичною людиною;
- в. політичною людиною;
- г. соціальною людиною.

606. Які компоненти саморегуляції поведінки виділяють.

- а. самопостереження, самооцінка і самозвіт;
- б. самоконтроль, самоефективність і саморозвиток;
- в. самопідкріплення, самовдосконалення і самонавіювання;
- г. самовизначення, самодіяльність і само виконання.

607. Нерівномірність дозрівання та росту різних структур, функцій і систем організму позначають терміном:

- а. гетерохронність розвитку;
- б. синхронність розвитку;
- в. періодизація розвитку;
- г. криза розвитку.

608. Хто з перелічених психологів не належить до представників диспозиційного напрямку у вивченні особистості.

- а. Жан Піаже;
- б. Гордон Оллпорт;
- в. Ганс Айзенк;
- г. Раймонд Кеттел.

609. Хто стверджував, що кожна людина неповторна і індивідуальна, оскільки вона є носієм своєрідного поєднання якостей, потреб, які він називав рисами.

- а. Гордон Оллпорт;
- б. Ганс Айзенк;
- в. Раймонд Кеттел;
- г. Джордж Келлі.

610. Які два типи особистостей виділив Джордж Келлі.

- а. когнітивно складна і когнітивно проста;
- б. суперординатна і субординатна;
- в. особистих конструктів і особистий досвід;
- г. здатні до постійного самооновлення і органічно властива гнучкість.

611. Що є фундаментальною позицією гуманістичної психології.

- а. визнання пріоритетності творчого потенціалу людини;
- б. спонтанність, природність поведінки;
- в. здатність до розуміння інших людей, увага, доброзичливість до людей;
- г. автономність, незалежність від соціального середовища, самостійність думок;

612. Хто вважав, що рушійною силою людської поведінки і розвитку особистості є пошук Логосу, сенсу життя.

- а. Віктор Франкл;
- б. Ролло Мей;
- в. Альберт Бандура;
- г. Джуліан Роттер.

613. Чия теорія базується на клінічних експериментах.

- а. Ролло Мея;
- б. Джуліана Роттера;
- в. Едуарда Шпрангера;
- г. Еріка Берна.

614. Який з перелічених станів зайвий, що у поведінці людини, в її загальному світосприйнятті та самовідчутті час від часу переважають (відповідно концепції транзактного аналізу).

- а. чужий;
- б. дитина;
- в. батько;
- г. дорослий.

615. Фази розвитку, у яких організм характеризується підвищеною чутливістю до певних зовнішніх і внутрішніх чинників. У цей період посилено розвиваються певні психічні функції. Якщо в сенситивний період не відбудеться їх формування, то психічний розвиток особистості ускладниться.

- а. сенситивний період;
 - б. критичний період;
 - в. гетерохронність розвитку;
 - г. криза дозрівання.
616. За радянських часів система соціальної допомоги була у віданні:
- а. держави
 - б. благодійних організацій
 - в. соціальних служб та відомств
 - г. волонтерів
617. Реформування системи соціального забезпечення в Україні розпочалося у:
- а. 80-х рр. XX ст.
 - б. 70-х рр. XX ст.
 - в. на початку 90-х рр. XX ст.
 - г. середині 90-х рр. XX ст.
618. В якому році Міністерство соціального забезпечення УРСР зініціювало експеримент із соціально-побутового обслуговування самотніх непрацездатних престарілих громадян:
- а. 1985
 - б. 1995
 - в. 1991
 - г. 1990
619. З якою метою у 80-х роках XX століття Міністерством соціального забезпечення УРСР було проведено експеримент із соціально-побутового обслуговування самотніх непрацездатних:
- а. формування нових державних соціальних служб призначених для надання послуг за місцем проживання
 - б. створення нових будинків-інтернатів для людей похилого віку з медичним спрямуванням
 - в. переобладнання психіатричних клінік, лікарень
 - г. надання кваліфікованої допомоги в госпіталях
620. Як самостійний вид професійної діяльності соціальна робота зародилася у:
- а. 1991 р.
 - б. 1992 р.
 - в. 1993 р.
 - г. 1994 р.
621. Першу в Україні Школу соціальної роботи було відкрито у:
- а. Національному університеті "Києво-Могилянська академія"
 - б. Донецькому державному університеті
 - в. Луганському національному університеті
 - г. Глухівському національному педагогічному університеті
622. Процес утвердження фахових підходів у соціальній сфері на перших порах відбувався за активної участі:
- а. західних фондів-донорів
 - б. провідних науковців
 - в. представників Міністерства соціального забезпечення
 - г. влади
623. В якому році було відкрито спеціальність "соціальна робота"?

- а. 1991 р.
 - б. 1992 р.
 - в. 1993 р.
 - г. 1990 р.
624. В Україні соціальну роботу як професію визнано:
- а. на початку 90-х років ХХ ст.
 - б. у 90-х роках ХХ ст.
 - в. у 80-х роках ХХ ст.
 - г. на початку ХХІ ст.
625. За своїм характером соціальна робота як наука є:
- а. соціальною
 - б. гуманітарною
 - в. міждисциплінарною та інтегративною
 - г. філософською
626. Етичний кодекс для спеціалістів із соціальної роботи України було ухвалено у:
- а. 2003 р.
 - б. 2004 р.
 - в. 1991 р.
 - г. 1994 р.
627. Українська Асоціація соціальних педагогів та соціальних працівників була створена:
- а. 1992 р.
 - б. 2003 р.
 - в. 1990 р.
 - г. 1991 р.
628. Українська Асоціація соціальних педагогів та соціальних працівників була створена у місті:
- а. Донецьк
 - б. Дніпропетровськ
 - в. Київ
 - г. Львів
629. Вид соціальної роботи, спрямований на здійснення соціальної опіки, допомоги та патронажу соціально незахищених категорій дітей та молоді з метою подолання життєвих труднощів, збереження, підвищення їх соціального статусу це:
- а. соціальний супровід
 - б. супервізія
 - в. реабілітація
 - г. інтервенція
630. Вид діяльності ЦСССДМ, спрямований на забезпечення належної якості соціальної роботи, запобігання професійним ризикам шляхом навчання соціальних працівників, наставництва та професійної підтримки називається:
- а. супервізія
 - б. соціальний супровід
 - в. інтервенція
 - г. правильна відповідь відсутня
631. Соціально-групова робота, як і соціальна індивідуальна допомога, орієнтована на:

- а. індивіда та його зміни
 - б. суспільство та його зміни
 - в. індивіда і суспільство
 - г. соціальних працівників
632. Система соціального обслуговування в Україні направлена на соціальний захист:
- а. самотніх людей похилого віку та інвалідів
 - б. пенсіонерів
 - в. чиновницького апарату
 - г. державних службовців
633. Державна служба зайнятості створена:
- а. урядом УРСР у грудні 1990 року
 - б. урядом незалежної України у 1994 році
 - в. урядом СРСР у 1920 році
 - г. Міністерством праці та соціальної політики у 1991 році
634. Суб'єктами сучасної системи соціальних служб України є:
- а. приватні особи, релігійні об'єднання, громадські організації, держава
 - б. держава і громадські організації
 - в. релігійні та громадські об'єднання
 - г. приватні особи, благодійні товариства, релігійні організації
635. Волонтерські організації – це:
- а. вільні союзи людей, об'єднані спільними інтересами
 - б. добровільні організації людей похилого віку
 - в. організація людей покликана вирішувати власні інтереси своїх членів
 - г. об'єднання людей для набуття додаткових фахових знань
636. Стратегії втручання мають на меті:
- а. допомогти поліпшити середовище, в якому функціонують люди
 - б. допомогти завоювати авторитет
 - в. допомогти індивідам змінити своє життя
 - г. в'яснити стосунки з клієнтом
637. Вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб і соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації, це:
- а. соціальна допомога
 - б. соціальні послуги
 - в. соціальна реабілітація
 - г. соціальна профілактика
638. До якої сфери діяльності соціального працівника належать будинки дитини, дитячі санаторії, соціально-реабілітаційні центри для неповнолітніх, інтернати для дітей-інвалідів, дитячі лікарні, дружні клініки для молоді, анонімні кабінети:
- а. охорони здоров'я
 - б. соціальної допомоги
 - в. медичної реабілітації
 - г. міністерства освіти
639. Пріоритетними напрямками діяльності ЦСССДМ є:

- а. всі відповіді правильні
 - б. профілактика негативних явищ у дитячому та молодіжному середовищі
 - в. соціальна підтримка сім'ї
 - г. розробка та розповсюдження соціальної реклами
640. Спеціалізована служба, створена для реалізації політики зайнятості населення – це:
- а. державна служба зайнятості
 - б. центр соціальних служб
 - в. профцентр
 - г. благодійний фонд
641. Соціальна профілактика – це:
- а. соціальний патронаж;
 - б. попередження чи усунення асоціальних явищ;
 - в. соціальне забезпечення;
 - г. соціальний супровід
642. Мета соціальної профілактики:
- а. формувати моральну особистість;
 - б. превенція соціальних проблем чи життєвих криз клієнтів;
 - в. формувати інтелектуально розвинену особистість;
 - г. формувати дезадаптовану особистість
643. Соціальна профілактика має за мету:
- а. формувати дезадаптовану особистість;
 - б. попереджувати ускладнення вже наявних проблем;
 - в. формувати інтелектуально розвинену особистість;
 - г. формувати моральну особистість
644. До завдань первинного рівня профілактики відносять:
- а. відновлювати втрачені якості особистості;
 - б. збільшувати потенціал особистих ресурсів;
 - в. діагностувати негативні явища в соціумі;
 - г. коректувати моральні спотворення у поведінці
645. На первинному рівні профілактики є такі завдання:
- а. сприяти соціальному забезпеченню;
 - б. удосконалювати ефективність використовуваних молоддю людиною конструктивних поведінкових стратегій;
 - в. формувати правову культуру;
 - г. захищати інтереси клієнта
646. До способів первинної профілактики відносять:
- а. розвиток особистості;
 - б. формування навичок здорового способу життя;
 - в. надання інформації про певні види негативної поведінки;
 - г. формування морально відповідальної особистості
647. Мета вторинного рівня профілактики:
- а. формувати дезадаптовану особистість;
 - б. зміна малоадаптивної ризикованої поведінки на адаптивну форму поведінки;

- в. формувати інтелектуально розвинену особистість;
 - г. формувати правосвідомість соціуму
648. Третинна профілактика – це:
- а. корекція відхилень у поведінці;
 - б. попередження переходу сформованого відхилення у форму стійкої дезадаптації;
 - в. підвищення потенціалу особистісних ресурсів;
 - г. популяризація переваг здорового способу життя
649. Діяльність, спрямовану на попередження певних проблем у майбутньому людини відносять до:
- а. первинної профілактики;
 - б. загальної профілактики;
 - в. спеціальної профілактики;
 - г. вторинної профілактики
650. Заходи, спрямовані на попередження та локалізацію конкретних негативних явищ в поведінці людей відносяться до:
- а. первинної профілактики;
 - б. спеціальної профілактики;
 - в. загальної профілактики;
 - г. вторинної профілактики
651. Об'єктом соціальної профілактики є:
- а. негативні чинники життєдіяльності людей, які сприяють асоціальним діям;
 - б. усунення соціальної проблеми шляхом здійснення профілактичних заходів;
 - в. державні і недержавні організації, які здійснюють профілактику;
 - г. засоби масової інформації
652. Суб'єктом соціальної профілактики виступає:
- а. негативні чинники життєдіяльності людей, які сприяють асоціальним діям;
 - б. засоби масової інформації;
 - в. діяльність, спрямована на оптимізацію соціального формування і розвитку особистості;
 - г. соціальні заходи націлені на профілактику
653. До площин, у яких здійснюється профілактика, відносять:
- а. загальні і спеціальні;
 - б. сімейні і соціальні;
 - в. етичні і моральні;
 - г. соціальні та біологічні
654. До об'єктів соціальної профілактики відносять:
- а. засоби масової інформації;
 - б. негативні явища в правосвідомості;
 - в. діяльність, спрямована на оптимізацію соціального формування і розвитку особистості;
 - г. соціальні заходи націлені на профілактику
655. У особистісній площині профілактики здійснюють:
- а. попередження виникнення різноманітних проблем для конкретної особистості;
 - б. формування таких якостей індивіда, які забезпечують підвищення рівня особистісної відповідальності людини з метою попередження виникнення соціальних відхилень;

- в. дії, що направлені безпосередньо на чинники, що впливають на відхилення;
 - г. реабілітацію осіб з соціальними відхиленнями
656. У сімейній площині профілактики здійснюють:
- а. реабілітацію осіб з соціальними відхиленнями
 - б. попередження виникнення різноманітних проблем як для конкретної особистості так і всієї сім'ї;
 - в. формування таких якостей індивіда, які забезпечують підвищення рівня особистісної відповідальності людини з метою попередження виникнення соціальних відхилень;
 - г. дії, що направлені безпосередньо на чинники, що впливають на відхилення
657. У соціальній площині профілактика впливає на:
- а. формування таких якостей індивіда, які забезпечують підвищення рівня особистісної відповідальності людини з метою попередження виникнення соціальних відхилень;
 - б. зміну суспільних норм стосовно осіб, які за певних причин стали жертвами асоціальних моделей поведінки;
 - в. реабілітацію осіб з соціальними відхиленнями;
 - г. дії, що направлені безпосередньо на чинники, що впливають на відхилення
658. Існують такі напрями соціальної профілактики:
- а. економічний і політичний;
 - б. соціально-профілактичний і соціально-педагогічний;
 - в. соціально-культурний і медико-біологічний;
 - г. реабілітаційно-профілактичний і соціально-педагогічний
659. Спеціальні заходи профілактики здійснюють:
- а. з особами, схильними до порушення соціальних норм;
 - б. виключно для профілактики кожного різновиду відхилень;
 - в. через консультування та тренінгові заняття;
 - г. реабілітацію осіб з соціальними відхиленнями
660. Предметом соціальної профілактики являється:
- а. негативні чинники життєдіяльності людей, які сприяють асоціальним діям;
 - б. усунення соціальної проблеми шляхом здійснення профілактичних заходів;
 - в. державні і недержавні організації, які здійснюють профілактику;
 - г. засоби масової інформації
661. До завдань соціальної профілактики відносяться:
- а. попередження виникнення різноманітних проблем для конкретної особистості;
 - б. проведення поведінкових та соціологічних досліджень;
 - в. формування таких якостей індивіда, які забезпечують підвищення рівня особистісної відповідальності людини з метою попередження виникнення соціальних відхилень;
 - г. реабілітацію осіб з соціальними відхиленнями
662. Адиктивна поведінка включає:
- а. злочин;
 - б. наркозалежнення;
 - в. суїцид;
 - г. правопорушення
663. Проституція – це:

- а. схильність до нерозбірливих сексуальних стосунків;
- б. схильність до правопорушень;
- в. схильність до суїциду;
- г. схильність до протиправних вчинків та злочинів

664. Суїцид– це:

- а. схильність до нерозбірливих сексуальних стосунків;
- б. схильність до протиправних вчинків та злочинів;
- в. схильність до правопорушень;
- г. навмисне позбавлення себе життя

665. До першої стадії наркотичної залежності відносять:

- а. психологічну залежність;
- б. фізичну залежність;
- в. толерантність;
- г. абстинентний синдром

666. У ДАВНЬОМУ ЄГИПТІ ТУРБОТА ПРО ЧЛЕНІВ СУСПІЛЬСТВА ПРОЯВЛЯЛАСЯ У:

- а. збереженні трудових ресурсів
- б. авторитеті фараонів
- в. релігійно-моральних мотивах
- г. врегулюванні проблем політичного характеру

667. Найбільша кількість благодійних установ у період античності з'явилася в:

- а. Античному Римі
- б. Древньому Китаї
- в. Древньому Єрусалимі
- г. Древньому Вавилоні

668. Гасло "Хліба і видовищ" було характерним для соціальної політики:

- а. Риму
- б. Вавилону
- в. Греції
- г. Єгипту

669. Уперше професійна підготовка соціальних працівників розпочалася за участю:

- а. М. Річмонд, Д. Адамс, А. Саломон
- б. А. Дістерверга, Д. Адамс, М. Монтесорі
- в. С. Русової, М. Річмонд, А. Саломон
- г. А. Саломон, М. Монтесорі, С. Русової

670. Общинна робота почала практикуватись у 60-х роках ХХ ст. в:

- а. Америці
- б. Росії
- в. Канаді
- г. Україні

671. Офіційне визнання в Україні соціальної роботи як самостійної професії відбулося в:

- а. 1991р.
- б. 1897р.
- в. 1901р.
- г. 1915р.

672. Перше наукове обґрунтування індивідуальний метод отримав у праці "Соціальні діагнози":
- а. М. Річмонд
 - б. А. Саломон
 - в. С. Вронські
 - г. Д. Адамс
673. Підготовка соціальних педагогів і соціальних працівників в Україні розпочалася з
- а. 1991 р.
 - б. 1994 р.
 - в. 1993 р.
 - г. 1992 р.
674. Основою первинної соціалізації особистості Т. Парсонс вважав:
- а. сім'ю
 - б. навколишнє середовище
 - в. наслідування
 - г. соціальні функції
675. Представники діагностичної школи особливу увагу звертали на:
- а. внутрішній світ клієнта
 - б. індивідуальний розвиток особистості
 - в. психічні процеси
 - г. розвиток нервової системи
676. Представники функціональної школи великого значення надавали:
- а. індивідуальному розвитку
 - б. авторитарній системі відносин між соціальним працівником та клієнтом
 - в. встановленні правильного діагнозу
 - г. впливові "розуму на розум"
677. Представники діагностичної школи спиралися на теорію:
- а. З. Фрейда
 - б. Отто Ранкла
 - в. Карла Роджерса
 - г. Дж. Дьюї
678. Першою програмою, що містила ідеї "держави загального добробуту", була система:
- а. Німеччини
 - б. Франції
 - в. Норвегії
 - г. США
679. Створення діагностичної школи пов'язане з діяльністю:
- а. коледжа Смітта
 - б. Пенсільванської школи
 - в. Зігмунда Фрейда
 - г. Мері Річмонд
680. Міжнародна амністія – це:
- а. правозахисна організація
 - б. державна організація

- в. організація ООН
- г. релігійна організація

681. У якій країні запроваджено “Модель общинного навчання”?

- а. США
- б. Англія
- в. Німеччина
- г. Франція

682. Дистанційна форма навчання має на меті:

- а. надати освіту всім бажаючим
- б. відібрати найкращих студентів
- в. забезпечити рівні умови навчання
- г. здійснити контроль за якістю навчання

683. Для соціалізації особистості в якій країні важливе значення надається “концепції педагогіки навколишнього середовища”?

- а. Франції
- б. Польщі
- в. Угорщині
- г. Німеччині

684. Педагогічна анімація покликана забезпечувати:

- а. культурний відпочинок
- б. позаурочну діяльність дітей
- в. організацію сімейного дозвілля
- г. морально-естетичний розвиток молоді

685. Соціокультурна анімація спрямована на:

- а. формування загальної культури особистості
- б. роботу з емігрантами
- в. роботу в пенітенціарних закладах
- г. індивідуальний розвиток, самореалізацію та самовдосконалення

686. Створення ізраїльських кібуців мало на меті:

- а. досягти зрівнялівки
- б. підвищити продуктивність праці
- в. досягнути соціальну справедливість
- г. примусити до праці

687. Серйозною проблемою в Японії є:

- а. проблема дитячої жорстокості
- б. проблема безпритульності
- в. проблема медичного страхування
- г. проблема насильства над жінками

688. Основна частина соціальної роботи у Польщі проводиться у:

- а. гмінах
- б. повітах
- в. воєводствах
- г. громадських організаціях

689. Який орган управління у Польщі займається утриманням культурних та освітніх закладів?
- а. гміни
 - б. позашкільна організація
 - в. воєводства
 - г. школа
690. Субсидіарна держава – це держава, яка:
- а. регулює контроль між державними та недержавними структурами у соціальному секторі
 - б. надає субсидії малозабезпеченим верствам населення
 - в. бере активну участь у фінансуванні соціальних програм
 - г. надає перевагу при фінансуванні соціальних програм приватним структурам
691. У якій країні функціонують ВНЗ для підготовки соціальних працівників при церквах?
- а. Польщі
 - б. Ізраїлі
 - в. Росії
 - г. Угорщині
692. Ідеї економічного лібералізму ґрунтовно розробив:
- а. А. Сміт
 - б. О. Бісмарк
 - в. А. Саломон
 - г. Л. Ергард
693. Мобільна соціальна робота виникла у:
- а. США
 - б. Великій Британії
 - в. Німеччині
 - г. Франції
694. До інноваційних методів соціальної роботи відносять:
- а. мобільну соціальну роботу
 - б. індивідуальну соціальну роботу
 - в. групову соціальну роботу
 - г. общинну соціальну роботу
695. Анімаційна робота зародилася у:
- а. Франції
 - б. США
 - в. Німеччині
 - г. Японії
696. Народна педагогіка – це:
- а. це галузь педагогічного досвіду народу, яка розкриває його погляди на мету, завдання, форми, методи та засоби навчання і виховання;
 - б. гуманітарна наука про народи (етноси) світу, що концентрує увагу на розробці проблем етно- і націогенезу, етнічної історії, міжнаціональних відносин, етнонаціональних процесів, традиційно-побутової культури, народних знань, побуту, народного мистецтва;
 - в. наука про пізнання народів, прогресу і цивілізацій;
 - г. усі варіанти правильні.
697. Етнопедагогіка – це:

- а. галузь педагогіки, що включає в себе емпіричні педагогічні знання, навички, досвід певного етносу у вихованні підростаючого покоління;
 - б. загальний комплекс засобів політичної діяльності в галузі етнонаціонального розвитку та міжетнічних відносин;
 - в. наука про виховання та навчання в різних соціальних інститутах;
 - г. галузь педагогіки, предметом вивчення якої є соціально-педагогічні проблеми;
698. Народна родинна (батьківська) педагогіка вивчає такі питання:
- а. усі варіанти правильні;
 - б. головні засади сімейного життя і виховання (людяність, моральність, багатогранна духовність);
 - в. стосунки в родині, авторитет і приклад батьків, їхні обов'язки стосовно дітей, сутність і особливості виховного впливу членів сім'ї, статус батька, матері, дідуся, бабусі; виховання в дітей відчуття роду, народу, нації;
 - г. традиції, звичаї виховання в сім'ї, підготовка дітей до шлюбу та сімейного життя, ставлення до сиріт, осуд батьків, які не виховують дітей.
699. Педагогічна деонтологія – це:
- а. частина народної педагогіки, вироблені народом етичні норми про виховні обов'язки батьків перед дітьми;
 - б. наука про виховання та навчання в різних соціальних інститутах;
 - в. галузь педагогіки, предметом вивчення якої є соціально-педагогічні проблеми;
 - г. усі варіанти правильні.
700. Народне навчання розглядає такі питання:
- а. усі варіанти правильні;
 - б. народні знання з різних галузей життя і діяльності;
 - в. шляхи і джерела здобуття знань, принципи народного навчання, народні традиційні форми навчання, стимулювання пізнавальних інтересів, умінь і можливостей дітей;
 - г. умови трансформування знань у якості особистості.
701. Етнізація – це:
- а. становлення, розвиток і закріплення в особистісних структурах якостей, що відбивають особливості культури етносу, членом якого є особа;
 - б. ідеологічна форма виправдання права панування одних етносів над іншими етнічними спільнотами і групами;
 - в. соціально-психологічна установка негативного характеру щодо інших етносів і конкретних представників цих етносів;
 - г. усі варіанти правильні.
702. Етнічна ідентифікація – це:
- а. психологічний процес ототожнення індивідом себе з іншою особою, групою;
 - б. громадські об'єднання на основі певних етнічних ознак учасників, їхніх етноконсолідуючих завдань і цілей;
 - в. процес згуртування певного етносу навколо однієї або декількох видатних осіб;
 - г. усі варіанти правильні.
703. Козацька педагогіка – це:
- а. частина народної педагогіки, яка ставила метою формування козака-лицаря, мужнього громадянина з яскраво вираженою українською національною свідомістю та самосвідомістю;
 - б. галузь педагогіки, що включає в себе емпіричні педагогічні знання, навички, досвід певного

- етносу у вихованні підростаючого покоління;
- в. частина народної педагогіки, вироблені народом етичні норми про виховні обов'язки батьків перед дітьми;
- г. усі варіанти правильні.

704. Етнографія – це:

- а. гуманітарна наука про народи (етноси) світу, що концентрує увагу на розробці проблем етно- і націогенезу, етнічної історії, міжнаціональних відносин, етнонаціональних процесів, традиційно-побутової культури, народних знань, побуту, народного мистецтва;
- б. наука про пізнання народів, прогресу і цивілізацій;
- в. сучасний варіант різновиду феноменологічної соціології;
- г. усі варіанти правильні.

705. Українське народне дитинознавство вивчає такі питання:

- а. усі варіанти правильні;
- б. питання дітності української родини, традиційні родильні звичаї та обряди;
- в. стислий аналіз дитячої мови, народна характеристика дитини, вікова періодизація життя, навчання і виховання дитини; значення колискових пісень, дитячого фольклору;
- г. народна охорона дитинства, місце і статус дітей в українській сім'ї, взаємини дітей у сім'ї, обов'язки дітей.

706. Етнічність – це:

- а. термін, який відтворює якісні характеристики людини або групи людей, пов'язані з їхнім етнічним походженням і які виявляються у побуті, культурі, поведінці й в цілому у ментальності, підтверджуючи це походження й вирізняючи їх з поміж інших;
- б. наука, що вивчає цей процес у сукупності його найбільш значних подій та зрушень, що збереглися у народній пам'яті, а також знайшли відображення у різних письмових джерелах;
- в. процес згуртування певного етносу навколо однієї або декількох видатних осіб;
- г. усі варіанти правильні.

707. Народознавство – це:

- а. сукупність наук про народ, його духовність, культуру, історію, а також здобутки народного мистецтва, які відображають багатогранність його життя;
- б. наука про пізнання народів, прогресу і цивілізацій;
- в. галузь педагогіки, предметом вивчення якої є соціально-педагогічні проблеми;
- г. усі варіанти правильні.

708. Основні компоненти козацької духовності:

- а. усі варіанти правильні;
- б. козацька філософія, козацький світогляд козацька естетика;
- в. козацька правосвідомість та ідеологія;
- г. козацький характер та мораль.

709. Термін "народна педагогіка" в науковий обіг увів:

- а. О.Духнович;
- б. Г.Ващенко;
- в. Г.Волков;
- г. С.Русова.

710. Українське родинознавство розглядає питання:

- а. усі варіанти правильні;
- б. про родину як втілення духовності і національного духу, про типи і форми української

сім'ї, її склад, структуру, основні функції;

в. про шлюб і сім'ю як виховну організацію, народний ідеал сім'ї;

г. українське родинне звичаєве право, статус членів сім'ї, її авторитет, найпоширеніші вади й біди сучасної сім'ї.

711. Етнопсихологія – це:

а. галузь соціальної психології, предметом вивчення якої є етнічні особливості психіки людей, етнічний характер, закономірності формування та функціонування етнічної самосвідомості, етнічних установок, стереотипів тощо;

б. термін, який відтворює якісні характеристики людини або групи людей, пов'язані з їхнім етнічним походженням і які виявляються у побуті, культурі, поведінці й в цілому у ментальності, підтверджуючи це походження й вирізняючи їх з поміж інших;

в. сучасний варіант різновиду феноменологічної соціології;

г. усі варіанти правильні.

712. Етнос – це:

а. особливий вид спільності людей, яка утворилася історично й є особливою формою їхнього колективного існування;

б. окрема дисципліна, що вивчає етнічну специфіку знакових систем;

в. наука, що досліджує параметри соціальної структури народів;

г. усі варіанти правильні.

713. Автором терміну "етнопедagogіка" є:

а. Г.Волков;

б. О.Духнович;

в. Г.Сковорода;

г. Г.Ващенко.

714. Етнічний конфлікт – це:

а. особливий випадок соціального конфлікту, де соціальними одиницями постають системна цілісність, етнос, що характеризується властивостями елементів, які його складають, та зв'язки між цими елементами;

б. психологічний процес ототожнення індивідом себе з іншою особою, групою;

в. різновидність форм соціальних цінностей, що утворюється культурою певного етносу і є продуктом його свідомості;

г. усі варіанти правильні.

715. Національний характер – це:

а. відносно стійка сукупність рис характеру, які властиві переважній більшості представників певної нації та залежать від конкретних історичних і соціально-економічних умов існування певної спільноти;

б. це погляд на етнопсихологічні особливості іншого народу з точки зору уявлень власного народу;

в. психологічна схильність сприймати всі життєві події з позицій своєї етнічної групи, вважаючи її еталоном;

г. усі варіанти правильні.

716. Психічний склад нації – це:

а. стійкі риси психіки людей, що склалися на основі тривалої історії розвитку народу, які проявляються у звичках, смаках, звичаях, традиціях, емоційному сприйманні людиною навколишнього середовища та темпераменті;

б. це погляд на етнопсихологічні особливості іншого народу з точки зору уявлень власного

народу;

в. психологічна схильність сприймати всі життєві події з позицій своєї етнічної групи, вважаючи її еталоном;

г. усі варіанти правильні.

717. Розумове виховання – це:

а. цілеспрямована діяльність з розвитку розумових сил і мислення дитини, прищеплення їй культури розумової праці;

б. виховна діяльність школи і сім'ї, що має на меті формування стійких моральних якостей, потреб, почуттів, навичок і звичок поведінки на основі засвоєння ідеалів, норм і принципів моралі, участь у практичній діяльності;

в. складова частина виховного процесу, безпосередньо спрямована на формування здатності сприймати і перетворювати дійсність за законами краси в усіх сферах діяльності людини;

г. усі варіанти правильні.

718. Етноцентризм – це:

а. світоглядний принцип, представники якого вважають той етнос, до якого вони належать, таким, що має певні переваги перед усіма (чи багатьма) іншими етносами;

б. спрямований на винищення того чи іншого етносу (етносів);

в. пізнавальний засіб для встановлення тотожності, подібності речей, процесів, явищ, осіб; означає розумові операції з зовнішніми по відношенню до суб'єкта, який пізнає, об'єктами;

г. усі варіанти правильні.

719. Естетичне виховання – це:

а. складова частина виховного процесу, безпосередньо спрямована на формування здатності сприймати і перетворювати дійсність за законами краси в усіх сферах діяльності людини;

б. цілеспрямована діяльність з розвитку розумових сил і мислення дитини, прищеплення їй культури розумової праці;

в. виховна діяльність школи і сім'ї, що має на меті формування стійких моральних якостей, потреб, почуттів, навичок і звичок поведінки на основі засвоєння ідеалів, норм і принципів моралі, участь у практичній діяльності;

г. усі варіанти правильні.

720. Першим писемним джерелом української народної педагогіки вважають:

а. "Повчання дітям" Володимира Мономаха;

б. "Слово о полку Ігоревім";

в. трактати професорів Острозької та Київської академії;

г. статuti братських шкіл.

721. Національна меншина – це:

а. як правило менша за чисельністю соціальна група, яка не займає панівне положення у певній державі;

б. все населення певної країни або держави;

в. народи, які проживають у багатоетнічних суспільствах незалежних країн;

г. усі варіанти правильні.

722. Націоналізм – це:

а. світоглядний принцип, найбільшою мірою притаманний передовим представникам народу, що виборює своє право на розбудову власної держави, тобто прагне перетворитись на націю;

- б. особливий стан і у той же час певний етап розвитку етносу;
- в. явище, що характерне для етнофорів, у яких сформована висока етнокультурна компетентність;
- г. усі варіанти правильні.

723. Структурні компоненти української етнопедagogіки:

- а. усі варіанти правильні;
- б. українське родинознавство (фамілологія), українське дитинознавство;
- в. народна родинна (батьківська) педагогіка, українська педагогічна деонтологія;
- г. українське дитинознавство, народна дидактика.

724. Фізичне виховання – це:

- а. система соціально-педагогічних заходів, спрямованих на зміцнення здоров'я та загартування організму, гармонійний розвиток форм, функцій і фізичних можливостей людини, формування життєво важливих рухових навичок та вмінь;
- б. виховна діяльність школи, сім'ї, правоохоронних органів, спрямована на формування правової свідомості та навичок і звичок правомірної поведінки школярів;
- в. виховна діяльність школи і сім'ї, що має на меті формування стійких моральних якостей, потреб, почуттів, навичок і звичок поведінки на основі засвоєння ідеалів, норм і принципів моралі, участь у практичній діяльності;
- г. усі варіанти правильні.

725. Суверенітет – це:

- а. політична незалежність і самостійність держав у внутрішній та зовнішньополітичній діяльності, що не допускає втручання інших держав;
- б. пізнавальний засіб для встановлення тотожності, подібності речей, процесів, явищ, осіб;
- в. наука, що досліджує параметри соціальної структури народів;
- г. усі варіанти правильні.

726. Етнічний стереотип – це:

- а. схематизований, спрощений, емоційно забарвлений образ певної етнічної спільноти, який поширюється як типовий на кожного її представника;
- б. позиція, яку займає та чи інша етнічна спільнота в соціально-економічній ієрархії конкретного суспільства;
- в. стійкі і упорядковані зв'язки між етнічними спільнотами;
- г. усі варіанти правильні.

727. Поведінка і діяльність людини на благо інших, готовність заради цього зректися власних інтересів; моральний принцип – це:

- а. альтруїзм
- б. ангедонія
- в. аномія
- г. благодійність

728. Категорія осіб, в яких під впливом несприятливих для розвитку соціальних, психолого-педагогічних та медико-біологічних умов з'являється негативне ставлення до навчання, норм поведінки, знижується або втрачається почуття відповідальності за свої вчинки:

- а. важковиховувані діти
- б. педагогічно занедбані діти
- в. делінквенти
- г. девіанти

729. Спеціальні установи, на які покладено виконання призначеного за вироком суду покарання у вигляді позбавлення волі:

- а. виправно-трудові установи
- б. спеціальні загальноосвітні школи
- в. спеціальні профтехучилища
- г. пенітенціарні системи

730. Людина, яка свідомо, за власним бажанням, безкоштовно працює на користь інших, де це потрібно у суспільному житті:

- а. волонтер
- б. соціальний педагог
- в. альтруїст
- г. гуманіст

731. Поняття "середовище" включає:

- а. оточення людини
- б. природні умови
- в. коло друзів
- г. сукупність природних умов та оточення людини, в яких проходить її формування

732. Соціальна група, на яку індивід орієнтує свою поведінку:

- а. соціальна група
- б. громада
- в. референтна група
- г. молодіжна група

733. Гуманізм – це:

- а. культура особистості
- б. ідеї, в яких виражається людина як найвища цінність
- в. ставлення до інших
- г. ідеї епохи Відродження

734. Особа, яка не дотримується існуючих у суспільстві норм поведінки:

- а. особистість
- б. девіант
- в. індивід
- г. суїцидант

735. Самовиховання – це:

- а. здібність людини здійснювати діяльність у дезорганізуючих її ситуаціях
- б. розуміння своєї недосконалості
- в. усвідомлювана діяльність людини, спрямована на удосконалення самої себе
- г. акт виявлення і ствердження власної позиції в різноманітних ситуаціях

736. Поступове погіршення, занепад, рух назад, втрата певних можливостей:

- а. регрес
- б. прогрес
- в. деградація
- г. розвиток

737. Хворобливий стан пригніченості, песимізму, безвихіддя, відчаю; занепад духовних і фізичних сил:

- а. соціальна депривація
- б. апатія
- в. депресія
- г. фізичний розлад

738. Втрата особистістю якостей, необхідних для нормальної життєдіяльності у суспільстві:

- а. десоціалізація
- б. соціалізація
- в. деградація
- г. ресоціалізація

739. Кожна людська істота до досягнення 18-річного віку:

- а. підліток
- б. молодь
- в. дитина
- г. особистість

740. Окрема сім'я, яка створюється за бажанням подружжя або окремої особи, яка не перебуває в шлюбі, які беруть на виховання та спільне проживання не менш як 5 дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування:

- а. прийомна сім'я
- б. дистантна сім'я
- в. дитячий будинок сімейного типу
- г. динамічна мала соціальна група людей

741. Здатність зрозуміти, відчувати емоційний стан іншої людини, співчувати, співпереживати:

- а. філантропія
- б. альтруїзм
- в. емпатія
- г. моральність

742. Дії соціального педагога з метою профілактики, поліпшення, коригування тих умов, що сприяють фізичним або емоційним порушенням і деяким соціоекономічним проблемам та визначають їх:

- а. корекція
- б. реабілітація
- в. превенція
- г. соціалізація

743. Цілеспрямований та організований процес формування особистості – це:

- а. навчання
- б. розвиток
- в. виховання
- г. соціалізація

744. Терпимість до чужих думок і вірувань – це:

- а. повага
- б. толерантність
- в. культура
- г. альтруїзм

745. Процес ототожнення індивідом себе з іншими людьми, групою, колективом:

- а. індивідуалізація
- б. інтеграція
- в. ідентифікація
- г. інтеріорізація

746. Уперше поняття "соціальна педагогіка" було запропоновано:

- а. Д. Дьюї
- б. Ф. Діствергом
- в. Р. Штайнером
- г. Й. Песталоцці

747. Поняття "соціальна педагогіка" вперше запропонував:

- а. І. Оберліном
- б. Ф. Фребелем
- в. Р. Оуеном
- г. К. Магером

748. Соціальна педагогіка – це

- а. самостійний розділ педагогіки зі своїми особливостями, методами соціальної виховної та освітньої діяльності
- б. розділ педагогіки, який досліджує виховання всіх вікових груп і соціальних категорій людей, яке здійснюється як у організаціях, спеціально для цього створених, так і в організаціях, для яких виховання не є основною функцією
- в. створення у суспільстві умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань
- г. самостійна галузь педагогічного знання, яка має за мету вивчення освітньо-виховного потенціалу суспільства, способів педагогізації соціального середовища для більш успішної соціалізації і розвитку особистості протягом всього життя

749. Соціальне середовище – це

- а. тип оточення, різноманітні групи та об'єднання, які існують як стійка спільність людей
- б. сукупність соціальних умов життєдіяльності людини (сфери суспільного життя, соціальні інститути, соціальні групи), що впливають на її свідомість і поведінку
- в. фізичні умови, що впливають на життєдіяльність людини, показник рівня соціального розвитку, способу життя, цінностей суспільства
- г. суспільні й духовні умови існування формування та діяльності людини

750. Соціум – це

- а. сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, що впливають на її свідомість і поведінку
- б. тип оточення, різноманітні групи та об'єднання, які існують як стійка спільність людей, що характеризується єдністю природних, суспільно-виробничих, культурних, духовних та інших умов життєдіяльності, генетичним зв'язком поколінь, стабільністю соціальної організації, певною культурою
- в. суспільні й духовні умови існування формування та діяльності людини
- г. фізичні умови, що впливають на життєдіяльність людини, показник рівня соціального розвитку, способу життя, цінностей суспільства

751. Соціалізація – це

- а. процес перетворення людської істоти на суспільний індивід
- б. процес послідовного входження індивіда в соціальне середовище, що супроводжується засвоєнням і відтворенням культури суспільства внаслідок взаємодії людини зі стихійними

- та цілеспрямовано створюваними умовами життя на всіх її вікових етапах
- в. цілеспрямований процес формування соціально значущих якостей особистості дитини, необхідних їй для успішної соціалізації
- г. створення у суспільстві умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань

752. Соціальне виховання – це

- а. створення у суспільстві умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань, соціального досвіду з метою формування у нього соціально-позитивних ціннісних орієнтацій
- б. цілеспрямований процес передачі соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок, які сприяють соціалізації особистості
- в. процес входження дитини в суспільство, набуття нею певного соціального досвіду
- г. процес перетворення людської істоти на суспільний індивід

753. Соціальне навчання – це

- а. цілеспрямований процес передачі соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок, які сприяють соціалізації особистості
- б. цілеспрямований процес формування соціально значущих якостей особистості дитини, необхідних їй для успішної соціалізації
- в. процес входження дитини в суспільство, набуття нею певного соціального досвіду
- г. інтеграція особистості в соціальні групи

754. Соціальна адаптація – це

- а. процес входження дитини в суспільство, набуття нею певного соціального досвіду
- б. процес активного пристосування індивіда до умов соціального середовища, формування адекватної системи відносин із соціальними об'єктами, інтеграція особистості в соціальні групи; діяльність, спрямована на засвоєння стабільних соціальних умов, прийняття норм і цінностей нового соціального середовища
- в. інтеграція особистості в соціальні групи
- г. цілеспрямований процес передачі соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок, які сприяють соціалізації особистості

755. Соціальна дезадаптація – це

- а. процес втрати особистістю чи несформованості у неї соціально значущих якостей, які перешкоджають успішному пристосуванню до умов соціального середовища
- б. дії і вчинки людей, соціальних груп, що суперечать соціальним нормам або визначеним шаблонам і стандартам поведінки
- в. процес пристосування індивіда до умов соціального середовища, формування адекватної системи відносин із соціальними об'єктами
- г. процес входження дитини в суспільство, набуття нею певного соціального досвіду

756. Соціально-педагогічна діяльність – це

- а. діяльність суб'єкта з метою перетворення соціальної ситуації відповідно до педагогічних цілей і завдань; вона спрямована на надання допомоги дитині в процесі її соціалізації, засвоєння нею соціокультурного досвіду і на створення умов для її самореалізації в суспільстві
- б. цілеспрямований процес і результат передачі соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок у дітей
- в. надання допомоги дитині в процесі її соціалізації
- г. процес перетворення людської істоти на суспільний індивід

757. Мета соціалізації полягає в тому, щоб:

- а. оволодіти досвідом старших поколінь, зрозуміти своє покликання, визначити власне місце у суспільстві, самостійно знайти шляхи найефективнішого самовизначення в ньому
- б. допомогти особистості вижити у суспільному потоці криз і революцій – екологічній, енергетичній, інформаційній, комп'ютерній тощо, оволодіти досвідом старших поколінь, зрозуміти своє покликання, визначити власне місце у суспільстві, самостійно знайти шляхи найефективнішого самовизначення в ньому
- в. зрозуміти своє покликання, визначити власне місце у суспільстві, самостійно знайти шляхи найефективнішого самовизначення в ньому
- г. допомогти особистості активно пристосуватися до умов соціального середовища

758. Соціалізація розгортається у трьох взаємопов'язаних сферах, характерною особливістю яких є відтворення соціальних зв'язків особистості із зовнішнім світом:

- а. діяльності, спілкуванні, самовизначенні
- б. спілкуванні, самосвідомості, організованості
- в. діяльності, спілкуванні, самосвідомості
- г. діяльності, спілкуванні, відповідальності

759. Основні напрями соціалізації молоді здійснюються у процесі:

- а. соціального виховання, соціальної адаптації
- б. соціальної освіти, соціального виховання, соціальної адаптації, соціальної роботи
- в. соціальної роботи, соціальної освіти
- г. соціальної роботи, соціального виховання

760. Практична діяльність соціального педагога спрямована на виконання таких соціальних ролей:

- а. роль експерта у постановці соціального діагнозу; роль адвоката, захисника інтересів та прав людини, сім'ї; роль помічника клієнтів для розв'язання проблем
- б. роль державного діяча, який підтримує соціальні ініціативи громадян; роль людини, дії якої спрямовані на гуманні вчинки, на милосердя; роль організатора; роль помічника клієнтів для розв'язання проблем; роль терапевта і наставника сім'ї, дітей
- в. роль посередника між дітьми і дорослими, між сім'єю і державними службами; роль людини, дії якої спрямовані на гуманні вчинки, на милосердя; роль організатора; роль конфліктолога; роль експерта у постановці соціального діагнозу
- г. роль адвоката, захисника інтересів та прав людини, сім'ї; роль помічника клієнтів для розв'язання проблем; роль терапевта і наставника сім'ї, дітей; роль державного діяча, який підтримує соціальні ініціативи громадян

761. Соціальний педагог – це фахівець, зайнятий у сферах:

- а. освітній і медичній
- б. культурно-дозвіллевій і правовій
- в. освітньо-виховній і культурно-дозвіллевій
- г. правовій і медичній

762. Завданням соціальної педагогіки є:

- а. допомогти особистості вижити у суспільному потоці криз і революцій
- б. дослідження закономірностей та перспектив соціально-педагогічної взаємодії особистості і середовища
- в. передача соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок у дітей
- г. допомогти пристосуватися індивіду до умов соціального середовища

763. До ключового завдання соціальної педагогіки відносять:

- а. вивчення дій факторів соціального середовища, характеру їх впливу на формування особистості
- б. допомогти пристосуватися індивіду до умов соціального середовища
- в. допомогти особистості вижити у суспільному потоці криз і революцій
- г. передача соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок у дітей

764. Охарактеризуйте перший період життя молоді людини:

- а. період пошуку, коли молода людина визначає, ким бути, якою бути, яку професію, спеціальність обрати, де реалізувати свої здібності
- б. початок трудової біографії юнаків та дівчат у будь-якій сфері – на виробництві, в науці, культурі тощо
- в. період інтенсивної творчої праці молоді людини, завершується її соціалізація та становлення (коли здебільшого обрано фах, здобуто освіту, набуто професійних навичок, створено сім'ю, є власне житло)
- г. дає змогу об'єктивно посісти своєрідне місце і бути задіяною в усіх сферах життєдіяльності конкретного суспільства

765. Дайте визначення поняття “молодіжна політика”:

- а. охоплює всі сфери життєдіяльності молоді, включає в себе всі питання, пов'язані з формуванням і вихованням молоді, охоплює всі процеси соціалізації, всю сукупність ідей щодо місця і ролі молоді в суспільстві та їхню реалізацію
- б. організаційна регулятивна і контрольна сфера суспільства, в межах якої здійснюється соціальна діяльність, спрямована головним чином на досягнення, утримання й реалізацію влади індивідами й соціальними групами задля здійснення власних запитів і потреб
- в. це загалом політика, діяльність держави, спрямована на молодь, на зростаюче покоління, це вся діяльність держави стосовно молоді
- г. це системна діяльність держави у відносинах з особистістю, молоддю, молодіжним рухом, що здійснюється в законодавчій, виконавчій, судовій сферах і ставить за мету створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов і гарантій для життєвого самовизначення, інтелектуального, морального, фізичного розвитку молоді, реалізації її творчого потенціалу як у власних інтересах, так і в інтересах України

766. Дайте визначення поняття “державна молодіжна політика” згідно з Декларацією “Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні”:

- а. це системна діяльність держави у відносинах з особистістю, молоддю, молодіжним рухом, що здійснюється в законодавчій, виконавчій, судовій сферах і ставить за мету створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов та гарантій для життєвого самовизначення, інтелектуального, морального, фізичного розвитку молоді, реалізації її творчого потенціалу як у власних інтересах, так і в інтересах України
- б. це комплексне явище, що є результатом практичної, науково-теоретичної, ідеологічної та іншої діяльності соціальних інституцій стосовно молоді
- в. це загалом політика, діяльність держави, спрямована на молодь, на зростаюче покоління, це вся діяльність держави стосовно молоді
- г. сукупність дій усіх державних і громадських інституцій, за яких кожний її суб'єкт, соціальна інституція здійснює її диференційовано відповідно до своїх потреб і можливостей з урахуванням місцевих умов

767. У системі ціннісних орієнтацій молоді переважають:

- а. цінності мікрорівня: сім'я, родичі, кохана людина, друзі
- б. матеріально-індивідуалістичні цінності
- в. загальнолюдські цінності: щастя, кохання, взаєморозуміння, створення родини
- г. усі варіанти правильні

768. Однією з найважливіших причин зародження соціально-молодіжної політики є:
- а. криза традиційних інститутів соціалізації молодого покоління (насамперед сім'ї та школи)
 - б. зростання молодіжного безробіття
 - в. економічна криза середини 70-х років ХХ ст.
 - г. технологічна та структурна перебудова суспільства
769. У більшості країн світу державна молодіжна політика найчастіше має:
- а. трирівневу структуру та проводиться на державному (загальнонаціональному), регіональному й місцевому (муніципальному, районному) рівнях
 - б. правильна організація професійної підготовки тих, хто працює з молодими людьми
 - в. соціальний взаємозв'язок між урядом та молоддю шляхом консультування та впливу
 - г. підтримку і заохочення активного проведення вільного часу
770. В Австрії, Люксембурзі, Ліхтенштейні, Іспанії, Греції, Португалії переважає:
- а. розвинутий молодіжний сектор
 - б. обмежений молодіжний сектор
 - в. усі варіанти правильні
 - г. спеціальний молодіжний сектор
771. Другий період розвитку соціально-молодіжної політики України характеризується:
- а. періодом пошуку та налагодження системи реалізації соціально-молодіжної політики, ґрунтовнішими підходами до вирішення молодіжних проблем, розширенням сфери діяльності молодіжних структур, наданням реальної допомоги конкретним молодим людям
 - б. систематизацією практичних напрацювань у сфері соціально-молодіжної політики, визначенням основних напрямів її подальшого розвитку
 - в. подальшим зміцненням молодіжних структур в органах виконавчої влади та молодіжної інфраструктури взагалі
 - г. відсутністю необхідної законодавчої бази, сталих поглядів на соціально-молодіжну політику в більшості органів виконавчої влади та досвіду її реалізації
772. Третій період розвитку соціально-молодіжної політики України характеризується:
- а. подальшим зміцненням молодіжних структур в органах виконавчої влади та молодіжної інфраструктури взагалі
 - б. відсутністю необхідної законодавчої бази, сталих поглядів на соціально-молодіжну політику в більшості органів виконавчої влади та досвіду її реалізації
 - в. періодом пошуку та налагодження системи реалізації соціально-молодіжної політики, ґрунтовнішими підходами до вирішення молодіжних проблем, розширенням сфери діяльності молодіжних структур, наданням реальної допомоги конкретним молодим людям
 - г. систематизацією практичних напрацювань у сфері соціально-молодіжної політики, визначенням основних напрямів її подальшого розвитку
773. Соціальний захист молоді передбачає поділ на дві групи:
- а. молодь, яка навчається, шукає себе в житті, її ціннісні орієнтації та уявлення про власне майбутнє розмиті і не сформовані, економічно залежить від батьків та молоді люди, які або вже здобули освіту, або набули професійних навичок, вже створюють сім'ю, економічно активні
 - б. молодь, яка навчається та вже здобула освіту
 - в. молодь, яка економічно залежить від батьків та економічно активна, і, передбачається, що економічно незалежна
 - г. молодь, в якій ціннісні орієнтації та уявлення про власне майбутнє розмиті і не сформовані, та молодь, яка вже створює сім'ю

774. До пріоритетів соціальної роботи з молоддю в Україні відносять:

- а. соціальні послуги, соціальне обслуговування, соціальна допомога, соціальна профілактика, соціальна реабілітація
- б. соціальні, економічні, екологічні права
- в. законодавчо-нормативна база, центри соціальних служб для молоді
- г. духовні та культурні запити молоді

775. Періодом формування комплексної державної політики стосовно молоді в країнах Заходу прийнято вважати:

- а. друга половина 80-х – початок 90-х рр. XX ст.
- б. друга половина 60-х – початок 80-х рр. XX ст.
- в. початок 60-х рр. XX ст.
- г. друга половина 70-х – початок 80-х рр. XX ст.

776. Які законодавчі акти започаткували другий період реалізації державної молодіжної політики в Україні:

- а. Декларація “Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні” і Закон “Про сприяння соціальному становленню і розвитку молоді в Україні”
- б. Закон України “Про соціальну роботу з дітьми та молоддю” і Закон України “Про Загальнодержавну програму підтримки молоді на 2004-2008 роки”
- в. Закон України “Про молодіжні та дитячі громадські організації” і Закон України “Про соціальну роботу з дітьми та молоддю”
- г. Закон “Про сприяння соціальному становленню і розвитку молоді в Україні” і Закон України “Про соціальну роботу з дітьми та молоддю”

777. Коли вперше в українській політико-правовій системі було сформовано термін “молодіжна політика”:

- а. у радянський період 1921 – 1991 рр.
- б. у період Запорозької Січі ХУІ – ХУШ ст.
- в. у період Гетьманщини ХУІІ – ХУШ ст.
- г. у сучасний період української державності 1991 – 2013 рр.

778. Особливості здійснення молодіжної політики в Україні наприкінці 80-х років – на початку 90-х років ХХ століття:

- а. в областях, містах, районах почали створюватися структурні підрозділи в органах державної влади, на які покладалася координація діяльності щодо вирішення проблем молоді
- б. період пошуку та налагодження системи реалізації державної молодіжної політики та суттєвого підвищення якості та ефективності роботи
- в. відсутність необхідної законодавчої бази, сталих поглядів на державну молодіжну політику в більшості депутатів, керівників органів виконавчої влади
- г. вирішення широкого спектру молодіжних проблем, проведення великої кількості масових заходів, надання соціальної допомоги і послуг молоді

779. Допомога та соціальні послуги для молоді надаються через:

- а. міські та районні органи державної виконавчої влади
- б. відомства та управління органів державної виконавчої влади
- в. Міністерство у справах молоді та спорту
- г. обласні та районні органи державної виконавчої влади

780. Назвіть вертикаль здійснення соціально-молодіжної політики в Україні:

- а. Міністерство – управління (департамент) – відділ у справах молоді
- б. Президент – Кабінет Міністрів – Верховна Рада
- в. Президент – Міністерство – управління (департамент) у справах молоді
- г. Кабінет Міністрів – управління (департамент) – відділ у справах молоді

781. На якому рівні соціально-молодіжна політика буде найефективніша:

- а. на рівні молодої людини чи групи молоді
- б. на рівні області
- в. на рівні району
- г. на рівні держави

782. Структура соціально-молодіжної політики передбачає такі основні сектори:

- а. діяльність щодо здобуття молоддю освіти, сприяння здоров'ю молоді, реалізація економічних інтересів молоді, реалізація духовних інтересів молоді, забезпечення культурних потреб та змістовного дозвілля, сприяння участі молоді в громадській та політичній діяльності
- б. забезпечення культурних потреб та змістовного дозвілля, сприяння участі молоді в громадській та політичній діяльності, подолання бідності, забезпечення житлом, якісна та доступна освіта
- в. подолання бідності, забезпечення житлом, якісна та доступна освіта, загальний стан здоров'я молоді, організація змістовного дозвілля, прояв антисоціальних явищ у молодіжному середовищі, патріотичне виховання
- г. якісна та доступна освіта, загальний стан здоров'я молоді, розвиток підприємницької діяльності молоді

783. Управління (департамент) у справах молоді ОДА має такі функції:

- а. відсутність надання соціальних послуг для молоді, тільки організація та забезпечення через свої підвідомчі органи й організації здійснення окремих видів допомоги, передбачених чинним законодавством України, молодіжними програмами та проектами
- б. надання соціальних послуг для молоді через міські, районні органи державної виконавчої влади
- в. вирішення широкого спектру молодіжних проблем, проведення великої кількості масових заходів, надання соціальної допомоги і послуг молоді
- г. надання соціальних послуг для молоді, передбачених молодіжними програмами та проектами

784. Соціальне виховання – це:

- а. стихійний /цілеспрямований процес взаємодії всіх причетних до зростаючого покоління осіб або суспільних інституцій із конкретною дитиною (групою осіб) з метою розвитку й саморозвитку їх різнобічних особистісних якостей, підготовки до громадянського, сімейного, трудового, творчого життя в процесі особистісного самовдосконалення й самореалізації
- б. елемент соціальної політики, соціальне завдання всього суспільства: пошук шляхів соціального миру на основі ідеї розв'язання і попередження соціальної конфліктності засобами освіти та виховання
- в. робота з дітьми в певному соціальному середовищі, яке є “полем” соціальної самореалізації людини, прояву її ініціативи, самостійності, творчості відносно цілеспрямована і соціально-контрольована соціалізація, яка здійснюється як під впливом
- г. зовнішніх сил і умов (чинників), так і внаслідок мотивів і дій самої людини, спрямованих на самозміну

785. До соціального виховання з позиції соціальних інститутів і самої особистості не відноситься:

- а. соціальне навчання
- б. офіційно та соціально зумовлене виховання
- в. цілеспрямоване соціальне виховання
- г. соціальне самовиховання

786. До соціального виховання з позиції держави не відноситься:

- а. сімейне виховання як вид соціального виховання
- б. суспільне виховання, формування людини у відповідності з соціальним ідеалом
- в. громадянське виховання
- г. формування соціально активної особистості, упровадження суспільних моральних цінностей, ідеалів, способу життя

787. Найбільш доцільна головна мета соціального виховання:

- а. формування різнобічного і гармонійного розвитку особистості
- б. різноаспектне формування базової культури особистості в зоні актуального і найближчого, більш високого рівня розвитку інтегративних якостей, виокремлених у контексті формування культури сім'янина, культури формування й задоволення потреб особистості, культури фаху та вчинку, генетичної, психічної, інтелектуально-креативної, фізично-оздоровчої, світоглядної, трудової, естетичної, екологічної та інших культур
- в. становлення громадянина України, патріота своєї країни, готового самовіддано розбудовувати її як суверену, незалежну, демократичну, правову і соціальну державу, здатного виявляти національну гідність, знати свої обов'язки і права, цивілізовано відстоювати їх, сприяти громадянському миру і злагоді в суспільстві, поводитися компетентно, бути конкурентноспроможним, успішно самореалізуватися в соціумі як громадянин, сім'янин, професіонал, носій культури
- г. виховання свідомого громадянина, патріота, набуття молоддю соціального досвіду, високої культури національних взаємовідносин, формування у молоді потреби та уміння жити в громадянському суспільстві, духовності та фізичної досконалості, моральної, художньо-естетичної, трудової, екологічної культури

788. Проголошена мета виховання – набуття молодим поколінням соціального досвіду, успадкування духовних надбань українського народу, досягнення високої культури міжнародних взаємин, формування у молоді особистісних рис громадян української держави, розвиненої духовності, фізичної досконалості, моральної, художньо-естетичної, трудової, екологічної культури – у відповідному документі, авторстві:

- а. Національна програма виховання дітей та учнівської молоді в Україні (2005)
- б. Зайченко І.В. (2003)
- в. Державна національна програма „Освіта” (Україна XXI століття), 1994
- г. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті (2001)

789. Проголошена мета виховання – становлення громадянина України, патріота своєї країни, готового самовіддано розбудовувати її як суверену, незалежну, демократичну, правову і соціальну державу, здатного виявляти національну гідність, знати свої обов'язки і права, цивілізовано відстоювати їх, сприяти громадянському миру і злагоді в суспільстві, поводитися компетентно, бути конкурентноспроможним, успішно самореалізуватися в соціумі як громадянин, сім'янин, професіонал, носій культури – у відповідному документі, авторстві:

- а. Національна програма виховання дітей та учнівської молоді в Україні (2005)
- б. Зайченко І.В. (2003)
- в. Державна національна програма „Освіта” (Україна XXI століття), 1994
- г. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті (2001)

790. Головна мета національного виховання – передача молодому поколінню соціального досвіду, багатой духовної культури народу, його національної ментальності, спорідненості світогляду і на цій основі формування особистісних рис громадянина України, які передбачають національну самосвідомість, розвинену духовність, моральну, художньо-естетичну, правову, трудову, фізичну, екологічну культуру, розвиток індивідуальних здібностей і талантів – належить державному документу, автору:

- а. Національній програмі виховання дітей та учнівської молоді в Україні (2005)
- б. Зайченку І.В. (2003)
- в. Державній національній програмі „Освіта” (Україна ХХІ століття), 1994
- г. Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ столітті (2001)

791. Соціальний виховний ідеал суспільства:

- а. цілеспрямований вплив вихователя на перебудову у вихованця неправильно сформованих поглядів, особливостей поведінки, які ускладнюють процес формування особистості
- б. формування всебічно і гармонійно розвинутої особистості, родини і суспільства
- в. вплив вихователя на вихованця з метою формування у нього бажаних соціальних якостей, здійснюваний у навчальний і позанавчальний час свідомо і самостійна діяльність, яка виникає в результаті
- г. активної взаємодії особистості з соціальним середовищем, що впливає на розвиток у неї позитивних якостей і подолання негативних

792. Зміст соціального виховання визначається науково обгрунтованою системою:

- а. самовиховання та самоосвіти особистості
- б. біологічних, соціально-економічних і духовних потреб особистості, загальнокультурних і національних цінностей, рівня домагань і самооцінки особи, мотиваційно-смісловою сферою особистісної саморегуляції, які складають цілісне поєднання елементів механізму внутрішньої ціннісно-сміслової регуляції відповідної поведінки людини
- в. створення оптимальних умов для формування особистості
- г. процесу передачі суспільно-історичного досвіду наступним поколінням з метою підготовки їх до практичної діяльності

793. До змісту соціального виховання не включається:

- а. формування соціально значущих якостей
- б. формування особистісних відносин-ставлень (до суспільства й держави, інших людей і самої себе, праці й відпочинку, природи і суспільних груп, релігії й мистецтва тощо)
- в. знання вікових особливостей дітей
- г. набуття досвіду спрямованості вчинкових дій людини

794. До біологічних особистісних потреб дитини не відносять:

- а. когнітивні та естетичні потреби
- б. статеву потребу
- в. потреби в уринуванні, дефекації
- г. потребу в емоційному контакті дитини з матір'ю

795. До біологічних особистісних потреб дитини відносять:

- а. потребу в повноцінному харчуванні
- б. визнання серед ровесників, у гуртах, групах
- в. потребу в сні, відпочинку
- г. потребу в добротних матеріально-побутових умовах

796. До соціальних особистісних потреб дитини не відносять:

- а. потребу в духовному спілкуванні з Богом
- б. потребу в повазі, визнанні серед ровесників, друзів
- в. потребу в отриманні ситуації успіху, досягнення
- г. потребу в самоактуалізації

797. До соціальних особистісних потреб дитини відносять:

- а. потреби в одязі, у житлі
- б. потреби у воді, їжі
- в. потребу в автономії, відчутті внутрішньої свободи
- г. потребу в творчості

798. До завдань соціального виховання не можна зараховувати:

- а. самоосвіту
- б. усвідомлення вихователями особливостей функціонування механізму внутрішньої ціннісно-смилової регуляції вчинкової діяльності дитини
- в. включення дитини в систему різнобічних відносин спілкування й життєдіяльності для повноцінного самовираження своїх потенціальних можливостей аж до професійного самовизначення
- г. формування різнобічних соціально-значущих інтегративних якостей відповідної культури особистості

799. До завдань соціального виховання не можна зараховувати:

- а. перевиховання особистості
- б. педагогічно-доцільний відбір системи ігрових, комунікаційних, інтелектуальних, трудових, навчальних, творчих, мистецьких, спортивних тощо видів діяльності для забезпечення умов усебічного розвитку системних інтегративних якостей базової культури особистості
- в. врахування особливостей формування певних якостей у зіставленні з відповідними відносинами за принципом діади – відношення-якість
- г. формування системних якостей другого порядку – відповідної спрямованості особистісних відносин та інтегративних якостей

800. До процесів інтеріоризації не можна віднести:

- а. уподібнення себе (здебільшого неусвідомлене) комусь значущому іншому (батьку, літературному герою тощо) як знаку чи еталону (поведінки, спілкування, учинків) на основі реального чи уявного емоційного зв'язку з ним та проникнення в його особистісно-смилове поле життєдіяльності
- б. процес формування структурно-функціональних компонентів свідомості у результаті засвоєння зовнішніх дій з матеріальними предметами і оволодіння зовнішніми знаковими засобами
- в. переміщення зовнішніх (реальних) дій свого матеріального носія у внутрішній (ідеальний) план особистісних дій (розумових, креативних, моральних, інших)
- г. процес формування внутрішніх структур психіки, зумовлений засвоєнням структур і символів зовнішньої соціальної діяльності

801. Екстеріоризація – це:

- а. ототожнення себе з певною з певною (великою чи малою) соціальною групою чи спільністю, прийняття її цілей і цінностей, усвідомлення себе повноправним членом
- б. процес породження зовнішніх дій, висловлювань тощо на основі перетворення низки внутрішніх структур, що склалися на основі інтеріоризації зовнішньої соціальної діяльності людини
- в. вияв емоційного зв'язку з іншою особою
- г. перетворення структури предметної діяльності в структуру внутрішнього плану свідомості

802. До принципів культуровідповідності соціального виховання відносять:
- а. формування базової культури особистості на засадах привласнення нею загальнокультурних надбань
 - б. формування цілісної картини світу в системному педагогічному процесі, спрямованому на гармонійний і різнобічний розвиток особистості
 - в. принцип рівноправного партнерства в процесі спілкування учасників виховного процесу
 - г. орієнтація на найвищі морально-духовні досягнення й потенційні можливості вихованця
803. До принципів національної спрямованості соціального виховання відносять:
- а. формування національної самосвідомості, національної ідентичності
 - б. становлення особистості як творця і проектувальника свого життя, прийняття нею самостійних рішень і відповідальності, активної дії у повноцінному житті
 - в. постійний стратегічний рух до здійснення вихованцем нових, соціально-значущих задумів
 - г. запобігання вживанню наркотичних речовин, різних проявів деструктивної поведінки
804. До принципів гуманізації виховного процесу у соціальному вихованні відносять:
- а. досягнення спеціально спроектованої системи виховних цілей, узгоджених з психологічними механізмами розвитку особистості
 - б. постійне самовдосконалення, адекватне й гнучке реагування на соціальні зміни
 - в. формування відкритості, толерантного ставлення до відмінних від національних ідей, цінностей, культури, мистецтва, вірування, здатності диференціювати спільне й відмінне в різних культурах
 - г. визнання дитини як найвищої цінності, врахування її індивідуальних і вікових особливостей та можливостей у задоволенні її базових потреб на основі вироблення індивідуальної програми її особистісного розвитку
805. До принципів суб'єкт-суб'єктної взаємодії у соціальному вихованні відносять:
- а. урахування своєрідності й неповторності особистісного розвитку
 - б. уникнення жорстких приписів, врахування активності суб'єкта впливів, його психічного стану, життєвого досвіду, системи звичок і цінностей
 - в. узгодження змісту й методів виховання реальній соціальній виховній ситуації
 - г. забезпечення комплексу соціально-педагогічної допомоги і захисту дітей із урахуванням реальних можливостей і дії найрізноманітніших чинників соціуму в процесі координації взаємодії всіх соціальних інституцій
806. До принципів цілісності у соціальному вихованні відносять:
- а. формування готовності до ефективного розв'язання життєвих проблем у реальних соціально-економічних умовах
 - б. активна співучасть, співдія, співдопомога, незалежно від потенційних можливостей її надання і соціальної ситуації необхідності
 - в. непохитної віри в безмежні потенційні творчі сили й можливості дитини й активної співдії в реалізації ситуацій успіху
 - г. забезпечення наступності напрямів і етапів виховної роботи на різних освітніх рівнях, охоплення всіх сфер життєдіяльності дитини та причетних до них соціальних інституцій
807. До принципів життєвої смислотворчої самодіяльності у соціальному вихованні відносять:
- а. взаємозв'язок виховних завдань соціального розвитку демократичного суспільства
 - б. забезпечення наступності напрямів і етапів виховної роботи на різних освітніх рівнях, охоплення всіх сфер життєдіяльності дитини та причетних до них соціальних інституцій
 - в. формування відкритості, толерантного ставлення до відмінних від національних ідей, цінностей, культури, мистецтва, вірування, здатності диференціювати спільне й відмінне в

різних культурах

г. становлення особистості як творця і проектувальника свого життя, прийняття нею самостійних рішень і відповідальності, активної дії у повноцінному житті

808. До принципів полікультурності у соціальному вихованні відносять:

- а. безумовної і всеосяжної любові до дитини
- б. відсутність маніпулятивного втручання з метою ненанесення шкоди особистій й самоцінності й самодостатності
- в. принцип альтруїстичної самовідданості й невідворотної за дії і вчинки своїх дітей
- г. сприйняття й створення необхідних передумов для української культури як невід'ємної складової культури загальнолюдської, її інтегрованості в європейський і світовий простір

809. До принципів соціальної відповідності у соціальному вихованні відносять:

- а. дотримання продуктивних виховних дій у професійнотворчій та індивідуальній взаємодії
- б. формування звичок здорового способу життя, культури статевих стосунків, профілактика негативних проявів поведінки дитини
- в. вироблення імунітету до негативних впливів соціального середовища, формування позитивних соціальних настанов
- г. забезпечення комплексу соціально-педагогічної допомоги і захисту дітей із урахуванням реальних можливостей і дії найрізноманітніших чинників соціуму в процесі координації взаємодії всіх соціальних інституцій

810. Соціальна опіка – це:

- а. цілеспрямований процес взаємодії батьків та їхніх дітей із метою розвитку й саморозвитку, самовдосконалення різнобічних якостей особистості сім'янина, громадянина, трудівника, творця
- б. соціально-правова форма захисту особистих і майнових прав неповнолітніх, система відповідних заходів стосовно дітей, які втратили батьків або знаходяться в ситуації відсутності такого піклування у власній родині, тобто в умовах бездоглядності чи безпритульності
- в. цілеспрямований процес взаємодії опікунів (батьків-вихователів) із вихованцями, взятими під опіку/піклування з метою забезпечення необхідних організаційно-педагогічних умов для розвитку, саморозвитку й самовдосконалення їх особистісних різнобічних якостей громадянина, сім'янина, трудівника, людини-творця
- г. організаційно-педагогічний і соціально-психологічний феномен турботи, захисту прав й інтересів дітей, позбавлених через різні соціальні причини батьківського піклування, що виявляється в заміні природних вихователів дитини, забезпеченні необхідної взаємодії з нею опікунів і піклувальників в умовах сім'ї, або спеціально зорганізованих суспільством закладів різного типу, наближених до родинних взаємин

811. Різновиди соціальної опіки:

- а. неповна сім'я
- б. повна змінена сім'я
- в. поєднання форм сімейної та суспільної опіки
- г. адопційна сім'я (сім'я з усиновленням)

812. Суспільна опіка – це:

- а. власне опікунська сім'я
- б. повна сім'я
- в. адопційна неповна сім'я
- г. спеціальний заклад для дітей з особливими потребами

813. У перекладі з грецької термін "технологія" означає:

- а. мистецтво, майстерність, уміння
- б. пристосування, прилаштування
- в. соціальна діяльність
- г. виробництво матеріальних благ

814. Ресурси соціально-педагогічної діяльності – це:

- а. один із принципів соціально-педагогічної діяльності
- б. засіб, можливість, якими можна скористатися для досягнення мети
- в. форма соціально-педагогічної діяльності
- г. галузь педагогіки

815. Соціально-педагогічна діяльність – це:

- а. галузь соціальної педагогіки, що вивчає роботу з соціально вразливими категоріями населення
- б. стратегія соціальної політики щодо розробки механізмів регуляції сприятливих умов для розвитку особистості, виховання і навчання, професійного становлення та допомоги в її соціалізації
- в. допомога людині в успішній інтеграції у суспільство
- г. різновид професійної діяльності, яка спрямована на створення сприятливих умов соціалізації, всебічного розвитку особистості, задоволення її соціокультурних потреб або відновлення соціально схвалених способів життєдіяльності людини

816. Предмет соціально-педагогічної діяльності – це:

- а. процес соціалізації і технологія діяльності фахівців в умовах загальноосвітньої школи
- б. процес соціалізації і технологія діяльності фахівців з людьми і різними соціальними групами, які зазнають негативного впливу соціально-педагогічних факторів і потребують допомоги
- в. орієнтація на особистість, індивідуальність людини, надання їй комплексної соціально-психолого-педагогічної допомоги у розв'язанні особистісних проблем, усвідомленні себе творцем власного життя
- г. процес навчання і виховання підростаючого покоління

817. Мета соціально-педагогічної діяльності – це:

- а. створення сприятливих умов для фізичного, соціального, духовно-морального, інтелектуального розвитку людини, попередження негативних явищ, надання їй комплексної соціально-психолого-педагогічної допомоги в саморозвитку і самореалізації в процесі соціалізації
- б. реалізація дидактичних форм, методів, засобів в умовах загальноосвітньої школи
- в. надання комплексу психологічних, медичних послуг задля реабілітації особистості
- г. створення сприятливих умов для розвитку особистості, виховання і навчання, професійного становлення

818. Де закладено сукупність цінностей, яких слід дотримуватися соціальному педагогові у професійній діяльності?

- а. у декларації прав людини
- б. у Конвенції ООН про права дитини
- в. в Етичному кодексі спеціалістів із соціальної роботи
- г. у кодексі про шлюб та сім'ю України

819. Соціально-педагогічна діяльність включає такі структурно-змістові компоненти:

- а. форми, засоби, методи, принципи
- б. дерево цілей "хочу-можу-роблю-отримую"
- в. міжособистісні, групові відносини, відносини у громаді
- г. цільовий, мотиваційний, комунікативний, процесуальний, результативно-оціночний

820. Який структурно-змістовий компонент соціально-педагогічної діяльності передбачає взаємодію соціального педагога і клієнта, метою якої є оптимізація механізмів функціонування індивіда чи соціальної групи?

- а. прогностичний
- б. мотиваційний
- в. комунікативний
- г. процесуальний

821. Який структурно-змістовий компонент соціально-педагогічної діяльності передбачає конкретний вибір змісту та виду діяльності, її технології, завданням якої є розробка методик результативного цілеспрямованого впливу?

- а. цільовий
- б. мотиваційний
- в. комунікативний
- г. процесуальний

822. Який структурно-змістовий компонент соціально-педагогічної діяльності включає моніторинг та оцінку виконаної роботи?

- а. мотиваційний
- б. комунікативний
- в. процесуальний
- г. результативний

823. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності передбачає налагодження взаємодії особистості з різними сферами життєдіяльності?

- а. комунікативна
- б. організаторська
- в. прогностична
- г. охоронно-захисна

824. Яка із функцій характеризує соціально-педагогічну діяльність з точки зору соціального менеджменту, що полягає в структуруванні, плануванні, розподілі різних видів діяльності, координації роботи з різними соціальними інститутами?

- а. діагностична
- б. організаторська
- в. прогностична
- г. охоронно-захисна

825. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності означає передбачення результатів своєї праці?

- а. функція оцінювання
- б. організаторська
- в. прогностична
- г. охоронно-захисна

826. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності спрямована на відстоювання прав та інтересів дітей та молоді?

- а. діагностична
- б. моніторингу
- в. прогностична
- г. охоронно-захисна

827. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності покликана виявляти окремі аномалії в певному мікросоціумі?

- а. діагностична
- б. попереджувальна
- в. корекційно-реабілітаційна
- г. соціально-терапевтична

828. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності має на меті запобігання асоціальних явищ?

- а. попереджувальна
- б. оцінювальна
- в. корекційно-реабілітаційна
- г. соціально-терапевтична

829. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності полягає у зміні та удосконаленні якостей особистості, особливостей життєдіяльності клієнта?

- а. діагностична
- б. соціальна
- в. корекційно-реабілітаційна
- г. соціально-терапевтична

830. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності спрямована на вчасне подолання кризових ситуацій та проблем клієнта?

- а. соціально-медична
- б. соціально-побутова
- в. соціально-терапевтична
- г. корекційно-реабілітаційна

831. Підвищення рівня соціокультурної адаптації індивіда чи групи – це:

- а. форма соціально-педагогічної діяльності
- б. метод соціально-педагогічної діяльності
- в. напрям соціально-педагогічної діяльності
- г. принцип соціально-педагогічної діяльності

832. Хто з науковців вперше став уживати термін “педагогічні технології”?

- а. І. Зверєва, А. Капська, І. Мигович, Л. Міщик
- б. А. Бандура, А. Біне, Дж. Дьюї, Б. Скіннер
- в. В. Бехтєрев, І. Павлов, А. Ухтомський, С. Шацький
- г. А. Берджін, М. Вайт, Х. Каплан, Дж. Норкросс

833. Сукупність прийомів, методів та впливів, що застосовуються соціальними службами, окремими закладами соціального обслуговування, соціальними працівниками з метою досягнення успіху соціальної роботи та забезпечення ефективності реалізації завдань соціального захисту населення – це:

- а. соціальні технології
- б. напрями соціально-педагогічної діяльності
- в. педагогічні технології
- г. зміст діяльності соціального педагога

834. Коли з'явилося поняття "соціально-педагогічна технологія"?
- а. у 90-х роках XX ст.
 - б. у 90-х роках XIX ст.
 - в. на початку XVIII ст.
 - г. у кінці XVIII ст.
835. Що складає основу технологічного процесу?
- а. алгоритм дій (операцій)
 - б. прийоми соціально-педагогічного впливу
 - в. напрями соціально-педагогічної діяльності
 - г. зміст діяльності соціального педагога
836. Який характер методів, що використовуються у діяльності соціального педагога?
- а. міждисциплінарний
 - б. внутрідисциплінарний
 - в. перервний
 - г. неперервний
837. Як слід розглядати методика соціально-педагогічної діяльності?
- а. поняття "методика" значно ширше, як "метод"
 - б. поняття "методика" значно вужче, як "метод"
 - в. поняття "метод" і "методика" взаємовиключають одне одного
 - г. поняття "метод" і "методика" тотожні
838. До якої групи відносяться: спостереження (моніторинг), соціологічні методи, вивчення передового педагогічного досвіду, моделювання, педагогічний експеримент, метод соціометрії, математичні методи, метод "дерева цілей"?
- а. методи дослідження
 - б. методи соціального виховання
 - в. методи соціально-психологічної допомоги
 - г. методи стимулювання діяльності
839. Форма опіки, при якій діти, що залишилися без опіки, передаються на виховання іншим громадянам за договором на певний строк (діти до 4-х років передаються органам охорони здоров'я, а діти віком від 4-х до 14 років - органам освіти).
- а. патронат
 - б. соціальний супровід
 - в. медіація
 - г. тренінг
840. Методика посередництва при розв'язанні конфлікту, тобто створення атмосфери, при якій люди можуть відкритися, знайти спільну мову і виробити свої власні рішення.
- а. медіація
 - б. патронат
 - в. соціальний супровід
 - г. тренінг
841. За якими ознаками класифікують форми соціально-педагогічної діяльності?
- а. функціональність, структурність, інтегративність
 - б. невідповідність, обмеженість, окремішність

- в. простота, складність
- г. інформаційність, практичність

842. З якою метою використовують такі методи збору інформації: безпосереднє спостереження за практичною діяльністю соціального педагога; бесіда з клієнтом, його оточенням; аналіз статистичної звітності; статистичного аналізу?

- а. для визначення рівня ефективності соціально-педагогічної діяльності
- б. для визначення мети соціально-педагогічної діяльності
- в. для здійснення соціального патронажу
- г. для здійснення соціального супроводу

843. Постійне відстеження процесу соціально-педагогічної діяльності для порівняння реального стану із запланованим – це:

- а. моніторинг
- б. адопція
- в. каунселінг
- г. медіація

844. Що входить до інструментарію моніторингу?

- а. спостереження, анкети, опитування
- б. принципи, форми, методи
- в. зміст, мета, завдання
- г. патронаж, супровід, оцінка

845. Наслідки втручання, вплив заходів на якість життя клієнта, його безпосередні здобутки, позитивні зміни в поведінці, подолання складних життєвих обставин – це:

- а. результати якісних показників для виставлення оцінки соціально-педагогічної діяльності
- б. показники адаптації клієнта
- в. динаміка змін стосунків клієнтів соціально-педагогічної діяльності
- г. ступінь включення дорослого населення в діяльність щодо покращення соціально - педагогічних умов життя

846. Позначте критерії професійної підготовки спеціаліста до виконання соціально-педагогічної діяльності.

- а. особистісна, теоретична, технологічна готовність
- б. високий, середній, низький рівні
- в. індивідуальний, груповий, масовий рівні
- г. знання, уміння, навички соціально-педагогічної діяльності

847. За якими рівнями соціально-педагогічна теорія визначає професіоналізм фахівця?

- а. оптимальний, допустимий, критичний, недопустимий
- б. високий, середній, низький рівні
- в. індивідуальний, груповий, масовий рівні
- г. первинний, вторинний, третинний рівні

848. Вид діяльності соціального педагога, який передбачає відвідування дитини вдома з діагностичною, контролюючою і реабілітуючою метою, що дозволить підтримувати тривалі зв'язки, своєчасно вивчити проблемні ситуації, надавати термінову допомогу – це:

- а. патронаж
- б. допомога
- в. консультування
- г. оцінка ефективності соціально-педагогічної діяльності

849. Збір даних про соціально-психологічний характер виховного мікросоціуму; особливостей педагогічного процесу і сімейного виховання – це:

- а. етимологічна діагностика
- б. симптоматична діагностика
- в. педагогічна діагностика
- г. медична діагностика

850. Вивчення індивідуальних характеристик особистості – це:

- а. симптоматична діагностика
- б. прогнозування
- в. оцінювання
- г. фізична діагностика

851. У його спадщині вперше прослідковано взаємозв'язок соціальної педагогіки з медичними знаннями. Ще в 20-х роках ХХ ст. він ввів термін "лікувальна педагогіка", під якою розумів синтез медико-терапевтичних, навчально-педагогічних і виховних прийомів, що забезпечать виправлення характеру і особистості в цілому та запропонував "Програму вивчення дитини". Створив школу-санаторій для "виняткових дітей", яка пізніше перетворилася у медико-педагогічну клініку для розумово і морально відсталих дітей, у якій використовували соціальний профіль для діагностики соціально-економічних факторів розвитку дитячої дефективності

- а. В. Кащенко
- б. А. Капська
- в. В. Сорока-Росінський
- г. П. Наторп

852. У сучасній соціально-педагогічній діяльності використовується метод заповнення "соціальної історії клієнта", запропонований:

- а. Л. Коваль, І. Зверєвою, С. Хлєбїк
- б. А. Капською, О. Безпалько
- в. М. Монтессорі, С. Русовою
- г. П. Наторпом, Дж. Локком

853. Методологічні основи консультування закладені у працях:

- а. З. Фрейда, А. Адлера, К. Юнга, К. Роджерса
- б. Я.-А. Коменського, Дж. Локка, Ж.-Ж. Руссо
- в. В. Сороки-Росінського, А. Макаренка, Г. Ващенко
- г. Г. Врецьони, О. Поповича, Л. Ясінчука

854. Пабліситі у соціально-педагогічній діяльності – це:

- а. посередництво, завдання якого є поширення інформації через засоби масової інформації
- б. організація дозвілля дітей засобами театралізованої діяльності
- в. юридичний акт передачі дитини на всиновлення
- г. консультування

855. Коучинг – це:

- а. короткочасне індивідуальне навчання конкретним навикам з урахуванням індивідуальних особливостей клієнта, в ході якого опираються на його життєвий досвід і базові знання
- б. соціально-педагогічний патронаж дітей та молоді
- в. збір даних про соціально-психологічний характер виховного мікросоціуму; особливостей педагогічного процесу і сімейного виховання
- г. соціальний супровід дітей з обмеженими функціональними можливостями

856. Каунселінг – це:

- а. практика індивідуального консультування
- б. практика групового консультування
- в. організація дозвілля дітей
- г. організація дозвілля молоді

857. Аналіз процесів, що відбуваються в соціумі, аналіз стану дитини та впливу на неї мікросоціуму; виділення проблем дитини та розуміння сумісної діяльності з нею із їх подолання – це:

- а. аналітичні вміння соціального педагога
- б. практичні вміння соціального педагога
- в. прикладні вміння соціального педагога
- г. внутрішні ресурси соціально-педагогічної діяльності

858. Особливості психічних пізнавальних процесів особистості; прояви емоційно-вольових процесів та психічних станів; особистісні характеристики; показники освітнього рівня людини; професійні та соціальні уміння й навички, якими вона володіє – це:

- а. внутрішні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- б. зовнішні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- в. аналітичні вміння соціального педагога
- г. практичні вміння соціального педагога

859. Спеціальна література; буклети, листівки, брошури, прес-релізи, рекламна продукція; інформація в засобах масової інформації; інформаційна мережа Інтернет; усна інформація спеціалістів та волонтерів – це:

- а. інформаційні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- б. людські ресурси соціально-педагогічної діяльності
- в. внутрішні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- г. зовнішні ресурси соціально-педагогічної діяльності

860. Оволодіння культурою міжособистісного спілкування, налагодження контакту з іншою людиною, розвиток взаємодії з клієнтом в позитивному емоційному напрямку – це:

- а. комунікативні вміння соціального педагога
- б. морально-етичні якості соціального педагога
- в. теоретичні знання соціального педагога
- г. практичні уміння соціального педагога

861. Окремі особи чи соціальні групи, які потребують допомоги чи підтримки в процесі їх соціального становлення та розвитку – це:

- а. об'єкти соціально-педагогічної діяльності
- б. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності
- в. недержавні організації
- г. добровільні громадські формування

862. Створення і розвиток офіційної та неофіційної мережі соціальної підтримки особистості, залучення волонтерів, що можуть надати ресурси, послуги та інші види допомоги – це:

- а. організаторські вміння соціального педагога
- б. прогностичні вміння соціального педагога
- в. комунікативні вміння соціального педагога
- г. морально-етичні якості соціального педагога

863. Прогнозування розвитку особистості з врахуванням її проблем; постановку мети діяльності та її завдань, передбачення можливого результату роботи; планування етапів майбутньої діяльності – це:

- а. прогностичні вміння соціального педагога
- б. організаторські вміння соціального педагога
- в. проектувальні вміння соціального педагога
- г. комунікативні вміння соціального педагога

864. Створення програми діяльності із окремих напрямів роботи; здійснювання відбору необхідних методів та форм діяльності; конкретизування змісту роботи в кожному окремому випадку – це:

- а. проектувальні вміння соціального педагога
- б. прогностичні вміння соціального педагога
- в. медичні навички соціального педагога
- г. побутові навички соціального педагога

865. Емоційна врівноваженість, низька тривожність, творче мислення, послідовність у діях, наполегливість, стриманість, уважність, спостережливість – це:

- а. психологічні характеристики соціального педагога
- б. емоційні якості соціального педагога
- в. організаторські вміння соціального педагога
- г. проектувальні вміння соціального педагога

866. Адекватна самооцінка, самокритичність, самоаналіз, прагнення до самовдосконалення – це:

- а. психоаналітичні якості соціального педагога
- б. психологічні характеристики соціального педагога
- в. емоційні якості соціального педагога
- г. характерологічні властивості соціального педагога

867. Запаси чого-небудь, які можна використовувати в разі потреби, в іншій інтерпретації вони трактуються як джерело та арсенал засобів і можливостей, до яких можна вдаватися в міру необхідності з метою виконання певних завдань чи вдосконалення діяльності – це:

- а. ресурси соціально-педагогічної діяльності
- б. інститути соціально-педагогічної діяльності
- в. об'єкти соціально-педагогічної діяльності
- г. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності

868. Система соціального функціонування людини, один із провідних інститутів її соціалізації, що покликана бути надійним психологічним "сховищем", яке допомагає людині виживати в складних умовах сучасного життя – це:

- а. сім'я
- б. школа
- в. громада
- г. позашкільні організації

869. Спеціаліст, який організовує соціально-педагогічну діяльність із дітьми, молоддю та дорослими в різних соціокультурних середовищах (сім'я, навчальний заклад, трудовий колектив, дитячі та молодіжні об'єднання, клуби тощо) з метою створення для них сприятливих умов соціалізації – це:

- а. соціальний педагог
- б. соціальний працівник

- в. психолог
- г. класний керівник

870. Спеціаліст, що працює в державних органах соціального захисту та підтримки. Його діяльність спрямована на надання індивідуальної допомоги людині, сім'ї чи групі осіб, що знаходяться у важкій життєвій ситуації шляхом інформування, консультування, організації різних форм підтримки та обслуговування хворих чи самотніх людей.

- а. соціальний працівник
- б. соціальний педагог
- в. психолог
- г. волонтер

871. Державні, громадські організації, фізичні особи, що реалізують соціальну політику та надають соціальну допомогу різним категоріям дітей та молоді – це:

- а. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності
- б. об'єкти соціально-педагогічної діяльності
- в. соціальні інститути виховання
- г. громадські організації

872. Сукупність форм, методів, засобів та прийомів, що застосовуються соціальними службами, окремими закладами соціального обслуговування, соціальними педагогами та працівниками з метою досягнення успіху соціально-педагогічної роботи та забезпечення завдань соціального захисту населення – це:

- а. технологічні ресурси
- б. педагогічні ресурси
- в. психологічні ресурси
- г. соціальні ресурси

873. Фандрейзинг – це:

- а. процес пошуку ресурсів (людей, устаткування, інформації, часу, грошей та ін) для реалізації проектів та/або підтримання існування організації
- б. індивідуальне консультування із широким залученням потенційних можливостей клієнта
- в. юридичний акт передачі дитини на всиновлення
- г. технологія організації соціально-педагогічної діяльності з людьми із функціональними обмеженнями

874. Пошук потенційних донорів; обґрунтування потреб організації відповідно до інтересів потенційних донорів та рівнем їх розуміння наших проблем; постійна робота з потенційними донорами (формування, підтримку і розвиток зв'язків); формування громадської думки на користь підтримки діяльності організації чи колективу, збір листів підтримки, придбання авторитету – це:

- а. завдання, що стоять перед проектним колективом у процесі фандрейзингу
- б. інформаційні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- в. завдання каунселінгу
- г. завдання коучингу

875. Краудфандинг – це:

- а. колективна співпраця людей, які добровільно об'єднують свої гроші або інші ресурси разом, як правило, через Інтернет, щоби підтримати зусилля інших людей або організацій
- б. процес пошуку ресурсів (людей, устаткування, інформації, часу, грошей та ін.) для реалізації проектів та / або підтримання існування організації
- в. індивідуальне консультування із широким залученням потенційних можливостей клієнта
- г. юридичний акт передачі дитини на всиновлення

876. Способи створення умов для позитивного саморозвитку, соціальної адаптації і соціального захисту клієнта шляхом виховного впливу на його особу та поведінку – це:

- а. соціально-педагогічні технології
- б. соціальні технології
- в. педагогічні технології
- г. медичні технології

877. Вчення про найбільш оптимальні методи, засоби і прийоми, необхідні в даній ситуації для вирішення соціально-педагогічних проблем – це:

- а. теоретична соціально-педагогічна технологія
- б. дослідницька соціально-педагогічна технологія
- в. прикладна (практична) технологія загального типу
- г. прикладна (практична) технологія конкретного типу

878. Спеціально створена, науково обґрунтована методика, що дозволяє пізнати соціально-педагогічне явище, його складові частини, особливості прояву, можливості спрямованого управління динамікою розвитку, якісної зміни і т. ін. – це:

- а. дослідницька соціально-педагогічна технологія
- б. медико-педагогічна технологія
- в. прикладна (практична) технологія загального типу
- г. прикладна (практична) технологія конкретного типу

879. Цілеспрямована, що була раніше запланована, найбільш оптимальна послідовність соціально-педагогічної діяльності спеціаліста (спеціалістів) з реалізації сукупності методів, методик, засобів і прийомів, які забезпечують досягнення прогнозованої мети у роботі з людиною чи групою в певних умовах середовища – це:

- а. прикладна (практична) технологія загального типу
- б. прикладна (практична) технологія конкретного типу
- в. теоретична соціально-біологічна технологія
- г. дослідницька соціально-педагогічна технологія

880. Упорядковані, сплановані за певним алгоритмом дії, що послідовно реалізуються, операції та процедури, що інструментально забезпечують досягнення прогнозованої мети у роботі з людиною чи групою в певних умовах середовища – це:

- а. прикладна (практична) технологія конкретного типу
- б. прикладна (практична) технологія загального типу
- в. наукова соціально-педагогічна технологія
- г. теоретична соціально-педагогічна технологія

881. Бесіда, лекція, методи дискусійного характеру, переконання, навіювання, метод прикладу – це:

- а. методи формування свідомості особистості
- б. форми формування свідомості особистості
- в. засоби формування свідомості особистості
- г. прийоми формування свідомості особистості

882. Одна з найпоширеніших форм впливу на свідомість особистості, в ході якої реалізуються наступні функції спілкування: інформативна – передача і прийом інформації; регулятивно-комунікативна – вплив на поведінку партнерів у спілкуванні; афективно-комунікативна, що пов'язана з виразом та передачею іншим емоцій і переживань.

- а. бесіда
- б. розповідь
- в. заохочення
- г. покарання

883. Метод забезпечує розвиток морально-етичних якостей. Широко практикується в соціально-педагогічній діяльності через розповіді на морально-етичні теми, пояснення, роз'яснення, лекції, етичні бесіди, інструкції, дискусії, доповіді, диспути, приклад.

- а. переконання
- б. спонукання
- в. заохочення
- г. покарання

884. Основне в методі – спрямувати людину на діяльність відповідно до її інтересів і потреб. У міжособистісних стосунках соціального педагога з клієнтом чи у ставленні до підлеглого відображається у формі рекомендації, інструктажу, поради.

- а. спонукання
- б. самовиховання
- в. самоорганізація
- г. покарання

885. Метод вираження позитивної оцінки діяльності індивідів. Механізм його дії заснований на пробудженні позитивних емоцій, які вселяють впевненість, підвищують відповідальність клієнта. Види: схвалення, подяка чи просто потиск руки.

- а. заохочення
- б. покарання
- в. оцінювання
- г. попередження

886. Сильнодіючий метод, який повинен попереджувати небажані вчинки, гальмувати їх, викликати почуття вини перед собою і іншими людьми.

- а. покарання
- б. заохочення
- в. стимулювання
- г. розпізнавання

887. Один із найважливіших методів виховання. Виступає важливим фактором психічного здоров'я людини та вирішує надзавдання: поступове переведення процесу виховання в режим постійного прагнення до самовдосконалення.

- а. самовиховання
- б. переконання
- в. заохочення
- г. схвалення

888. Ознака форми соціально-педагогічної діяльності, що вказує на існування таких способів, які забезпечують реалізацію окремих функцій соціально-педагогічної діяльності.

- а. функціональність
- б. структурність
- в. інтегративність
- г. неперервність

889. Ознака форми роботи, що характеризується специфічними правилами побудови окремих видів організаційних форм.

- а. структурність
- б. функціональність
- в. завершеність
- г. досконалість

890. Ознака організаційних форм роботи, яка передбачає, що результати, одержані в процесі використання одних форм, сприяють впровадженню інших форм соціально – педагогічної діяльності, що дозволяє об'єднувати їх в єдине ціле соціалізуючого процесу.

- а. інтегративність
- б. структурність
- в. об'ємність
- г. неперервність

891. Колективне обговорення суперечливого питання, проблеми, основою якого є відмінність у розумінні, тлумаченні певних явищ, положень. Дидактична мета – виявлення наявних розбіжностей і в товариській суперечці за допомогою аргументів встановлення істини. Не призводить до конфронтації, а згуртовує, об'єднує людей. Особливостями цієї форми соціально-педагогічної діяльності є організованість, упорядкованість, колективна діяльність, можливість оприлюднити і відстояти свою точку зору.

- а. дискусія
- б. диспут
- в. вікторина
- г. конкурс

892. Зіткнення думок, різних точок зору. Одна з форм роботи соціального педагога, яка потребує досить тривалої попередньої підготовки в межах від двох до трьох тижнів. Це публічна суперечка, конкретне і діяльне обговорення якоїсь проблеми у тісному взаємозв'язку з реальним життям, соціальним досвідом її учасників. Предметом є наукова або суспільно значуща проблема. Щодо організаційної структури характеризується як широко варійована форма обговорення: захист тез, обговорення соціальних проектів, дисертацій тощо. Не лише пояснює, але й утверджує позиції тих, хто сперечається.

- а. диспут
- б. бесіда
- в. співбесіда
- г. конкурс

893. Зустріч, інтерв'ювання, консультація, співбесіда, переадресація, доручення – це:

- а. індивідуальні форми соціально-педагогічної діяльності
- б. групові форми соціально-педагогічної діяльності
- в. масові форми соціально-педагогічної діяльності
- г. інноваційні форми соціально-педагогічної діяльності

894. Встановлення первинної комунікації, вивчення та аналіз проблемної ситуації, визначення мети і завдань сумісної роботи; оцінка прогресу та результату сумісної роботи – це:

- а. основні складові індивідуальних форм соціально-педагогічної діяльності
- б. основні складові масових форм соціально-педагогічної діяльності
- в. діагностичний етап соціально-педагогічної діяльності
- г. прогностичний етап соціально-педагогічної діяльності

895. Підсвідомий емоційний відгук у взаємодії з іншими людьми на підставі співпереживання з ними. В основному має невербальний характер.

- а. зараження
- б. емпатія
- в. співпереживання
- г. навіювання

896. Цільове свідоме "зараження" однією людиною інших мотиваціями тих чи інших дій, змістом чи емоціями в основному за допомогою мовленнєвого впливу на основі некритичного сприйняття інформації.

- а. навіювання
- б. переконання
- в. емпатія
- г. співпереживання

897. Модель допомоги сім'ї, яка носить профілактичний характер. Вона спрямована на підвищення психолого-педагогічної культури батьків, розширення і відновлення виховного потенціалу сім'ї, активне включення батьків у процес соціального виховання дітей. Форми роботи у межах цієї моделі спрямовані на підвищення батьківської компетентності. Використовуються лекції і бесіди для батьків із питань сімейного виховання, дискусії, аналіз та обговорення реальних труднощів сімейного виховання, групові форми роботи з батьками, що спрямовані на оволодіння навичками спілкування з дітьми тощо.

- а. педагогічна модель допомоги сім'ї
- б. соціальна модель допомоги сім'ї
- в. психологічна модель допомоги сім'ї
- г. медична модель допомоги сім'ї

898. Ця модель допомоги сім'ї використовується у тих випадках, коли сімейні труднощі є результатом несприятливих зовнішніх обставин. У цих випадках, окрім аналізу життєвої ситуації і рекомендацій, є потреба у втручанні зовнішніх сил.

- а. соціальна модель допомоги сім'ї
- б. біхевіористична модель допомоги сім'ї
- в. авторська модель допомоги сім'ї
- г. медична модель допомоги сім'ї

899. Ця модель допомоги сім'ї використовується тоді, коли причини труднощів дитини знаходяться у сфері спілкування, особистісних особливостях членів сім'ї. Модель передбачає аналіз сімейної ситуації, психодіагностику особистості, діагностику сім'ї. Практична допомога полягає у подоланні бар'єрів спілкування та виявлення причин його порушення.

- а. психологічна модель допомоги сім'ї
- б. біологічна модель допомоги сім'ї
- в. соціологічна модель допомоги сім'ї
- г. комплексна модель допомоги сім'ї

900. Модель допомоги сім'ї ґрунтується на припущенні про дефіцит у батьків спеціальних знань про дитину або свою сім'ю. Об'єктом діагностики є сім'я, а також діти і підлітки з порушеннями і відхиленнями у поведінці. Висновок може виступати основою для прийняття організаційного рішення.

- а. діагностична модель допомоги сім'ї
- б. комплексна модель допомоги сім'ї

- в. педагогічна модель допомоги сім'ї
- г. соціальна модель допомоги сім'ї

901. Стосунки, побудовані на рівності та взаємовигоді членів сім'ї.

- а. паритет
- б. змагання
- в. конкуренція
- г. антагонізм

902. У строго визначений час кожен член сім'ї говорить про свої плани, що є актуальними для нього. У цей час інші повинні уважно слухати і не робити нічого, що могло б порушити висловлювання. Потім ті, хто слухав, коротко переказують почуте, без будь-якої критики та інтерпретації. Після цього говорить наступний. Висловлювання закінчується у строго відведений час. Для якого методу характерний такий алгоритм дії?

- а. метод "сімейної ради"
- б. методика "дні турботливого спілкування"
- в. метод "позитивного контракту"
- г. метод "сімейної скульптури"

903. Метод сприяє усвідомленню мотивів поведінки членів сім'ї і набуттю ними навичок співробітництва. Він ґрунтується на припущенні, що між членами сім'ї існує змагальна руйнівна тенденція, спрямована на заподіяння шкоди іншому. Її можна спрямувати у позитивну сторону. Для досягнення цієї мети членам сім'ї пропонується позитивно сформулювати свої побажання і до наступної зустрічі зі спеціалістом змагатися, хто більше таких побажань виконає.

- а. метод "позитивного контракту"
- б. індивідуальний метод
- в. груповий метод
- г. метод "сімейної скульптури"

904. Основна мета цього методу – виявити місце кожного члена сім'ї у сімейній структурі. Кожен член сім'ї створює свій образ сім'ї, розташовуючи інших членів на різній дистанції. Члени сім'ї можуть розташовуватися, орієнтуючись не на реальні взаємини, а на ідеальні уявлення про них.

- а. метод "сімейної скульптури"
- б. метод "позитивного контракту"
- в. груповий метод
- г. методика "дні турботливого спілкування"

905. Адопція – це:

- а. юридичний акт передачі дітей на виховання прийомним батькам у випадку втрати біологічних батьків або залишення останніх без права на батьківство
- б. процес загального пристосування організму до умов існування, зазвичай до нових або тих, які змінилися неочікувано
- в. одна з форм правління, яка базується на необмеженому та безконтрольному повновладді одної особи у державі
- г. метод психотерапевтичного, психокорекційного впливу на людину, що базується на виробленні у неї і практичному застосуванні у житті спеціальних умінь і навичок, пов'язаних із психологічною саморегуляцією станів і поведінки

906. Амбівалентність – це:

- а. одночасна присутність сильних протилежних почуттів (любові та ненависті) по відношенню до однієї людини
- б. антиалкогольна пропаганда, починаючи з дитячого віку, ліцензування продажу спиртних

напоїв, педагогічна освіта дітей та дорослих

в. система ціннісних орієнтацій особистості, у якій центральним мотивом і критерієм оцінки виступають інтереси іншої людини чи соціальної спільноти

г. етап емпіричного соціологічного дослідження, в ході якого за допомогою змістовних міркувань і математико-статистичних методів на основі первинної інформації розкриваються зв'язки перемінних, які досліджуються

907. Одностороннє або взаємне поглинання індивідів і груп іншими групами, внаслідок чого відбувається отождення культурних рис і характеристик самосвідомості індивідів, що складають групу – це:

- а. асиміляція
- б. акомодация
- в. аккультация
- г. андрогінність

908. Крайня форма психічного відчуження, відмова індивіда від контактів з навколишнім оточенням, занижена можливість саморегуляції, прив'язаність до вузького кола ідей та уявлень, егоцентризм, неадекватність емоційних реакцій на поведінку людей – це:

- а. аутизм
- б. астенія
- в. булімія
- г. анорексія

909. Тимчасова патологічна дезорієнтація свідомості, її "звуження", що викликане раптовим надсильним емоційним впливом і супроводжується інтенсивними імпульсивними діями та функціональними змінами ендокринної системи; конфліктний емоційний стан, що викликаний гострими протиріччями у особистих позиціях індивіда. Виникає в критичних обставинах при неспроможності суб'єкта знайти адекватний вихід з гострої, неординарної ситуації.

- а. афект
- б. антагонізм
- в. аутизм
- г. аффіліація

910. Потреба людини у встановленні і збереженні на довгий час добрих, емоційно позитивних відносин з оточуючими; прагнення до емоційного зближення з людьми – це:

- а. аффіліація
- б. адопція
- в. коучинг
- г. каунселінг

911. Процес виявлення та оцінки потреб клієнта, а також організації і координації комплексної допомоги, яка надається йому групою спеціалістів (командою) – це:

- а. ведення випадку
- б. прогнозування
- в. консультування
- г. коучинг

912. Неправильна батьківська позиція, що проявляється у дефіциті уваги і турботи про дитину. В результаті дитина переживає дефіцит захисту перед незнайомим і загрозливим зовнішнім світом, відчуває свою самотність і безпомічність у подоланні труднощів – у тому числі навіть тих, з якими вона, маючи з боку батьків підтримку, легко впоралась би.

- а. гіпопротекція
 - б. гіперопіка
 - в. гіперактивність
 - г. гіпертимність
913. Етика розглядається як:
- а. галузь пізнання
 - б. форма людської поведінки
 - в. форма взаємин між людьми
 - г. моральна культура
914. Предметом етики виступає:
- а. мораль
 - б. моральна культура
 - в. моральність
 - г. форма людської поведінки
915. Під поняттям “моральність” розуміють:
- а. форму людської поведінки
 - б. форму світогляду
 - в. основу пізнання
 - г. галузь пізнання
916. Вислів “Культура, в якій деградують засади етики, приречена на занепад” належить:
- а. В.Швейцару
 - б. В.Малахову
 - в. Аристотелю
 - г. З.Фрейду
917. Деонтологія розглядається як:
- а. прикладна частина соціально-педагогічної діяльності
 - б. система моральних норм і вимог
 - в. частина загальної етики педагога
 - г. моральні вчинки
918. Соціально-педагогічна етика є:
- а. наукою про моральну діяльність соціального педагога
 - б. прикладною частиною соціально-педагогічної діяльності
 - в. формою взаємин між соціальним педагогом і клієнтом
 - г. критерієм взаємин між соціальним педагогом і клієнтом
919. В основу моральної регуляції закладено:
- а. приведення в моральну відповідність поведінки
 - б. моральні вчинки
 - в. культуру поведінки
 - г. норми і форми
920. Моральна регуляція діє через:
- а. принципи і норми
 - б. науку і поведінку
 - в. переконання й адаптацію
 - г. культуру поведінки

921. Моральна культура виступає як:
- а. форма суспільної свідомості та вид суспільних відносин
 - б. галузь науки
 - в. найпростіша форма моралі
 - г. моральна норма
922. В основі духовної творчості фахівця закладено:
- а. активну та самостійну діяльність
 - б. практичну діяльність
 - в. здобування знань
 - г. соціально-педагогічну роботу
923. До предмета соціально-педагогічної етики відносять:
- а. соціально-педагогічну мораль
 - б. соціально-педагогічну творчість
 - в. соціально-педагогічну професійність
 - г. практичну діяльність
924. До фахових функцій етики відносять:
- а. корекції і вироблення імунітету до моральних спотворень
 - б. діагностичну і прогностичну
 - в. профілактичну і виховну
 - г. прогностичну і виховну
925. До завдань соціально-педагогічної етики відносять:
- а. аналіз особливостей моральної свідомості соціального педагога
 - б. запобігання негативним тенденціям у суспільстві
 - в. розширювати знання про світ
 - г. дослідження негативних тенденцій у суспільстві
926. В основі моралі закладено категорії:
- а. добра і зла
 - б. компетентності й фаховості
 - в. принципів і норм
 - г. духовної творчості
927. Добро виступає як:
- а. оцінна моральна категорія
 - б. моральна компетентність
 - в. духовна творчість
 - г. милосердя
928. Доброта проявляється в:
- а. милосерді та гуманності
 - б. конфіденційності і професіоналізмі
 - в. комунікативності і креативності
 - г. системності та фаховості
929. До добросовісної соціально-педагогічної діяльності відносять принципи:
- а. системності
 - б. уникнення участі в діях, що шкодять психічному здоров'ю

- в. народності
 - г. комунікативності і креативності
930. Совість виступає як:
- а. моральний регулятор поведінки
 - б. моральна норма
 - в. моральний ідеал
 - г. фахова дія
931. До етичних концепцій морального вчинку належать:
- а. кантова і релятивізму
 - б. патерналістична й інструментальна
 - в. персоналістична і контрактна
 - г. інструментальна і контрактна
932. В основу кантової етичної концепції морального вчинку закладено твердження:
- а. добродійна людина творить добро, оскільки це правильно
 - б. добродійна людина творить добро, тому що це приносить задоволення
 - в. найкраща дія – та, яка приводить до найвищого блага для найбільшої кількості людей
 - г. добро і зло є відносними
933. Підґрунтям аристотелівської етичної концепції морального вчинку вважають твердження:
- а. добродійна людина творить добро, тому що це приносить задоволення
 - б. найкраща дія – та, яка приводить до найвищого блага для найбільшої кількості людей
 - в. добродійна людина творить добро, оскільки це правильно
 - г. добро і зло є відносними
934. В основу етичної концепції морального вчинку утилітаризму закладено твердження:
- а. найкраща дія – та, яка приводить до найвищого блага для найбільшої кількості людей
 - б. добро і зло є відносними
 - в. чинити добро необхідно, бо це приносить задоволення
 - г. добро і зло є відносними і залежать від суспільного устрою та потреб особистості
935. В основу етичної концепції морального вчинку релятивізму закладено твердження:
- а. добро і зло є відносними і залежать від суспільного устрою та потреб особистості
 - б. чинити добро необхідно, бо це приносить задоволення
 - в. добродійна людина творить добро, оскільки це правильно
 - г. добро і зло є відносними
936. До фахових моделей прийняття рішень належать:
- а. патерналістична й контрактна
 - б. утилітаризму й аристотелівська
 - в. кантова й релятивізму
 - г. продаж послуг клієнтові
937. Інструментальна модель прийняття рішень полягає в:
- а. продажу послуг клієнтові
 - б. моральній домовленості між соціальним педагогом і клієнтом
 - в. авторитарних діях соціального педагога
 - г. стосунках між соціальним педагогом і клієнтом, які виходять за межі формального виконання контракту

938. Патерналістична модель прийняття рішень полягає в:
- а. авторитарних діях соціального педагога
 - б. продажу послуг клієнтові
 - в. моральній домовленості між соціальним педагогом і клієнтом
 - г. стосунках між соціальним педагогом і клієнтом, які виходять за межі формального виконання контракту
939. Контрактна модель прийняття рішень полягає в:
- а. моральній домовленості між соціальним педагогом і клієнтом.
 - б. авторитарних діях соціального педагога
 - в. продажу послуг клієнтові
 - г. стосунках між соціальним педагогом і клієнтом, які виходять за межі формального виконання контракту
940. Персоналістична модель прийняття рішень полягає в:
- а. стосунках між соціальним педагогом і клієнтом, які виходять за межі формального виконання контракту
 - б. продажу послуг клієнтові
 - в. моральній домовленості між соціальним педагогом і клієнтом
 - г. авторитарних діях соціального педагога
941. Під цінністю в соціально-педагогічній етиці розуміють:
- а. ідеї, переконання
 - б. етичний світогляд
 - в. певні моральні критерії виходу з проблеми
 - г. моральні взаємини і діяльність
942. До структури моралі соціально-педагогічної діяльності відносять:
- а. моральні взаємини і діяльність
 - б. моральні норми і переконання
 - в. моральні принципи і цінності
 - г. світогляд і поведінку
943. Категоріями соціально-педагогічної етики є:
- а. етична свідомість і професійний обов'язок
 - б. принципи і цінності
 - в. світогляд і поведінка
 - г. конфіденційність і комунікативність
944. До моральних цінностей соціально-педагогічної діяльності відносять:
- а. повагу до людини і наснаження
 - б. конфіденційність і комунікативність
 - в. відповідальність і фаховість
 - г. комунікативність, толерантність, емпатійність
945. До рис фахівця з соціальної педагогіки відносять:
- а. комунікативність, толерантність, емпатійність
 - б. наснаження, право на залежність
 - в. компетентність і співпрацю
 - г. цінності та норми
946. До принципів у соціально-педагогічній діяльності належать:

- а. клієнтоцентризму
 - б. чесність, правдивість, терпеливість
 - в. комунікативність, толерантність, емпатійність
 - г. наснаження, право на залежність
947. Принцип “насамперед не зашкодь” полягає у:
- а. усуненні обставин, які можуть зашкодити моральному, психічному стану клієнта
 - б. визнанні пріоритету прав клієнта
 - в. збереженні в таємниці інформації про клієнта
 - г. підтримці і взаємній довірі
948. Принцип конфіденційності полягає в:
- а. збереженні в таємниці інформації про клієнта
 - б. усуненні обставин, які можуть зашкодити моральному, психічному стану клієнта
 - в. визнанні пріоритету прав клієнта
 - г. підтримці і взаємній довірі
949. Принцип співпраці полягає у:
- а. підтримці і взаємній довірі
 - б. визнанні пріоритету прав клієнта
 - в. збереженні в таємниці інформації про клієнта
 - г. визнанні пріоритету
950. Принцип колегіальності полягає в:
- а. співробітництві та взаємодопомозі у прийнятті рішень
 - б. визнанні пріоритету прав клієнта
 - в. підтримці та взаємній довірі
 - г. запобіганні виникненню соціальних проблем
951. Принцип профілактичної спрямованості полягає у:
- а. запобіганні виникненню соціальних проблем
 - б. повазі та збереженні соціальних прав клієнта
 - в. праві клієнта самому вирішувати свої проблеми
 - г. підтримці і взаємній довірі
952. Принцип охорони соціальних прав полягає у:
- а. підтримці і взаємній довірі
 - б. запобіганні виникненню соціальних проблем
 - в. повазі та збереженні соціальних прав клієнта
 - г. праві клієнта самому вирішувати свої проблеми
953. Прийняття особи у сім’ю на правах дочки або сина – це:
- а. опіка
 - б. усиновлення
 - в. піклування
 - г. патронат
954. Опіка припиняється після досягнення малолітніми:
- а. 12-річного віку
 - б. 14-річного віку
 - в. 13-річного віку
 - г. 15-річного віку

955. Піклування здійснюється стосовно неповнолітніх віком:

- а. 12-18 років
- б. 14-18 років
- в. 13-18 років
- г. 15-18 років

956. Прийомна сім'я – це сім'я, яка добровільно взяла на виховання та проживання:

- а. не менше 6-ти дітей
- б. від 1 до 4 дітей
- в. не більше 6-ти дітей
- г. не більше 5-ти дітей

957. В Україні створення дитячих будинків сімейного типу почалося у

- а. 1991 р.
- б. 1989 р.
- в. 1956 р.
- г. 1945 р.

958. Термін "адопція" означає:

- а. патронат
- б. усиновлення
- в. опіка
- г. піклування

959. Чи прийомна дитина втрачає статус дитини-сироти:

- а. так
- б. ні
- в. частково
- г. при певних обставинах

960. Патронат над особою здійснюється до досягнення нею:

- а. 14 років
- б. 18 років
- в. 15 років
- г. 16 років

961. Чи встановлюється опіка над повнолітніми громадянами, які визнані у судовому порядку недієздатними

- а. ні
- б. так
- в. частково
- г. при певних обставинах

962. Загальна кількість дітей, уражених ВІЛ-інфекцією, у прийомній сім'ї не повинна перевищувати

- а. 2 осіб
- б. 3 осіб
- в. 4 осіб
- г. 5 осіб

963. Чи можуть бути самотні особи прийомними батьками:

- а. ні
- б. так
- в. при певних обставинах
- г. в залежності від освіти

964. Фостерна сім'я - це

- а. опікунська сім'я
- б. прийомна сім'я
- в. патронатна сім'я
- г. багатодітна сім'я

965. Перші спеціальні будинки для "безрідних" дітей були засновані у

- а. XVI ст.
- б. XVII ст.
- в. XVIII ст.
- г. XIX ст.

966. Закон, який визначає поняття "прийомна сім'я" та регулює порядок її створення:

- а. Конституція України
- б. Сімейний кодекс України
- в. Закон України "Про соціальні послуги"
- г. Закон України "Про охорону дитинства"

967. Граничний термін перебування особи у соціальному гуртожитку становить:

- а. 2 роки
- б. 3 роки
- в. 4 роки
- г. 5 років

968. До форм державної опіки дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, належить:

- а. прийомна сім'я
- б. школа-інтернат
- в. патронат
- г. дитячий будинок сімейного типу

969. У Будинку дитини перебувають діти, від яких відмовились батьки, віком:

- а. від 1 року до 3 років
- б. від 1 місяця до 3 років
- в. від 1 року до 6 років
- г. від 1 місяця до 6 років

970. До сімейних форм опіки дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, належить:

- а. будинок дитини
- б. дитячий будинок сімейного типу
- в. притулок
- г. школа-інтернат

971. Один соціальний працівник може здійснювати одночасно соціальний супровід не більше:

- а. 5 дитячих будинків сімейного типу або прийомних сімей
- б. 7 дитячих будинків сімейного типу або прийомних сімей

- в. 6 дитячих будинків сімейного типу або прийомних сімей
- г. 8 дитячих будинків сімейного типу або прийомних сімей

972. Фахівці яких служб здійснюють соціальний супровід дитячих будинків сімейного типу або прийомних сімей

- а. органів опіки та піклування
- б. центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді
- в. місцевими органами
- г. районними та обласними радами

973. Банк даних про дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, створюється:

- а. органами опіки та піклування
- б. службою у справах дітей
- в. центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді
- г. районними та обласними радами

974. Чи період, впродовж якого особи вважаються батьками-вихователями у дитячому будинку сімейного типу зараховується до їх загального трудового стажу:

- а. в залежності від кількості дітей
- б. так
- в. ні
- г. в залежності від місця проживання

975. Систему функціонування містечок "SOS-Kinderdorf" для дітей-сиріт з сімейними формами виховання розробив:

- а. Гельмут Кутін
- б. Герман Гмайнер
- в. Андрій Чупріков
- г. Віктор Громовий

976. Загальна кількість дітей у дитячому будинку сімейного типу, враховуючи рідних дітей, не повинна перевищувати:

- а. 12 осіб
- б. 10 осіб
- в. 11 осіб
- г. 9 осіб

977. Чи мають право вихованці дитячих будинків сімейного типу підтримувати особисті контакти з батьками та іншими родичами?

- а. ні
- б. так, якщо це не заборонено рішенням суду
- в. в залежності від місця проживання
- г. в залежності від соціального статусу

978. У якому році була прийнята постанова ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР „Про організацію шкіл-інтернатів“:

- а. 1945 р.
- б. 1956 р.
- в. 1965 р.
- г. 1973 р.

979. У соціальному гуртожитку може проживати не більше:

- а. 25 осіб
- б. 30 осіб
- в. 35 осіб
- г. 40 осіб

980. У відповідності до Концепції державної програми реформування системи закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування в інтернатних закладах повинно навчатись і виховуватись не більше:

- а. 40 дітей віком до 18 років
- б. 50 дітей віком до 18 років
- в. 45 дітей віком до 18 років
- г. 55 дітей віком до 18 років

981. Найефективнішою формою підготовки потенційних кандидатів на створення прийомних сімей/дитячих будинків сімейного типу, зважаючи на міжнародний досвід, є проведення навчання у формі:

- а. лекційних занять
- б. тренінгових занять
- в. інтерактивних занять
- г. відео-семінірів

982. Формування банку даних кандидатів на створення прийомної сім'ї/дитячого будинку сімейного типу здійснюється:

- а. органами опіки та піклування
- б. районними/міськими службами у справах неповнолітніх
- в. центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді
- г. районними та обласними радами

983. Превентивна педагогіка:

- а. попереджувальна педагогіка
- б. віктимологія
- в. педагогіка дорослих
- г. дошкільна педагогіка

984. До індивідуальної профілактики правопорушень відносять:

- а. виправно-корекційний вплив
- б. запобіжний вплив
- в. усунення негативних впливів навколишнього середовища
- г. інформування

985. Мета превентивного виховання:

- а. формувати імунітет до негативних впливів соціального оточення
- б. формувати моральну особистість
- в. формувати дезадаптовану особистість
- г. формувати інтелектуально розвинену особистість

986. До мети превентивного виховання відносять аспекти:

- а. психологічний
- б. медичний
- в. культурний
- г. фізичний

987. Функції превентивного виховання:
- а. діагностично-прогностична
 - б. науковості
 - в. системності
 - г. виховна
988. До функцій превентивного виховання відносять:
- а. корекційно-реабілітаційну
 - б. етичну
 - в. розвивально-прогностичну
 - г. культурно-соціальну
989. Завдання превентивного виховання:
- а. забезпечувати адекватну соціальну реабілітацію неповнолітніх
 - б. інтелектуально розвивати
 - в. профорієнтаційно інформувати
 - г. фізично розвивати
990. На першому рівні превентивного виховання здійснюється:
- а. інформування
 - б. діагностика і корекція
 - в. реабілітація і ре соціалізація
 - г. допомога і захист
991. На третьому рівні превентивного виховання здійснюється:
- а. адаптація, реабілітація і ресоціалізація
 - б. співпраця
 - в. допомога і захист
 - г. діагностика і корекція
992. На вторинному рівні превентивного виховання здійснюється:
- а. діагностика і корекція
 - б. науково-методичне забезпечення;
 - в. реабілітація і ресоціалізація;
 - г. допомога і реабілітація.
993. Делінквентна поведінка – це:
- а. психологічний нахил до правопорушень
 - б. наркозалежнення
 - в. суїцидальна
 - г. нахил до адикцій
994. Типові помилки сімейного виховання:
- а. дефіцит позитивного спілкування батьків з підлітками
 - б. залучення родичів
 - в. доброзичливе ставлення до дітей
 - г. стійкі моральні установки
995. Соціально-педагогічна реабілітація – це:
- а. повернення до системи учбово-трудова і дозвіллевих відносин
 - б. формування знань і умінь просоціальної поведінки

- в. попередження різних видів небезпечної поведінки
 - г. діагностика відхилень у поведінці
996. Суб'єктами впливу дорослих на неповнолітніх злочинців виступають:
- а. оперативні уповноважені кримінального розшуку у справах неповнолітніх
 - б. класні керівники
 - в. медики
 - г. наркологи
997. До груп причин делінквентної поведінки відносять:
- а. соціально-педагогічні
 - б. етичні
 - в. спадкові
 - г. паталогічні
998. Групами причин делінквентної є:
- а. соціально-культурні
 - б. етичні
 - в. спадкові
 - г. аморальні
999. Зменшення виховного впливу сім'ї відноситься до групи:
- а. соціально-педагогічної
 - б. психологічної
 - в. соціально-культурної
 - г. біологічної
1000. Конфлікт у системі "учитель-учень", "учитель-батьки" відноситься до групи:
- а. соціально-педагогічної
 - б. біологічної
 - в. психологічної
 - г. соціально-культурної
1001. Зниження зацікавленості дітей до книжки відноситься до групи:
- а. соціально-культурної
 - б. психологічної
 - в. біологічної
 - г. соціально-педагогічної
1002. Педагогічно пасивна сім'я відноситься до сімей, які:
- а. не бажають виховувати
 - б. не вміють виховувати
 - в. не можуть виховувати
 - г. не виховують
1003. Сім'я з аморальними умовами виховання відноситься до сімей, які:
- а. не можуть виховувати
 - б. не бажають виховувати
 - в. не вміють виховувати
 - г. не виховують.
1004. Профілактика – це своєчасні дії напрямлені на:

- а. збереження, підтримку і захист нормального рівня життя і здоров'я дитини
 - б. формування естетичних установок у дитини
 - в. допомогу дітям з обмеженими можливостями у самореалізації
 - г. формування світогляду
1005. Під профілактикою розуміють дії направлені на:
- а. сприяння дитині у досягненні соціальних цілей
 - б. профосвіту школярів
 - в. інтелектуальний розвиток дітей
 - г. фізичний розвиток дітей
1006. Головним напрямом соціально-педагогічної профілактики є:
- а. інформування неповнолітніх про їх права і обов'язки
 - б. попередження можливих відхилень від соціальних норм лікувально-профілактичним методом
 - в. використання санкцій
 - г. включення у систему соціально-економічних, правових заходів
1007. Соціально-педагогічний напрям профілактики – включає:
- а. відновлення і корекцію особистісних рис підлітка
 - б. використання санкцій
 - в. попередження можливих відхилень від соціальних норм лікувально-профілактичним методом
 - г. систему соціально-економічних, правових заходів
1008. Мета соціально-педагогічної профілактики розглядається у площині:
- а. педагогічній
 - б. культурній
 - в. юридичній
 - г. медичній
1009. На соціальному рівні соціально-профілактична діяльність має мету:
- а. виявлення, усунення і нейтралізацію причин і умов, які викликають негативні явища
 - б. відновлення і корекцію особистісних рис підлітка
 - в. попередження можливих відхилень від соціальних норм лікувально-профілактичним методом
 - г. визначення рівня відхилень у поведінці
1010. На педагогічному рівні соціально-профілактична діяльність має мету:
- а. забезпечення набуття учнями особистого досвіду реалізації прав і виконання обов'язків у моральних і правових взаємостосунках
 - б. виявлення, усунення і нейтралізацію причин і умов, які викликають різного роду негативні явища
 - в. охорона прав дитини
 - г. визначення рівня відхилень у поведінці
1011. На психологічному рівні соціально-профілактична діяльність має мету:
- а. встановлення довірливих стосунків з дитиною
 - б. охорона прав дитини
 - в. виявлення, усунення і нейтралізацію причин і умов, які викликають різного роду негативні явища

г. забезпечення набуття учнями особистого досвіду реалізації прав і виконання обов'язків у моральних і правових взаємостосунках

1012. До структури служб для неповнолітніх входять:

- а. кримінальна міліція у справах неповнолітніх
- б. школи санаторного типу
- в. соціально-виховні служби
- г. позашкільні установи

Базовий рівень

1. Поведінка і діяльність людини на благо інших, готовність заради цього зректися власних інтересів; моральний принцип – це:

- а. альтруїзм
- б. ангедонія
- в. аномія
- г. благодійність

2. Категорія осіб, в яких під впливом несприятливих для розвитку соціальних, психолого-педагогічних та медико-біологічних умов з'являється негативне ставлення до навчання, норм поведінки, знижується або втрачається почуття відповідальності за свої вчинки:

- а. важковиховувані діти
- б. педагогічно занедбані діти
- в. делінквенти
- г. девіанти

3. Спеціальні установи, на які покладено виконання призначеного за вироком суду покарання у вигляді позбавлення волі:

- а. виправно-трудова установа
- б. спеціальні загальноосвітні школи
- в. спеціальні профтехучилища
- г. пенітенціарні системи

4. Людина, яка свідомо, за власним бажанням, безкоштовно працює на користь інших, де це потрібно у суспільному житті:

- а. волонтер
- б. соціальний педагог
- в. альтруїст
- г. гуманіст

5. Поняття “середовище” включає:

- а. оточення людини
- б. природні умови
- в. коло друзів
- г. сукупність природних умов та оточення людини, в яких проходить її формування

6. Соціальна група, на яку індивід орієнтує свою поведінку:

- а. соціальна група
- б. громада
- в. референтна група
- г. молодіжна група

7. Гуманізм – це:

- а. культура особистості
 - б. ідеї, в яких виражається людина як найвища цінність
 - в. ставлення до інших
 - г. ідеї епохи Відродження
8. Особа, яка не дотримується існуючих у суспільстві норм поведінки:
- а. особистість
 - б. девіант;
 - в. індивід
 - г. суїцидант
9. Самовиховання – це:
- а. здібність людини здійснювати діяльність у дезорганізуючих її ситуаціях
 - б. розуміння своєї недосконалості
 - в. усвідомлювана діяльність людини, спрямована на удосконалення самої себе
 - г. акт виявлення і ствердження власної позиції в різноманітних ситуаціях
10. Поступове погіршення, занепад, рух назад, втрата певних можливостей:
- а. регрес
 - б. прогрес
 - в. деградація
 - г. розвиток
11. Хворобливий стан пригніченості, песимізму, безвихіддя, відчаю; занепад духовних і фізичних сил:
- а. соціальна депривація
 - б. апатія
 - в. депресія
 - г. фізичний розлад
12. Втрата особистістю якостей, необхідних для нормальної життєдіяльності у суспільстві:
- а. десоціалізація
 - б. соціалізація
 - в. деградація
 - г. ресоціалізація
13. Кожна людська істота до досягнення 18-річного віку:
- а. підліток
 - б. молодь
 - в. дитина
 - г. особистість
14. Окрема сім'я, яка створюється за бажанням подружжя або окремої особи, яка не перебуває в шлюбі, які беруть на виховання та спільне проживання не менш як 5 дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування:
- а. прийомна сім'я
 - б. дистантна сім'я
 - в. дитячий будинок сімейного типу
 - г. динамічна мала соціальна група людей
15. Здатність зрозуміти, відчути емоційний стан іншої людини, співчувати, співпереживати:

- а. філантропія
- б. альтруїзм
- в. емпатія
- г. моральність

16. Дії соціального педагога з метою профілактики, поліпшення, коригування тих умов, що сприяють фізичним або емоційним порушенням і деяким соціоекономічним проблемам та визначають їх:

- а. корекція
- б. реабілітація
- в. превенція
- г. соціалізація

17. Цілеспрямований та організований процес формування особистості – це:

- а. навчання
- б. розвиток
- в. виховання
- г. соціалізація

18. Терпимість до чужих думок і вірувань – це:

- а. повага
- б. толерантність
- в. культура
- г. альтруїзм

19. Людина, яка користується можливими послугами соціальних закладів, безпосередньо звертається за допомогою – це:

- а. оптант
- б. респондент
- в. об'єкт
- г. клієнт

20. Процес ототожнення індивідом себе з іншими людьми, групою, колективом:

- а. індивідуалізація
- б. інтеграція
- в. ідентифікація
- г. інтеріорізація

21. Уперше поняття "соціальна педагогіка" було запропоновано:

- а. Д. Дьюї
- б. Ф. Діствергом
- в. Р. Штайнером
- г. Й. Песталоцці

22. Поняття "соціальна педагогіка" вперше запропонував:

- а. І. Оберліном
- б. Ф. Фребелем
- в. Р. Оуеном
- г. К. Магером

23. Соціальна педагогіка – це

- а. самостійний розділ педагогіки зі своїми особливостями, методами соціальної виховної та освітньої діяльності
- б. розділ педагогіки, який досліджує виховання всіх вікових груп і соціальних категорій людей, яке здійснюється як у організаціях, спеціально для цього створених, так і в організаціях, для яких виховання не є основною функцією
- в. створення у суспільстві умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань
- г. самостійна галузь педагогічного знання, яка має за мету вивчення освітньо-виховного потенціалу суспільства, способів педагогізації соціального середовища для більш успішної соціалізації і розвитку особистості протягом всього життя

24. Соціальне середовище – це

- а. тип оточення, різноманітні групи та об'єднання, які існують як стійка спільність людей
- б. сукупність соціальних умов життєдіяльності людини (сфери суспільного життя, соціальні інститути, соціальні групи), що впливають на її свідомість і поведінку
- в. фізичні умови, що впливають на життєдіяльність людини, показник рівня соціального розвитку, способу життя, цінностей суспільства
- г. суспільні й духовні умови існування формування та діяльності людини

25. Соціум – це

- а. сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, що впливають на її свідомість і поведінку
- б. тип оточення, різноманітні групи та об'єднання, які існують як стійка спільність людей, що характеризується єдністю природних, суспільно-виробничих, культурних, духовних та інших умов життєдіяльності, генетичним зв'язком поколінь, стабільністю соціальної організації, певною культурою
- в. суспільні й духовні умови існування формування та діяльності людини
- г. фізичні умови, що впливають на життєдіяльність людини, показник рівня соціального розвитку, способу життя, цінностей суспільства

26. Соціалізація – це

- а. процес перетворення людської істоти на суспільний індивід
- б. процес послідовного входження індивіда в соціальне середовище, що супроводжується засвоєнням і відтворенням культури суспільства внаслідок взаємодії людини зі стихійними та цілеспрямовано створюваними умовами життя на всіх її вікових етапах
- в. цілеспрямований процес формування соціально значущих якостей особистості дитини, необхідних їй для успішної соціалізації
- г. створення у суспільстві умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань

27. Соціальне виховання – це

- а. створення у суспільстві умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань, соціального досвіду з метою формування у нього соціально-позитивних ціннісних орієнтацій
- б. цілеспрямований процес передачі соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок, які сприяють соціалізації особистості
- в. процес входження дитини в суспільство, набуття нею певного соціального досвіду
- г. процес перетворення людської істоти на суспільний індивід

28. Соціальне навчання – це

- а. цілеспрямований процес передачі соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок, які сприяють соціалізації особистості

- б. цілеспрямований процес формування соціально значущих якостей особистості дитини, необхідних їй для успішної соціалізації
- в. процес входження дитини в суспільство, набуття нею певного соціального досвіду
- г. інтеграція особистості в соціальні групи

29. Соціальна адаптація – це

- а. процес входження дитини в суспільство, набуття нею певного соціального досвіду
- б. процес активного пристосування індивіда до умов соціального середовища, формування адекватної системи відносин із соціальними об'єктами, інтеграція особистості в соціальні групи; діяльність, спрямована на засвоєння стабільних соціальних умов, прийняття норм і цінностей нового соціального середовища
- в. інтеграція особистості в соціальні групи
- г. цілеспрямований процес передачі соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок, які сприяють соціалізації особистості

30. Соціальна дезадаптація – це

- а. процес втрати особистістю чи несформованості у неї соціально значущих якостей, які перешкоджають успішному пристосуванню до умов соціального середовища
- б. дії і вчинки людей, соціальних груп, що суперечать соціальним нормам або визначеним шаблонам і стандартам поведінки
- в. процес пристосування індивіда до умов соціального середовища, формування адекватної системи відносин із соціальними об'єктами
- г. процес входження дитини в суспільство, набуття нею певного соціального досвіду

31. Соціально-педагогічна діяльність – це

- а. діяльність суб'єкта з метою перетворення соціальної ситуації відповідно до педагогічних цілей і завдань; вона спрямована на надання допомоги дитині в процесі її соціалізації, засвоєння нею соціокультурного досвіду і на створення умов для її самореалізації в суспільстві
- б. цілеспрямований процес і результат передачі соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок у дітей
- в. надання допомоги дитині в процесі її соціалізації
- г. процес перетворення людської істоти на суспільний індивід

32. Психологічну форму успішного засвоєння інформації складають:

- а. мотивація, пошук інформації та її запам'ятовування
- б. розуміння інформації та її запам'ятовування
- в. мотивація, пошук, розуміння, запам'ятовування, застосування інформації;
- г. розуміння інформації та її застосування

33. Організація самостійної роботи студентів з книгою передбачає наявність у них такого комплексу умінь:

- а. попередній швидкий перегляд всього змісту (відчуття та усвідомлення змістової сторони, її значущості), аналіз структури переказу (складання розгорнутого плану або визначення головних ідей, ключових питань – залежно від мети роботи), повторний швидкий перегляд всього змісту
- б. помірне читання із зосередженням особливої уваги на головному, підкреслювання основного, аналіз структури переказу (складання розгорнутого плану або ж визначення головних ідей, ключових питань – залежно від мети роботи), повторний швидкий перегляд всього змісту
- в. попередній швидкий перегляд всього змісту (відчуття та усвідомлення змістової сторони, її значущості), помірне читання із зосередженням особливої уваги на головному,

підкреслювання основного, аналіз структури переказу (складання розгорнутого плану або ж визначення головних ідей, ключових питань – залежно від мети роботи), повторний швидкий перегляд всього змісту

г. помірно читання із зосередженням особливої уваги на головному, повторний швидкий перегляд всього змісту

34. Мета соціалізації полягає в тому, щоб:

а. оволодіти досвідом старших поколінь, зрозуміти своє покликання, визначити власне місце у суспільстві, самостійно знайти шляхи найефективнішого самовизначення в ньому

б. допомогти особистості вижити у суспільному потоці криз і революцій – екологічній, енергетичній, інформаційній, комп'ютерній тощо, оволодіти досвідом старших поколінь, зрозуміти своє покликання, визначити власне місце у суспільстві, самостійно знайти шляхи найефективнішого самовизначення в ньому

в. зрозуміти своє покликання, визначити власне місце у суспільстві, самостійно знайти шляхи найефективнішого самовизначення в ньому

г. допомогти особистості активно пристосуватися до умов соціального середовища

35. Соціалізація розгортається у трьох взаємопов'язаних сферах, характерною особливістю яких є відтворення соціальних зв'язків особистості із зовнішнім світом:

а. діяльності, спілкуванні, самовизначенні

б. спілкуванні, самосвідомості, організованості

в. діяльності, спілкуванні, самосвідомості

г. діяльності, спілкуванні, відповідальності

36. Основні напрями соціалізації молоді здійснюються у процесі:

а. соціального виховання, соціальної адаптації

б. соціальної освіти, соціального виховання, соціальної адаптації, соціальної роботи

в. соціальної роботи, соціальної освіти

г. соціальної роботи, соціального виховання

37. Практична діяльність соціального педагога спрямована на виконання таких соціальних ролей:

а. роль експерта у постановці соціального діагнозу; роль адвоката, захисника інтересів та прав людини, сім'ї; роль помічника клієнтів для розв'язання проблем

б. роль державного діяча, який підтримує соціальні ініціативи громадян; роль людини, дії якої спрямовані на гуманні вчинки, на милосердя; роль організатора; роль помічника клієнтів для розв'язання проблем; роль терапевта і наставника сім'ї, дітей

в. роль посередника між дітьми і дорослими, між сім'єю і державними службами; роль людини, дії якої спрямовані на гуманні вчинки, на милосердя; роль організатора; роль конфліктолога; роль експерта у постановці соціального діагнозу

г. роль адвоката, захисника інтересів та прав людини, сім'ї; роль помічника клієнтів для розв'язання проблем; роль терапевта і наставника сім'ї, дітей; роль державного діяча, який підтримує соціальні ініціативи громадян

38. Соціальний педагог – це фахівець, зайнятий у сферах:

а. освітній і медичній

б. культурно-дозвіллевій і правовій

в. освітньо-виховній і культурно-дозвіллевій

г. правовій і медичній

39. Завданням соціальної педагогіки є:

а. допомогти особистості вижити у суспільному потоці криз і революцій

б. дослідження закономірностей та перспектив соціально-педагогічної взаємодії особистості

і середовища

- в. передача соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок у дітей
- г. допомогти пристосуватися індивіду до умов соціального середовища

40. До ключового завдання соціальної педагогіки відносять:

- а. вивчення дій факторів соціального середовища, характеру їх впливу на формування особистості
- б. допомогти пристосуватися індивіду до умов соціального середовища
- в. допомогти особистості вижити у суспільному потоці криз і революцій
- г. передача соціальних знань і формування соціальних умінь і навичок у дітей

41. Соціалізація – це:

- а. включення суб'єкта в групу;
- б. адаптація дитини до соціуму;
- в. двосторонній взаємообумовлений процес взаємодії людини і соціального середовища;
- г. розумовий розвиток дитини

42. Компоненти процесу соціалізації:

- а. становлення свідомості особистості;
- б. стихійна соціалізація людини;
- в. розвиток особистості;
- г. імітація, копіювання

43. До механізмів соціалізації належать:

- а. стилізований;
- б. сім'я;
- в. адаптація;
- г. етичний

44. Соціалізованість – це:

- а. результат виховання;
- б. результат адаптації;
- в. адаптація до середовища;
- г. результат соціалізації

45. До стадій соціалізації відносять:

- а. емоційну;
- б. виховну;
- в. пізнавальну;
- г. післятрудоу

46. Існують такі форми соціалізації:

- а. стихійна;
- б. трудова;
- в. інтеграції;
- г. емоційна

47. Автором теоретичної системи розвитку інтелекту був:

- а. Л. Виготський;
- б. З. Фрейд;
- в. Ж. Піаже;
- г. Д. Ельконін

48. Розвиток – це:

- а. включення нового об'єкта в уже існуючі схеми;
- б. зміна виховних принципів;
- в. взаємодія між об'єктом і суб'єктом;
- г. якісні зміни соціальних характеристик молодого покоління в ході його становлення як суб'єкта суспільного життя

49. Представником теорії психосексуальної сфери є:

- а. Е. Еріксон;
- б. З. Фрейд;
- в. Л. Виготський;
- г. Д. Фельдштейн

50. Віковий період раннього дитинства визначається:

- а. від народження до 1-го року;
- б. від 3 до 4 років;
- в. від 1 до 3 років;
- г. від 10 до 14 років

51. Старший шкільний вік визначається межами:

- а. від 10 до 17 років;
- б. від 15 до 17 років;
- в. від 12 до 15 років;
- г. від 11 до 17 років

52. Головною функцією виховних організацій є:

- а. дозвіллева;
- б. розумового розвитку дитини;
- в. ціленаправлене створення умов для розвитку людей певного віку або певного соціально-професійного рівня;
- г. культурно-рекреаційна

53. Самооцінка – це:

- а. сприйняття людиною оточуючих;
- б. управління людиною власним психологічним станом;
- в. діяльність людини розумна й осмислена в складних життєвих ситуаціях;
- г. оцінка людиною особистих якостей, переваг і недоліків

54. Адаптація – це:

- а. руйнування старих звичок;
- б. результат виховання;
- в. набуття нових якостей, навичок;
- г. результат спілкування

55. Релігійні організації виконують функції:

- а. виховну;
- б. діагностичну;
- в. розвивальну;
- г. прогностичну

56. До мікрочинників процесу соціалізації відносять:

- а. суспільство;
- б. державу;
- в. субкультуру;
- г. сім'ю

57. До мезочинників процесу соціалізації відносять:

- а. країну;
- б. види поселень;
- в. суспільство;
- г. світ

58. Деадаптація – це:

- а. соціально-психологічна підтримка;
- б. якісні зміни соціальних характеристик молодого покоління в ході його становлення як суб'єкта суспільного життя;
- в. пристосування до нових умов середовища;
- г. зменшення самооцінки людини, зростання невдоволеності своїм становищем у соціальному оточенні

59. У процесі соціалізації людина виступає як:

- а. індивід;
- б. професіонал;
- в. суб'єкт;
- г. митець

60. Макрочинники процесу соціалізації

- а. сім'я і космос;
- б. країна і суспільство;
- в. тип поселення і група ровесників;
- г. сусідство і група ровесників

61. Мегачинники процесу соціалізації

- а. планета і космос;
- б. тип поселення і група ровесників
- в. країна і суспільство;
- г. субкультура і сім'я

62. Соціалізація – явище

- а. фізіологічне;
- б. матеріалістичне;
- в. історичне;
- г. мистецьке

63. До механізмів соціалізації належать:

- а. сім'я;
- б. адаптація;
- в. традиційний;
- г. етичний

64. Стихійна форма соціалізації – це:

- а. адаптація до умов середовища;
- б. автоматичне виховання певних соціальних навичок;

- в. відносно направлене виховання;
 - г. конформна
65. Направлена форма соціалізації – це
- а. організована, запрограмована і спеціалізована діяльність суспільства;
 - б. безпосередній вплив чинників процесу соціалізації;
 - в. відносно направлене виховання;
 - г. адаптація до умов середовища
66. Стадійність процесу соціалізації пояснюється:
- а. заміною нижчої стадії на вищу через інтеграцію раніше сформованих структур;
 - б. розвитком фізичних здібностей особистості;
 - в. вмінням включати в пізнання нові об'єкти;
 - г. вмінням пристосовуватися до середовища
67. До сфер соціалізації відносять:
- а. діяльність;
 - б. самоствердження;
 - в. інтеграцію;
 - г. відокремлення
68. Діяльність орієнтує особистість:
- а. у системі зв'язків;
 - б. у фізичному вдосконаленні;
 - в. у моральному розвитку;
 - г. у емоційному розвитку
69. Спілкування пов'язане з:
- а. діяльністю ;
 - б. самооцінкою;
 - в. саморозвитком;
 - г. самоствердженням
70. Стадія інтеграції характеризується
- а. бажанням знайти своє місце в суспільстві;
 - б. дією через адаптацію;
 - в. появою агресивної взаємодії;
 - г. відтворенням соціального досвіду
71. Педагогіка - це наука про:
- а. про освіту, виховання, навчання, розвиток особистості.
 - б. способи наукового пізнання
 - в. психологічні особливості особистості
 - г. фізіологічні закономірності розвитку особистості
72. У перекладі з грецької педагогіка означає:
- а. управління
 - б. відтворення
 - в. дітоводіння
 - г. закріплення
73. Вкажіть, хто перший з педагогів виокремив педагогіку як самостійну науку:

- а. Коменський
- б. Песталоцці
- в. Дістервег
- г. Ушинський

74. Назвіть ключові категорії педагогіки:

- а. клас, учитель, виховання
- б. розвиток, учні, знання,
- в. освіта навчальні програми, вміння.
- г. навчання, виховання, освіта, розвиток

75. Навчання – це:

- а. взаємодія вчителя і учнів, спрямована на розвиток інструментальної сфери особистості
- б. обсяг засвоєних учнем систематизованих знань, умінь, навичок
- в. взаємодія вчителя і учнів, спрямована на розвиток мотиваційно-ціннісної сфери особистості
- г. становлення людини як соціальної істоти

76. Виховання – це:

- а. взаємодія вчителя і учнів, спрямована на розвиток інструментальної сфери особистості
- б. обсяг засвоєних учнем систематизованих знань, умінь, навичок
- в. взаємодія вчителя і учнів, спрямована на розвиток мотиваційно-ціннісної сфери особистості
- г. становлення людини як соціальної істоти

77. Освіта – це:

- а. взаємодія вчителя і учнів, спрямована на розвиток інструментальної сфери особистості
- б. результат навчання, обсяг засвоєних учнем систематизованих знань, умінь, навичок
- в. взаємодія вчителя і учнів, спрямована на розвиток мотиваційно-ціннісної сфери особистості
- г. становлення людини як соціальної істоти

78. Система педагогічних наук включає:

- а. принципи навчання і виховання
- б. систему методів педагогічного дослідження
- в. галузі наук про виховання і освіту дітей та дорослих
- г. результати соціологічних досліджень

79. Розвиток – це:

- а. збільшення росту і маси тіла дитини
- б. кількісні та якісні зміни в організмі людини
- в. стихійний процес, незалежний від волі людини
- г. пристосування до умов життя

80. Фактори розвитку особистості:

- а. інтерес до навчання, рівень досягнень
- б. рівень знань з навчальних дисциплін
- в. спадковість, середовище, виховання, діяльність
- г. статусне положення особистості в колективі

81. Чи є здібності людини вродженими?:

- а. поза сумнівом, людина народжується з різними здібностями, зафіксованими у генній структурі
- б. людина народжується з набором певних здібностей, якими володіли батьки
- в. вродженими у людини є не готові здібності, а тільки потенційні можливості для їх розвитку – задатки
- г. немає правильної відповіді

82. Назвати основні концепції виховання:

- а. біогенетична, соціогенетична, персоналістична, взаємодії факторів
- б. традиційна, педоцентрична, прикладна
- в. технократична, натуралістична
- г. вільного виховання, прагматизму, трудового виховання

83. Акселерація – це:

- а. ранній потяг юнаків та дівчат до статевої активності
- б. схильність дітей у ранньому віці до вживання надмірної кількості їжі
- в. прискорений фізичний розвиток дитини
- г. фізичне та інтелектуальне відставання дитини в розвитку

84. Явище акселерації виникає в результаті сонячного випромінювання, що стимулює розвиток дитини:

- а. геліогенна теорія
- б. теорія гетерозії
- в. нітритивна теорія
- г. теорія урбанізації

85. Специфічним для процесу виховання є:

- а. авторитет
- б. двосторонність
- в. одноразовий вплив на особистість
- г. колектив

86. Назвати основні напрямки виховання:

- а. мета, завдання, зміст, принципи, методи, форми
- б. знання, уміння, навички, здібності, переконання
- в. спадковість, середовище, діяльність
- г. розумове, фізичне, моральне, естетичне, трудове

87. Самовиховання – це:

- а. удосконалення індивідуальний рис особистості
- б. діяльність вихователя, яка сприяє гальмуванню розвитку у вихованця негативних рис
- в. свідомо діяльність людини, спрямована на вироблення у себе позитивних рис і подолання негативних
- г. свідомо взаємодія особистості з людьми, що її оточують, з метою проведення порівняльного аналізу власних вчинків

88. Закономірності виховання – це:

- а. умови, дотримання яких сприяють розвитку особистості
- б. об'єктивні, суттєві зв'язки між складовими компонентами процесу виховання, які сприяють ефективному його функціонуванню
- в. стійкі взаємозв'язки та закони між людиною і природою
- г. філософська категорія, яка передбачає складне, істотне, стійке, повторюване явище.

89. Із наведених тверджень оберіть закономірність виховного процесу:
- а. доступність виховання полягає в доступі до інформації
 - б. пріоритет загальнолюдських і національних морально-духовних цінностей
 - в. особистість формується переконаннями
 - г. ефективність виховання залежить від його характеру
90. Принципи повинні задовольняти певні вимоги:
- а. розвиток, навчання, виховання
 - б. історичність, системність, соціальність
 - в. обов'язковість, комплексність, рівнозначність
 - г. науковість, систематичність, послідовність, зв'язок з життям
91. Концепція національного виховання розглядає такі принципи виховання:
- а. зв'язок виховання з життям, цілеспрямованості, оптимізації виховного процесу
 - б. єдність свідомості і поведінки, єдність соціального і біологічного, виховання в колективі
 - в. демократизація, гуманізація, етнізація
 - г. розвиток індивідуальних особливостей особистості, формування особистості, індивідуалізація
92. Суть принципу природовідповідності:
- а. усунення авторитарного стилю виховання, сприйняття особистості вихованця як вищої соціальної цінності
 - б. урахування багатогранної й цілісної природи людини, вікових та індивідуальних особливостей дітей
 - в. органічний зв'язок з історією народу, його мовою, культурними традиціями, з народним мистецтвом
 - г. створення умов для формування кращих якостей і здібностей дитини, джерел її життєвих сил
93. Прийом виховання :
- а. складова частина форми виховання, необхідна для більшої ефективності виховання
 - б. спосіб взаємної діяльності вчителя та учня
 - в. частина методу, елемент загального методу
 - г. це виховні ситуації, які сприяють вихованню
94. До якої групи методів відносять заохочення, покарання, змагання:
- а. самовиховання
 - б. організації діяльності і формування досвіду суспільної поведінки
 - в. формування свідомості особистості
 - г. стимулювання діяльності і поведінки
95. Метод виховання та отримання інформації про особистість за допомогою безпосереднього словесного спілкування, передбачає цілеспрямовану організацію обміну думками за допомогою запитань та відповідей :
- а. лекція
 - б. пояснення
 - в. бесіда
 - г. правильної відповіді немає
96. Розкрийте суть методу дискусії:[МС]

- а. метод впливу на свідомість, почуття, поведінку особистості через наслідування, бо діти навчаються раніше наслідувати
 - б. розгорнутий і організований в доступній формі системний виклад тієї чи іншої проблеми соціально-політичного, морального, ідейно-естетичного змісту
 - в. метод групового обговорення проблеми з метою з'ясування істини шляхом зіставлення різних думок
 - г. вільний, живий обмін думками, колективне обговорення хвилюючих учнів питань
97. Форма організації виховання – це:
- а. різні способи організації виховного процесу
 - б. шлях досягнення визначеної мети
 - в. першооснова побудови процесу виховання
 - г. елемент загального методу
98. За місцем проведення форми організації виховного процесу класифікують на на:
- а. позакласні, позашкільні
 - б. індивідуальні, групові, масові
 - в. словесні, практичні, наочні
 - г. культурні, спортивні, правові
99. Дидактика – це:
- а. розділ педагогіки , що вивчає теорію та практику навчання та освіти
 - б. теорія формування особистості
 - в. наука про закономірності розвитку особистості
 - г. розділ педагогіки , що вивчає теорію і практику виховання
100. Учіння є однією з сторін навчання , а друга сторона – це:
- а. осмислення
 - б. сприйняття
 - в. викладання
 - г. засвоєння
101. Провідною формою організації навчання в школі є:
- а. навчальний діалог
 - б. навчальна дискусія
 - в. консультація
 - г. урок
102. Категорією дидактики є:
- а. процес навчання
 - б. моральний розвиток
 - в. мета виховання
 - г. соціалізація особистості
103. Що є рушійною силою процесу навчання?
- а. взаємодія вчителя та учня під час уроку.
 - б. бажання і знання учня.
 - в. взаємозв'язок знання і незнання.
 - г. суперечності між знаннями, що їх вимагає навчальна програма, і знаннями учня.
104. Види навчання, які використовуються в сучасній школі:

- а. пояснювально-ілюстративне, дослідницьке, репродуктивне, частково-пошукове
 - б. пояснювально-ілюстративне, проблемне, програмоване, комп'ютерне
 - в. інтерактивне, пасивне, активне
 - г. індуктивне, дедуктивне, аналітичне, синтетичне
105. Правило: "від простого до складного" відноситься до принципу навчання:
- а. наочності
 - б. науковості
 - в. доступності
 - г. зв'язку теорії з практикою
106. Методи навчання, при яких джерелом знань є усне або друковане слово – це:
- а. словесні
 - б. наочні
 - в. практичні
 - г. спостереження
107. Виберіть ряд, у якому наведені наочні методи навчання:
- а. лекція, бесіда, пояснення, інструктаж
 - б. спостереження, ілюстрація, демонстрація
 - в. вправа, практична робота, лабораторна робота
 - г. індукція, вправа, дедукція, аналіз
108. Документ, який визначає перелік навчальних предметів, їх розподіл за роками навчання, тижневу і річну кількість годин – це:
- а. підручник
 - б. навчальна програма
 - в. навчальний план
 - г. робоча програма
109. "Золоте правило" дидактики сформулював:
- а. А. Дістервег
 - б. Й.Ф. Герbart
 - в. Й.Г. Песталоцці
 - г. Я.А. Коменський
110. Закінчений у смислового, часового й організаційного відношенні відрізок навчального процесу – це:
- а. навчальна тема
 - б. урок
 - в. навчальний заклад
 - г. навчальна чверть
111. Для якої форми організації навчання характерні такі види діяльності: учитель поділяє класний колектив на групи, визначає для кожної групи навчальне завдання, група працює над його виконанням, керівник групи (учень) звітує перед педагогом про виконання отриманого завдання, учитель оцінює успіхи вихованців певної групи?
- а. Дальтон-план
 - б. класно-урочна система
 - в. бригадно-лабораторна форма
 - г. Мангеймська система

112. Навчальний план - це:

- а. державний документ, що визначає перелік навчальних предметів, їх розподіл за роками навчання, тижневу і річну кількість годин.
- б. державний документ, що визначає тривалість навчального року, четвертей, канікул, кількість годин з кожного предмета.
- в. державний документ, що характеризує зміст навчального матеріалу із зазначенням розділів, тем, орієнтовної кількості годин, відведених на їх вивчення
- г. інше

113. Навчальна програма - це:

- а. державний документ, що визначає перелік навчальних предметів, їх розподіл за роками навчання, тижневу і річну кількість годин.
- б. державний документ, що визначає тривалість навчального року, четвертей, канікул, кількість годин з кожного предмета.
- в. державний документ, що характеризує зміст навчального матеріалу із зазначенням розділів, тем, орієнтовної кількості годин, відведених на їх вивчення
- г. Правильної відповіді немає

114. Що є характерним для класно-урочної системи?

- а. наявність класної кімнати й учителя, постійний склад учнів, розклад.
- б. керівна роль учителя, наявність розкладу і класної кімнати.
- в. регламентація матеріалу, наявність учителя і класної кімнати, сталий розклад.
- г. розклад, точна тривалість в часі, постійний склад учнів, керівна роль вчителя.
- д. навчальна програма, розклад, наявність учителя та учнів, класна кімната.

115. Форма навчального процесу, яка створює умови для самостійного виконання учнями практичних і лабораторних робіт, застосування знань, навичок і вмінь:

- а. семінар.
- б. екскурсія.
- в. факультативне заняття.
- г. практикум.

116. Орган колегіального управління стратегією розвитку педагогічного процесу на науковій основі у школі є :

- а. методичне об'єднання
- б. засідання
- в. педагогічна рада школи
- г. виробнича нарада

117. Галузь педагогічної науки, що має своєю метою дослідження змісту і методів управління освітою, керівництво школою та організацію її роботи називається :

- а. дидактикою
- б. діалектикою
- в. теорією виховання
- г. школознавством

118. Галузь педагогічної науки, що розробляє теорію навчання, називають:

- а. дидактикою
- б. діалектикою
- в. теорією виховання
- г. школознавством

119. Соціальна педагогіка – це:

- а. наука про соціально-педагогічні механізми формування особистості в соціумі, гармонізацію її відносин на мікро-, меза-, та макрорівнях
- б. сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, що впливають на її свідомість і поведінку
- в. діяльність державних закладів, громадських, приватних, змішаних організацій та служб, спеціалістів та активістів, спрямована на соціальне забезпечення; надання соціальної допомоги; здійснення соціального забезпечення
- г. усі варіанти правильні

120. Соціальна педагогіка вбирає в себе весь спектр:

- а. соціального виховання, соціальної допомоги, соціальної підтримки, соціального захисту, соціальної роботи з різними верствами населення в певних мікросоціумах соціального середовища
- б. соціальної роботи з різними верствами населення в певних мікросоціумах соціального середовища
- в. соціального виховання, та соціальної допомоги
- г. усі варіанти правильні

121. Соціальна робота – це:

- а. діяльність державних закладів, громадських, приватних, змішаних організацій та служб, спеціалістів та активістів, спрямована на соціальне забезпечення; надання соціальної допомоги; здійснення соціального забезпечення
- б. наука про соціально-педагогічні механізми формування особистості в соціумі, гармонізацію її відносин на мікро-, меза-, та макрорівнях
- в. сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, що впливають на її свідомість і поведінку
- г. усі варіанти правильні

122. Сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, що впливають на її свідомість і поведінку – це:

- а. соціальне середовище
- б. соціальний інститут
- в. соціальне виховання
- г. соціальний розвиток

123. Особливості впливу соціального середовища на формування особистості - це визначено:

- а. предмет соціальної педагогіки
- б. об'єкт соціальної педагогіки
- в. основна мета соціальної педагогіки як науки
- г. одна з функцій соціальної педагогіки

124. Вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб і соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації - це:

- а. соціальна допомога
- б. соціальні послуги
- в. соціальна реабілітація
- г. 4) соціальна адаптація

125. Який з типів профілактики спрямований на повне чи часткове відновлення або компенсацію порушеної чи втраченої функції організму людини, можливе уповільнення захворювання, підтримку фізичних сил особистості?

- а. медичний
- б. психологічний
- в. професійний
- г. педагогічний

126. Який з типів профілактики розуміють як вплив на психічну сферу особистості, що спрямований на подолання в свідомості людини уявлення про безвихідь її становища, відновлення захисних сил організму, формування впевненості та мотивації по подоланню кризової ситуації?

- а. психологічний
- б. медичний
- в. професійний
- г. педагогічний

127. Систему заходів, спрямованих на відновлення людиною втрачених професійно важливих якостей, необхідних для повернення до трудової діяльності в тій сфері, яка найбільш придатна для людини відповідно її індивідуальним можливостям, називають ...

- а. професійною реабілітацією
- б. медичною реабілітацією
- в. психологічною реабілітацією
- г. педагогічною реабілітацією

128. Який з аспектів профілактики має на меті освіту, виховання та всебічний розвиток в першу чергу дітей з фізичними та розумовими обмеженнями, створення умов для розвитку їх потенційних можливостей?

- а. педагогічний
- б. медичний
- в. психологічний
- г. професійний

129. Інтегровані вміння, якими повинен володіти кожний соціальний педагог, незалежно від специфіки його конкретної діяльності, це:

- а. комунікативні, аналітичні, організаторські, прогностичні, проектувальні вміння
- б. аналітичні, організаторські, прогностичні вміння
- в. комунікативні, проектувальні вміння
- г. усі варіанти правильні

130. До якої сфери діяльності соціального педагога належать будинки дитини, дитячі санаторії, соціально-реабілітаційні центри для неповнолітніх, інтернати для дітей-інвалідів, дитячі лікарні, дружні клініки для молоді, анонімні кабінети:

- а. сфера охорони здоров'я
- б. сфера соціальної допомоги
- в. сфера медичної реабілітації
- г. сфера освіти

131. До якої сфери діяльності соціального педагога належать центри соціального обслуговування населення, притулки, кризові центри для жінок:

- а. сфера соціального захисту населення
- б. сфера освіти і виховання
- в. сфера реабілітації населення
- г. сфера охорони здоров'я

132. До якої сфери діяльності соціального педагога належать клуби за місцем проживання, центри молоді сім'ї, центри соціальних служб для молоді, громадські дитячі та молодіжні об'єднання, молодіжні служби працевлаштування?

- а. сфера служб для молоді
- б. сфера соціального обслуговування
- в. сфера охорони здоров'я
- г. сфера реабілітації населення

133. Дати узагальнену назву принципам соціально-педагогічної діяльності, до яких належать: принцип сприяння самореалізації дітей та молоді у всіх сферах їх життєдіяльності; принцип диференційованого та індивідуального підходу; принцип цілеспрямованості; принцип системності:

- а. соціально-педагогічні
- б. психолого-педагогічні
- в. морально-педагогічні
- г. специфічні

134. Соціально-політичні принципи містять основні вимоги, що обумовлюють залежність змісту соціально-педагогічної діяльності від соціальної політики держави щодо дітей та молоді, до них відносяться:

- а. принцип законності та прав людини, принцип державного підходу до завдань, що реалізуються в соціально-педагогічній діяльності, принцип зв'язку змісту і форм соціально-педагогічної діяльності з конкретними умовами життєдіяльності особистості чи соціальної групи
- б. принцип державного підходу до завдань, що реалізуються в соціально-педагогічній діяльності, принцип зв'язку змісту і форм соціально-педагогічної діяльності з конкретними умовами життєдіяльності особистості чи соціальної групи
- в. принцип законності та прав людини, принцип державного підходу до завдань, що реалізуються в соціально-педагогічній діяльності
- г. усі варіанти правильні

135. До організаційних принципів соціально-педагогічної діяльності відносяться:

- а. принцип компетентності кадрів, принцип інтеграції, принцип контролю та перевірки виконання заходів щодо соціального захисту різних груп населення
- б. принцип контролю та перевірки виконання заходів щодо соціального захисту різних груп населення
- в. принцип компетентності кадрів, принцип інтеграції
- г. усі варіанти правильні

136. Дайте назву методу виховання, що трактується як засіб впливу вихователя на свідомість, почуття вихованців як вербальними, так і невербальними способами з метою формування в них активної життєвої позиції та позитивних якостей особистості:

- а. метод переконань
- б. формуючі вправи
- в. метод позитивного прикладу
- г. метод інтерв'ю

137. Методи індивідуальної соціальної роботи. Методи групової соціальної роботи. Методи соціальної роботи в общині. Це класифікація методів соціальної роботи за:

- а. ступенем спільності клієнтів
- б. змістом і характером соціальної роботи

- в. сферами застосування, виховання майбутнього покоління
- г. усі варіанти правильні

138. До якого виду ресурсів соціально-педагогічної роботи можна віднести: спеціальну літературу; буклети, листівки, брошури, прес-релізи; рекламну продукцію; інформацію в ЗМІ про благодійні заходи неурядових структур і соціальні програми органів влади та місцевого самоврядування; інформаційну мережу інтернет; усну інформацію спеціалістів та волонтерів:

- а. до основних видів інформаційних ресурсів соціально-педагогічної роботи
- б. до основних видів матеріальних ресурсів соціально-педагогічної роботи
- в. до основних видів зовнішніх ресурсів соціально-педагогічної роботи
- г. усі варіанти правильні

139. Дайте узагальнену назву інституційним ресурсам, до яких належать благодійні фонди, громадські об'єднання, товариства:

- а. громадські організації
- б. державні органи соціальної роботи з населенням
- в. соціальні інститути виховання
- г. усі варіанти правильні

140. Дайте узагальнену назву інституційним ресурсам, до яких належать територіальні центри по роботі з населенням, соціальні служби молоді, притулки, реабілітаційні центри:

- а. державні органи соціальної роботи з населенням
- б. соціальні інститути виховання
- в. громадські організації
- г. усі варіанти правильні

141. Соціальні молодіжні проблеми - це:

- а. усі варіанти правильні
- б. визначення ролі та місця молоді в сучасному суспільстві; формування ціннісних орієнтацій молодих людей та їх моральних пріоритетів; становище на ринку праці забезпечення молоді певного освітнього рівня; політичні орієнтації та електоральна поведінка молоді
- в. становище на ринку праці; забезпечення молоді певного освітнього рівня; політичні орієнтації та електоральна поведінка молоді
- г. визначення ролі та місця молоді в сучасному суспільстві; формування ціннісних орієнтацій молодих людей та їх моральних пріоритетів

142. Об'єктивний і водночас керований процес взаємодії кількісних і якісних змін соціальних характеристик молодого покоління в ході його становлення як суб'єкта суспільного виробництва і суспільного життя – це:

- а. соціальний розвиток
- б. соціальне виховання
- в. освіта
- г. навчання

143. Дайте визначення соціальному інституту, що характеризується спільною формою взаємовідносин між людьми, в межах якого здійснюється основна частина їх життєдіяльності.

- а. сім'я
- б. неблагополучна сім'я
- в. благополучна сім'я
- г. неповна сім'я

144. Скільки дітей можна взяти на виховання і спільне проживання до дитячого будинку сімейного типу?
- а. не менше 5
 - б. від 1 до 3
 - в. від 1 до 4
 - г. до 5
145. Скільки дітей можна взяти на виховання до прийомної сім'ї?
- а. від 1 до 4
 - б. від 1 до 3
 - в. від 1 до 5
 - г. від 5 до 10
146. Соціальні послуги – це ...
- а. комплекс дій державних, громадських організацій, спрямованих на забезпечення та покращення умов життєдіяльності особистості чи окремих груп
 - б. вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб та соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації
 - в. вид соціальної діяльності державних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості
 - г. вид соціальної діяльності недержавних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості
147. Акомодація, асиміляція, конформізм – це перелічено ...
- а. форми соціальної адаптації
 - б. види соціальної профілактики
 - в. види соціальної реабілітації
 - г. форми соціального обслуговування
148. Вчених, що займаються дослідженням молодіжного та дитячого руху називають:
- а. юнологи
 - б. момологи
 - в. політологи
 - г. соціологи
149. Період дитинства, що починається із появи дитини на світ і триває до 3 років називають:
- а. перше дитинство
 - б. третє дитинство
 - в. друге дитинство
 - г. четверте дитинство
150. Сукупність таких форм діяльності, в результаті яких індивід засвоює політичну культуру, стаючи політичним суб'єктом це:
- а. політизація
 - б. ейкуменна соціалізація
 - в. економізація
 - г. етнокультурна соціалізація
151. Про яку функцію, що притаманна молоді йде мова: перетворення досвіду поколінь, внесення в нього нових особливостей, які не існували раніше, які виникли у змінених соціально-економічних, політичних, соціокультурних умовах:

- а. інноваційна функція
- б. соціалізаційна функція
- в. відтворююча функція
- г. трансляційна функція

152. Юнологи, порівнюючи національні стилі виховання дітей по степені їх суворості, співвідношенню покарань і винагород, виділяють два протилежних стиля:

- а. японський та англійський
- б. японський та американський
- в. японський та китайський
- г. англійський та український

153. Соціально-демографічна група, яка має специфічні потреби, інтереси, права і охоплює межі встановлені законом та не виконує соціальних ролей - це:

- а. діти
- б. молодь
- в. пенсіонери
- г. зрілі люди

154. Антипод істинної вершини в розвитку людини – це:

- а. псевдоакме
- б. мікроакме
- в. мегаакме
- г. макроакме

155. Наука, що вивчає старість і старіння із загальнобіологічних позицій та досліджує суть старості, вплив її приходу на людину і суспільство має назву:

- а. геронтологія
- б. демографія
- в. загальна біологія
- г. акмеологія

156. Наука, що вивчає біологічні процеси старіння людини з метою відшукати соціальні можливості для збереження тілесної і духовної значимості, притаманні літньому та старечому вікові, має назву:

- а. соціальна геронтологія
- б. акмеологія
- в. статистика
- г. генетика

157. Поведінка людини у старості, коли вона повертається до минулих форм поведінки, що проявляється у формі "дитячого" вимагання допомоги у повсякденному житті, незалежно від стану здоров'я:

- а. регресія
- б. добровільна ізоляція
- в. втеча, або зміна місця проживання
- г. правильна відстань відносна

158. Хіпі, індіаністи, толкіністи, байкери належать до:

- а. романтико-ескапістські субкультури
- б. гедоністично-відпочинкові

- в. радикально-конструктивні
- г. кримінальні

159. Про яку підгрупу молоді, згідно із класифікацією В. В. Павловського йде мова: молодь закінчує середню школу, професійні училища, закінчується їхня первинна економічна, політична, етнокультурна соціалізація, основне завдання – вибір професії та навчального закладу:

- а. старший шкільний період
- б. період громадянського становлення
- в. перший молодий громадянський вік
- г. другий молодий громадянський вік

160. Біографічні опитувальники, діагностичні методи, побудовані на вивченні реального життя, біографії, життєвого шляху людини мають назву:

- а. Life-date
- б. вірна відповідь відсутня
- в. Questen-date
- г. Test-date

161. До результативних показників ефективності професійної діяльності не належать:

- а. досконале володіння конкретним видом діяльності
- б. результативність
- в. оптимальність, досягнення найкращих результатів в даних умовах при мінімальній затраті часу і сил
- г. ефективність, доцільність, відповідність результату поставленій меті

162. Яка із теорій процесу старіння говорить, що системи старіють під впливом зовнішнього середовища та важкої праці:

- а. теорія зношування
- б. втрата "життєвої" енергії в клітинах
- в. інтоксикаційна теорія
- г. теорія дисгармонії

163. Право людини вибрати смерть, відмовившись від довготривалого лікування, яке не приносить полегшення має назву:

- а. евтаназія
- б. маргінальність
- в. інфантицид
- г. суїцид

164. Загальний, вроджений стиль реагування, збудливість і сприйнятливність людини до вражень зовнішнього світу - це:

- а. темперамент
- б. фенотип
- в. генотип
- г. вірна відповідь відсутня

165. Виберіть відповідь, яка відображає всі компоненти організації соціальної сфери:

- а. структура служби, завдання служби, соціальні працівники, технології соціальної роботи, ресурси зовнішнього середовища, соціальна послуга
- б. структура служби
- в. соціальні працівники
- г. правильна відповідь відсутня

166. Яке із зазначених видів довголіття є наслідком проведення культурних і медико-гігієнічних заходів:

- а. соціальне довголіття
- б. індивідуальне довголіття
- в. правильної відповіді немає
- г. біологічне довголіття

167. Відповідно до класифікації Всесвітньої організації охорони здоров'я до літнього віку відноситься населення, яке досягло:

- а. 60-74
- б. 50-60
- в. 55-85
- г. 60-70

168. Яка із теорій процесу старіння говорить, що системи старіють під впливом інтенсивних життєвих процесів:

- а. теорія зношування
- б. витрати життєвої енергії в клітинах
- в. інтоксикаційна теорія
- г. теорія дисгармонії

169. Виберіть правильну відповідь. Організація соціальної сфери – це:

- а. систематизоване, структуроване, публічне, свідоме об'єднання дій людей для досягнення ефективного результату вирішення соціальної проблеми в контексті соціальної роботи
- б. горизонтальний та вертикальний поділ праці, спрямований на координацію роботи, тобто здійснення процесу управління
- в. діяльність людей, спрямована на визначення цілей розвитку організації та знаходження адекватних їм методів досягнення
- г. правильна відповідь відсутня

170. Який вид старіння характеризується раннім розвитком вікових змін чи більш вираженим їх проявом в цей чи інший період:

- а. передчасне
- б. природне
- в. сповільнене
- г. вірної відповіді немає

171. Кого із вчених вважають основоположником геронтології:

- а. О.О. Богомольця
- б. І.І. Мечникова
- в. І. Фішера
- г. вірної відповіді немає

172. Соціально-демографічна група, яка має специфічні потреби, інтереси, права і охоплює межі встановлені законом та не виконує соціальних ролей - це:

- а. діти
- б. молодь
- в. пенсіонери
- г. вірної відповіді немає

173. Процес становлення молоді в природному середовищі це:

- а. ейкуменна соціалізація
- б. мезосоціалізація
- в. економізація
- г. етнокультурна соціалізація

174. Який стиль керівництва необхідно застосовувати в форс мажорних ситуаціях?

- а. авторитарний
- б. демократичний
- в. ліберальний
- г. змішаний

175. У соціальній геронтології до довгожителів відноситься населення:

- а. від 90 років
- б. від 60 років
- в. від 85 років
- г. від 70 років

176. Який вид старіння характеризується природнім розвитком вікових змін:

- а. природне
- б. передчасне
- в. сповільнене
- г. вірної відповіді нема

177. Дайте узагальнену назву інституційним ресурсам, до яких належать загальноосвітні школи, школи-інтернати, вищі навчальні заклади, позанавчальні заклади:

- а. соціальні інститути виховання
- б. державні органи соціальної роботи з населенням
- в. громадські організації.
- г. усі варіанти правильні

178. Дайте визначення стану дитини, що тимчасово чи постійно перебуває поза сімейним оточенням внаслідок втрати батьків, а також дитини, яка не може з певних причин чи з власних інтересів залишатися в сімейному оточенні і потребує захисту та допомоги з боку держави:

- а. безпритульна дитина.
- б. сирота
- в. бездоглядна дитина
- г. усі варіанти правильні

179. Дайте визначення соціальному стану дітей, які мають певне місце проживання, але вимушені перебувати на вулиці в результаті матеріальної неспроможності опікунів (родичів, бабусь, дідусів); психічних розладів батьків; байдужого ставлення останніх до виховання дітей:

- а. бездоглядні діти
- б. безпритульні діти
- в. сироти
- г. важковиховувані діти

180. Дайте визначення соціальному стану дітей, що за своїми психологічними ознаками схильності до постійного перебування на вулиці - діти, позбавлені систематичного батьківського піклування; аутсайтери шкільних колективів; діти з яскраво вираженими ознаками важковиховуваності, схильні до безцільного проведення часу:

- а. діти- вулиці
- б. діти-втікачі із виховних установ

- в. сироти
- г. діти-втікачі із зовні благополучних сімей

181. До яких факторів спричинення інвалідності відносяться: механічні (поранення, удар), фізичні (дія електричного струму, тепла, холоду), хімічні (дія отруйних речовин), біологічні (хвороботворні мікроби, віруси), психічні (переляк, стрес, психотравмуючі фактори), порушення харчування (голодування, нестача вітамінів, переїдання):

- а. до зовнішніх факторів
- б. до внутрішніх факторів
- в. до побутових
- г. усі варіанти правильні

182. До основних функцій соціального педагога в загальноосвітніх навчальних закладах відносяться:

- а. усі варіанти правильні
- б. захисна, прогностична, діагностична
- в. консультативна, виховна
- г. організаторська, профорієнтаційна

183. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: надання порад, рекомендації учням, батькам, вчителям та іншим особам, які звертаються до соціального педагога:

- а. консультативна
- б. організаторська
- в. захисна
- г. прогностична

184. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: вивчення та оцінювання реальних особливостей діяльності особистості, мікро колективу (класу чи референтної групи), шкільного колективу в цілому, неформальних молодіжних об'єднань; спрямованості впливу мікро середовища, особливостей сім'ї та сімейного виховання, позитивних сил в мікрорайоні та джерел негативного впливу на дітей та підлітків:

- а. оцінна
- б. діагностична
- в. прогностична
- г. захисна

185. Дайте визначення поняттю, яке описує систему дій і вчинків людей, соціальних груп, що суперечить соціальним нормам або визнаним у суспільстві шаблонам і стандартам поведінки:

- а. девіантна поведінка
- б. делінквентна поведінка
- в. адиктивна поведінка
- г. некерована поведінка

186. Як називається поведінка, що передує різним видам хімічної залежності, виникає в результаті вживання різних груп наркотичних речовин і характеризується наявністю пов'язаних із цим проблем?

- а. адиктивна поведінка
- б. делінквентна поведінка
- в. девіантна поведінка
- г. усі варіанти правильні

187. До яких факторів ризику девіантної поведінки дітей та молоді відносяться: зниження життєвого рівня населення; майнове розшарування суспільства; обмеження можливостей соціально схвалених способів заробітку; безробіття; доступність алкоголю та тютюну:

- а. до соціально-економічних
- б. до соціально-культурних
- в. до соціально-педагогічних
- г. до побутових

188. До яких факторів ризику девіантної поведінки дітей та молоді відносяться: криза інституту сім'ї; зростання кількості сімей з конфліктним стилем виховання; проблеми, пов'язані з навчанням; конфлікти з вчителями; низький соціальний статус підлітка в учнівському колективі; слабка система позашкільної зайнятості дітей і молоді:

- а. до соціально-педагогічних
- б. до соціально-економічних
- в. до соціально-культурних
- г. усі варіанти правильні

189. До яких факторів ризику девіантної поведінки дітей та молоді відносяться: акцентуації характеру; реакція емансипації; реакція групування; потяг до самоствердження; задоволення почуття цікавості; бажання виглядати дорослим; потреба змінити психічний стан у стресовій ситуації; інфантилізм; підвищений рівень тривожності:

- а. психологічні
- б. біологічні
- в. фізичні
- г. усі варіанти правильні

190. Соціальний інститут, який характеризується певними соціальними нормами, санкціями, зразками поведінки, правилами, обов'язками, що регулюють стосунки між подружжям, батьками, дітьми – це:

- а. сім'я
- б. шлюб
- в. родина
- г. усі варіанти правильні

191. Наявність у людини сприятливих задатків і здібностей до якого-небудь одного або декількох видів діяльності – це:

- а. обдарованість
- б. талант
- в. геніальність
- г. здібність

192. Сімейний союз чоловіка та жінки, який породжує права та обов'язки по відношенні один до одного та до дітей – це:

- а. шлюб
- б. сім'я
- в. родина
- г. усі варіанти правильні

193. Особливості людини, які дозволяють їй успішно оволодіти тим чи іншим видом діяльності, професією, удосконалюватись, ефективно виконувати функціональні обов'язки в складних ситуаціях – це:

- а. здібність
- б. талант
- в. обдарованість
- г. геніальність

194. Поняття, що трактується як створення умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань, соціального досвіду з метою формування в нього соціально-позитивних ціннісних орієнтацій, означає:

- а. соціальне виховання
- б. соціальну реабілітацію
- в. соціальну адаптацію
- г. соціальну допомогу

195. Соціалізація – це:

- а. історично зумовлений процес розвитку особистості, надання та засвоєння індивідом цінностей, норм, установок, зразків поведінки, що притаманні певному суспільству
- б. формування умотивованої поведінки особистості в суспільстві
- в. розвиток здатностей особистості та загальнолюдських цінностей, притаманних певному суспільству
- г. усі варіанти правильні

196. Розрізняють такі види соціальної допомоги:

- а. матеріальна допомога, медико-соціальна допомога, психолого-педагогічна допомога
- б. суспільна допомога, релігійна допомога
- в. духовна допомога, культурологічна допомога, фізична допомога
- г. усі варіанти правильні

197. Сфери діяльності, в яких може бути задіяний соціальний працівник, здебільшого розрізняють за відомчою приналежністю. До якої сфери належать загальноосвітні школи різного типу, школи-інтернати, дитячі будинки, центри дитячої творчості:

- а. сфера освіти і навчання
- б. сфера соціального захисту
- в. сфера соціального обслуговування
- г. сфера реабілітації населення

198. До якої сфери діяльності соціального педагога належать приймальники-розподільники, спеціалізовані інтернати, міліція у справах неповнолітніх, колонії для неповнолітніх:

- а. сфера охорони правопорядку
- б. сфера соціального обслуговування
- в. сфера реабілітації населення
- г. сфера соціального захисту

199. До специфічних принципів, які визначають основні вимоги щодо надання соціальних послуг різним об'єктам соціально-педагогічної діяльності, відносяться:

- а. принцип гуманізму, принцип незалежності, принцип клієнтоцентризму, принцип опори на потенційні можливості людини, принцип конфіденційності, принцип толерантності; принцип максималізації соціальних ресурсів
- б. принцип клієнтоцентризму, принцип опори на потенційні можливості людини, принцип конфіденційності
- в. принцип толерантності; принцип максималізації соціальних ресурсів, принцип гуманізму, принцип незалежності
- г. усі варіанти правильні

200. Дайте назву методу виховання, що трактується як засіб зіставлення відомих зразків діяльності та поведінки вихованця.

- а. метод позитивного прикладу
- б. метод переконань
- в. метод формуючі вправи
- г. метод інтерв'ю

201. Формування свідомості особистості. Стимулювання діяльності та поведінки індивіда. Організація пізнавальної, практичної діяльності та поведінки. Названі методи соціальної роботи належать до групи:

- а. психолого-педагогічних
- б. правових
- в. соціологічних
- г. теоретичних

202. Особистісні проблеми молоді – це:

- а. усі варіанти правильні
- б. кохання, створення власної сім'ї, взаєностосунки з однолітками та дорослими;
- в. пошуки сенсу життя, професійне самовизначення
- г. пошуки сенсу життя, професійне самовизначення, кохання, створення власної сім'ї, взаєностосунки з однолітками та дорослими, здоров'я молодих людей

203. Процес свідомого перетворення людиною самої себе, своїх тілесних, душевних сил і властивостей, соціальних якостей особистості – це:

- а. самовиховання
- б. навчання
- в. перевиховання
- г. освіта

204. Дайте визначення соціальному інституту, що характеризується високим рівнем внутрісімейної моральності, духовності, задоволення емоційних потреб всіх членів сім'ї.

- а. благополучна сім'я
- б. неблагополучна сім'я
- в. повна сім'я
- г. усі варіанти правильні

205. Дайте визначення соціальному стану дітей, що зазнали психологічного, фізичного та сексуального насильства в закладах інтернатного типу та притулках:

- а. діти-втікачі із виховних установ
- б. діти-втікачі із зовні благополучних сімей
- в. діти – вулиці,
- г. сироти

206. До яких факторів спричинення інвалідності відносяться: спонтанні зміни у генетичному матеріалі, внутрішньоклітинні метаболіти, хвороби, що передаються спадковим шляхом, вроджені вади?

- а. до внутрішніх факторів
- б. до зовнішніх факторів
- в. до побутових факторів
- г. усі варіанти правильні

207. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: забезпечення змістовного дозвілля дітей та підлітків у школі та соціальному середовищі, залучення сім'ї та представників громадськості до соціально-педагогічного процесу в навчальному закладі:

- а. організаторська
- б. консультативна
- в. захисна
- г. прогностична

208. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: забезпечення дотримання норм охорони та захисту прав дітей і підлітків, представлення їх інтересів у різноманітних інстанціях (службі у справах неповнолітніх, міліції, суді тощо):

- а. захисна
- б. організаторська
- в. консультативна
- г. комунікативна

209. Визначте функцію соціального педагога якщо він здійснює: прогнозування на основі спостережень та досліджень посилення негативних чи позитивних сторін соціальної ситуації, що впливає на розвиток особистості чи групи:

- а. прогностична
- б. оцінна
- в. діагностична
- г. захисна

210. До яких факторів ризику девіантної поведінки дітей та молоді відносяться: порушення роботи ферментативної та гормональної систем організму; вроджені психопатії; мінімальні мозкові дисфункції внаслідок органічного враження головного мозку; наслідки спадковості; вплив природного середовища:

- а. біологічні
- б. психологічні
- в. фізичні
- г. усі варіанти правильні

211. Стихійна, відносно спрямована, соціально-контрольована – це ...

- а. види соціалізації
- б. механізми соціалізації
- в. фактори соціалізації
- г. функції соціалізації

212. Соціальне обслуговування – це ...

- а. вид соціальної діяльності державних та недержавних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості
- б. вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб та соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації
- в. комплекс дій державних, громадських організацій, спрямованих на забезпечення та покращення умов життєдіяльності особистості чи окремих груп
- г. функція роботи соціального педагога

213. Соціальна допомога – це ...

- а. вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб та соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації

- б. вид соціальної діяльності державних та недержавних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості.
- в. комплекс дій державних, громадських організацій, спрямованих на забезпечення та покращення умов життєдіяльності особистості чи окремих груп
- г. усі варіанти правильні

214. Соціальні послуги – це

- а. комплекс дій державних, громадських організацій, спрямованих на забезпечення та покращення умов життєдіяльності особистості чи окремих груп
- б. вид соціальної діяльності, спрямований на підтримку осіб та соціальних груп, що знаходяться в кризовій ситуації
- в. вид соціальної діяльності державних та недержавних органів, спрямований на забезпечення матеріальних, оздоровчих, освітніх, естетичних та інших потреб особистості.
- г. усі варіанти правильні

215. Котрий з параметрів сім'ї визначає умови проживання, обладнання житла, особливості способу життя?

- а. техніко-гігієнічний
- б. соціально-культурний
- в. соціально-економічний
- г. усі варіанти правильні

216. Котрий з параметрів сім'ї визначає освітній рівень подружжя, їх участь у житті суспільства?

- а. соціально-культурний
- б. соціально-економічний
- в. техніко-гігієнічний
- г. усі варіанти правильні

217. Котрий з параметрів сім'ї визначає майнові характеристики сім'ї, зайнятість подружжя у сфері суспільного виробництва?

- а. соціально-економічний
- б. соціально-культурний
- в. техніко-гігієнічний
- г. усі варіанти правильні

218. Бесіда, консультація, інформування, консультація по телефону, це перелічено ... форми роботи з сім'єю

- а. індивідуальні.
- б. групові
- в. масові
- г. фронтальні

219. Тренінг, семінар, лекторій, курси, консультпункт, сімейний клуб, школа молодих батьків, відеолекторій, зустрічі з спеціалістами, прес-конференція, вечір запитань та відповідей", це перелічено ... форми роботи з сім'єю.

- а. групові
- б. індивідуальні
- в. масові
- г. усі варіанти правильні

220. Тематичний день, тематичний тиждень, культурні акції та заходи в мікрорайоні тощо", це перелічено ... форми роботи з сім'єю.

- а. масові
- б. індивідуальні.
- в. групові
- г. усі варіанти правильні

221. Оформлене спеціальним юридичним актом прийняття у сім'ю неповнолітньої дитини на правах сина або дочки, це ...

- а. усиновлення
- б. опіка
- в. піклування
- г. прийомна сім'я

222. Зазначте рядок, у котрому перелічено соціально-економічні причини соціального сирітства:

- а. кризи, безробіття, голод, міграція
- б. збільшення кількості розлучень; втрата одного з батьків; погіршення психологічного клімату родини
- в. безробіття, збільшення кількості розлучень, погіршення психологічного клімату родини
- г. усі варіанти правильні

223. Зазначте рядок, у котрому перелічено соціально-психологічні причини соціального сирітства

- а. збільшення кількості розлучень; втрата одного з батьків; погіршення психологічного клімату родини
- б. кризи, безробіття, голод, міграція
- в. безробіття, збільшення кількості розлучень, погіршення психологічного клімату родини
- г. усі варіанти правильні

224. Яка з наведених моделей поведінки базується на твердженні про те, що вживання наркотиків (паління, алкоголю) гріховно та шкідливо?

- а. модель аморальної поведінки
- б. модель залякування
- в. пізнавальна модель
- г. усі варіанти правильні

225. Яка з наведених моделей поведінки ґрунтується на постулаті про наркотики (цигарки, алкоголь) як причину різних хвороб та швидкої смерті?

- а. модель залякування
- б. модель аморальної поведінки
- в. пізнавальна модель
- г. усі варіанти правильні

226. Яка з наведених моделей поведінки базується на інформуванні потенційних споживачів про дію психоактивних речовин та ризику, з якими пов'язано їх вживання?

- а. пізнавальна модель
- б. модель аморальної поведінки
- в. модель залякування
- г. усі варіанти правильні

227. Сутність теоретико-пізнавальної функції соціальної педагогіки полягає у ...

- а. аналізі соціально-педагогічних процесів, поясненні причин різноманітних соціальних проблем, розробці наукових підходів щодо підвищення рівня ефективності соціального виховання та різних видів соціально-педагогічної підтримки особистості
- б. розробці різноманітних способів вдосконалення соціально-педагогічного впливу на

- особистість
- в. створенні оптимальних умов для соціалізації особистості
 - г. створення оптимальних умов для мінімізації негативних факторів впливу соціального середовища
228. У котрому рядку наведено основні категорії соціальної педагогіки?
- а. соціалізація, соціальне виховання, ресоціалізація, соціальна адаптація, соціальна реабілітація, соціальна профілактика, соціальний захист
 - б. соціалізація, діагностика проблеми, вибір технології та прогнозування результатів, соціальне виховання
 - в. освітня, виховна, розвиваюча, попереджувально-профілактична, корекційно-реабілітаційна, ресоціалізаційна, соціально-терапевтична
 - г. усі варіанти правильні
229. Соціетальний, соціально-середовищний, індивідуальний – це перелічено ...
- а. рівні соціально-педагогічної теорії й практики
 - б. закономірності соціально-педагогічної діяльності
 - в. принципи соціально-педагогічної діяльності;
 - г. методи соціально-педагогічної діяльності
230. Загальна мета соціально-педагогічної діяльності полягає у ...
- а. створенні оптимальних умов для соціалізації особистості
 - б. попередженні та локалізації негативних впливів соціального середовища на особистість
 - в. наданні комплексної соціально-психолого-педагогічної допомоги та підтримки
 - г. усі варіанти правильні
231. Сутність прикладної функції соціальної педагогіки полягає у
- а. розробці різноманітних способів вдосконалення соціально-педагогічного впливу на особистість, створення оптимальних умов для її соціалізації та мінімізації негативних факторів впливу соціального середовища
 - б. аналізі соціально-педагогічних процесів, поясненні причин різноманітних соціальних проблем
 - в. розробці наукових підходів щодо підвищення рівня ефективності соціального виховання та різних видів соціально-педагогічної підтримки особистості
 - г. створенні оптимальних умов для соціалізації особистості
232. Основними ланками підготовчого етапу соціально-педагогічного процесу є...
- а. діагностика і вияв індивідуальності об'єкта, прогнозування, моделювання, практична реалізація технології
 - б. аналіз та оцінка результатів діяльності
 - в. активізація сильних сторін клієнта
 - г. включення клієнта в процес саморозвитку, самовиховання, індивідуальної корекції
233. Основними ланками другого (технологічного) етапу соціально-педагогічного процесу є...
- а. активізація сильних сторін клієнта, включення його в процес саморозвитку, самовиховання, індивідуальної корекції
 - б. аналіз та оцінка результатів діяльності
 - в. діагностика і вияв індивідуальності об'єкта, прогнозування, моделювання, практична реалізація технології
 - г. усі варіанти правильні
234. Зміст соціально-педагогічної діяльності розкривається у ...

- а. процесі соціальної адаптації, профілактики, реабілітації, ресоціалізації та соціально-культурної анімації в певних вікових та соціальних групах
 - б. навчальних планах, навчальних програмах, підручниках
 - в. наданні комплексної соціально-психолого-педагогічної допомоги та підтримки
 - г. усі варіанти правильні
235. Зазначте рядок, у якому перелічено професійні уміння соціального педагога
- а. аналітичні, прогностичні, проєктивні, рефлексивні, комунікативні
 - б. аналітичні, комунікативні, організаційні, діагностичні, проєктивні, дидактичні
 - в. аналітичні, комунікативні, інформаційні, регулятивні, афективні
 - г. аналітичні, інформаційні, регулятивні, афективні, рефлексивні
236. Зміст рефлексивних умінь соціального педагога полягає у ...
- а. самоаналізі власної діяльності на кожному з її етапів, осмислення її позитивних і негативних сторін а також рівня впливу отриманих результатів на особистість дитини й вирішення її проблеми
 - б. можливості припускати мету діяльності, завдання, шляхи здійснення; передбачати результати, враховувати можливі відхилення від наміченої мети, визначати етапи, розподіляти час, планувати спільну з дитиною діяльність
 - в. теоретичному аналізі процесів, які відбуваються у соціумі та мають негативний вплив на стан і розвиток дитини; виокремлення проблеми дитини; аналізі спільної діяльності з усунення проблеми
 - г. усі варіанти правильні
237. Зміст аналітичних умінь соціального педагога полягає у ...
- а. теоретичному аналізі процесів, які відбуваються у соціумі та мають негативний вплив на стан і розвиток дитини; виокремлення проблеми дитини; аналізі спільної діяльності з усунення проблеми
 - б. можливості припускати мету діяльності, завдання, шляхи здійснення; передбачати результати, враховувати можливі відхилення від наміченої мети, визначати етапи, розподіляти час, планувати спільну з дитиною діяльність
 - в. самоаналізі власної діяльності на кожному з її етапів, осмислення її позитивних і негативних сторін а також рівня впливу отриманих результатів на особистість дитини й вирішення її проблеми
 - г. усі варіанти правильні
238. Що з перелічених положень є закономірністю соціально-педагогічної діяльності?
- а. взаємозв'язок соціальних процесів у суспільстві, соціальній політиці і соціально-виховній роботі
 - б. дотримання прав людини і громадянина у сфері соціальних послуг
 - в. територіальна організація соціальних послуг
 - г. усі варіанти правильні
239. Соціальна допомога та соціальні послуги – це ...
- а. форми соціального обслуговування.
 - б. види соціальної профілактики
 - в. форми соціальної адаптації
 - г. види соціальної реабілітації
240. Людина як член соціуму у поєднанні індивідуальних та суспільних якостей" - це визначено:
- а. об'єкт соціальної педагогіки
 - б. предмет соціальної педагогіки

- в. основна мета соціальної педагогіки як науки
- г. категорія соціальної педагогіки

241. Державні, громадські організації, фізичні особи, що реалізують соціальну політику та надають соціальну допомогу різним категоріям дітей та молоді - це перелічено:

- а. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності.
- б. об'єкти соціально-педагогічної діяльності
- в. категорії соціальної педагогіки
- г. усі варіанти правильні

242. Окремі особи чи соціальні групи, які потребують допомоги чи підтримки в процесі їх соціального становлення та розвитку" - це перелічено:

- а. об'єкти соціально-педагогічної діяльності.
- б. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності.
- в. категорії соціальної педагогіки
- г. усі варіанти правильні

243. Комплекс економічних, політичних, правових, медичних, психолого-педагогічних заходів, спрямованих на попередження, обмеження, локалізацію негативних явищ у соціальному середовищі, це ...

- а. соціальна профілактика
- б. соціальна адаптація
- в. соціалізація
- г. соціальна реабілітація

244. Процес активного пристосування індивіда до умов соціального середовища, формування адекватної системи відносин із соціальними об'єктами, інтеграція особистості у соціальні групи, діяльність щодо освоєння стабільних соціальних умов, прийняття норм і цінностей нового соціального середовища, називають ...

- а. соціальна адаптація
- б. соціалізація
- в. соціальна профілактика
- г. соціальна реабілітація

245. Визначення "Вміння педагога використовувати свій психофізичний потенціал як інструмент виховного впливу та одночасне управління власною діяльністю у поєднанні з впливом на інших" - відображає суть поняття:

- а. професійно-педагогічна техніка;
- б. професійні уміння;
- в. професійно-педагогічне спілкування;
- г. правильної відповіді немає.

246. Педагогічний такт – це:

- а. почуття міри в застосуванні засобів педагогічного впливу на об'єкт педагогічної взаємодії;
- б. доброзичливі взаємостосунки з вихованцями;
- в. дружній стиль спілкування педагога;
- г. правильної відповіді немає.

247. Комунікативність педагога – це:

- а. професійно-особистісна якість педагога, що характеризується потребою у спілкуванні, здатністю легко вступати в контакт, викликати позитивні емоції у співрозмовників, відчувати задоволення від спілкування;

- б. потреба у взаємодії з учнями;
 - в. вміння розмовляти з людьми у процесі професійної діяльності;
 - г. правильної відповіді немає.
248. Що визначає специфіку професійної діяльності соціального педагога:
- а. суб'єкт;
 - б. об'єкт;
 - в. засоби;
 - г. об'єкт-суб'єктна взаємодія у соціально-педагогічній діяльності.
249. Об'єктом педагогічної діяльності є:
- а. вихованець;
 - б. методи навчання і виховання;
 - в. вихователь;
 - г. соціальний педагог.
250. Суб'єктом педагогічної діяльності є:
- а. педагог;
 - б. виховання особистості;
 - в. методи навчання і виховання;
 - г. вихованець.
251. Головними критеріями передового педагогічного досвіду є:
- а. актуальність, перспективність, новизна результатів, результативність;
 - б. особистість автора досвіду;
 - в. наявність матеріальних умов для поширення досвіду;
 - г. оригінальність форм досвіду
252. Професійна компетентність соціального педагога:
- а. знання основ педагогіки і психології, закономірностей соціалізації особистості та уміння реалізувати їх у професійній діяльності;
 - б. знання основ управління навчальним закладом;
 - в. вирішення конфліктних ситуацій;
 - г. матеріально-технічна база навчального закладу.
253. Педагогічні здібності:
- а. комплекс професійно значущих властивостей особистості педагога, що створюють умови для найбільш ефективного виконання своїх професійних обов'язків;
 - б. методична діяльність;
 - в. соціально-педагогічна діяльність;
 - г. емоційна стабільність педагога.
254. Народна педагогіка – це:
- а. це галузь педагогічного досвіду народу, яка розкриває його погляди на мету, завдання, форми, методи та засоби навчання і виховання;
 - б. гуманітарна наука про народи (етноси) світу, що концентрує увагу на розробці проблем етно- і націогенезу, етнічної історії, міжнаціональних відносин, етнонаціональних процесів, традиційно-побутової культури, народних знань, побуту, народного мистецтва;
 - в. наука про пізнання народів, прогресу і цивілізацій;
 - г. усі варіанти правильні.
255. Розумове виховання – це:

- а. цілеспрямована діяльність з розвитку розумових сил і мислення дитини, прищеплення їй культури розумової праці;
 - б. виховна діяльність школи і сім'ї, що має на меті формування стійких моральних якостей, потреб, почуттів, навичок і звичок поведінки на основі засвоєння ідеалів, норм і принципів моралі, участь у практичній діяльності;
 - в. складова частина виховного процесу, безпосередньо спрямована на формування здатності сприймати і перетворювати дійсність за законами краси в усіх сферах діяльності людини;
 - г. усі варіанти правильні.
256. Естетичне виховання – це:
- а. складова частина виховного процесу, безпосередньо спрямована на формування здатності сприймати і перетворювати дійсність за законами краси в усіх сферах діяльності людини;
 - б. цілеспрямована діяльність з розвитку розумових сил і мислення дитини, прищеплення їй культури розумової праці;
 - в. виховна діяльність школи і сім'ї, що має на меті формування стійких моральних якостей, потреб, почуттів, навичок і звичок поведінки на основі засвоєння ідеалів, норм і принципів моралі, участь у практичній діяльності;
 - г. усі варіанти правильні.
257. Процес управління характеризується рядом особливостей:
- а. неперервність, постановка цілей, результат
 - б. координація та узгодженість спільної діяльності
 - в. суб'єкт-об'єкт взаємодії, планування
 - г. мета, засоби, функції діяльності
258. Фізичне виховання – це:
- а. система соціально-педагогічних заходів, спрямованих на зміцнення здоров'я та загартування організму, гармонійний розвиток форм, функцій і фізичних можливостей людини, формування життєво важливих рухових навичок та вмінь;
 - б. виховна діяльність школи, сім'ї, правоохоронних органів, спрямована на формування правової свідомості та навичок і звичок правомірної поведінки школярів;
 - в. виховна діяльність школи і сім'ї, що має на меті формування стійких моральних якостей, потреб, почуттів, навичок і звичок поведінки на основі засвоєння ідеалів, норм і принципів моралі, участь у практичній діяльності;
 - г. усі варіанти правильні.
259. До принципів управлінського планування належить:
- а. усі відповіді правильні
 - б. науковість
 - в. економічність
 - г. безперервність
260. Першим писемним джерелом української народної педагогіки вважають:
- а. "Повчання дітям" Володимира Мономаха;
 - б. "Слово о полку Ігоревім";
 - в. трактати професорів Острозької та Київської академій;
 - г. статути братських шкіл.
261. Комплекс економічних, соціальних і правових гарантій для громадян літнього і старечого – це:

- а. соціальний захист
 - б. соціальний супровід
 - в. соціальна адаптація
 - г. соціальна організація
262. Завдання соціально-педагогічної роботи з людьми без визначеного місця проживання:
- а. надання комплексної реабілітації з метою інтеграції даних осіб у суспільство
 - б. підвищення ефективності медико-соціальної роботи
 - в. створення мережі відповідних методичних закладів
 - г. об'єднання зусиль юридичних організацій та установ
263. Сукупність прав та обов'язків учасників у сфері соціального забезпечення називається:
- а. змістом
 - б. повноваженнями
 - в. правовим регулюванням
 - г. юридичним фактом
264. Органами опіки і піклування є:
- а. відповідні структурні підрозділи райдержадміністрацій та виконком органів місцевого самоврядування
 - б. відповідні структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій
 - в. відповідні структурні підрозділи місцевих рад
 - г. самостійні структури опіки і піклування
265. Соціальна психологія – це:
- а. галузь психології, що вивчає взаємозв'язок соціального і психічного, їх взаємодію, взаємозалежність, взаємовпливи на рівні окремої людини, спільноти;
 - б. наука що вивчає систематичність зв'язків між психологічними і культурними змінами при порівнянні етнічних спільнот;
 - в. галузь соціології, що вивчає закономірності поведінки і діяльності людей, обумовлені фактом їх включення в соціальні групи та психологічні характеристики цих груп;
 - г. галузь психологічної науки, яка вивчає особливості творчої діяльності людини в різних галузях науки
266. Соціально-психологічні явища – це:
- а. відображення соціальних явищ, взаємозв'язку спільності й особистості, за якого жоден з них не може істотно змінити соціальні відносини в своїх інтересах;
 - б. якісно нове утворення, яке виникає на межі соціального та психічного, має суттєві ознаки кожного з них і в якому важливими є закономірності та механізми взаємозв'язку соціального та психічного, їх взаємодія, взаємозалежність і взаємовплив;
 - в. особливий клас явищ, перебіг яких пов'язаний з внутрішнім суб'єктивним світом;
 - г. феномени, що виникають у результаті взаємодії суб'єктів комунікативного процесу у певних умовах, відтворюють соціально-психологічну реальність, спонукають і регулюють поведінку людей, сприяють організації різних форм діяльності та спілкування, здійснюють обмін інформацією і переживаннями
267. Функції соціальної психології:
- а. науково-методологічна, комунікативна, гуманістична, прогностична, практична;
 - б. комунікативна, прогностична, прикладна, науково-методологічна, гуманістична;
 - в. фізично-розвивальна функція;
 - г. теоретико-пізнавальна, комунікативна, гуманістична, прогностична, прикладна

268. Методологія – це:

- а. спосіб досягнення мети чи розв'язання конкретного завдання;
- б. вчення про принципи побудови, форми і способи наукового пізнання та практичної діяльності людини;
- в. методи, які використовуються для вивчення якостей особистості;
- г. систематизована сукупність кроків, які потрібно здійснити, щоб виконати певну задачу чи досягти певної мети

269. Метод соціометрії започаткував: { Ж.Піаже; =Я.Морено; Ф.Олпорт; В.Меде } б. Соціалізація — це:

- а. неочікувана, раптова приємна чи неприємна подія;
- б. процес входження індивіда в суспільство, активного засвоєння ним соціального досвіду, соціальних ролей, норм, цінностей, необхідних для успішної життєдіяльності в певному суспільстві;
- в. пристосування особистості до злочинної субкультури;
- г. цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби

270. Особистість – це:

- а. людина як біологічний представник виду homo sapiens – найвищого продукту еволюції живої матерії;
- б. дитина в перинатальному періоді;
- в. суб'єкт власної життєдіяльності, суспільна істота, наділена свідомістю і представлена психологічними характеристиками, які є стійкими, соціально зумовленими, виявляються у спільних зв'язках, відносинах з навколишнім світом, іншими людьми, визначають поведінку людини;
- г. біологічна істота, яка наділена на відміну від інших тварин свідомістю й мовою, здатністю працювати, оцінювати навколишній світ і активно його перетворювати

271. Індивідуальність – це:

- а. це насамперед біологічна істота, яка наділена на відміну від інших тварин свідомістю й мовою, здатністю працювати, оцінювати навколишній світ і активно його перетворювати;
- б. спрямованість інтересів і потреб особистості на певну ієрархію цінностей;
- в. системна соціальна характеристика індивіда, що формує предметну діяльність та спілкування і зумовлює причетність до суспільних відносин;
- г. сукупність своєрідних психічних особливостей і певних властивостей людини, які характеризують її неповторність і виявляються у рисах характеру, у специфіці інтересів, якостей, що відрізняють одну людину від іншої

272. Ідентифікація – це:

- а. захисна властивість психіки особистості;
- б. процес взаємного узгодження дій;
- в. спосіб пізнання і розуміння іншої людини шляхом ототожнення його з самим собою;
- г. ототожнення індивіда з реальним або уявним об'єктом

273. Самопізнання – це:

- а. процес пізнання суб'єктом себе, своєї діяльності, внутрішнього психічного змісту;
- б. здатність людини безпосередньо відтворити себе, сприймати себе з боку, рефлексувати з приводу своїх можливостей;

- в. почуття власної компетентності та ефективності;
- г. процес взаємного узгодження дій

274. Лідер – це:

- а. наділений найбільш ціннісним потенціалом індивід, який має провідний вплив у групі; індивід, на якого офіційно покладені функції управління і організації діяльності в групі;
- б. індивід, в якого не адекватна самооцінка;
- в. людина, яка чинить найменший вплив на інших членів групи

275. Короткотривале зібрання людей для спільного проведення часу у зв'язку з якимось видовищем – це:

- а. маса;
- б. натовп;
- в. публіка;
- г. аудиторія

276. Конфлікт – це:

- а. процес засвоєння соціальних ролей;
- б. усвідомлене зіткнення інтересів, цілей, ролей, цінностей;
- в. стан масового страху перед реальною або уявною небезпекою;
- г. відповідь організму на подразнення

277. Соціальна установка – це:

- а. спосіб поведінки людей в залежності від їх статусу або позиції в суспільстві;
- б. детермінована минулим досвідом психологічна готовність індивіда до певної поведінки стосовно конкретних об'єктів, до вироблення його суб'єктивних орієнтацій як члена групи (суспільства) щодо соціальних цінностей, об'єктів тощо;
- в. тривалі стандартизовані дії, що розглядаються як обов'язкові і підлягають перегляду отриманих умов;
- г. якісно нове утворення, яке виникає на межі соціального та психічного, має суттєві ознаки кожного з них і в якому важливими є закономірності та механізми взаємозв'язку соціального та психічного, їх взаємодія, взаємозалежність і взаємовплив

278. Напрямок в соціальній психології, що пояснює закони формування і розвитку груп – це:

- а. психоаналіз;
- б. групова динаміка;
- в. соціалізація;
- г. соціогноміка

279. Приписування людиною причин поведінки іншим людям – це:

- а. соціальна фасилітація;
- б. каузальна атрибуція;
- в. соціальна інгібіція;
- г. боулінг

280. Група об'єднаних спільними цілями і завданнями людей, що досягла в процесі спільної діяльності високого рівня розвитку –це:

- а. організація;
- б. корпорація;
- в. колектив;
- г. дифузна група

281. Інформаційна теорія конформізму Г.Джерарда і М.Дойча зазначає, що:
- а. тиск на людину може бути здійснений не тільки більшістю а й меншістю;
 - б. поняття групового тиску не існує;
 - в. особистість розвиває свою стійкість до конформізму в дитячому віці;
 - г. інститути соціалізації передбачають проходження етапів розвитку та затримки в розвитку особистості
282. До традиційної концепції стилю керівництва відносять:
- а. авторитарний;
 - б. ситуаційний;
 - в. прихований;
 - г. модель управлінської сітки Р.Блейка і Дж.Моутона
283. Засновником теорії "психології мас" є:
- а. Г.Лебон;
 - б. Г.Тард;
 - в. З.Фрейд;
 - г. С.Сигеле
284. Групова сумісність – це:
- а. соціально-психологічний показник згуртованості групи, що виражає можливість безконфліктного спілкування і погодження дій індивідів в умовах спільної діяльності;
 - б. соціально-психологічний феномен, що є результатом групової дискусії, у процесі якої різні точки зору, думки оформлюються у дві протилежні безкомпромісні позиції;
 - в. сукупність процесів, що відбуваються в малій групі і характеризують її з точки зору руху, розвитку, функціонування;
 - г. групова динаміка
285. Більш-менш стабільне чисельне утворення, яке не має чіткої структури, але за певних умов може характеризуватися відносною однорідністю поведінки індивідів:
- а. маса;
 - б. натовп;
 - в. аудиторія;
 - г. публіка
286. Вкажіть, хто запровадив у соціальну психологію поняття "первинна група":
- а. Ф.Олпорт;
 - б. Е.Мейо;
 - в. Ч.Кулі;
 - г. В.Томас
287. Стиль керівництва на засадах управлінської гратки запропонували:
- а. Т.Мітчел і Р.Хауз;
 - б. Р.Блейк і Дж.Моутон;
 - в. К.Левін і Д.Аткінсон;
 - г. О.Кузьмін і В.Гладунський
288. Подальші експерименти в галузі соціальної психології пов'язують з іменами:
- а. М.Лацарус та Г.Штейталь;
 - б. У.Мак-Дугал та Е.Росс;

- в. Ч.Кулі та В.Томас;
- г. Ф. Олпорта та В. Меде

289. Термін "Групова динаміка" запровадив:

- а. Ч.Кулі;
- б. О.Конт;
- в. К.Левін;
- г. С.Аш

290. Групова згуртованість – це:

- а. узагальнене відображення сукупності соціально-психологічних особливостей і якостей особистості, які виявляються в конкретному соціально-психологічному середовищі;
- б. творення, розвиток і формування зв'язків у групі, які забезпечують перетворення зовні заданої структури на психологічну спільність людей, психологічний організм, який живе за своїми нормами і законами відповідно до своїх цілей і цінностей;
- в. узагальнене відображення сукупності істотних соціальних якостей особистостей, що належать до певної соціальної спільності;
- г. приписування ознак іншим членам групи

291. Група людей, яка сприймає повідомлення – це:

- а. аудиторія;
- б. публіка;
- в. маса;
- г. натовп

292. Психологічний вплив на особистість у процесі спілкування і взаємодії, який передає певні настрої, спонуки не через свідомість та інтелект, а через емоційну сферу – це:

- а. навіювання;
- б. наслідування;
- в. переконання;
- г. зараження

293. Соціально-психологічний тип – це:

- а. стан відображення соціально-психологічних явищ, взаємозв'язку спільності й особистості, за якого жоден з них не може істотно змінити соціальні відносини в своїх інтересах;
- б. узагальнене відображення сукупності соціально-психологічних особливостей і якостей особистості, які виявляються в конкретному соціально- психологічному середовищі;
- в. узагальнене відображення сукупності істотних соціальних якостей особистостей, що належать до певної соціальної спільності;
- г. приписування ознак іншим членам групи

294. "Я-концепція" - це:

- а. цілісний, хоч і не позбавлений внутрішніх суперечностей образ власного "Я", формування якого відбувається поетапно аж до самосвідомості;
- б. остаточне уявлення про себе, результат роботи над пізнанням себе, осмислення своєї ролі на кожному життєвому етапі;
- в. феномен, який має для людей велике значення;
- г. цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби

295. Інтеріоризація – це:

- а. процес формування внутрішньої структури людської психіки за допомогою засвоєння соціальних норм, цінностей, ідеалів, процес переведення елементів зовнішнього середовища у внутрішнє "Я";
- б. остаточне уявлення про себе, результат роботи над пізнанням себе, осмислення своєї ролі на кожному життєвому етапі; особистість у єдності всіх аспектів її буття, відтворених у самосвідомості;
- в. феномен, який має для людей велике значення;
- г. етап відображення дійсності у філогенезі

296. Стадії соціалізації — це:

- а. період становлення індивіда;
- б. феномени, що виникають у результаті взаємодії суб'єктів комунікативного процесу у певних умовах, відтворюють соціально-психологічну реальність, спонукають і регулюють поведінку людей, сприяють організації різних форм діяльності та спілкування, здійснюють обмін інформацією і переживаннями;
- в. етапи, періоди становлення особистості, засвоєння нею соціального досвіду;
- г. причинно-наслідковий зв'язок

297. Інститути соціалізації – це:

- а. середовище дії, в якому відбувається процес розширення та примноження соціальних зв'язків індивіда із зовнішнім світом;
- б. конкретні групи, в яких людина долучається до системи норм, цінностей і соціальних зв'язків;
- в. життя особистості;
- г. маса; натовп; публіка

298. Атитюд – це:

- а. детермінована минулим досвідом психологічна готовність індивіда до певної поведінки стосовно конкретних об'єктів, до вироблення його суб'єктивних орієнтацій як члена групи (суспільства) щодо соціальних цінностей, об'єктів тощо;
- б. зовнішній стан готовності людини до дій, що передуює поведінці;
- в. внутрішній стан готовності людини до дій, що передуює поведінці;
- г. поведінка людини, направлена на досягнення цілі

299. Самосвідомість – це:

- а. процес пізнання суб'єктом себе, своєї діяльності, внутрішнього психічного змісту;
- б. стан перебування людини у сні;
- в. усвідомлене, вольове управління своїм психічним життям і поведінкою відповідно з "Я-характеристиками", ментальністю, ціннісно-смісловою, потребово-мотиваційною та когнітивною сферами;
- г. здатність людини безпосередньо відтворювати себе, сприймати себе з боку, рефлексувати з приводу своїх можливостей

300. Соціально-психологічна реальність – це:

- а. феномени, що виникають у результаті взаємодії суб'єктів комунікативного процесу у певних умовах, відтворюють соціально-психологічну реальність, спонукають і регулюють поведінку людей, сприяють організації різних форм діяльності та спілкування, здійснюють обмін інформацією і переживаннями;
- б. якісно нове утворення, яке виникає на межі соціального та психічного, має суттєві ознаки кожного з них і в якому важливими є закономірності та механізми взаємозв'язку соціального

та психічного, їх взаємодія, взаємозалежність і взаємовплив;

в. стан відображення соціально-психологічних явищ, взаємозв'язку спільності й особистості, за якого жоден з них не може істотно змінити соціальні відносини в своїх інтересах;

г. реальність заснована на хибних думках і оцінках інших особистостей, щодо поведінки лідера в групі

301. Соціально-психологічна стабільність – це:

а. процес входження індивіда в суспільство, активного засвоєння ним соціального досвіду, соціальних ролей, норм, цінностей, необхідних для успішної життєдіяльності в певному суспільстві;

б. стан відображення соціально-психологічних явищ, взаємозв'язку спільності й особистості, за якого жоден із них не може істотно змінити соціальні відносини в своїх інтересах;

в. феномени, що виникають у результаті взаємодії суб'єктів комунікативного процесу у певних умовах, відтворюють соціально-психологічну реальність, спонукають і регулюють поведінку людей, сприяють організації різних форм діяльності та спілкування, здійснюють обмін інформацією і переживаннями;

г. економічний фактор розвитку та фінансової спроможності населення

302. Ідентичність – це:

а. цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби;

б. збереження і підтримання особистістю власної цілісності, тотожності, неперервності історії свого життя;

в. феномен, який має для людей велике значення, та історично формується протягом декількох століть;

г. посада у психологічній службі школи

303. Групова поляризація – це:

а. соціально-психологічний показник згуртованості групи, що виражає можливість безконфліктного спілкування і погодження дій індивідів в умовах спільної діяльності;

б. соціально-психологічний феномен, що є результатом групової дискусії, у процесі якої різні точки зору, думки оформлюються у дві протилежні безкомпромісні позиції;

в. сукупність процесів, що відбуваються в малій групі і характеризують її з точки зору руху, розвитку, функціонування;

г. конфлікти в групі

304. Групові процеси – це:

а. сукупність цілей, завдань та операцій, які сприяють задоволенню основних мотивів цієї діяльності, потреб та соціальних цінностей членів групи;

б. нормативне регулювання поведінки людей системою засобів впливу суспільства та соціальних груп задля збереження цілісності й стійкості останніх, забезпечення їх позитивного розвитку;

в. процеси групової динаміки, які відображають весь цикл життєдіяльності групи;

г. стан розщеплення свідомості при шизофренічному синдромі особистості

305. Теорія інстинктів соціальної поведінки (за В. Мак-Дугаллом) стверджує, що:

а. соціальна потреба особистості – це стадний інстинкт;

б. людина позбавлена інстинктивної поведінки;

- в. рефлексорна дуга є складовою відповіді організму на подразнення;
 - г. соціальний досвід особистості відображений на її мімічних рисах обличчя
306. У соціальній психології термін "фасилітація" трактується як:
- а. вихід члена групи з команди;
 - б. позитивний вплив однієї особи на іншу;
 - в. процес соціалізації особистості;
 - г. соціальний інститут
307. Яка кількість осіб характеризує нижній поріг малої групи:
- а. 2 – діада або 3- триада;
 - б. 4- кварта;
 - в. 5- пінта;
 - г. 8 – октавія
308. Соціометрія – це:
- а. психологічна теорія суспільства й одночасно соціально-психологічний метод, який використовується для оцінки міжособистісних емоційних зв'язків у групі;
 - б. психічна здібність особистості до встановлення симпатичних контактів;
 - в. вид лабораторного експерименту, який застосовується практичними психологами в школі
 - г. здібність психіки до відновлення
309. Тиск групи на індивіда позначається терміном:
- а. атрибуція;
 - б. коакція;
 - в. фасилітація;
 - г. конформізм
310. Експеримент Аша – це:
- а. серія лабораторних досліджень, проведених в 1950-х роках метою яких було дослідження впливу групи на поведінку індивіда;
 - б. серія лабораторних досліджень, що полягала у виявленні залежності між фізичними умовами роботи і продуктивністю праці;
 - в. методологічне обґрунтування соціометричних методів і узагальнення результатів експерименту;
 - г. галузь соціальної психології
311. Установка – це:
- а. цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби;
 - б. детермінована минулим досвідом психологічна готовність індивіда до певної поведінки стосовно конкретних об'єктів, до вироблення його суб'єктивних орієнтацій як члена групи (суспільства) щодо соціальних цінностей, об'єктів тощо;
 - в. цілісний стан особистості, вироблений на основі досвіду готовності стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації;
 - г. властивість особистості, що полягає у приписуванні ознак іншій людині
312. Амотивна ціль спілкування (за Л. Карпенко):
- а. передбачає встановлення контакту як стану взаємної готовності до прийому і передавання повідомлення та підтримання взаємозв'язку під час взаємодії;
 - б. полягає в обміні повідомленнями (інформацією, думками, рішеннями, задумами);

- в. передбачає взаємне орієнтування і узгодження дій для організації спільної діяльності;
- г. реалізується через стимулювання у партнера по спілкуванню потрібних емоційних переживань і станів, у зміні за його допомогою власних переживань і станів

313. Аналітичний етап при проведенні експерименту як методу соціально-психологічного дослідження передбачає:

- а. постановку проблеми й теми дослідження; визначення об'єкта й предмета;
- б. формулювання гіпотези та завдань, розроблення методики експерименту та експериментального плану
- в. створення експериментальної ситуації, здійснення спостереження, керівництво перебігом експерименту, вимірювання реакцій піддослідних
- г. здійснення кількісного аналізу результатів, наукової їх інтерпретації, формулювання висновків і рекомендацій

314. У перекладі з грецької термін "технологія" означає:

- а. мистецтво, майстерність, уміння
- б. пристосування, прилаштування
- в. соціальна діяльність
- г. виробництво матеріальних благ

315. Ресурси соціально-педагогічної діяльності – це:

- а. один із принципів соціально-педагогічної діяльності
- б. засіб, можливість, якими можна скористатися для досягнення мети
- в. форма соціально-педагогічної діяльності
- г. галузь педагогіки

316. Соціально-педагогічна діяльність – це:

- а. галузь соціальної педагогіки, що вивчає роботу з соціально вразливими категоріями населення
- б. стратегія соціальної політики щодо розробки механізмів регуляції сприятливих умов для розвитку особистості, виховання і навчання, професійного становлення та допомоги в її соціалізації
- в. допомога людині в успішній інтеграції у суспільство
- г. різновид професійної діяльності, яка спрямована на створення сприятливих умов соціалізації, всебічного розвитку особистості, задоволення її соціокультурних потреб або відновлення соціально схвалених способів життєдіяльності людини

317. Предмет соціально-педагогічної діяльності –

- а. процес соціалізації і технологія діяльності фахівців в умовах загальноосвітньої школи
- б. процес соціалізації і технологія діяльності фахівців з людьми і різними соціальними групами, які зазнають негативного впливу соціально-педагогічних факторів і потребують допомоги
- в. орієнтація на особистість, індивідуальність людини, надання їй комплексної соціально-психолого-педагогічної допомоги у розв'язанні особистісних проблем, усвідомленні себе творцем власного життя
- г. процес навчання і виховання підростаючого покоління

318. Мета соціально-педагогічної діяльності –

- а. створення сприятливих умов для фізичного, соціального, духовно-морального, інтелектуального розвитку людини, попередження негативних явищ, надання їй комплексної соціально-психолого-педагогічної допомоги в саморозвитку і самореалізації в процесі соціалізації

- б. реалізація дидактичних форм, методів, засобів в умовах загальноосвітньої школи
- в. надання комплексу психологічних, медичних послуг задля реабілітації особистості
- г. створення сприятливих умов для розвитку особистості, виховання і навчання, професійного становлення

319. Де закладено сукупність цінностей, яких слід дотримуватися соціальному педагогові у професійній діяльності?

- а. у декларації прав людини
- б. у Конвенції ООН про права дитини
- в. в Етичному кодексі спеціалістів із соціальної роботи
- г. у кодексі про шлюб та сім'ю України

320. Соціально-педагогічна діяльність включає такі структурно-змістові компоненти:

- а. форми, засоби, методи, принципи
- б. дерево цілей “хочу-можу-роблю-отримую”
- в. міжособистісні, групові відносини, відносини у громаді
- г. цільовий, мотиваційний, комунікативний, процесуальний, результативно-оціночний

321. Який структурно-змістовий компонент соціально-педагогічної діяльності передбачає взаємодію соціального педагога і клієнта, метою якої є оптимізація механізмів функціонування індивіда чи соціальної групи?

- а. цільовий
- б. мотиваційний
- в. комунікативний
- г. процесуальний

322. Який структурно-змістовий компонент соціально-педагогічної діяльності передбачає конкретний вибір змісту та виду діяльності, її технології, завданням якої є розробка методик результативного цілеспрямованого впливу?

- а. цільовий
- б. мотиваційний
- в. комунікативний
- г. процесуальний

323. Який структурно-змістовий компонент соціально-педагогічної діяльності включає моніторинг та оцінку виконаної роботи?

- а. мотиваційний
- б. комунікативний
- в. процесуальний
- г. результативний

324. Яка із функцій соціально-педагогічної діяльності передбачає налагодження взаємодії особистості з різними сферами життєдіяльності?

- а. комунікативна
- б. організаторська
- в. прогностична
- г. охоронно-захисна

325. Яка із функцій характеризує соціально-педагогічну діяльність з точки зору соціального менеджменту, що полягає в структуруванні, плануванні, розподілі різних видів діяльності, координації роботи з різними соціальними інститутами?

- а. діагностична
- б. організаторська
- в. прогностична
- г. охоронно-захисна

326. Яка із функцій соціально-педагогічної діяльності означає передбачення результатів своєї праці?

- а. функція оцінювання
- б. організаторська
- в. прогностична
- г. охоронно-захисна

327. Яка із функцій соціально-педагогічної діяльності спрямована на відстоювання прав та інтересів дітей та молоді?

- а. діагностична
- б. моніторингу
- в. прогностична
- г. охоронно-захисна

328. Яка із функцій соціально-педагогічної діяльності покликана виявляти окремі аномалії в певному мікросоціумі?

- а. діагностична
- б. попереджувальна
- в. корекційно-реабілітаційна
- г. соціально-терапевтична

329. Яка із функцій соціально-педагогічної діяльності має на меті запобігання асоціальних явищ?

- а. попереджувальна
- б. оцінювальна
- в. корекційно-реабілітаційна
- г. соціально-терапевтична

330. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності полягає у зміні та удосконаленні якостей особистості, особливостей життєдіяльності клієнта?

- а. діагностична
- б. соціальна
- в. корекційно-реабілітаційна
- г. соціально-терапевтична

331. Яка з функцій соціально-педагогічної діяльності спрямована на вчасне подолання кризових ситуацій та проблем клієнта?

- а. соціально-медична
- б. соціально-побутова
- в. соціально-терапевтична
- г. корекційно-реабілітаційна

332. Підвищення рівня соціокультурної адаптації індивіда чи групи – це:

- а. форма соціально-педагогічної діяльності
- б. метод соціально-педагогічної діяльності
- в. напрям соціально-педагогічної діяльності
- г. принцип соціально-педагогічної діяльності

333. Хто з науковців вперше став уживати термін "педагогічні технології"?

- а. І. Зверєва, А. Капська, І. Мигович, Л. Міщик
- б. А. Бандура, А. Біне, Дж. Дьюї, Б. Скіннер
- в. В. Бехтерев, І. Павлов, А. Ухтомський, С. Шацький
- г. А. Берджін, М. Вайт, Х. Каплан, Дж. Норкросс

334. Сукупність прийомів, методів та впливів, що застосовуються соціальними службами, окремими закладами соціального обслуговування, соціальними працівниками з метою досягнення успіху соціальної роботи та забезпечення ефективності реалізації завдань соціального захисту населення – це:

- а. соціальні технології
- б. напрями соціально-педагогічної діяльності
- в. педагогічні технології
- г. зміст діяльності соціального педагога

335. Коли з'явилося поняття "соціально-педагогічна технологія"?

- а. у 90-х роках ХХ ст.
- б. у 90-х роках ХІХ ст.
- в. на початку ХVІІІ ст.
- г. у кінці ХVІІІ ст.

336. Що складає основу технологічного процесу?

- а. алгоритм дій (операцій)
- б. прийоми соціально-педагогічного впливу
- в. напрями соціально-педагогічної діяльності
- г. зміст діяльності соціального педагога

337. Який характер методів, що використовуються у діяльності соціального педагога?

- а. міждисциплінарний
- б. внутрідисциплінарний
- в. перервний
- г. неперервний

338. Як слід розглядати методика соціально-педагогічної діяльності?

- а. поняття "методика" значно ширше, як "метод"
- б. поняття "методика" значно вужче, як "метод"
- в. поняття "метод" і "методика" взаємовиключають одне одного
- г. поняття "метод" і "методика" тотожні

339. До якої групи відносяться: спостереження (моніторинг), соціологічні методи, вивчення передового педагогічного досвіду, моделювання, педагогічний експеримент, метод соціометрії, математичні методи, метод "дерева цілей"?

- а. методи дослідження
- б. методи соціального виховання
- в. методи соціально-психологічної допомоги
- г. методи стимулювання діяльності

340. Форма опіки, при якій діти, що залишилися без опіки, передаються на виховання іншим громадянам за договором на певний строк (діти до 4-х років передаються органам охорони здоров'я, а діти віком від 4-х до 14 років - органам освіти).

- а. патронат
- б. соціальний супровід
- в. медіація
- г. тренінг

341. Методика посередництва при розв'язанні конфлікту, тобто створення атмосфери, при якій люди можуть відкритися, знайти спільну мову і виробити свої власні рішення.

- а. медіація
- б. патронат
- в. соціальний супровід
- г. тренінг

342. За якими ознаками класифікують форми соціально-педагогічної діяльності?

- а. функціональність, структурність, інтегративність
- б. невідповідність, обмеженість, окремішність
- в. простота, складність
- г. інформаційність, практичність

343. З якою метою використовують такі методи збору інформації: безпосереднє спостереження за практичною діяльністю соціального педагога; бесіда з клієнтом, його оточенням; аналіз статистичної звітності; статистичного аналізу?

- а. для визначення рівня ефективності соціально-педагогічної діяльності
- б. для визначення мети соціально-педагогічної діяльності
- в. для здійснення соціального патронажу
- г. для здійснення соціального супроводу

344. Постійне відстеження процесу соціально-педагогічної діяльності для порівняння реального стану із запланованим – це:

- а. моніторинг
- б. адопція
- в. каунселінг
- г. медіація

345. Що входить до інструментарію моніторингу?

- а. спостереження, анкети, опитування
- б. принципи, форми, методи
- в. зміст, мета, завдання
- г. патронаж, супровід, оцінка

346. Наслідки втручання, вплив заходів на якість життя клієнта, його безпосередні здобутки, позитивні зміни в поведінці, подолання складних життєвих обставин – це:

- а. результати якісних показників для виставлення оцінки соціально-педагогічної діяльності
- б. показники адаптації клієнта
- в. динаміка змін стосунків клієнтів соціально-педагогічної діяльності
- г. ступінь включення дорослого населення в діяльність щодо покращення соціально - педагогічних умов життя

347. Позначте критерії професійної підготовки спеціаліста до виконання соціально-педагогічної діяльності.

- а. особистісна, теоретична, технологічна готовність
- б. високий, середній, низький рівні

- в. індивідуальний, груповий, масовий рівні
- г. знання, уміння, навички соціально-педагогічної діяльності

348. За якими рівнями соціально-педагогічна теорія визначає професіоналізм фахівця?

- а. оптимальний, допустимий, критичний, недопустимий
- б. високий, середній, низький рівні
- в. індивідуальний, груповий, масовий рівні
- г. первинний, вторинний, третинний рівні

349. Вид діяльності соціального педагога, який передбачає відвідування дитини вдома з діагностичною, контролюючою і реабілітуючою метою, що дозволить підтримувати тривалі зв'язки, своєчасно вивчити проблемні ситуації, надавати термінову допомогу – це:

- а. патронаж
- б. допомога
- в. консультування
- г. оцінка ефективності соціально-педагогічної діяльності

350. Збір даних про соціально-психологічний характер виховного мікросоціуму; особливостей педагогічного процесу і сімейного виховання – це:

- а. етимологічна діагностика
- б. симптоматична діагностика
- в. педагогічна діагностика
- г. медична діагностика

351. Вивчення індивідуальних характеристик особистості – це:

- а. симптоматична діагностика
- б. прогнозування
- в. оцінювання
- г. фізична діагностика

352. У його спадщині вперше прослідковується взаємозв'язок соціальної педагогіки з медичними знаннями. Ще в 20-х роках ХХ ст. він ввів термін "лікувальна педагогіка", під якою розумів синтез медико-терапевтичних, навчально-педагогічних і виховних прийомів, що забезпечать виправлення характеру і особистості в цілому та запропонував "Програму вивчення дитини". Створив школу-санаторій для "виняткових дітей", яка пізніше перетворилася у медико-педагогічну клініку для розумово і морально відсталих дітей, у якій використовували соціальний профіль для діагностики соціально-економічних факторів розвитку дитячої дефективності

- а. В. Кащенко
- б. А. Капська
- в. В. Сорока-Росінський
- г. П. Наторп

353. У сучасній соціально-педагогічній діяльності використовується метод заповнення "соціальної історії клієнта", запропонований:

- а. Л. Коваль, І. Зверєвою, С. Хлебик
- б. А. Капською, О. Безпалько
- в. М. Монтессорі, С. Русовою
- г. П. Наторпом, Дж. Локком

354. Методологічні основи консультування закладені у працях:

- а. З. Фрейда, А. Адлера, К. Юнга, К. Роджерса
- б. Я.-А. Коменського, Дж. Локка, Ж.-Ж. Руссо

в. В. Сороки-Росінського, А. Макаренка, Г. Ващенко
г. Г. Врецьони, О. Поповича, Л. Ясінчука

355. Пабліситі у соціально-педагогічній діяльності – це:

- а. посередництво, завдання якого є поширення інформації через засоби масової інформації
- б. організація дозвілля дітей засобами театралізованої діяльності
- в. юридичний акт передачі дитини на всиновлення
- г. консультування

356. Коучинг – це:

- а. короточасне індивідуальне навчання конкретним навикам з урахуванням індивідуальних особливостей клієнта, в ході якого опираються на його життєвий опит і базові знання
- б. соціально-педагогічний патронаж дітей та молоді
- в. збір даних про соціально-психологічний характер виховного мікросоціуму; особливостей педагогічного процесу і сімейного виховання
- г. соціальний супровід дітей з обмеженими функціональними можливостями

357. Каунселінг – це:

- а. практика індивідуального консультування
- б. практика групового консультування
- в. організація дозвілля дітей
- г. організація дозвілля молоді

358. Аналіз процесів, що відбуваються в соціумі, аналіз стану дитини та впливу на неї мікросоціуму; виділення проблем дитини та розуміння сумісної діяльності з нею із їх подолання – це:

- а. аналітичні вміння соціального педагога
- б. практичні вміння соціального педагога
- в. прикладні вміння соціального педагога
- г. внутрішні ресурси соціально-педагогічної діяльності

359. Особливості психічних пізнавальних процесів особистості; прояви емоційно-вольових процесів та психічних станів; особистісні характеристики; показники освітнього рівня людини; професійні та соціальні уміння й навички, якими вона володіє – це:

- а. внутрішні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- б. зовнішні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- в. аналітичні вміння соціального педагога
- г. практичні вміння соціального педагога

360. Спеціальна література; буклети, листівки, брошури, прес-релізи, рекламна продукція; інформація в засобах масової інформації; інформаційна мережа Інтернет; усна інформація спеціалістів та волонтерів – це:

- а. інформаційні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- б. людські ресурси соціально-педагогічної діяльності
- в. внутрішні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- г. зовнішні ресурси соціально-педагогічної діяльності

361. Оволодіння культурою міжособистісного спілкування, налагодження контакту з іншою людиною, розвиток взаємодії з клієнтом в позитивному емоційному напрямку – це:

- а. комунікативні вміння соціального педагога
- б. морально-етичні якості соціального педагога

- в. теоретичні знання соціального педагога
- г. практичні уміння соціального педагога

362. Окремі особи чи соціальні групи, які потребують допомоги чи підтримки в процесі їх соціального становлення та розвитку – це:

- а. об'єкти соціально-педагогічної діяльності
- б. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності
- в. недержавні організації
- г. добровільні громадські формування

363. Створення і розвиток офіційної та неофіційної мережі соціальної підтримки особистості, залучення волонтерів, що можуть надати ресурси, послуги та інші види допомоги – це:

- а. організаторські вміння соціального педагога
- б. прогностичні вміння соціального педагога
- в. комунікативні вміння соціального педагога
- г. морально-етичні якості соціального педагога

364. Прогнозування розвитку особистості з врахуванням її проблем; постановку мети діяльності та її завдань, передбачення можливого результату роботи; планування етапів майбутньої діяльності – це:

- а. прогностичні вміння соціального педагога
- б. організаторські вміння соціального педагога
- в. проектувальні вміння соціального педагога
- г. комунікативні вміння соціального педагога

365. Створення програми діяльності із окремих напрямів роботи; здійснювання відбору необхідних методів та форм діяльності; конкретизування змісту роботи в кожному окремому випадку – це:

- а. проектувальні вміння соціального педагога
- б. прогностичні вміння соціального педагога
- в. організаторські вміння соціального педагога
- г. комунікативні вміння соціального педагога

366. Емоційна врівноваженість, низька тривожність, творче мислення, послідовність у діях, наполегливість, стриманість, уважність, спостережливість – це:

- а. психологічні характеристики соціального педагога
- б. емоційні якості соціального педагога
- в. організаторські вміння соціального педагога
- г. проектувальні вміння соціального педагога

367. Адекватна самооцінка, самокритичність, самоаналіз, прагнення до самовдосконалення – це:

- а. психоаналітичні якості соціального педагога
- б. психологічні характеристики соціального педагога
- в. емоційні якості соціального педагога
- г. характерологічні властивості соціального педагога

368. Запаси чого-небудь, які можна використовувати в разі потреби, в іншій інтерпретації вони трактуються як джерело та арсенал засобів і можливостей, до яких можна вдаватися в міру необхідності з метою виконання певних завдань чи вдосконалення діяльності – це:

- а. ресурси соціально-педагогічної діяльності
- б. інститути соціально-педагогічної діяльності

- в. об'єкти соціально-педагогічної діяльності
- г. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності

369. Система соціального функціонування людини, один із провідних інститутів її соціалізації, що покликана бути надійним психологічним "сховищем", яке допомагає людині виживати в складних умовах сучасного життя – це:

- а. сім'я
- б. школа
- в. громада
- г. позашкільні організації

370. Спеціаліст, який організовує соціально-педагогічну діяльність із дітьми, молоддю та дорослими в різних соціокультурних середовищах (сім'я, навчальний заклад, трудовий колектив, дитячі та молодіжні об'єднання, клуби тощо) з метою створення для них сприятливих умов соціалізації – це:

- а. соціальний педагог
- б. соціальний працівник
- в. психолог
- г. класний керівник

371. Спеціаліст, що працює в державних органах соціального захисту та підтримки. Його діяльність спрямована на надання індивідуальної допомоги людині, сім'ї чи групі осіб, що знаходяться у важкій життєвій ситуації шляхом інформування, консультування, організації різних форм підтримки та обслуговування хворих чи самотніх людей.

- а. соціальний працівник
- б. соціальний педагог
- в. психолог
- г. волонтер

372. Державні, громадські організації, фізичні особи, що реалізують соціальну політику та надають соціальну допомогу різним категоріям дітей та молоді – це:

- а. суб'єкти соціально-педагогічної діяльності
- б. об'єкти соціально-педагогічної діяльності
- в. соціальні інститути виховання
- г. громадські організації

373. Сукупність форм, методів, засобів та прийомів, що застосовуються соціальними службами, окремими закладами соціального обслуговування, соціальними педагогами та працівниками з метою досягнення успіху соціально-педагогічної роботи та забезпечення завдань соціального захисту населення – це:

- а. технологічні ресурси
- б. педагогічні ресурси
- в. психологічні ресурси
- г. соціальні ресурси

374. Фандрейзинг – це:

- а. процес пошуку ресурсів (людей, устаткування, інформації, часу, грошей та ін) для реалізації проектів та / або підтримання існування організації
- б. індивідуальне консультування із широким залученням потенційних можливостей клієнта
- в. юридичний акт передачі дитини на всиновлення
- г. технологія організації соціально-педагогічної діяльності з людьми із функціональними обмеженнями

375. Пошук потенційних донорів; обґрунтування потреб організації відповідно до інтересів потенційних донорів та рівнем їх розуміння наших проблем; постійна робота з потенційними донорами (формування, підтримку і розвиток зв'язків); формування громадської думки на користь підтримки діяльності організації чи колективу, збір листів підтримки, придбання авторитету – це:

- а. завдання, що стоять перед проектним колективом у процесі фандрейзингу
- б. інформаційні ресурси соціально-педагогічної діяльності
- в. завдання каунселінгу
- г. завдання коучингу

376. Краудфандинг – це:

- а. колективна співпраця людей, які добровільно об'єднують свої гроші або інші ресурси разом, як правило, через Інтернет, щоби підтримати зусилля інших людей або організацій
- б. процес пошуку ресурсів (людей, устаткування, інформації, часу, грошей та ін.) для реалізації проектів та / або підтримання існування організації
- в. індивідуальне консультування із широким залученням потенційних можливостей клієнта
- г. юридичний акт передачі дитини на всиновлення

377. Способи створення умов для позитивного саморозвитку, соціальної адаптації і соціального захисту клієнта шляхом виховного впливу на його особу та поведінку – це:

- а. соціально-педагогічні технології
- б. соціальні технології
- в. педагогічні технології
- г. медичні технології

378. Вчення про найбільш оптимальні методи, засоби і прийоми, необхідні в даній ситуації для вирішення соціально-педагогічних проблем – це:

- а. теоретична соціально-педагогічна технологія
- б. дослідницька соціально-педагогічна технологія
- в. прикладна (практична) технологія загального типу
- г. прикладна (практична) технологія конкретного типу

379. Спеціально створена, науково обґрунтована методика, що дозволяє пізнати соціально-педагогічне явище, його складові частини, особливості прояву, можливості спрямованого управління динамікою розвитку, якісної зміни і т. ін. – це:

- а. дослідницька соціально-педагогічна технологія
- б. теоретична соціально-педагогічна технологія
- в. прикладна (практична) технологія загального типу
- г. прикладна (практична) технологія конкретного типу

380. Цілеспрямована, що була раніше запланована, найбільш оптимальна послідовність соціально-педагогічної діяльності спеціаліста (спеціалістів) з реалізації сукупності методів, методик, засобів і прийомів, які забезпечують досягнення прогнозованої мети у роботі з людиною чи групою в певних умовах середовища – це:

- а. прикладна (практична) технологія загального типу
- б. прикладна (практична) технологія конкретного типу
- в. теоретична соціально-педагогічна технологія
- г. дослідницька соціально-педагогічна технологія

381. Упорядковані, сплановані за певним алгоритмом дії, що послідовно реалізуються, операції та процедури, що інструментально забезпечують досягнення прогнозованої мети у роботі з людиною чи групою в певних умовах середовища – це:

- а. прикладна (практична) технологія конкретного типу
- б. прикладна (практична) технологія загального типу
- в. дослідницька соціально-педагогічна технологія
- г. теоретична соціально-педагогічна технологія

382. Бесіда, лекція, методи дискусійного характеру, переконання, навіювання, метод прикладу – це:

- а. методи формування свідомості особистості
- б. форми формування свідомості особистості
- в. засоби формування свідомості особистості
- г. прийоми формування свідомості особистості

383. Одна з найпоширеніших форм впливу на свідомість особистості, в ході якої реалізуються наступні функції спілкування: інформативна – передача і прийом інформації; регулятивно-комунікативна – вплив на поведінку партнерів у спілкуванні; афективно-комунікативна, що пов'язана з виразом та передачею іншим емоцій і переживань.

- а. бесіда
- б. розповідь
- в. заохочення
- г. покарання

384. Метод забезпечує розвиток морально-етичних якостей. Широко практикується в соціально-педагогічній діяльності через розповіді на морально-етичні теми, пояснення, роз'яснення, лекції, етичні бесіди, інструкції, дискусії, доповіді, диспути, приклад.

- а. переконання
- б. спонукання
- в. заохочення
- г. покарання

385. Основне в методі – спрямувати людину на діяльність відповідно до її інтересів і потреб. У міжособистісних стосунках соціального педагога з клієнтом чи у ставленні до підлеглого відображається у формі рекомендації, інструктажу, поради.

- а. спонукання
- б. самовиховання
- в. самоорганізація
- г. покарання

386. Метод вираження позитивної оцінки діяльності індивідів. Механізм його дії заснований на пробудженні позитивних емоцій, які вселяють впевненість, підвищують відповідальність клієнта. Види: схвалення, подяка чи просто потиск руки.

- а. заохочення
- б. покарання
- в. оцінювання
- г. попередження

387. Сильнодіючий метод, який повинен попереджувати небажані вчинки, гальмувати їх, викликати почуття вини перед собою і іншими людьми.

- а. покарання
- б. заохочення
- в. стимулювання
- г. розпізнавання

388. Один із найважливіших методів виховання. Виступає важливим фактором психічного здоров'я людини та вирішує надзавдання: поступове переведення процесу виховання в режим постійного прагнення до самовдосконалення.

- а. самовиховання
- б. переконання
- в. заохочення
- г. схвалення

389. Ознака форми соціально-педагогічної діяльності, що вказує на існування таких способів, які забезпечують реалізацію окремих функцій соціально-педагогічної діяльності.

- а. функціональність
- б. структурність
- в. інтегративність
- г. неперервність

390. Ознака форми роботи, що характеризується специфічними правилами побудови окремих видів організаційних форм.

- а. структурність
- б. функціональність
- в. завершеність
- г. досконалість

391. Ознака організаційних форм роботи, яка передбачає, що результати, одержані в процесі використання одних форм, сприяють впровадженню інших форм соціально – педагогічної діяльності, що дозволяє об'єднувати їх в єдине ціле соціалізуючого процесу.

- а. інтегративність
- б. структурність
- в. об'ємність
- г. неперервність

392. Колективне обговорення суперечливого питання, проблеми, основою якого є відмінність у розумінні, тлумаченні певних явищ, положень. Дидактична мета – виявлення наявних розбіжностей і в товариській суперечці за допомогою аргументів встановлення істини. Не призводить до конфронтації, а згуртовує, об'єднує людей. Особливостями цієї форми соціально-педагогічної діяльності є організованість, упорядкованість, колективна діяльність, можливість оприлюднити і відстояти свою точку зору.

- а. дискусія
- б. диспут
- в. вікторина
- г. конкурс

393. Зіткнення думок, різних точок зору. Одна з форм роботи соціального педагога, яка потребує досить тривалої попередньої підготовки в межах від двох до трьох тижнів. Це публічна суперечка, конкретне і діяльне обговорення якоїсь проблеми у тісному взаємозв'язку з реальним життям, соціальним досвідом її учасників. Предметом є наукова або суспільно значуща проблема. Щодо організаційної структури характеризується як широко варійована форма обговорення: захист тез, обговорення соціальних проектів, дисертацій тощо. Не лише пояснює, але й утверджує позиції тих, хто сперечається.

- а. диспут
- б. бесіда

- в. співбесіда
- г. конкурс

394. Зустріч, інтерв'ювання, консультація, співбесіда, переадресація, доручення – це:

- а. індивідуальні форми соціально-педагогічної діяльності
- б. групові форми соціально-педагогічної діяльності
- в. масові форми соціально-педагогічної діяльності
- г. інноваційні форми соціально-педагогічної діяльності

395. Встановлення первинної комунікації, вивчення та аналіз проблемної ситуації, визначення мети і завдань сумісної роботи; оцінка прогресу та результату сумісної роботи – це:

- а. основні складові індивідуальних форм соціально-педагогічної діяльності
- б. основні складові масових форм соціально-педагогічної діяльності
- в. діагностичний етап соціально-педагогічної діяльності
- г. прогностичний етап соціально-педагогічної діяльності

396. Підсвідомий емоційний відгук у взаємодії з іншими людьми на підставі співпереживання з ними. В основному має невербальний характер.

- а. зараження
- б. емпатія
- в. співпереживання
- г. навіювання

397. Цільове свідоме "зараження" однією людиною інших мотиваціями тих чи інших дій, змістом чи емоціями в основному за допомогою мовленнєвого впливу на основі некритичного сприйняття інформації.

- а. навіювання
- б. переконання
- в. емпатія
- г. співпереживання

398. Модель допомоги сім'ї, яка носить профілактичний характер. Вона спрямована на підвищення психолого-педагогічної культури батьків, розширення і відновлення виховного потенціалу сім'ї, активне включення батьків у процес соціального виховання дітей. Форми роботи у межах цієї моделі спрямовані на підвищення батьківської компетентності. Використовуються лекції і бесіди для батьків із питань сімейного виховання, дискусії, аналіз та обговорення реальних труднощів сімейного виховання, групові форми роботи з батьками, що спрямовані на оволодіння навичками спілкування з дітьми тощо.

- а. педагогічна модель допомоги сім'ї
- б. соціальна модель допомоги сім'ї
- в. психологічна модель допомоги сім'ї
- г. медична модель допомоги сім'ї

399. Ця модель допомоги сім'ї використовується у тих випадках, коли сімейні труднощі є результатом несприятливих зовнішніх обставин. У цих випадках, окрім аналізу життєвої ситуації і рекомендацій, є потреба у втручанні зовнішніх сил.

- а. соціальна модель допомоги сім'ї
- б. біхевіористична модель допомоги сім'ї
- в. авторська модель допомоги сім'ї
- г. медична модель допомоги сім'ї

400. Ця модель допомоги сім'ї використовується тоді, коли причини труднощів дитини знаходяться у сфері спілкування, особистісних особливостях членів сім'ї. Модель передбачає аналіз сімейної ситуації, психодіагностику особистості, діагностику сім'ї. Практична допомога полягає у подоланні бар'єрів спілкування та виявлення причин його порушення.

- а. психологічна модель допомоги сім'ї
- б. біологічна модель допомоги сім'ї
- в. соціологічна модель допомоги сім'ї
- г. комплексна модель допомоги сім'ї

401. Модель допомоги сім'ї ґрунтується на припущенні про дефіцит у батьків спеціальних знань про дитину або свою сім'ю. Об'єктом діагностики є сім'я, а також діти і підлітки з порушеннями і відхиленнями у поведінці. Висновок може виступати основою для прийняття організаційного рішення.

- а. діагностична модель допомоги сім'ї
- б. комплексна модель допомоги сім'ї
- в. педагогічна модель допомоги сім'ї
- г. соціальна модель допомоги сім'ї

402. Стосунки, побудовані на рівності та взаємовигоді членів сім'ї.

- а. паритет
- б. змагання
- в. конкуренція
- г. антагонізм

403. У строго визначений час кожен член сім'ї говорить про свої плани, що є актуальними для нього. У цей час інші повинні уважно слухати і не робити нічого, що могло б порушити висловлювання. Потім ті, хто слухав, коротко переказують почуте, без будь-якої критики та інтерпретації. Після цього говорить наступний. Висловлювання закінчується у строго відведений час. Для якого методу характерний такий алгоритм дії?

- а. метод "сімейної ради"
- б. методика "дні турботливого спілкування"
- в. метод "позитивного контракту"
- г. метод "сімейної скульптури"

404. Метод сприяє усвідомленню мотивів поведінки членів сім'ї і набуттю ними навичок співробітництва. Він ґрунтується на припущенні, що між членами сім'ї існує змагальна руйнівна тенденція, спрямована на заподіяння шкоди іншому. Її можна спрямувати у позитивну сторону. Для досягнення цієї мети членам сім'ї пропонується позитивно сформулювати свої побажання і до наступної зустрічі зі спеціалістом змагатися, хто більше таких побажань виконає.

- а. метод "позитивного контракту"
- б. індивідуальний метод
- в. груповий метод
- г. метод "сімейної скульптури"

405. Основна мета цього методу – виявити місце кожного члена сім'ї у сімейній структурі. Кожен член сім'ї створює свій образ сім'ї, розташовуючи інших членів на різній дистанції. Члени сім'ї можуть розташовуватися, орієнтуючись не на реальні взаємини, а на ідеальні уявлення про них.

- а. метод "сімейної скульптури"
- б. метод "позитивного контракту"
- в. груповий метод
- г. методика "дні турботливого спілкування"

406. Адопція – це:

- а. юридичний акт передачі дітей на виховання прийомним батькам у випадку втрати біологічних батьків або залишення останніх без права на батьківство
- б. процес загального пристосування організму до умов існування, зазвичай до нових або тих, які змінилися неочікувано
- в. одна з форм правління, яка базується на необмеженому та безконтрольному повновладді одної особи у державі
- г. метод психотерапевтичного, психокорекційного впливу на людину, що базується на виробленні у неї і практичному застосуванні у житті спеціальних умінь і навичок, пов'язаних із психологічною саморегуляцією станів і поведінки

407. Амбівалентність – це:

- а. одночасна присутність сильних протилежних почуттів (любові та ненависті) по відношенню до однієї людини
- б. антиалкогольна пропаганда, починаючи з дитячого віку, ліцензування продажу спиртних напоїв, педагогічна освіта дітей та дорослих
- в. система ціннісних орієнтацій особистості, у якій центральним мотивом і критерієм оцінки виступають інтереси іншої людини чи соціальної спільноти
- г. етап емпіричного соціологічного дослідження, в ході якого за допомогою змістовних міркувань і математико-статистичних методів на основі первинної інформації розкриваються зв'язки перемінних, які досліджуються

408. Одностороннє або взаємне поглинання індивідів і груп іншими групами, внаслідок чого відбувається ототожнення культурних рис і характеристик самосвідомості індивідів, що складають групу – це:

- а. асиміляція
- б. акомодация
- в. аккультуація
- г. андрогінність

409. Крайня форма психічного відчуження, відмова індивіда від контактів з навколишнім оточенням, занижена можливість саморегуляції, прив'язаність до вузького кола ідей та уявлень, егоцентризм, неадекватність емоційних реакцій на поведінку людей – це:

- а. аутизм
- б. астенія
- в. булімія
- г. анорексія

410. Тимчасова патологічна дезорієнтація свідомості, її "звуження", що викликане раптовим надсильним емоційним впливом і супроводжується інтенсивними імпульсивними діями та функціональними змінами ендокринної системи; конфліктний емоційний стан, що викликаний гострими протиріччями у особистих позиціях індивіда. Виникає в критичних обставинах при неспроможності суб'єкта знайти адекватний вихід з гострої, неординарної ситуації.

- а. афект
- б. антагонізм
- в. аутизм
- г. аффіліація

411. Потреба людини у встановленні і збереженні на довгий час добрих, емоційно позитивних відносин з оточуючими; прагнення до емоційного зближення з людьми – це:

- а. аффіліація
- б. адопція
- в. коучинг
- г. каунселінг

412. Процес виявлення та оцінки потреб клієнта, а також організації і координації комплексної допомоги, яка надається йому групою спеціалістів (командою) – це:

- а. ведення випадку
- б. прогнозування
- в. консультування
- г. коучинг

413. Неправильна батьківська позиція, що проявляється у дефіциті уваги і турботи про дитину. В результаті дитина переживає дефіцит захисту перед незнайомим і загрозованим зовнішнім світом, відчуває свою самотність і безпомічність у подоланні труднощів – у тому числі навіть тих, з якими вона, маючи з боку батьків підтримку, легко впоралась би.

- а. гіпопротекція
- б. гіперопіка
- в. гіперактивність
- г. гіпертимність

414. Етика розглядається як:

- а. галузь пізнання
- б. форма людської поведінки
- в. форма взаємин між людьми
- г. моральна культура

415. Предметом етики виступає:

- а. мораль
- б. моральна культура
- в. моральність
- г. форма людської поведінки

416. Під поняттям “моральність” розуміють:

- а. форму людської поведінки
- б. форму світогляду
- в. основу пізнання
- г. галузь пізнання

417. Вислів “Культура, в якій деградують засади етики, приречена на занепад” належить:

- а. В.Швейцару
- б. В.Малахову
- в. Аристотелю
- г. З.Фрейду

418. Деонтологія розглядається як:

- а. прикладна частина соціально-педагогічної діяльності
- б. система моральних норм і вимог
- в. частина загальної етики педагога
- г. моральні вчинки

419. Соціально-педагогічна етика є:

- а. наукою про моральну діяльність соціального педагога
 - б. прикладною частиною соціально-педагогічної діяльності
 - в. формою взаємин між соціальним педагогом і клієнтом
 - г. критерієм взаємин між соціальним педагогом і клієнтом
420. В основу моральної регуляції закладено:
- а. приведення в моральну відповідність поведінки
 - б. моральні вчинки
 - в. культуру поведінки
 - г. норми і форми
421. Моральна регуляція діє через:
- а. принципи і норми
 - б. науку і поведінку
 - в. переконання й адаптацію
 - г. культуру поведінки
422. Моральна культура виступає як:
- а. форма суспільної свідомості та вид суспільних відносин
 - б. галузь науки
 - в. найпростіша форма моралі
 - г. моральна норма
423. В основі духовної творчості фахівця закладено:
- а. активну та самостійну діяльність
 - б. практичну діяльність
 - в. здобування знань
 - г. соціально-педагогічну роботу
424. До предмета соціально-педагогічної етики відносять:
- а. соціально-педагогічну мораль
 - б. соціально-педагогічну творчість
 - в. соціально-педагогічну професійність
 - г. практичну діяльність
425. До фахових функцій етики відносять:
- а. корекції і вироблення імунітету до моральних спотворень
 - б. діагностичну і прогностичну
 - в. профілактичну і виховну
 - г. прогностичну і виховну
426. До завдань соціально-педагогічної етики відносять:
- а. аналіз особливостей моральної свідомості соціального педагога
 - б. запобігання негативним тенденціям у суспільстві
 - в. розширювати знання про світ
 - г. дослідження негативних тенденцій у суспільстві
427. В основі моралі закладено категорії:
- а. добра і зла
 - б. компетентності й фаховості
 - в. принципів і норм
 - г. духовної творчості

428. Добро виступає як:
- а. оцінна моральна категорія
 - б. моральна компетентність
 - в. духовна творчість
 - г. милосердя
429. Доброта проявляється в:
- а. милосерді та гуманності
 - б. конфіденційності і професіоналізмі
 - в. комунікативності і креативності
 - г. системності та фаховості
430. До добросовісної соціально-педагогічної діяльності відносять принципи:
- а. системності
 - б. уникнення участі в діях, що шкодять психічному здоров'ю
 - в. народності
 - г. комунікативності і креативності
431. Совість виступає як:
- а. моральний регулятор поведінки
 - б. моральна норма
 - в. моральний ідеал
 - г. фахова дія
432. До етичних концепцій морального вчинку належать:
- а. кантова і релятивізму
 - б. патерналістична й інструментальна
 - в. персоналістична і контрактна
 - г. інструментальна і контрактна
433. В основу кантової етичної концепції морального вчинку закладено твердження:
- а. добродісна людина творить добро, оскільки це правильно
 - б. добродісна людина творить добро, тому що це приносить задоволення
 - в. найкраща дія – та, яка приводить до найвищого блага для найбільшої кількості людей
 - г. добро і зло є відносними
434. Підґрунтям аристотелівської етичної концепції морального вчинку вважають твердження:
- а. добродісна людина творить добро, тому що це приносить задоволення
 - б. найкраща дія – та, яка приводить до найвищого блага для найбільшої кількості людей
 - в. добродісна людина творить добро, оскільки це правильно
 - г. добро і зло є відносними
435. В основу етичної концепції морального вчинку утилітаризму закладено твердження:
- а. найкраща дія – та, яка приводить до найвищого блага для найбільшої кількості людей
 - б. добро і зло є відносними
 - в. чинити добро необхідно, бо це приносить задоволення
 - г. добро і зло є відносними і залежать від суспільного устрою та потреб особистості
436. В основу етичної концепції морального вчинку релятивізму закладено твердження:
- а. добро і зло є відносними і залежать від суспільного устрою та потреб особистості
 - б. чинити добро необхідно, бо це приносить задоволення

- в. добродесна людина творить добро, оскільки це правильно
г. добро і зло є відносними
437. До фахових моделей прийняття рішень належать:
- а. патерналістична й контрактна
 - б. утилітаризму й аристотелівська
 - в. кантова й релятивізму
 - г. продаж послуг клієнтові
438. Інструментальна модель прийняття рішень полягає в:
- а. продажу послуг клієнтові
 - б. моральній домовленості між соціальним педагогом і клієнтом
 - в. авторитарних діях соціального педагога
 - г. стосунках між соціальним педагогом і клієнтом, які виходять за межі формального виконання контракту
439. Патерналістична модель прийняття рішень полягає в:
- а. авторитарних діях соціального педагога
 - б. продажу послуг клієнтові
 - в. моральній домовленості між соціальним педагогом і клієнтом
 - г. стосунках між соціальним педагогом і клієнтом, які виходять за межі формального виконання контракту
440. Контрактна модель прийняття рішень полягає в:
- а. моральній домовленості між соціальним педагогом і клієнтом.
 - б. авторитарних діях соціального педагога
 - в. продажу послуг клієнтові
 - г. стосунках між соціальним педагогом і клієнтом, які виходять за межі формального виконання контракту
441. Персоналістична модель прийняття рішень полягає в:
- а. стосунках між соціальним педагогом і клієнтом, які виходять за межі формального виконання контракту
 - б. продажу послуг клієнтові
 - в. моральній домовленості між соціальним педагогом і клієнтом
 - г. авторитарних діях соціального педагога
442. Під цінністю в соціально-педагогічній етиці розуміють:
- а. ідеї, переконання
 - б. етичний світогляд
 - в. певні моральні критерії виходу з проблеми
 - г. моральні взаємини і діяльність
443. До структури моралі соціально-педагогічної діяльності відносять:
- а. моральні взаємини і діяльність
 - б. моральні норми і переконання
 - в. моральні принципи і цінності
 - г. світогляд і поведінку
444. Категоріями соціально-педагогічної етики є:
- а. етична свідомість і професійний обов'язок
 - б. принципи і цінності

- в. світогляд і поведінка
 - г. конфіденційність і комунікативність
445. До моральних цінностей соціально-педагогічної діяльності відносять:
- а. повагу до людини і наснаження
 - б. конфіденційність і комунікативність
 - в. відповідальність і фаховість
 - г. комунікативність, толерантність, емпатійність
446. До рис фахівця з соціальної педагогіки відносять:
- а. комунікативність, толерантність, емпатійність
 - б. наснаження, право на залежність
 - в. компетентність і співпрацю
 - г. цінності та норми
447. До принципів у соціально-педагогічній діяльності належать:
- а. клієнтоцентризму
 - б. чесність, правдивість, терпеливість
 - в. комунікативність, толерантність, емпатійність
 - г. наснаження, право на залежність
448. Принцип “насамперед не зашкодь” полягає у:
- а. усуненні обставин, які можуть зашкодити моральному, психічному стану клієнта
 - б. визнанні пріоритету прав клієнта
 - в. збереженні в таємниці інформації про клієнта
 - г. підтримці і взаємній довірі
449. Принцип конфіденційності полягає в:
- а. збереженні в таємниці інформації про клієнта
 - б. усуненні обставин, які можуть зашкодити моральному, психічному стану клієнта
 - в. визнанні пріоритету прав клієнта
 - г. підтримці і взаємній довірі
450. Принцип співпраці полягає у:
- а. підтримці і взаємній довірі
 - б. визнанні пріоритету прав клієнта
 - в. збереженні в таємниці інформації про клієнта
 - г. визнанні пріоритету
451. Принцип колегіальності полягає в:
- а. співробітництві та взаємодопомозі у прийнятті рішень
 - б. визнанні пріоритету прав клієнта
 - в. підтримці та взаємній довірі
 - г. запобіганні виникненню соціальних проблем
452. Принцип профілактичної спрямованості полягає у:
- а. запобіганні виникненню соціальних проблем
 - б. повазі та збереженні соціальних прав клієнта
 - в. праві клієнта самому вирішувати свої проблеми
 - г. підтримці і взаємній довірі
453. Принцип охорони соціальних прав полягає у:

- а. підтримці і взаємній довірі
 - б. запобіганні виникненню соціальних проблем
 - в. повазі та збереженні соціальних прав клієнта
 - г. праві клієнта самому вирішувати свої проблеми
454. Альтернативними формами державної опіки є:
- а. прийомна сім'я
 - б. неповна сім'я
 - в. адопційна сім'я
 - г. повна змінена сім'я
455. Альтернативними формами державної опіки є:
- а. дитячий будинок сімейного типу
 - б. неповна сім'я
 - в. адопційна сім'я
 - г. повна змінена сім'я
456. Альтернативними формами державної опіки є:
- а. патронатна сім'я
 - б. неповна сім'я
 - в. повна сім'я
 - г. повна змінена сім'я
457. Опікунська сім'я це-
- а. мала соціальна група, яка складається з поєднаних шлюбом чоловіка та жінки, їх дітей, інших осіб пов'язаних родинними зв'язками з подружжям, кровних родичів
 - б. динамічна мала соціальна група людей, які спільно проживають і поєднані родинними відношенням опіки, спільністю формування й задоволення соціально-економічних і біологічних потреб, любов'ю, взаємною моральною відповідальністю
 - в. історично-конкретна система взаємовідносин подружжя, батьків і дітей, як мала соціальна група, члени якої поєднані шлюбними або родинними відносинами, спільністю побуту і взаємною моральною відповідальністю, соціальна необхідність в якій зумовлена потребами суспільства у фізичному і духовному відтворенні населення
 - г. осередок суспільства, заснований на шлюбі, що становить духовний союз
458. Опікунська сім'я відрізняється від інших типів сімей:
- а. родинними відносинами (опіки)
 - б. усиновленням (удочерінням)
 - в. патронатними стосунками
 - г. подружніми стосунками
459. Положенням про прийомну сім'ю визначено, що це – сім'я, яка добровільно взяла із закладів для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, від:
- а. одного до чотирьох дітей на виховання та спільне проживання
 - б. одного до чотирьох дітей на виховання та спільне проживання (включно зі своїми біологічними дітьми)
 - в. п'яти до десяти дітей на виховання та спільне проживання
 - г. чотирьох до семи дітей на виховання та спільне проживання
460. Діти, влаштовані до прийомної сім'ї та дитячого будинку сімейного типу:
- а. втрачають статус дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, і не можуть бути усиновленими

- б. зберігають статус дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, і можуть бути усиновленими
- в. можуть повернутися в будь-який час у суспільні дитячі заклади, де вони перебували до влаштування у прийомну сім'ю чи дитячий будинок сімейного типу
- г. можуть вибрати собі тих батьків-вихователів, які, на їх думку, будуть краще до них ставитись в умовах домашнього оточення

461. Соціальне виховання – це:

- а. стихійний чи цілеспрямований процес взаємодії всіх причетних до зростаючого покоління осіб або суспільних інституцій із конкретною дитиною (групою дітей) з метою розвитку їх різнобічних особистісних якостей, підготовки до громадянського, трудового, сімейного, творчого життя в процесі особистісного самовдосконалення й самореалізації
- б. суспільно-історичне явище, організаційно-педагогічний і соціально-психологічний феномен, захисту прав, задоволення потреб та інтересів дітей, позбавлених через різні соціальні причини батьківського піклування, що виявляється в заміні природних вихователів дитини і забезпеченні комплексу практичної діяльності опікунів і піклувальників в умовах наближених до родинних взаємин, або спеціально зорганізованих суспільством закладів різного типу
- в. процес залучення індивіда до системи соціальних стосунків набуття соціального досвіду та цінісних орієнтацій, потрібних для виконання соціальних ролей
- г. цілеспрямований вплив на особистість із метою її гармонійного і всебічного розвитку

462. Соціальна опіка – це:

- а. опіка, яка має нормальний, раціональний перебіг, збігається з потребами дітей та молоді певного віку і здійснюється в родині, в школі та в інших закладах освіти, опіки та виховання як звичайний прояв оптимальних заходів у роботі з підопічними
- б. опіка, яка служить запобіганню станів загрози, в яких особа не могла б самостійно задовольняти власні потреби
- в. суспільно-історичне явище, організаційно-педагогічний і соціально-психологічний феномен, захисту прав, задоволення потреб та інтересів дітей, позбавлених через різні соціальні причини батьківського піклування, що виявляється в заміні природних вихователів дитини і забезпеченні комплексу практичної діяльності опікунів і піклувальників в умовах наближених до родинних взаємин, або спеціально зорганізованих суспільством закладів різного типу
- г. процес турботи про людей похилого віку, які, хоч і мають своїх дітей, проте позбавлені синівського/дочірнього піклування

463. Патронатні сім'ї в Україні з'явилися з ініціативи міжнародної благодійної організації "Партнерство "Кожній дитині" в:

- а. 2008 році
- б. 2009 році
- в. 2011 році
- г. 2012 році

464. Патронатна сім'я– це:

- а. сім'я, в якій будь-хто, за власним бажанням, може стати патронатним вихователем
- б. сім'я, де за згоди та підтримки всіх її членів повнолітня особа виконує обов'язки патронатного вихователя на професійній основі
- в. історично-конкретна система взаємовідносин подружжя, батьків і дітей, мала соціальна група, члени якої поєднані шлюбними або родинними відносинами, спільністю побуту і взаємною моральною відповідальністю, соціальна необхідність в якій зумовлена потребами

суспільства у фізичному і духовному відтворенні населення
г. один із типів неповних сімей

465. Один соціальний працівник може здійснювати одночасно соціальний супровід:

- а. не більше 10 прийомних дітей та дітей-вихованців
- б. не більше 20 прийомних дітей та дітей-вихованців
- в. не більше 30 прийомних дітей та дітей-вихованців
- г. не більше 40 прийомних дітей та дітей-вихованців

466. Навантаження щодо кількості прийомних дітей на одного соціального працівника не залежить від низки чинників:

- а. національності, віросповідання, статі соціального працівника
- б. наявності досвіду супроводу прийомних сімей чи ДБСТ
- в. кількості дітей у них, їх віку, стану здоров'я
- г. рівня складності соціально-психологічних проблем, які підлягають розв'язанню

467. Підвищення рівня професійної кваліфікації соціального працівника, здійснюється:

- а. не частіше, ніж один раз на один рік
- б. не рідше, ніж один раз на три роки
- в. не рідше, ніж один раз на п'ять років
- г. не рідше, ніж один раз на два роки

468. Не є етапом соціального супроводу прийомної сім'ї:

- а. готовність до соціального супроводу самого соціального працівника
- б. аналіз ситуації й розробка плану соціального супроводу
- в. здійснення плану соціального супроводу
- г. оцінка здійснення процесу

469. Рівень пристосування дитини до нового соціального середовища – прийомної сім'ї чи ДБСТ – визначається такими чинниками:

- а. загальною інформацією про дитину, яка міститься у документах
- б. інформацією про осіб, які спілкувалися з дитиною до влаштування у сім'ю
- в. емоційною реакцією дитини на членів нової сім'ї
- г. попередніми умовами проживання дитини на певній території

470. Перше поточне оцінювання ефективності функціонування прийомної сім'ї / ДБСТ проводиться:

- а. через три місяці після влаштування дитини у сім'ю
- б. через півроку після влаштування дитини у сім'ю
- в. через рік після влаштування дитини у сім'ю
- г. через місяць після влаштування дитини у сім'ю

471. Приймна сім'я своє законодавче оформлення одержала:

- а. в 1998 році
- б. в 2000 році
- в. в 2005 році
- г. в 2010 році

472. Обмеження для кандидатів у прийомні батьки існують:

- а. за віком, вадами фізичного чи психічного здоров'я
- б. за наявністю інших родичів у своїй сім'ї

- в. за релігійною приналежністю
- г. за національною приналежністю

473. Чи передбачені зміни у житловому статусі в разі створення прийомної сім'ї?

- а. так, у разі утворення прийомної сім'ї держава виділяє житлову площу для проживання даної сім'ї
- б. так, прийомна сім'я може претендувати на розширення своїх житлових умов
- в. ні, бо прийомна сім'я займає житлову площу, де проживали до цього часу діти, які входять у статус прийомних дітей
- г. ні, у разі утворення прийомної сім'ї прийомні батьки влаштовують дітей на власну житлову площу за наявності відповідних санітарно-гігієнічних та побутових умов

474. Припинення функціонування прийомної сім'ї не відбувається у випадку:

- а. несприятливих умов для виховання дітей та спільного проживання (важка хвороба прийомних батьків, зміна їх сімейного стану, відсутність взаєморозуміння батьків із дітьми, конфліктні стосунки дітей)
- б. повернення дітей біологічним батькам (опікуну/піклувальнику, усиновителю)
- в. досягнення повноліття
- г. зміни місця проживання прийомної сім'ї

475. Чи має прийомна сім'я трудові та пенсійні пільги?

- а. ні, не має
- б. так, в окремих випадках
- в. так, у будь-яких випадках
- г. не має, тільки в окремих випадках

476. В Україні створення дитячих будинків сімейного типу почалося у:

- а. 1988 році
- б. 1994 році
- в. 1998 році
- г. 2002 році

477. Дитячий будинок сімейного типу – це:

- а. окрема сім'я, що створюється органами опіки і піклування, для забезпечення сімейним вихованням та спільного проживання не менш як п'яти дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування
- б. окрема сім'я, що створюється угодою між органами опіки і піклування подружжямчи окремою особою, яка перебуває у шлюбі, для забезпечення сімейним вихованням та спільного проживання від п'яти до десяти дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування (разом із біологічними дітьми батьків-вихователів)
- в. окрема сім'я, що створюється угодою між органами опіки і піклування подружжямчи окремою особою, яка перебуває у шлюбі, для забезпечення сімейним вихованням та спільного проживання не менше як шести дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування
- г. окрема сім'я, що створюється за бажанням окремої особи, для забезпечення сімейним вихованням та спільного проживання не менш як п'яти дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування

478. Чи отримують заробітну плату прийомні батьки та батьки-вихователі дитячих будинків сімейного типу?

- а. не отримують, оскільки це є їх батьківським обов'язком
- б. отримують у розмірі двох прожиткових мінімумів на одну дитину

- в. отримують у розмірі одного прожиткового мінімуму на одну дитину
г. отримують у розмірі трьох прожиткових мінімумів на одну дитину
479. Чи отримують грошове забезпечення діти у прийомних сім'яхі дитячих будинках сімейного типу як діти-сироти чи діти, позбавлені батьківського піклування?
- а. не отримують, оскільки таку грошову допомогу отримують їхні прийомні батьки та батьки-вихователі
б. отримують бо, ввійшовши в прийому сім'ю чи дитячий будинок сімейного типу вони не втрачають статус дитини-сироти чи дитини, позбавленої батьківського піклування
в. не отримують, бо, ввійшовши в прийому сім'ю чи дитячий будинок сімейного типу вони втратили статус дитини-сироти чи дитини, позбавленої батьківського піклування
г. отримують в окремих випадках
480. Чи зараховують у педагогічний стаж виховну діяльність прийомних батьків і батьків-вихователів дитячих будинків сімейного типу?
- а. ні, оскільки це їхня батьківський обов'язок і трубота про дітей, яких вони взяли на виховання й догляд
б. зараховують в окремих випадках, наприклад, якщо прийомні батьки (батьки-вихователі) є педагогами
в. так, оскільки це вважається їхньою педагогічною діяльністю
г. не зараховують тільки в окремих випадках
481. Чи можна віднести прийомну сім'ю до патронатної сім'ї?
- а. ні, оскільки прийомна сім'я відноситься до адопційної сім'ї
б. можна віднести, оскільки угода між представниками соціальних служб і прийомними батьками про утворення прийомної сім'ї фіксується на нетривалий період
в. можна буде віднести в перспективі, якщо запрацює інститут патронатної сім'ї і юридично буде зафіксовано, що це один із типів патронатних сімей
г. не можна віднести, адже таку сім'ю відносять до опікунської сім'ї
482. Чи можна зарахувати прийомну сім'ю як окремий тип опікунської сім'ї?
- а. ні, оскільки у взаєминах прийомних батьків і дітей немає оформлення опіки як юридичного акту
б. можна віднести до опікунської сім'ї в окремих випадках, наприклад, якщо прийомні батьки оформляють догляд і піклування за прийомними дітьми на той же термін, що і в опікунській сім'ї
в. так, можна, оскільки, як правило, прийомних дітей беруть на догляд і виховання у прийомну сім'ю на період до 14 чи 18 років
г. не можна зарахувати, адже таку сім'ю відносять до патронатної сім'ї
483. Батьків у прийомній сім'ї називають:
- а. рідними
б. батьками-вихователями
в. батьками-опікунами
г. прийомними батьками
484. Батьків у дитячому будинку сімейного типу називають:
- а. рідними
б. батьками-вихователями
в. батьками-опікунами
г. прийомними батьками

485. Батьків в опікунській сім'ї називають:
- рідними батьками
 - батьками-вихователями
 - батьками-опікунами
 - прийомними батьками
486. Батьками в адопційній сім'ї є:
- рідні батьки
 - батьки-вихователі
 - батьки-опікуни
 - прийомні батьки
487. Нерідними з батьків у повній зміненій сім'ї є:
- вітчим/мачуха
 - батьки-вихователі
 - опікуни
 - названі батьки
488. Принципами роботи з прийомною сім'єю є:
- партнерство соціального педагога і прийомних батьків
 - стиль вимогливості до прийомних батьків за результатами успішності навчання їхніх дітей
 - безумовного несприйняття поблажливих стосунків прийомних батьків і дітей
 - стиль гіперопіки
489. Неприйнятними принципами в роботі з прийомною сім'єю є:
- поєднання різноманітних стилів і стратегій
 - взаємної поваги учасників взаємодії
 - рівноправ'я партнерів
 - використання вимогливості й контролю за поведінкою прийомних дітей
490. Загальна кількість рідних та прийомних дітей у сім'ї:
- не повинна становити більше трьох осіб
 - не повинна становити більше чотирьох осіб
 - не повинна становити більше п'яти осіб
 - не повинна становити більше десяти осіб
491. Загальна кількість рідних та прийомних дітей у дитячому будинку сімейного типу:
- не повинна становити більше трьох осіб
 - не повинна становити більше чотирьох осіб
 - не повинна становити більше п'яти осіб
 - не повинна становити більше десяти осіб
492. Соціальний супровід прийомної сім'ї/дитячого будинку сімейного типу не зорієнтовано на:
- адаптацію дитини в новій сім'ї
 - створення позитивно спрямованого психологічного клімату в родині
 - забезпечення захисту прав дитини
 - відновлення сімейних стосунків і збереження цілісності сім'ї
493. Організація підготовки спеціалістів, що здійснюють соціальний супровід прийомних сімей/ дитячих будинків сімейного типу, та підвищення їхньої кваліфікації покладається на:

- а. вищі педагогічні навчальні заклади регіону
- б. сільські/міські/селищні Ради
- в. районні центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді
- г. обласні центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді

494. Курс підготовки спеціалістів, які здійснюють соціальний супровід прийомних сімей, в яких виховуються діти, уражені ВІЛ-інфекцією, окрім основних положень щодо роботи з прийомною сім'єю не повинен містити:

- а. інформацію про специфіку ВІЛ-інфекції
- б. соціально-медичні аспекти роботи з ВІЛ-інфікованими дітьми
- в. специфічні вимоги та потреби сімей, які приймають на виховання дітей, уражених ВІЛ-інфекцією
- г. основи корекційної роботи з дітьми з особливими потребами

495. У наданні комплексу соціальних послуг прийомній сім'ї/дитячому будинку сімейного типу до юридичних (правових) послуг відносять:

- а. просвітницьку роботу щодо всебічного і гармонійного розвитку прийомних дітей / вихованців
- б. допомогу у своєчасному отриманні батьками державних виплат на утримання прийомної дитини/вихованця
- в. встановлення та підтримка стосунків з біологічною сім'єю, якщо це не суперечить інтересам прийомної дитини/вихованця
- г. здійснення правової освіти прийомних батьків/батьків-вихователів та дітей, що виховуються в таких сім'ях

496. У наданні комплексу соціальних послуг прийомній сім'ї/дитячому будинку сімейного типу до соціально-економічних послуг відносять:

- а. здійснення моніторингу захисту дитини від жорстокого поводження та насильства
- б. консультування з питань чинного законодавства
- в. допомогу у забезпеченні регулярного та якісного медичного обслуговування
- г. допомогу у залученні додаткових ресурсів для задоволення потреб прийомної сім'ї/дитячого будинку сімейного типу, необхідних для лікування, оздоровлення тощо

497. У наданні комплексу соціальних послуг прийомній сім'ї/дитячому будинку сімейного типу до соціально-психологічних послуг відносять:

- а. виявлення необхідності розвитку різнобічних інтересів і потреб прийомних дітей та вихованців дитячих будинків сімейного типу
- б. сприяння формуванню здорового способу життя
- в. представлення інтересів клієнта в інших установах та закладах
- г. консультування з питань психічного здоров'я та поліпшення взаємин з оточуючим соціальним середовищем

498. У наданні комплексу соціальних послуг прийомній сім'ї/дитячому будинку сімейного типу до соціально-педагогічних послуг відносять:

- а. допомогу у вирішенні побутових проблем, працевлаштуванні прийомних дітей, дітей-вихованців після досягнення ними повноліття чи закінчення навчання
- б. допомогу у запобіганні виникненню непорозумінь та конфліктів між членами сім'ї, в тому числі рідними дітьми
- в. створення належного психологічного клімату, для якого характерними є повага, любов, турбота, емоційні зв'язки
- г. організація зустрічей дітей з біологічними батьками/особами, що їх замінюють

499. У наданні комплексу соціальних послуг прийомній сім'ї/дитячому будинку сімейного типу до інформаційних послуг відносять:

- а. підготовку біологічних родин до повернення їм дітей
- б. мінімізацію негативних наслідків психологічних травм
- в. допомогу у вирішенні питань щодо оздоровлення прийомних дітей/дітей-вихованців та рідних дітей (до 18-ти років)
- г. розповсюдження буклетів, листівок, пам'яток, плакатів соціального спрямування

500. У наданні комплексу соціальних послуг прийомній сім'ї/дитячому будинку сімейного типу до соціально-медичних послуг відносять:

- а. сприяння формуванню здорового способу життя
- б. участь у формуванні в дитини почуття власної гідності, адекватної самооцінки, самосвідомості, самостійності, громадянської позиції
- в. організація сімейної психотерапії
- г. надання необхідної інформації, настанов щодо організації здорового способу життя, профілактики туберкульозу, венеречних захворювань та ВІЛ/СНІДу

501. Оцінка потреб прийомної дитини / дитини-вихованця не здійснюється з використанням таких джерел:

- а. загальна інформація про дитину, яка міститься у документах
- б. інформація про осіб, які спілкувалися з дитиною до влаштування у сім'ю
- в. інформація від батьків та спеціалістів про перші місяці проживання дитини в сім'ї
- г. інформація від сусідів, з якими проживала дитина до влаштування у прийомну сім'ю/дитячий будинок сімейного типу

502. Оцінка підтримання контактів із біологічними родичами прийомної дитини/дитини-вихованця стосується:

- а. використання матеріально-економічної допомоги з боку біологічних родичів дитини
- б. спілкування з біологічними батьками – психічно хворими особами
- в. спілкування з біологічними батьками, які перебувають у місцях позбавлення волі
- г. можливості налагодження позитивних контактів з біологічними батьками та іншими біологічними родичами